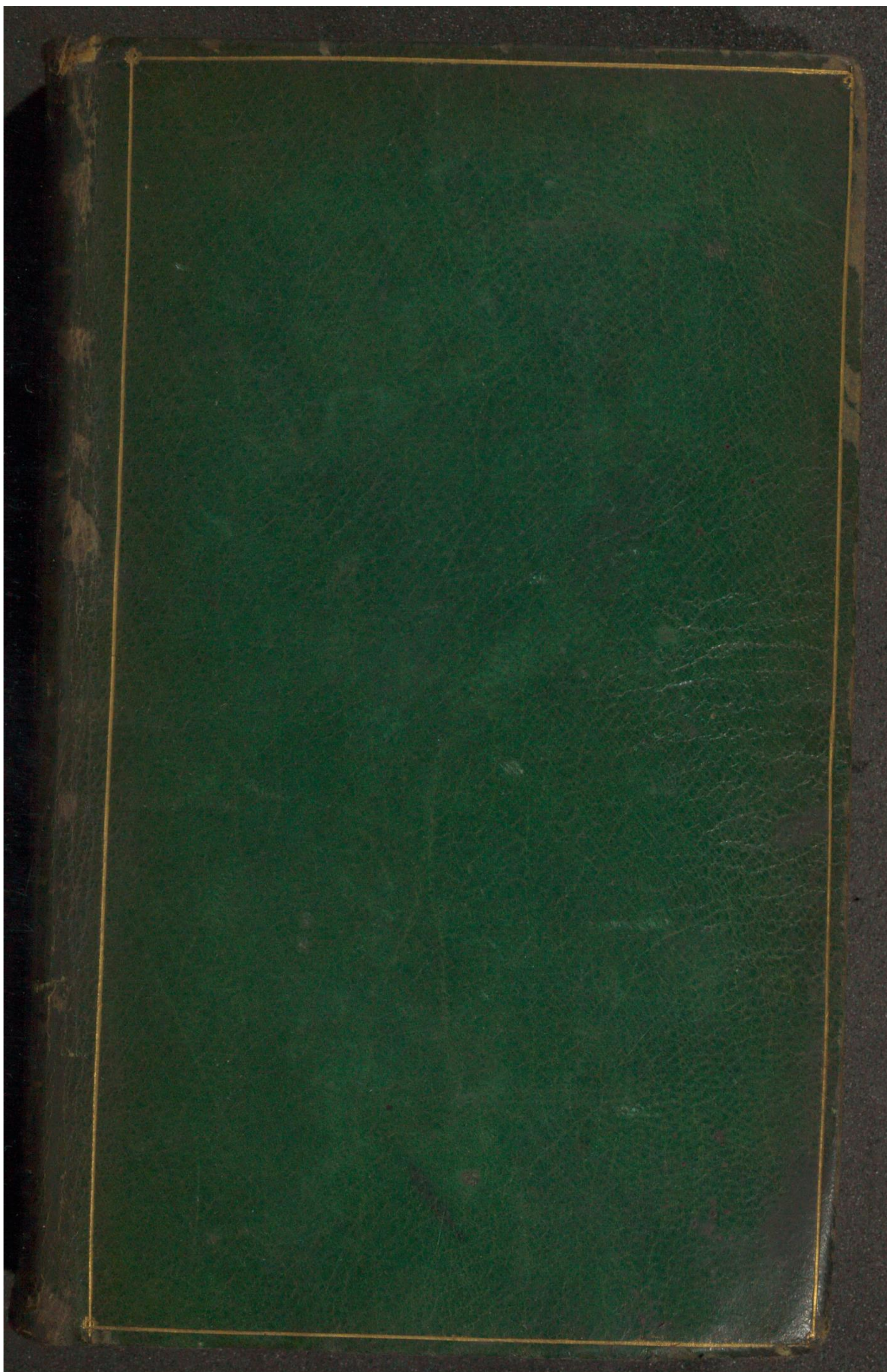
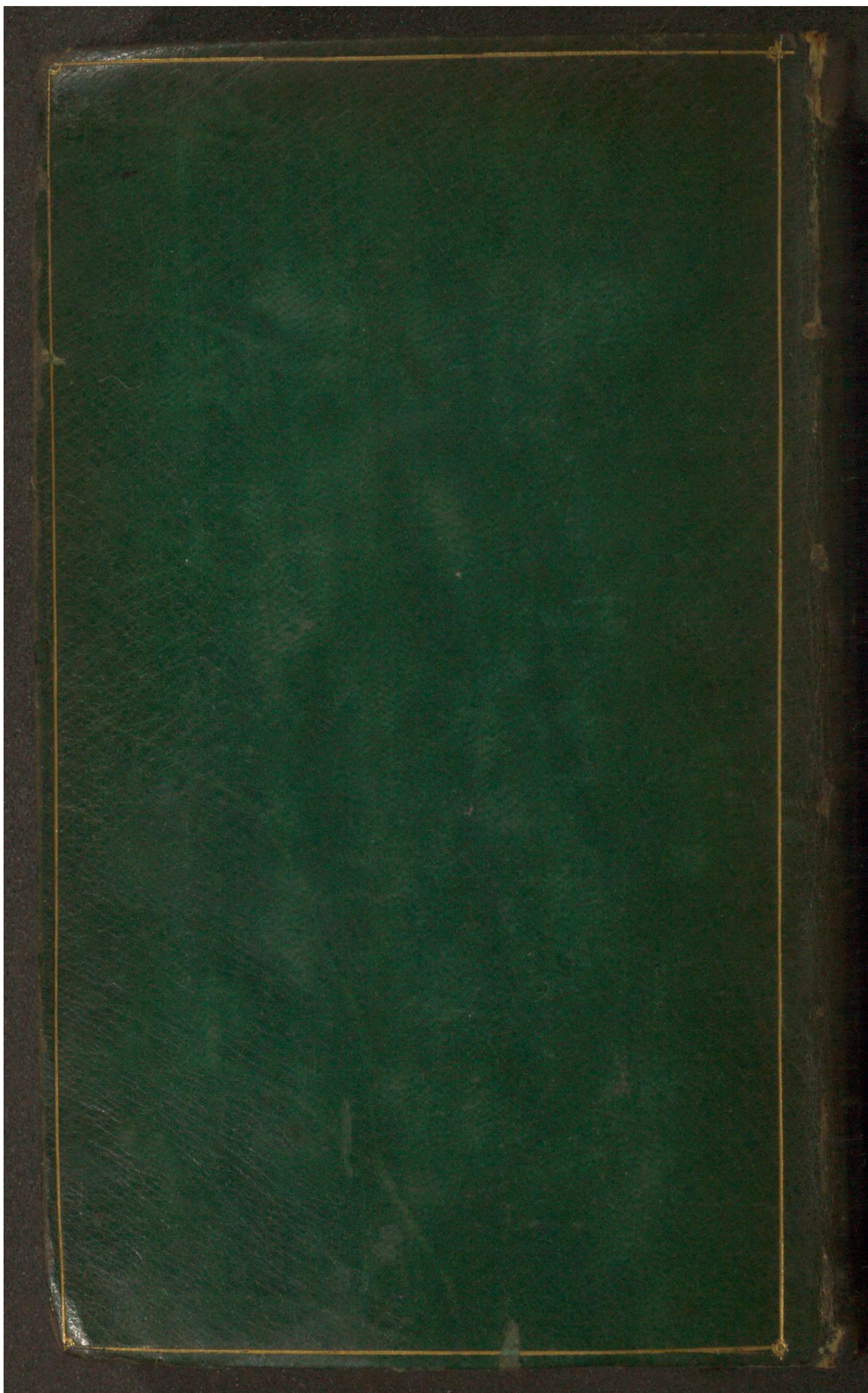

MELISSI
SCHEDIASMATA
POËTICA
I

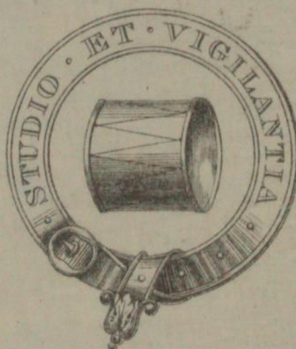

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
4194/A

EX BIBLIOTHECA

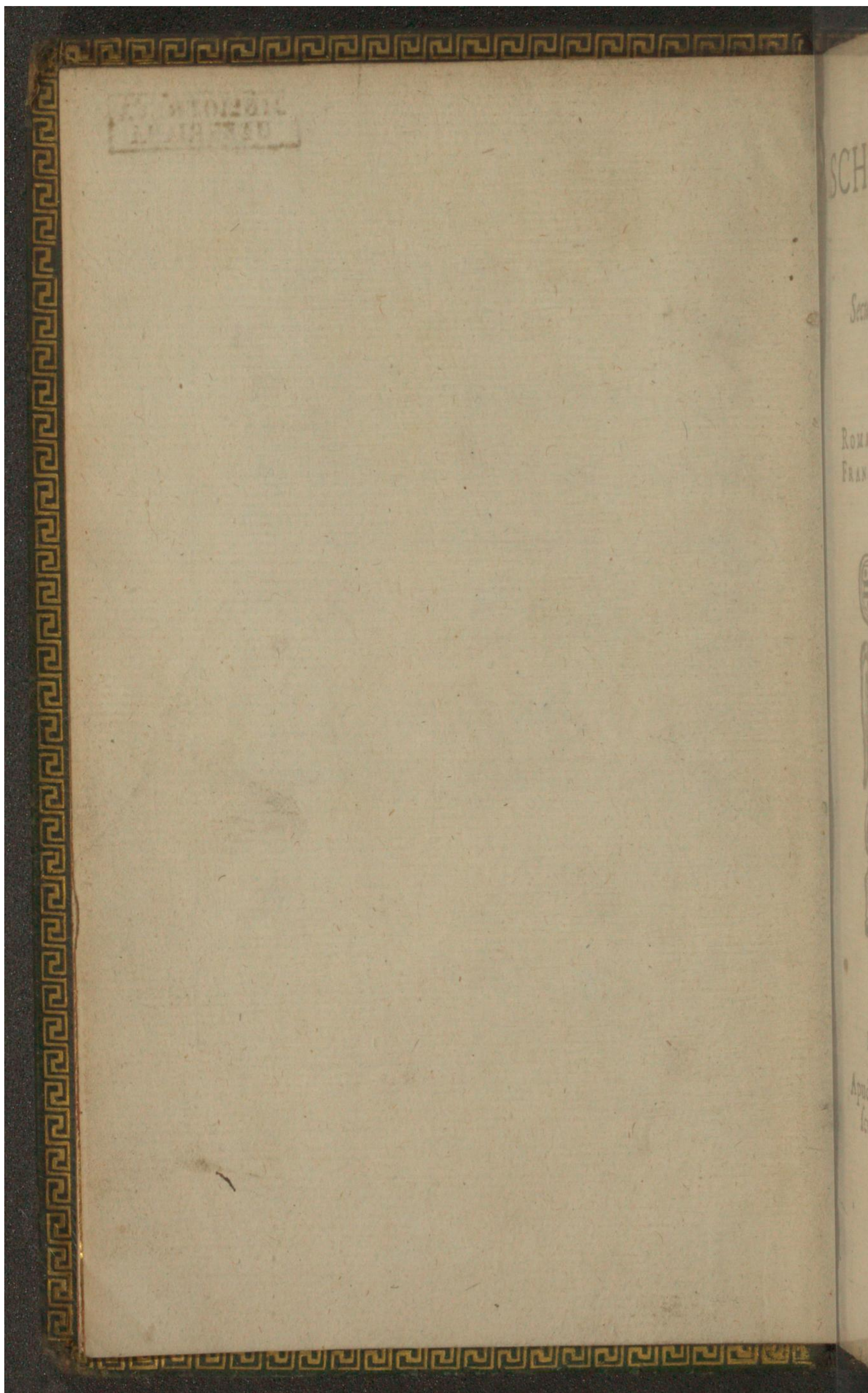
CAR. I. TABORIS.

P. Melissi ode Pindarica ad
Elizabetham Angliæ Reginam.
Augustæ Vindelicorum. 4to. 1578.

Melissi Urbs, sive Ode ad
Noribergam et Septemviros
Noribergenses. Noribergæ 1580
4to.

T. Thorpe Oct. 1825
HC [illegible] 3086

MELISSI SCHEDIASMATA POETICA.

Secundo edita multo auctiora.

PRIVILEGIIS

ROMANI CÆSARIS AD VII. ET FRANC. REGIS AD IX. ANNOS.

LVTETIÆ PARISIORVM.

Apud ARNOLDVM SITTARTVM sub scuto Coloniensi, monte divi Hilarij.

Anno CIↃ IↃ LXXXVI.

1586

SVMMA PRIVILEGIORVM.

HEVS typographe, bibliopola, librarie, quisquis es: MAXIMILIANI II. Rom. Imp. Privilegio, anno CHRISTI M. D. LXIV. mense Septembri Viennæ, item HENRICI III. Franc. & Polon. Regis, anno M. D. LXXXV. mense Ian. Parisiis dato: illo quidem ab editione uniuscuiusque operis in VII. hoc veró in IX. annos concesso: cautum mihi esse scito, ne quis vel in Germaniâ vel in Galliâ lucubrationes meas, præter cui commisero, excudat, alibive excusas vendat. Commisi autem hanc SECVNDAM Poëmatum meorum editionem ARNOLDO SITTARTO, in celeberrimâ Parisiorum Academiâ bibliopolæ jurato; TERTIOque iterandam promisi. Quapropter labores alienos ne involato, fucum ullum ne facito, citraque consensum meum nihil audeto. Si quis huiusce cautionis ergo adversus ea fecerit, fraudem frausus; mulctam pœnamque in Diplomatis ęstimatam luere damnas esto.

MELISSVS.

IN HOC MELISSI OPERE CONTINENTVR

EMMETRA, ad æmulationem Pindari modulata.
MELICORVM libri.
EPICA.
ELEGIARVM libri.
MVSÆ, id est, Epigrammatum libri IX.

In sequentibus partibus exspectato

EArina, Therina, Oporina, Cheimerina; in quibus Hendecasyllabi versûs.
Odarum Noricarum libros II.
Monocola.
Parodias.
Carmina sacra.
Acanthas.
Vrbes.
Epigrammata e Græco.
Symmicta.
Eiconas præterea, Insignia, Symbola, Gamelia, Epitaphia.
Alia nonnulla, quæ omnia jam absoluta prelum desiderant.

MELISSVS LECTORI.

SALVE plurimum, mi Lector. Quod ne ignorares ut facerem, feci: nimirum, voluisse me meis in Poëmatis qualibuscumque ita stylum calamumve temperare, ut nemini unquam mortalium aliqua inde crearetur offensio. Etsi enim hoc scribendi genus planê debet esse ingenuum atque liberum; tamen, quæ nunc sunt tempora, non tam licentiæ plusculum indulgendum, quàm hoc unicê studendum putavi, ut mea non modò ab insigniter eruditis, iisque paucis, qui accuratius singula examinare consueverunt; verùm etiam a mediocriter doctis, iisque pluribus, quibus plerumque novitas arridere solet, commodê legi possent. Ideoque fore confido, ut si non applausum meruisse omnium, at certê ab aliquammultis saltem, quorum in numero homines pono mihi amicissimos; nonnullam hoc nomine videar inivisse gratiam. Cum autem hos fetûs secundos, sive a Genio naturæ, sive ab arte ingenij, Marte videlicet ac Minervâ propitiis, non usque adeo infeliciter, ut arbitror, profectos, meos ipsius esse constet, utpote qui me jure ac merito patrem agnoscant legitimum; & veró illis facere quod mihi libeat liceat: eccuinam absurdum videbitur, si eos aut pluribus, aut nemini omnino, aut ei tantummodò Heroinæ, quam animo meo unam atque unicam elegi, donandos censuerim? Quam rem neque mihi, neque illis, neque ARNOLDO SITTARTO, qui sumptûs in his excudendis fecit, uspiam fraudi esse volo; præsertim quum mea ipsemet, ubicumque opus erit, tum a malevolorum obtrectatione, tum sinistrâ interpretatione,

ſim publicè defenſurus. Faceſſant igitur nimium curioſi, qui, ut nodum in ſcirpo quærant, non tantùm manibus pedibusque, ſed multo magis linguâ factioſi,

petulantius undique captant
Venaturam oculis, auribus aucupium.

Cum turbulentis nihil mihi rei, nihil negotij; multo minus cum temporis noſtri controverſiis. Pacem utique colo, quietis amans: nec non tranquillitatem otij cum Phœbo, cum Muſis, cum Pallade & Sophiâ, cum Mercurio, cum Venere honeſtâ & Suadâ, cum Gratiis denique ipſis, litterarum humaniorum præſidibus, ambabus (quod aiunt) amplector ulnis. Eiuscemodi certê noſtra non ſunt, tamquam in Augéæ cuiuspiam ſtabulis nata; ut in ea, quemadmodum contagione alicubi ſerpente aut graſſante, ſuſpectos in viatores ſolet, videatur inquirendum. Viros equidem doctos atque eruditos, ubicumque gentium aut locorum degant, amo, colo, veneror: a quibus mehercule magnum accepiſſe beneficium lubens merito confitebor, ſi me ipſi amicê atque placidê, ſicubi fortaſſis a me peccatum ſit, admonuerint. Tales ſanê criticos & Ariſtarchos libenter fero: calumniatorum autem fæcem ſusque deque habeo. Cenſuram & judicium celeberrimæ ACADEMIAE Pariſienſi ut antea permiſi, ita etiamnum permitto, atque in poſterum permittam: ita tamen, ut neque optimis Poëtis, hac tempeſtate florentibus, neque conſiliariis quibusdam Regiis, Poëticæ artis peritiſſimis, facultas præripiatur ſententiæ liberê dicundæ. De ſtylo & charactére ſermonis heic nihil omnino monendum arbitror, quum varia variorum carminum diverſitas diverſam & ipſa formam inducat loquendi. Tu, Lector benivole, noſtris delectatus linguâ favebis, & mei meorumque haudquaquam faſtidibis.

EPIGRAMMATA AD PAVLVM MELISSVM SCHEDIVM.

I. AVRATI, POETÆ ET INTERPRETIS REGII.

ILLA *Typographicis quæ rursus carmina prelis*
Subdis legentium ob sitim;
Non semel atque iterum, decies repetita placebunt
Tuis MELISSE *opusculis,*
Mella quibus stillant vatis testantia nomen;
Tibi quod dedit nutrix Iovis,
Quod dedit illa senis Chrysippi sedula nutrix,
Labris cibum mansum ingerens.
Nam quod apis sibi de variis mel colligit herbis,
Per Hymettios colles volans;
Colligis e variis tu docte MELISSE *Poëtis,*
Latialis apis, & Attica.

IACOBI AVGVSTI THVANI ÆMERII.

NOSTRA *adeon' tutus tibi visa Lutetia portus,*
Et statio studiis apta MELISSE *tuis;*
Liqueris ut patrij tam longum flumina Mœni,
Et potior tibi sit Sequana visus amor?
Scilicet heic strepitûs inter bellique procellas
Musæ habitant, puero numina culta tibi.
Ergo bis algenti redit horrida bruma Decembri,
Bis canis arenteis findit hiulcus agros;
Dum patriæ oblitus nostris teris otia terris,
Vt nos promisso munere PAVLE *bees.*

ẽ ij

Jamque morata diu pluteum tua carmina linquunt,
Aemula Dircæis Aeoliisque modis.
Tu patriæ longum potuiſti ponere amorem;
At manet æternum poſteritatis amör.

ACHILLIS STATII
LVSITANI.

SEDERE *labris in Platonicis apes,*
Et mella preſſerunt ſua.
Mox ut beati condierunt rhetoris
Os, avolant examina;
Et in MELISSI *ſeßitaverunt apes*
Labris, Poëtæ nobilis.
Toto relicto nectare, huic cum nectare
Nomen reliquerunt ſuum.

IANI ANTONII BAIFII.

CONCEDE *hoc noſtræ mea Gallica Muſa Latinæ*
Quod petit. hinc veniat forſitan auctus honos.
Pauca meo Franco ſed carmina grata MELISSO
Donentur, certæ pignus amicitiæ.
Namque meas limâ non dedignatus amicâ
Nugas, ille animi candidus expoliit.
Nunc vero totum ſparſurus nomen in orbem,
Ebria Cecropio ſcripta lepóre dabit:
Sicque meum ſociâ nomen nova pagina famâ
Nobile longinquos differet in populos.
Ede bonis avibus, mellite MELISSE, *Camœnæ*
Munera Romanæ quæ relegenda terent.
Delectes proſisque ſimul: lauderis, ameris,
Præmiaque æterno digna labore feras.

IO. PASSERATII.

QVAS tu Camœnas me reposcis, o novem
MELISSE cura Virginum?
Meisne demens versibus mutas tuos,
Hyblæa mella Corsicis?
Beato egentem me laceßis munere,
Cui pœnè sacra exaruit
Sonante lympha quam profudit ungulâ
Præpes Medusæ filius.
Salve ergo paucis, & memento illud vetus,
MELISSE, Sunt plures mali.

Q. SEPT. FLORENTIS CHRISTIANI.

HAs laurûs Latioque arbusta fluentia melle,
Atque illibatos vivo de fonte liquores,
Cum Phœbo Cereris tibi suggessere ministræ;
Et frugi vatem & dulcem fecere MELISSE:
Cuius ob os veteres obvertant ora Latini,
Et dubiam palmam sibi Transalpinus Apollo
Iam faciat. grandi en plaudit Germania alumno,
Insolitis mirata ardere caloribus Arcton.
Tale tibi, o Francæ & Germanæ gloria gentis,
Musa dedit carmen, castum Deóides illæ
Finxeruntque bonum. sed ut est intonsus Apollo,
Vt puræ hæ, quæ mella legunt flaventia; sic hinc
Aut haurire nefas, aut ulla arbusta profanos
Cædere. nempe locum pollens servat Dea, cuius
Qui temerat numen, temnitve improvidus iras,
Discat Triopidæ cerritam horrescere pœnam.

Εἰς Παῦλον τὸν Μέλισσον.

Ἀττικὸν ἦν τὸ μέλι προπάλαι τετρώβολον, ὅρρα
    ξουθαὶ ἐν ὑβλείοις οὔρεσι βουγενέες
ἐξεπόνουν, καὶ ἔρωτας ἔνυσσον κηριοκλέπτας.
    νῦν τόδε πᾶς χρυσοῦ ἀντερύσαιτο μέλι,
τόρρα Παλατῖνος φοίβου συνέθηκεν ὀπάων,
    φράγκος Γερμανῶν ἔζος ἀρηιφίλων·
οὐ μὲν Ἀρισταῖος, μᾶλλον δὲ Μέλισσος ἄριστος,
    νοῦν τε μελισσουργὸν καὶ μελοποιὸν ἔχων.
φείδετε τῶν σίμβλων κηφῆνες. τοῦτο μελίσσαις
    τὸ σμῆνος καθαραῖς ἀμβατόν ἐστι μόνον.

Φλ. Χριστιανός.

Sic Latinê ferê ad verbum exprimebat

THEODORVS CHRISTIANVS F.

QVATTVOR *olim obolis vænibant Attica mella,*
Quæ flava Hyblæi vertice montis apes
Fingebat, furesque favi figebat Amores.
Nunc auro contra quilibet ista luat
Mella, Palatinus quæ Phœbi assecla refingit,
Germanis Francus fortibus ortus avis:
Non quidem Aristæus, verùm optimus ille Melissus,
Cerea cuius mens mella melêque facit.
Vos fuci fugite hinc, & melli parcite. nempe
Tantùm apibus puris alveus iste patet.

LVD. CARRIONIS.

AMICE *magne, amice docte & integer,*
Gregi noveno amate, amate Apollini,
Gregem novenum amans, amans Apollinem;
Poësim in urbe primus ause Noricâ

Polire, in urbe quæ ſit orta Romuli:
Meus te Iämbus iſte purus, innocens,
Suo qui & uno it ambulans, vides, pede,
Pedis modive nec requirit exteri
Opem ullam, adit MELISSE; *& orat unicè,*
Tuum ut librum novem ſacrum ſororibus
Sinas benignus ire tandem in omnium
Manûs; latére nec diu velis domi
Tuæ ſeverus id, quod eſſe publicum
Novem eſt Deabus eſt amicum Apollini.
Nihil ſi Iämbus iſte purus, innocens
Prece hac te erit potis movere ferreum:
Sequetur alter, & ferê viam inſtitit,
Malus, minax, ferox, cruentus & nocens.

FEDERICI MORELLI
TYPOGR. REGII.

NON *dederat Samius finem motumve Meliſſus,*
Aſt unum immenſum, mobilitate carens.
Diſsimilis Samio ſimilisque es France Meliſſo:
Nam ſimul immenſum das opus & ſtabile.
Sed Samius numerum non admittebat in uno;
Tu numeris orbem vis decorare tuis.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἄλλος ἦν Σάμιος, φράγκος τάδ' ἔγραψε Μέλισσος,
οὗ ῥέ' ἀπὸ γλώσσης ὄψ μέλιτος γλυκίων.
τοῦ δ' ἔπεσιν Μοῦσαι σφραγῖδ' ἐπέθηκαν ἑαυτῶν,
εἴργουσαι, μή τις τοῦτο μέλι κλεπέτω.

Idem Latinê.

ALTER *erat Samius; Franci ſunt iſta* MELISSI,
Cuius melle fluit dulcius eloquium.
Huius carminibus Muſæ ſua ſigna notarunt,
Ne fures poſsint mellis opus rapere.

Εἰς Παῦλον Σχέδιον Μέλισσον Ῥωβέρτου Στεφάνου ὀκτάστιχον.

Οὐχί σε ὄντα μάτην, φίλε Παῦλε, τριώνυμον οἶμαι,
καὶ γὰρ ὁμοῖος ἔφυς ταῖς σεῦ ἐπωνυμίαις·
οὕνεκα παντοίων ἀνὰ μήποτε παύεο μολπῶν,
κληθῆναι Παῦλον χρή σε κατ' ἀντίφρασιν.
πόσα δ' ἐπεὶ κομψῶς ἐπιγράμματ' ἀποσχεδιάζεις,
ἥρμοσε τὸ Σχέδιος δεύτερον οὔνομά σοι.
τοῖς δὲ δυσὶν προτέροις τρίτον οὔνομα σεῖο Μέλισσος
ἕσπετο, τοῖς μελιχροῖς ἀμφὶ σέθεν μέλεσι.

CHRISTOPHORI HOMAGII DELICIANI.

CVM legeret Schedij Schediasmata culta MELISSI,
Sepositâ paullum pulcher Apollo lyrâ
Clamat: Io, si sunt Schediasmata talia Musæ,
Quale laboratum, dicite, carmen erit?

HIERONYMI CAVELLATI PARISIENSIS.

QVIS novus hic vates Parnaßi gloria surgit?
An sacer est Musis, floresque Heliconis amœni
Carpit? an Actiaci propria illi est gratia Phœbi?
Nam quæ, culte MELISSE, *tuis facundia verbis*
Allicit; artificem ut vatem miremur opusque!
Zoilus & gelidâ trepidet formidine pallens,
Conspicit ut mitti tua docta Poëmata in auras.
Næ, donec terris his verba Latina vigebunt,
Doctorum gliscet tua fama per ora virorum.

PAVLI MELISSI SCHEDII, FRANCI, GERMANI

COMITIS PALATI-ni & Equitis, Laureatique Poëtæ, Civis Romani

EMMETRA.

AD ELISABETHAM REGINAM ANGLIÆ.

Strophe I.

ELISA, *Britannico creata ſanguine regum,*
Eademque princeps Angliæ caput,
Franciæ columen, Hiberniæ domina,
Oceanique potens hera:
Cuius in pectore ſapientia Palladis
Habitat; in ore Suada mellilinguis;
In oculis Euphroſyne. cuius ſolium
Regale fulcit Themis, æqui
Rectique præſes; non ſine candidâ
Puritate Fidêque,
Conjunctiſsimis ſororibus, quales
Vix alibi reperire locorum eſt.

Antiſtrophe I.

PRonis genibus poëta Francus ad tua ſupplex
Genua advolutus, quei manum tibi
Oſculer, patere quæſo; oſculer patere
Quæſo tibi niveam manum,
Indicem (ut ſpero) benevolæ, o Dea, gratiæ.
Solet etenim tui favoris aura
Placida languentem animum ſolatiolo
Firmare, & acrem trepidanti

Metum clienti demere. Quis neget
Diditam endo medullas
Virtutem egredi tuis ab armillis,
Almitiêque decente comarum?

Epodos I.

VEl odor ſaltem tetigerit veſtium
Suaviſsimis olfactum fragrantiis;
Quanta properiter, quanta cor
Sentit remedia! Quòd ſi placidos
Non modò luminum radios in hoſpitem
Miſeris, verùm etiam mitiſsimis adfatā
Præſentem fueris vocibus: o quâ
Non voluptate, quo non lepóre
Jugiter adficies Charitum mulſobibarum
Heliconidumque alumnum?

Strophe II.

HEroica dignitas, & ampla vis, rutilumque
Diadema, maieſtasque regia, &
Splendor ille radians, cui vel ætherias
Poſſe faces Hyperionis
Cónvenit vincere; timidum jecur opprimant
Temere: niſi eruditio tua, atque
Facilitas ingenij, tum quæ moderat
Humanitas hanc gravitatem,
Et ſcita linguarum illa peritia,
Atque amor lyricorum
Perquàm ſingularis, erigant mentem.
Vsque adeo eſt tibi dia facultas.

Antiſtrophe II.

QVæ natio, quod ſolum, genusve tot populorum
Genuiſſe talem prædicabitur
Vspiam? ſimile quiddam aut ſecundum ubinam

Inveniemus? In os palam
Vna laudarier es, & unica, dignior.
Quod Asia non dat, Africæque tellus;
Americam quis putet Europæ imparilem
Sceptris daturam? Tibi soli,
Regina, Eóus donat & Hesperus
Nomen; ac tua fama est
Maior clariorque, quàm potis fari
Pindarus, aut Maro, & acer Homerus.

Epodos II.

OPulentis ex Arabiæ finibus
Venisse quæ fertur cum gregario
Agmine Solymam, perspicax
Ænigmata variis implicita
Tendiculis resolvere; num tibi ipsamet
Comparari queat heroina, quamvis longê
Divinum Salomonem superasse
Æstimetur? pol haud est eritve,
Qui tua sensa, animique bona exemptilis ausit
Potiora pernegare.

Strophe III.

TAcebo superfluentis alta pondera gazæ, &
Cumulos, quibus te Plutus obruit,
Vsquequaque coacervans opes. At enim
Cui dubium est, nemus aureis
Fructibus, cui bene vigil appositus Draco
Fuerat; Iâsonisque vellus olim
Celere partum rate, thesaurûmque nigris
Moles ab Indis, & opima
Traducta in istanc tot spolia insulam?
Præter hoc & abundans
Hanc rerumque fenorisque ditavit

Copia fertilibus parasangis.

Antistrophe III.

SIt, suadeo, nemini sit, hancce fraude Pelasgâ
Petere, aut apertâ vi lacessere.
Cyrus hoc aliquis attentet armipotens;
Ille age te Rhodopeïam
Sentiat Tomyrida cruentificâ nece.
Gere, gere bella, sic volentibus Diis:
Capit enim dextra lacessita gladium
Audacius: miles & ictum
Ter provocatus valdius incutit,
Marte cetera tutus.
Tu fortes Amázonas, necessum si
Sit, Geticis imitabere peltis.

Epodos III.

APage hinc Mavors, apage. nil, nil tibi
Rei est in his regnis. quin capis fugam,
Mauraque petis inglorius
Magalia? vigilax in speculâ
Excubitor fidem (mihi crede) fallere
Nunquam avebit; neque sanctum impune jusjurandum
Solvent indigenæ. Fœdifrago istud
Suaseris, impiatoque Pœno.
Sic agere haud didicit gravis Hibernia; nec sic
Generosa gens Britannûm.

Strophe IV.

ARsit face fúnebri cremata Gallia multos
Miserè per annos: arsit indidem
Belgium; neque etiamnum cinis cinerem
Sopiit ignivomis focis.
Tu, tuâ virgine duce, tuta Britannia
Agis & ages dehinc dies quietos,

Vbi ubi ſecura mali ſors vivere amet.
Salus perennet precor iſtæc:
Æternet hæc pax commoda patriæ.
Vota ohe rata ſunto;
Quæ drenſantium omine auſpicato grex
Ad Thameſim probet albus Olorum.

Antiſtrophe IV.

BEata bonis tuis have Albionia tellus,
Itidemque Londinum, urbium decus,
Aulico celebre fulgore. Tuque adeo
Vnio have pretioſior
Vnionum, ROS Aque roſarum Amathuſidum
Nitidior, o virago; floſque florum
Potior, & ſumma coronarum omnigenûm
Corona: quam ſtipat, in orbem
Coacta, magnorum procerum manus
Purpurantium ab oſtro;
Sicut Cynthiam minora turmatim
Aſtra polo comitantur euntem.

Epodos IV.

VOlupe eſt tot magnifica pallatia
Spectare: jucundum eſt nobiles viros
Viſere, & alacres principum
Dextras tagere. juvat, docta juvat
Pectora mutuis peramanter alloqui
Verſibus. Dij patriam ſervate tutelares;
Florentemque diu numine JOVÆ
Hunc ſtatum ſic propagate, ut aucta
Poſteritas clueat. Dea tu dilige vatem,
Modò digna te canantur.

AD FRIDERICVM II. REGEM DANIÆ.

Strophe I.

MONVMENTA veterū si FRIDERICE, Rex
Celeberrime, disquisita ponderes;
Invenire est, maximæ admirationi
Fuisse regalem Pyramidum Ægyptiarum
Situm: inde Phariam turrim, ignibus
Destinatam noctilúcis, navitæ
Quos sequerentur remigantes:
Mœnia dein Babylonica,
A Semiramide cóndita, in oculos
Incurrisse mirificè: hinc adeó templum
Ephesinæ Dianæ
Splendidißimè ædificatum.

Antistrophe I.

LEgis, Artemisiam quantus adederit
Amor, ut cineres, post nigra conjugis
Fata Mausóli, mero mistos feratur
Bibisse, & ingens struxisse decóræ sepulcrum
Regis memoriæ. Quid, nobilem
Dum colossum Solis in pulchrâ Rhodo,
Aut simulacrum fabrefactum
Forte Jovis mihi Olympij
Reris adspicere, cogitat animus?
Plus mentem (puto) tamen adficeret Cyri
Domus, exoticusque
Plutus, aureumque lacunar.

Epodos I.

OPus tuum, o DANIAE rector,

Miraculis hercle non cedet antiquis.
Nempe nobilißimorum
Fiet CORONAEUS *fontium:*
In urbe quem Noricâ, suis cum basibus
Scapisque epistyliisque ex ære
Corinthio adfabrê curasti
Signis adornandum fusilibus,
Non sine sumptibus magnis,
Artificumque singulari industriâ.

Strophe II.

VIden' Oceanus ut stagna regurgitet
Aquulenta, columnato capax labro?
Quo super stat Teuto nixus, Celta, Iberus:
Exinde Thrax, & trux Tartarus, & Moscus atrox.
Hi cum arcubus, at illi cum cavis
Machinis collineantes. hinc trium
E medio antri Terminorum
Pectora gurgite prominent:
Ponè quos, sub hederis tereticulis,
Fixum est, Rex, tuū atque tuæ SOPHIAE *insigne.*
Elephas militari
Cum cohorte turriger adstat.

Antistrophe II.

VIgiles capite custode crepidinem
Retinere Dracones tutam amant. Ab his
Surgit in gyrum, manu sceptrum Hera gestans,
Superba pavo: post armisonâ Virgo dextrâ,
Cui noctua sacra est; hastilia
Virgo crispans, ocquiniscens caßidam:
Dehinc Dea cum corde æstuoso, &
Cum jaculo; ac puer aliger.
Nexa pensilibus arma latus habet

Sertis; Musicæ decus, ægidaque anguinam,
Et in uno ligamine
Ambo plexa grammata Regum.

Epodos II.

SIrenas excelsior post hæc
Erexit ordo, mamillis abundantem
Prosipantibus liquorem.
Delphinas instigant fúscinis
Nudi puelli: premit jacentes cochleas
Protervus unguis. Equos Neptuni
Non lassat unquam aquai rivus:
At ipse Neptunus summa tenens,
Calce terit levem concham:
Dextra tridente, læva cornu prædita est.

NICOLAO PONTEO, DVCI VENETORVM.

Strophe I.

NATIONIS *nomine Teutonæ,*
Prægestit animus gratulari
Recens adeptos honores serenissimo
Venetorum duci NICOLAO,
Frontisque sacrum tiaram.
Quid prius, quid posterius celebrare
Habes, Calliope, laudi quod siet
Decorique, tam eruditione præstanti, &
Tam facundiâ pollenti, & tam strenui-
tatis singularis principi?
Quem solio collocavit eburno,
Suffragiorum calculis non discrepantibus,
Astræa dextram gladio armata,
Sinistram bilance instructa; virago,

die 18 Martii 1578

Quâ nihil æquius, quâ nihil justius.

Antistrophe I.

MItigans undas Hadriaticas
Neptunus hilarem effert tridentem;
Tethysque Nymphæque, glaucas solutæ comas,
Vitreum ductitantes per æquor
Choros, ovatu resultim
Pérstrepunt. quin & cava litora plausum
Tollunt unanimem. lætiscit polus,
Revigescit æthra. Non videtis, ut vestri hoc
Imago Leonis sentiscens, vividum
Quiddam spiret, auratæ jubæ
Concutiens crispulos mihi villos,
Tritónis audito tubæ clangore? Suscitat
Salaciam conchicen argutus
Triumphare, testarique profusa
Gaudia nantium squamivestes greges.

Epodos I.

QVid nos facere par est
Sensibus humanis præditos;
Ratione carentia quum tuis, dynasta,
Exsultent hilariter incrementis?
Communem omnium lætitiam & nostram
Putare fas sit, eodemque
Liceat nobis frui bono, votisque
Potiri publicis; qui Allemaniæ
Latis ab oris, per nubibus propin-
quarum Alpium fauces anfractuosas,
Amœnitatem Patavinæ Académiæ
Quæsiimus, Musis amici.

Strophe II.

IMperatoris manus Austridæ,

Veri gerula, DORNBERGVS ille,
Iuxtâque FERRERIVS, Galliæ regis os
Nitidum atque eloquens, se disertos
Præconiorum gerunt an-
tistites ex omnibus Oenotriorum
Oratoribus heroum. nec potis
Meritas silere lingua promptior vatum
Secures; nec horret flore sceptri tui
Promulgator ampullarier.
Dandolus est quondam amore Petrarcham
Peculiari prosecutus: haud secus penes
Te gratiosam patiare, o dux,
Haberi Camenam; cui meliora
Annuerint novi Dithyrambi mele.

Antistrophe II.

VRbis hi fundamina, primiter
Surrecta liquidis endo salsis,
Canent. canent Hunnicas Barbarorum, super
Aquileâ feris dirutâ ausis,
Iras, & immane torvi
Attilæ flagrum, trucis archityranni,
Vastantis Latios fines. nec Clephum
Memorare miserint, gravem Ausonum pestem:
Vt hæc inter auctoramentum publicæ
Subcrerit rei per mutua
Vincula, & hinc insulæ maris omnes
Ionij Ægæique eidem accesserint: & ut
Pipinus æquo Venetos exce-
perit, Langobardis sub juga missis,
Iure, suis uti viverent legibus.

Epodos II.

ASt hæc aliaque ipsi

Historiis debent nuncij,
Tibi qui titulos, animose, pervetustis
Germanos proceribus, admirantur
Extolluntque, summatum Italûm jussu,
Et urbium indigetum more. En,
Equites partim creas eorum, partim
Ornas donis, beasque privilegiis.
O vive felix, & suesce non semel
Interseri fastis, annaliumque
Celebriori serie Participatiæ
Vrseolæque stare gentis.

IOHANNI GEORGIO ZOBELLO, EPISCOPO BAMBERGENSI.

Strophe.

ARCTOAE *temperatrix harmoniæ Lyra,*
Cælo recepta quondam Thraciis ab oris
Post Orphea trucibus interemptum Bacchis;
Demitte Lyra chordas peramabiles,
Vt amabili plectro nobilißimi
ZOBELLI *nobilißimum filium*
GEORGIVM *more patrio cantem.*
Ille velut candidis Narcissus foliis
Progerminans, odore suavißimo
Fragrantes exspirat animas halituum.
Ille velut purpureis Hyacinthus comis,
Humeri decus explicans aureolum,
Oculos adficit voluptate
Jucundißimâ; nec pietatis egens
Nec virtutis, uti nec pulchritudinis.

Antistrophe.

ANnales prædicant æquo moderamine

Francoa MELCHIOREM *frena temperantem;*
Wurzburg *Quâ lenis Erebipolim refusâ Mænus*
Interſecat aquâ.te Radiantiæ Redwitz
Nemoroſa tempe,multæ feracia
Glycyrrhizæ, loquuntur antiſtitem
Recens creatum. Date, date o grandes
Seu lituos ſeu tubas. nunc ingentis opus
Eſt oris. en, parente quid lætius
Tuo eſt?en,quid matre hilarius?vel ſub humo
Gaudia teſtata volent. Tibi cognatio,
Tibi cuncta propinquitas ſanguinis ac
Generis gratulatur,applaudens
Tanto muneri. Vive decus procerum,
Vive,& Semideus conſueſce dicier.

Epodos.

ARduum eſt urbes cum populis regere;
Neminique,niſi quibus a Deo
Ter optimo ter maximo tributum,ſuppetit
Volucris remigium conſilij,cæleſte numen
Imitantis,& in penetralia Geniorum
Seſe inſinuantis,excelſioribus
Sapientiæ præpetis evectum usque pennis.
Alata mens enthei poli traſcendit
Cærula,metuitque terris obtorpeſcere
Vacua. Subvolet inde reverſa,
Non niſi pacatas oleæ virentiſsimæ
Frundes reportat & populis & urbibus.

AD IOANNEM STVRMIVM, ACADEMIAE ARGENTINENSIS RECTOREM.

Strophe.

LAVDVM *præconia* STVRMI *tuarum*
Indugredi velle,non cuiuslibet est,quamvis
Primoribus guttas ille Castaliæ degu-
starit aquæ labris ; sed cuius propitio
Nascentis aut Stilbon adspexerit ortum lumine,
Cisij Phœbéi satelles,aut cui Ledæus anser
Pars Borealis æquum vocis argutæ sonum,
Itemque Fidicula harmoniam commodam
Instillaverit:ut tam ligato numeris
Quàm pedestri sermone dignê prædicéris.
At ne his quidem satis oris,nedum
Satis aderit virium,posse facultate
Ingenitâ sibi viam aperire,tuique
Tubam celebrandi invenire idoneam.
Vsque minores adeó præteritis gignimur viris.

Antistrophe.

MAgni Demosthenis linguæ Pelasgæ
Et Ciceronis Latinæ,quæ viguere olim,
Nunc est opus. nunc & plectra Mæonij vatis
Virgiliique deposcendum.simul enim
Te Gallia admirata est,Italia expavit stupens,
Alemanni palmis tulere,adoraverunt Britanni,
Cantaber osculatus,Sarmata amplexatus est,
Sacrique coluit & venerata est chori
Præses Pallas:ubinam virum tot populis
Complacentem indagare quis quæso potis sit,
Provinciam licet acceptarit?
Age age Quiritum eloquentissime,nos umbram

Esse sinas modò (nihil enim sumus) ecquâ
Licebit apparére, luminaria
Maxima fuscante tuæ sic radio claritudinis?

Epodos.

SCaturiat ex ore meo limpidissimis
Fons laticibus, vel meri venas mulsi
Perenne mellifluumque nectar manantibus:
Numquid inexhausto jugis eloquii tui
Faciet Oceano? quin & si cui Junonis compoti
Aërigenæ magnum per inane tantos
Pluviis ciere largê detur imbres nubibus,
Vt vel uberrimæ sint diluviei faciundæ;
Vix ille vix ad inexsuperabiles facundiæ tuæ
Accedet abyssos. Satius o quiesse homini, quàm
In cassum aliquid tentasse. Deorum est, posse finire
Tuarum STVRMI præconia laudum.

AD MARCVM ANTONIVM MVRETVM AQVITANVM.

Strophe.

1578 SICCINE luminibus negaris Teutonum
MVRETE, tuos præ cunctis optime vultûs
Avidâ expetentum mente? siccine te Pontifex
Aureâ Romæ nec invidendâ compede
Detinet, ne dimovendus venias loco? at tibi
Longê plura promisisse dona, divites quàm Veneti,
Battorides STEPHANVS perhibetur, Sarmatiæ rex
Præstans atque doctus juxta. age, numquid opulens
Potuit ille amplis rebus obtinuisse? Thybrim
Vistula certet provocare, quem pertinacem
Potis Brenta nondum sit exorare? ah, quòd si nihil heic
Valent disertê blandita Pithûs verba flexicordis;

Austero

Austero Scythâne Getâque parando opus erit
Rhetore? Dij melius, queis facundia curæ.
Passus repulsam, ter quaterque idem petat necesse est.

Antistrophe.

VErtito Melpomenen meam in Leucosiam
Natura potens rerum; ut pulcherrima Siren
Maris Hadriani facta, litus ad hoc proximum
Sive dulci voce, sive suavi tibiâ,
Sive jucundâ chely, flectere callidis feros chely
Agrestesque, nedum mitiore præditos ingenio,
Pelliciat tetricæ domitorem Barbariei
Monstrorumque: non ut naufragij neque sui
Neque aliorum, multo minus popularium, sit i.e. meorum
Causa; sed ut partim in voraginosâ Charybdi
Laborantibus, partim ab adlatrantis Scyllæ canibus
Prope óbrutis, partim denique in Syrtes periculosas
Abreptis opem ferat. omnibus ille siquidem
Vnus & unicus (ut dicto uno omnia dicam)
Muretus est sacra anchora, atque portus, atque asylũ.

Epodos.

MAgneta posse reses ferrum ducere miramur,
Ingeneratumque fœdus exploramus gnaviter.
Atqui mirificissimum est, te velut Alciden Gallicũ
Alterum, non hominum eruditissimorum cohortem
Solùm perlecebris istuc inusitatis attrahere,
Sed Apollinem Musasque Charitasque mellilingues,
Sed Atlantiaden ad te Veneresque Minervasque,
Sed Suadelam quoque, Sirenumque totam progeniem
Planê rapere. Sentio, sentio MVRETE, *quàm me*
Constrictum teneas arctis adamántinæ catenæ
Fibulis: gustavique jampridem immane quantum
Manarit ex ore tuo deliciarum voluptabilium.

Bibat hasce nemo, nisi cui Camenæ sint amicæ.

AD PETRVM VICTORIVM FLORENTINVM.

Strophe I.

AT EGO *improbus sanê forem,*
Qui te, optime VICTORI,
Nec amare nec colere vellem;
Te, inquam, quem viri boni
Omnes amant, colunt:
Eoque magis censerer improbus,
Qui non amorem oppidó quam libens
Hereditario familiæ tuæ
Honestissimæ cernendum ad pronepotes
Transferre conarer, haud ductariê
Sed navê. Libeat mihi te tuosque,
Die senex, adorare planê; quisnam
Id ne facere liceat vetassit?

Antistrophe I.

AQua fontis haud dicenda aqua est,
Ipsum nisi deriva-
ta, colore limpidula puro,
Jucundoque amabilis
Fontem sapore re-
ferat. Viden' autem, ut vena profluens
Vestræ perenne scaturiginis
Extrudat absque fæce latices? viden'
Vt hi rursus ipsis siphonibus acti
Porró liquorem Deæ illimem vehant?
O argentea lympha, lympha o salúbris,
Ne rogo clude, nec jugis obstipari
Cuiquam patere labra aperta fontis.

Epodos I.

PRoh! quemnam ſalientibus
Obſtaculo eſſe rear ſcatebris?
Quemve Nilos temere Euriposque
Obturare? Valeant,
Tibi qui ſequius volunt, tuæque domo.
Abeant in malam rem; qui mihi, qui meæ
Non bene. Sed hoc acerbius doles,
Vt inaudimus, heu, tubum vitalem ex
Canalibus illis unum amœniſsimis
Fractum, ruptum. patienter fac feras.
Rarumne, ſi figuli teſta conteratur,
Aut quod humidâ ex humo eſt putrefiat?

Strophe II.

MIſeros homillos! quid ſumus
Ah, præter arenoſæ
Ita pulveris coalitam maſ-
ſam, ut, quandoque vis parum
Saltem inferat manum,
Repentè reſolvamur; nec adfabrê
Conglutinatos tenaciſsimæ
Compaginis juvare retinacula
Queant? quo minus mireris, malè fidæ
Vt plurimum ſortis inclementiam
In nos conglomerare ſcxcenta rerum in-
commoda: qualiter ſæpe quondam exeſo-
rum præcipitia tumutuoſo

Antiſtrophe II.

RVere impetu (crax!) montium
Avulſa ſolent. tellus
Gemitum dat, imaque cavernæ
Nequicquam remugiunt,

Impune ſubrutis
Caſæ trabibus tignisve proximæ,
Fortaſſe & ipſo colono ſimul
Proſtrato humi. jacent alia quaſſa vi
Ruinæ gravis, præter propter herilem
Fundum. ſed hæc ominoſis hoſtium
Sint occaſibus. Integrum cordis hercle
Rudera nulla quamuis minacum lapſu-
um, núllaque mala metu recurvant.

Epodos II.

DEnaſci ſenio palam eſt
Quæ nata ſunt: tamen hactenus, o
Tuſciæ dulcis ocellus VICTO-
RI, *palmas ita tuas*
Animadvertit Arnus inſitas pater; ut
Suboles traducum plures nova dactylos
Protulerit aucta, ſurculosque núl-
lius evanidas in ævi ſæclum.
Vege, vige & auge perpeti robore,
Et tecum florida ſint plantariûm
Virgulta, queis rigui nec ſaliva riui
Deſit, & medulla roris alma adſit.

PETRO ANGELIO BARGAEO.

Strophe.

QVID *animum vellicatim gloriola*
Titillat? calcáre quid exſtimulas o Famæ
Reſidem, cantare adurgens brevia capiſtro
Ora frenatum? non, non opis eſt meæ
Angelij in BARGAEI *(papæ, cuius viri?)*
Præconia celerrimis excurrere

Veredis. Ille, ille venator omnium
Maximus, illustris instar Oriónis
Aut Persei, suas ipse laudes prævortitur,
Alite Memnoniæ raptus equo Matutæ,
Talaribusque nepotis Atlantij
Pedes incinctus: jamque caput aureum
Cæli inter sidera condidit aurea.

Antistrophe.

Vereor heu plurimum, ne, si mihi vel
Custodis Cretum cita fingier, arte impactis
Lita ceris, Dædali remigia queant, &
Plumipes factus tranem acer inania;
Tramite tam diverso ferar, quàm Thessalum
A fratribus abesse Ledéis senem
Vides. Metiri suâ se decempedâ
Quemque decet, limitesque finitos haud
Prætergredi. at nec anser volandi vi, si sapit,
Aut aquilas imitari volet, aut Phœnícem;
Hæ præpetes Jovis, illa & Apollinis.
Strepens ausit multo minus anas cati
Voces mentirier harmonicas cycni.

Epodos.

CErnis, ut Architæ quasi volatilem
Me columbum, tui BARGAEE glutinis
Aucupio teneat ames implicatum?
Vtut hinc avellar; retibus iterum
Pedicisque tuis illaqueer necesse est,
Pellacibus in tricas adactus escis.
Expedi nodos age, meque sine
Vagari liberê, quâ lubet, & quo-
cumque levis feret aura Apeliótæ.
Immò Thesei filo potius strictiore

Adligatum in vinculis tenebis usque. nam
Ab amico amiciter capi ſuave eſt.

AD IOANNEM MICHAELEM BRVTVM, STEPHANI POLONIÆ REGIS HISTORICVM.

Strophe I.

SICVT *humidos liquores, e ſinu feti Jovis*
Interdiu cum largitate jugi
Depluentes, ſeu mamillis
Junonis e lactifluis
Rorem ſerenâ nocte Liber emulſum,
Ceresque frugipróma,
Paciferæque oleæ repertrix
Avidis peteſſunt deſideriis:
Idemque anhelant florilegæ Napææ,
Dryadesque ſilvicultrices, non ſine
Oreadum congrege cœtu:

Antiſtrophe I.

SIc vigore, BRVTE, *cæli ſiderumque roſcido*
Mortalia optant ſæcla recreari, &
Per novas ſubinde vires
Vitale cor animarier.
Vitæ medullam, traducesque naturæ,
Et ſucculenta rerum
Iapeti genus ex Olympi
Sibi fontium venis irriguis
Haurire geſtit. ſemina quippe fas eſt
Et originem ſatori rerum Deo
Acceptam in hoc orbe feramus.

Epodos I.

QVid? aſtra nonne vim ratam, ſecunda ſive læva,

In hæc infimi ſoli corpora
Exercent; hominumque temperant
Animos, qualitatesque privas
Cælitus inſtillant?
Næ, Camenis attributos ordine
Fati perpetuo motûs orbicos
Genius teſtatur ipſemet virorum
Natalibus claris celebrium,
Donisque variis adeó præditorum.

Strophe II.

NEmo ſanê, nemo quisquam nec Latinos exſtitit
Inter poëtas, nec catos Pelasgos,
Cui vel œſtro vel furori
Fuiſſe divos ambigas
Ignes, canendi cauſam. eâpſe re ſi quos
Inſtinctus ille vivax
Reddiderat generoſiores,
In eos novæ denatorum animæ
Migraſſe creditæ. ſed enim vegentes
Sine fine perpetim durant ſpiritûs,
Boni bonis ingenerati.

Antiſtrophe II.

MVſicus quòd ſi cluo ipſe, te diſerto interprete,
Nec ſpernit a me ſe procul Thaleia;
Candido imputandum Olori,
Quem Sol, Venus, Cyllenius
Sub Capricorni vertice, in domo Theſei
Sibi adſciere amicum:
Tum mediâ in regione cæli
Reſonis Lyræ chordis Threïciæ,
Chirone proximo: neque non volanti
Citò Pegaſo, marinis horoſcopum

In piscibus dextra tuenti.

Epodos II.

FEtûs poëmatum Maro lambebat instar ursi:
Levis simius gravis Pindari
Audaces ego, liberis licet
Numeris strictior, Dithyrambos
BRVTE *repræsentem,*
Rarus exempli sequendi præbitor?
Omnes omnia non callemus. tamen
Modica explendæ siti facit scatébra
Arente quondam fauce, & æstibus
De fomite brevi focus ingens relucet.

AD CAROLVM SIGONIVM MVTINENSEM.

Strophe.

SIC *fortuíto stella tulit radiosißimum*
Pexa crinem, SIGONI, *o & Mutinensium*
Sidus aureum, o & gemmee Félsinæ
Ocelle; sic tulit (inquam) stella nupera
Ad te nescio quid mittere fumorum
Luculenti expertium foci. Væ mihi,
Si vapor ille densior tuo clarißimo
Perobscuram induit caliginem lumini
Væ mihi, si lampadis tuæ fulgores
Spissa præstinguit nebularum mearum átritas!
Revoco, revoco sub incúdem minus
Adfabrê politas, ut decebat, laminas.
Scoriam pol excoquendum craßiorem,
Stricturæ ut absistant tenuiores.

Antistrophe.

ILlustriorem materiam mihi tu commoda

Artifex nobilisque & ſplendide, neve con-
verte grátioſum, ſed preme pollicem.
Precabor Idaliam, ne non vicem ſui
Fungens Mulciberis, vividiorem ignem
Conſtruat; qualem redauſpicandis fibris
Ex caſiâque ſurculisque turis creditur
In arâ Solis adlucente Panchaïus
Sæcula Phœnix ſuperſtes uls ſexcenta
Excitare. ah! flámmane par noſtra poſsit tuæ
Reputarier? ecquid imprúdens rei
Opto? non profecto, non amicum eſt numini,
Inferum chaos vel aſtris comparare,
Púro vel auro maſſulam orichalci.

Epodos.

POne me, pone tenebricoſis abſtruſum
In locis, quo nec potis Eos roſea
Nec Phosphorus ſe candidus penetrare;
Næ tibi me talem dedero, queicum
In tenebris mices. Vt fuliginoſior
Statuâ videar annisque ſituque obſitâ;
Protinus ſimul ac tuorum unica rutilans
Ocellulorum obradiaverit ſcintillula,
Fulguris in morem, nubila & quidquid erit
Vmbræ crepuſculive diſcuſſa dabis.
At ſi Jove mortuo tu Juppiter fias,
Fulmine nos triſulco ferire cave.

AD ALDVM MANVTIVM,
PAVLI F. ALDI N.

Strophe.

QVA te recinam lyrâ?
Qũo te memorem carmine?

O nec avitæ nec patritæ
Virtutis atque eruditionis degener
Heres, MANVTI. *jam ferê centesimum*
Portitor Helles Nepheleïdos ver
Reduxit amœnum, ex quo reflorescentibus
Bonarum litterarum studiis, tuus ille
Ille tuus, politißimorum unus, excoluit
Avus Latios campos & rura Pelasga,
Averruncatis Barbarici segetibus
Lolij, Camenarumque latebras
Aganippæ fontibus inventis
Aperuit, Pindique aditum reclusit
Heliconisque, difficilem prius.

Antistrophe.

VEstigia proximê
Sectantis, idem visus est
Non sine felici labore
Præstare (quantum quidem sibi sumpsit) patris
Laudatus ardor. cuius in cultißimis
Qui spatiari volet hortulorum
Quincuncibus; huic suaves nec absunt flosculi
Nitere, at nec corollæ bene olentibus herbis:
Vnde suis sibi nemo non serta seligere
Comis poterit, nullo marcentia sæclo.
Felices o Manes utriusque ter & uls,
Quibus abditi post justa cineris,
Tibi carus nempe nepos ALDE,
Tibique gnatus PAVLE, *super videndus*
Bona tot poßidere animi datur!

Epodos.

ET adauge propritim tibi relictam
Hereditatem MANVTI, *nec illam sine*

Extra familiæ decus erciſcundam.
Soboles tibi ſuccreſcat adoro,
Aureo quæ germine doctrinæ caput
Redimita, propáget opes ſine inter-
ruptione ſexcentos in annos.
Repullulent ſubinde ſurculi novi,
Cauſamque fructûs præ ſe ferant
Vberioris. Viridario e veſtro
Cui licuerit carpere laureolam,
Pol dignus erit novenarum
Adſcribi comitibus ſororum.

AD CLAVDIVM ANCANTHERVM.

p 278 Patavii discentem.

Strophe.

TOTOS *nempe Soles, totas nempe Proſérpinas*
Vigilacibus indulges lucernis, cerebrigenæ
Operate ſacris Deæ, laborioſiſſime
ANCANTHĒRE: *nec tibi quidquam fenerat*
Somniculoſi Latmius Endymion
Papaveris, frontem oppidó madeſcens laſſulam
Riguæ quietis adſpergine roſcidâ.
Jam te Paterni, jam te Mercurialis
Labra docta tenent & hiante ſuſpenſum
Labello, & aure tacitê bibulâ
Haurientem aurea dicta, ſanis Panacéæ
Lita ſuccis: qualia nec vel Epidaurij
Filios, nec Æſculapium patrem medico-
rum almum, ſalūtāriora profudiſſe mediis
Credimus in floribus per Theſſala tempe,
Seu Peloponneſi per geniale nemus.

Bernardino Paterno
Geronimo Mercuriale

Antistrophe.

NVper duxerat te diæ sub sapientiæ
Penetralia, divini profecto vir ingenij
ZABARELLA, mysteriorum apertiores palam
Sensûs, Oedipus velut alter, explicans,
Occulta perscrutatus Aristotelis
Reperta. quàm miraris arduam mentem viri,
Vt acumen acre sectis patuit viis!
Quid planius, quidve enodatius, aut quid
Melius queat in medium uspiam adferri,
Quod absque difficiliore modo
Dispalescat? Benedictus en indole rarâ
Adolescens, germen amabile GEORGIAE
Stirpis, Aloïsio clarissimo Venetûm
Cretus senatore; totus addictus Patavij
His studiis, pendet arguto Zabarellæ ex
Ore, tuæ Pithûs morigerus monitis.

Epodos.

QVis humeris dabit alas meis, non quidem
Icarias, sed aut præpetis aquilæ, aut
Ledæi oloris; qui Zabarellam tergore
Pegasi candidissimo provectum
Per inania celeriter sequi ne retarder;
Astrica non modò poli monstra volubilis,
Sed ipsa quoque fata reclusa edocendus?
Lavite mihi, o Nymphæ Aponi, grave
Corpus, ut expiatis purius artubus,
Altior & cerro & coniferâ cyparisso
Tollar Euganeûm super apices montium.
Age remigio pennarum applicito mecum
CLAVDI vehere, tuo non sine Georgio.
Nunquam discludet Olympus Olympo debitos.

AD IOSEPHVM ZARLINVM CLAVDIENSEM.

di Chioggia

Giuseppe

Strophe.

ZARLINE princeps ordinis harmonici, Maestro di Cappella a Venezia
Idemque Musarum pater omnium, quot
Nunc vigent in orbe, quotque post vigebunt;
Ecquando Latinum de rebus ipse Musicis
Quod opus es pollicitus, in auras
Prodiet? ecquando mihi licebit
Tui cupidißimo flagrantibus
Illud intueri ocellis?
Rumpe moras age, desideriique mei
Penitis ardoribus si forte non re-
stinguendo prorsus es, at saltem
Aliquantam eis recreatricem aquulam
Inverge, crastinæ caput Auroræ
Ocyus irrorans liquidißimâ stacte,
Sinumque suave olente myrobalano.

Antistrophe.

COnjuncta Phœbo Melpomene, & tereti
Cyllenio Euterpe comes, astra cæli
Prosperê tibi faventis ordinarunt
Fulgentia natali luce, non sine intimæ
Et Eratûs & Veneris amico
Lumine. finxere celebriorem
Bonæ hinc Charites, laborque rite cla-
ravit altus architectum
Harmoniæ. Nova tu priscaque plurima sym-
metriis aptâs suis, symphoniasque
Deducens cum modulis, cantum
Mihi Doriâ Lydiâque & Phrygiâ
Discernis arte, chrómaque compingis:

Denique perfectum bene Musicum informas,
Peritum alacriore sonere tono.

Epodos.

QVem tibi rear Vranien locum
Ætherios inter Genios, melodiarum
Olor scientissime, desti-
naturam superi Jovis fato?
Chrysolithis alas amictus lucidissimis
Super excelsi Croni globum
Evehére, choris nihil invidendus
Animorum semper immortalium;
Mediusque in Cherubinis ac Seraphicis
Oscen alitibus, ter-sanctum indeside
Concines (auguror) voce Tonantem.
Rape me tecum rape sub astra, si nec
Auribus humanis ingrata, nec oribus indigna
Cælitum modulor, melicæ fidicen lyræ.

v. 198

DE CAROLI VTENHOVII ET ANNAE PALLANTIAE AMICITIA SIBI APPLAVDIT.

die 1me Novembris

AVSPICIO novem sororum
Notitiam mihi November
PALLADOS VTENHOVIIQVE
Concilias. sacræ Melisso
Semper erunt tuæ Calendæ,
Quas memorent novem Camenæ,
Pro meritis tibi voventes
Carmina syllabis novenis,
Carmina versibus novenis.

I. CLIO.

NAtæ celebrare Jehovam
Regesque ducesque Camenæ,
Citharis adsite lyrisque;
Fas pangere menſe Novembri
Laudis nova carmina thyrſo
Animis omni ſine fuco.
His CAROLVS ille Calendis,
Simul his innotuit illa
PALLANTIA Nympha Meliſſo.

II. EVTERPE.

VOluptabilis eſt bonorum
Et jucunda beatitudo,
Quos junxit probitas fidesque.
Hac nil dulcius eſt in urbe,
Hac nil ſuavius eſt in agro,
Hac nil pulcrius eſt utróvis.
Manſueſcunt homines in urbe,
Miteſcunt homines in agro,
Lenit pax & agros & urbes.

III. THALEIA.

VIrens Libani velut cedrus
Cacumine læta frundeo
Perenne comis regerminat:
Pari cor amiculis modo
Vigens, animusque reſpuens
Marceſcere, floret integer.
Cedrum rigat ille ros tener
Adoreüs; at cor uvidus
Rigat Clariæ latex aquæ.

IV. MELPOMENE.

CAntibus & numeris meris

Personat unanimis chorus;
Lacte natant labra melleo:
Candidulis per Olympium
Aethera vectus ovans cycnis
Grex melos usque reclangitat.
Nil nisi carmina montibus,
Nil nisi cantica vallibus
Blandisonis reboant modis.

V. TERPSICHORE.

GRacileis agitare manûs,
Agileis glomerare pedes
Iterabitis innocui:
Niveus Iocus ipse micat,
Roseus Pudor ipse salit,
Micat & salit Euphrosyne.
Agitur bene cum socüs,
Vbi mens sine fraude patet,
Sine crimine simplicitas.

VI. ERATO.

AMor, sincerus amor verê;
Fides, sincera fides stricto
Liget vestras animas nodo.
Favillæ mutuus accensæ
Calor vos urat, & æternum
Manens incordiet æqualeis.
Columbos VTĔNHŎVI vincis,
Palumbes PALLAS amando, sed
MELISSVS turturibus par est.

VII. POLYMNIA.

CLarus insigneis nitet inter
CĂRŎLVS vates, nitet inter
Clara laudatas Dea Nymphas.

Clarior

Clarior fiet meũs ex ſe
CAROLVS; dicente Meliſſo
Clarior PALLANTIA fiet.
Elaboratum dare marmor
Poſteri noviſtis eburve;
Muſa donabit memor ævum.

IIX. VRANIE.

ALbe qui polo micas Olor,
Candidos amicos aureis
Celſa plumulis ad aſtra fer:
Huc ubi canora Thracij
Chordulis ſonantibus lyræ
Vatis orbe lacteo ſubeſt.
Quid moraris? Aſtra vatibus
Digna ſunt, & aſtris dignus eſt
Cœtus inclitorum pectorum.

IX. CALLIOPE.

PRomere voce bonâ laudes,
Voce bonâ doctos canere
Novi perſtrepitante fide.
Quo te proripis VTENHOVI
Sidera tam citò contingens?
Quo tua proripitur PALLAS?
Neſcius adſpergi maculis
Nempe quit ingenuus CANDOR
Cæli promeruiſſe domos.

IOANNI ROSBACHO MISNENSI.

Strophe.

IVVENI *modeſtiſsimo quæ canam*
ROSBACHO *melica, quæque lectitet ſonorus Albis,*

Albidosque Misena smaragdus, in vertice
Racemosorum sita collium;
Mihi (amabo te) paucula dictabis, o Melete,
Antiquiorum Musarum decentißima.
Ille Themin legumlatricem, filiamque
Themistos Astræan indeside studio
Sectatus, utriusque a latere
Ne latum quidem receßit unguem,
Scævolas Sulpiciosque Trebatiosque
Nostri temporis amplexatus mirificê
Et in Almannis & in Ausonum Lycéis:
Variam unde rettulit scientiam.

Antistrophe.

INeünte ab ævo politißimi
Audivit FABRICII ora Chemnicēsis, ora nullis
Pol secunda labris, operâ sororum novem
Rotundatis. Quæ, bone Fábrici,
Libitina nobis caput invidit ingenuum,
Ne longius doctis esset fruisci dehinc
Emolumentorum, divinæ ex fonte mentis
Scatentum, & humecta torrentibus riguis
Præcordia juventæ cupidæ
Reddentum? dapis sed Angelorum
Compoti nunc trechedipna humeros eburnos
Ornant; hymniferâ Jovæ pæanas ubi
Modularis voce lyrâque consonos. ut
Melior rependit aula gratiam!

Epodos.

TEcum ROSBACHE nunc hilaror, candidate
Gloriæ, quam tibi lux niveis equis
Propriam spondet. Video cærimoniam
Graviβimam, & Basilicæ dexterrima

Scholæ ſuffragia; quibus absente nobis
Tuo decretus eſt honori tiaras
Capitis velamen, digiti veró decus
Annulus auro gemmâque coruſcans lucidâ.
At cuia lingua tibi baſium figet,
Quale nonâ parte ſuæ Charites imbuerunt
Ambroſiæ? o lætum diem! Ecce Rheno quoque
Tua cordi gaudia, Nymphisque Rhenéis;
Ne ſolus Albis Albiadesque triumphent.

ABELO STRASBVRGO SPONSO.

Strophe.

O TE *lepidulum venuſtulumque!*
O gratioſæ Comitatis
Elegantem alumnum,
STRASBVRGE; *qui Gratias Etruſcas*
Sacrum advoces in thalamum!
Ehó, non ſint ad Elyſtrij
Herbiferas fluminis ripas
Aut delicatæ
Charites, aut pætulæ Veneres,
Quæ mellilinguem cantillent Hymenæum?
Agedum, non ſine me, non ſine meis
Queant Emmetris tumulticrepæ
Spargi nuces; dum Tomingidi
Rutilis Cupido novum tedis
Ad cubile prælúcet viam?

Antiſtrophe.

BErſmanus, amor ille Suavitatum, &
Caſellij dulces Camenæ,
Cum lyrâ Chytræi

Tuique fratris, vel hisce si quis
Maior, tuo digna toro
Valebant commodularier.
At numeros Juniæ nostros
Poscunt Calendæ.
Zygia Juno fave; Zygia
Juno fave. Zonam dissolvere castam
Monet albente micans Hesperus equo;
Monent astra, nuptiis conjugum
Amica. jam sponse blandulæ,
Hederâ arctius, tener uxoris
Semiclusa pressabis labra.

Epodos.

BAsia rape, rape basia;
Facinusque virile patra:
Quod libuerit, licuerit.
Exesto quantum est fascinationum.
Joce, Fescennini pater cachinni
Liberrime; quot deliciis
Tot illecebras condiisti?
En, nectareæ sponsa
Melliginis imbuta mulso,
Stillat odorifero
Guttas liquore roscidas!
Matuta vides, ut illa
Se beatiorem Cydippê,
Ille se dicat Acontio?

AD LAVRENTIVM SCHOLZIVM SILESIVM.

Strophe.

DÆDALAS *artificum manus*

Cum veterum tum recentum,
Animósaque signa miramur adnodum,
Sive coloribus illa picta,
Sive ebore exacta adfabrê
Indico, lapideve Pario,
Vel ære Cyprio, aliisve metallis.
Cui non notus Apelles ille Cous,
Aut Parrhasius Ephesinus, aut
Zeuxis? Pheidian quis ignorat?
Quem Praxitelis Scopæque sollertior
Industria fámaque latet? quem catus
Lysippus Calamisque non obstupe-
facient? cui denique non arriserint
Et Méntoris egregiæ formæ, & elegantes
Myos erronibus fibris acanthi?

Antistrophe.

CErtat antiqua, feracius
Ingeniorum bonorum,
Superare sagacis ævum artis æmulum
Tot monumenta, supraque vires
Tendere nervos. nam quoque &
Pervicax hominis animulus
Trascendere polos geminos, avet (idque
Haud raro) similis fingi Deorum.
Est hoc quidem aliquid, ut arduum,
Mortalique præditis captu
Sublimius. Exstat, exstat argutius
Jovæ simulacrum opificis, maximê
Quem mireris, homuncio; quomodo
Generetur, quomodo cælestem hauriat
Vivax animam, teneræ sub parentis alvo
Latitans, menstruâque luce crescens.

Epodos.

NAturæ peritißimo,
Occultiorumque plurimorum ſcito,
Age mi SCHOLZI fer acceptam
ARANTIO ſingularem
Fetuum indaginem.
Ille cæci labyrinthum regni,
Embryonis domicilium, vigil
Corruſpatus, aperuit hortuli intera
Clauſtra, diutißimêque reconditas
Notitias in luce locavit.
Bononienſes hoc ter & quater beati
Macháones, hoc beatæ puerperæ.
Redeat felicitatis huius
Pars ad noſtrates aliquantula;
Gratias ARANTIO ſempiternas agent.

AD PETRVM VICTORIVM.

Strophe.

CVNCTATOR audiam pol crediderim
Vernas apud tuos bene providos,
Qui ſuavißimis tuis amantißimisque,
O dulcißime VICTORI, litteris
Minus reſponderim properiter.
Ignoſce. veniam meretur excuſatio.
Eæ quidem ſanê heic me chlamydatum,
Clipeoque Tritonidos armiſonæ præcordia
Protectum, manumque macharâ Archilo-
chi inſtructum, medias inter tigrides
Offendére, formiduloſas & hyænas
Aprosque torvos. plusquàm immane, quantum
Suſtinuerim heu pericli, cum belluis

Prœliando effrenatißimis.

Antiſtrophe.

CRudelis hasce non Hyrcania, nec
Gætúlus aſper, aut Calydonius
Saltus miſit huc, quibuscum atroces gerendum
Pugnas mi foret. Atris Hercyniæ
Jugis ſilvæ ſata, ſpuria vah
Portenta latebras nothas reliquerunt, in hos
Profecta limites Euganeorum,
Rabioſius dummodò, ſi liceat, poſſent truci
Inſanire ſævitiâ. aſt hactenus
Supinatus humi nec ſum viſus, &
Immotos pedes acrior robore fixi;
Exungulatis iſtis nempe monſtris
Ora fera lancinavi. En veſtigia
Cladis! hanc nulla ætas obruet.

Epodos.

OPem tulit ipsa mihi patrima virgo
Barbaricis infeſta beſtiis, remini-
ſcenti nominis unicè tui, VICTORI
Indefeſſe. quin & ſuppetias alacres
Veteribus illis a Camenis ſenſimus,
Thelxiope nimirum & Aœde, & Arche, &
Melete; Camenis inquam tibi domeſticis:
Germaniſsimus enim illis es. queis utique
Acuta mihi tela commodo ſubjicientibus
Ex ipsâ Pataræi pharetrâ ſagittipotentis,
Impetûs hoſtium facile dedimus irritos.
Juppiter ſervat, qui Jove natis ſerviunt.

AD HIERONYMVM VVOLFIVM OETINGENSEM.

Strophe.

QVIS fuit ille, VOLFI,
Qui primus homines, miserrimum genus,
Filis Parcarum tenuißimis
Vel in alto
Vel terræ propiores
Suspendit; atque hos quidem filis
Candidulis, illos nigris:
Omniumque eadem sors
Esset, effecit? simul atque enim
Inexorabilis Atropos
Pollice linum inciderit atro;
Subito heu decidimus. Bullam
Hominem dixeris, aut foliolum
Arbusculæ, aut somnij
Fumive fugientis umbellam.

Antistrophe.

ME bene ventilatum
Ridet Lachesis, altius profundius
Torquendo furvi vaga licia
Radij. sed
Clotho mi tamen (ut quos
Fatum efficax consequatur,) sub-
temina ducturos, nivem
Æmulantia, fusos
Rite jußit currere; dum ratas
Poli scrutata vices, brevis
Curriculo ævi maxima divis
Bona portendier æquis, an-
nueret. Speribus ut minima pars

Respondet ingentibus!
Vt frangit animos levis forfex!

Epodos.

ARanearum pendulis Reges
Se purpuramque involvere telis
Amant, amabuntque semper;
Fatali interitum necessitati
Ex stultæ sapientiæ penu
Rati posse subtrahi. nos adeo & hos
Ipsos hercule, & funebri comam
Implicatas cupressu
Ridere sueta cohors sorores,
Cedrino recens amicti subere,
Athanasiæ regnum occupamus
Vivi; quod illis abnegatur mortuis.

IN NVPTIAS SEBALDI VVELSERI, PATRICII AVGVSTANI ET NORIMBERGENSIS.

Strophe I.

ELEGANTISSIMO Noricorum
Juvenum, lectissimæque puellæ,
Sponsis venustissimis, agedum
Quæ canam mihi subministra
Erato pulcherrima: si te
Nec Gratiæ destituunt comites,
Aprica sertis impeditæ myrteis
Timpora; si nec Cupidinum
Manûs agilium languent
Præacutis ferire mortalia
Telis corda, salubrium
Auctoribus vulnerum.

Antiſtrophe I.

HOc die nuptiis conſecrato
Hymenæus feſta gaudia poſcit;
Poſcit ſerenata lætitiis
Pectora, & ſine nube frontem.
Procul hinc rugæ, procul ite
Mæſti Catones, tetricæque nurûs,
Vultum Sabinarum ſeverum, tórvaque
Fruſtra imitatæ Calabridum
Supercilia. nequaquam
Locus ægræ moleſtiæ cónvenit;
Nec fas eſt animum gravi
Mærore percellier.

Epodos I.

NOvæ ridentia nuptæ labra,
Puniceis ſimillima roſis,
Rhodiisve coraliis;
Flammantesque oculi, ſiderum
Æmuli nitidê ſcintillantium;
Faciunt pol, ut alacriores
Quisque gerat ſpiritûs, & hilariore
Sit animo. Decus o quantum
Ab inſigni relúcet corpore!
Quantus ab aureo nitor monili!

Strophe II.

HVc ades, patriæ flos SEBALDE,
Mihi contemplare membra decôra,
Dotesque raras, quibus ſolidê
Prædita eſt tua MAGDALENA.
Viden' ut jam carpere fructum
Suaviſſimum, ceu libeat, liceat
Ex hortulo ſuccis referto? Carpite,

Carpite vernantis hortuli
Seu deliciolas, seu pro-
lecebras; quâ Lubentiæ vos trahunt,
Udis non sine basiis,
Nudis vel amplexibus.

Antistrophe II.

MAter ex HALLERORUM *creata*
Genuinâ stirpe, femina præstans,
Amet nurum, non quidem minus ac
Peleo sociatam amasse
Thetidem socrus memoratur.
Tum, vitricus GEUDERIDES *proprium*
Tuis uti se præbuit votis patrem;
Ipse socer, cui propinquitas
Cordi est, in oculis, non ut
Generum, te ferat, sed ut filium.
Adfines faveant tibi, &
Cognata plaudat manus.

Epodos II.

PRecari longa alicui sæcula
Si juvat, ut juvat; precor, uti
Avis instar Arabiæ
Sexcentas tibi messes dehinc
Ampliusque seni detur condere,
Vegeto pariter ac valenti.
Dignus enim es, quem Deæ beneficiorum
Onere præcumulent, & quem
Nepotes conspicentur perpetim
Progenie optimâ reseminari.

IOANNI IACOBO ET IOANNI LVDOVICO HAINZELIIS, PATRICIIS AVGVSTANIS, NVPTIAS CELEBRANTIBVS.

Strophe I.

APERITE *nunc, aperite mihi*
Totum Hesperidum nemus,
Et odoriferos spargite flores,
O Veneres, quascumque
De pulchritudine certare
Lubido rapit. Conjugio simul
Copulantur, uno eodemque
Die, IACOBVS *&* SABINA,
LVDOVICVS *item &* SVSANNA;
HÆNZELIDÆ *juvenes, par nobile fratrum,*
Cum NITHERTIBVS *puellis,*
Cognatione junctis invicem.

Antistrophe I.

ROseæ genæ & rubicunda labra
SABINAM; *oculi nigri*
Decorant, & honestißima forma
Purpuream SVSANNAM:
Vtramque divitiis multis
Et dote peramplâ. sed & hæc melos
Voce liquidâ figurare
Perita, sæpe provocavit
Nos decentibus in certamen
Cantibus: illa nurûs persæpe Suëvas
Erubescere heu coëgit,
Pulchram æmulans facem Thaumantidos.

Epodos I.

PRosapiam NITHERTVM

Vetustißimam quis enunciet;
Cui Triphyllon stemmatis
Patricij nota?
Hac ex gente sibi conjugem
Deligere HENRICVS amavit
HÆNZELIVS, qui senator optimus
Cluet, idemque gnavißimus
Familias indagare Vindelicas:
Vester ille, vester, o sponsi,
Frater, unicæque
Pater unicus
VERONILLÆ.

Strophe II.

CApe gaudium, cape lætitiam
IACOBE, animi integer:
Cape lætitiam & gaudia copi
Pectore, facte adfinis,
Mi LVDOVICE, tui fratris.
SABINA age, SVSANNA age comptulam
Explicato largius frontem.
Vobis Amor Jocusque, Amorisque
Et Joci genitrix arridet,
Pollicita intemerati pignora lecti
Filios, avi patrisque
Candorem, & insitam pronos sequi

Antistrophe II.

PIetatem, & ingenuæ fidei
Consortia: nam probis
Probitas comes est: prava sequuntur
Stirpe sati pravorum.
Felix propago, tuam disce
Sentiscere laudem, & novum adoreæ

Nosse nomen. Vt bonæ gaudent
Bonum arbores tulisse fructum;
Prole sic bene moratâ ipsi
Exhilarantur honestanturque parentes.
Deme famam & ipsum honorem;
Laudi quid hoc in orbe aut gloriæ est?

Epodos II.

DOctrina clariorem
Vtrumque efficit; velut lumina
Vestra germanos. eo
Gestio vos magis
Celsis Aonidum immittere
Arcibus, ac nomina fida
Perpetuis consecrare sæculis.
Sinite exemplar industriæ,
Sinite virtutis vos ego numerem
Munis atque gratus. hac solâ
Pactione pol fit
Hominum genus
Immortale.

AD NICOLEAM ET LOIDEM VIENNÆAS, CLAVDII ANTONII BARONIS CLEREVANTII FF.

Strophe.

AN, *si quid unquam mihi fuit gratum,*
Subdubitabitis, quin munera vestra
Fuerint mihi gratißma, o NICOLEA
Et LOI *Viennides, nobilißimæ*
Virgines? Sudaria illa duo,
Artificiosißimis picta Mæandris,
Oculatißimisque pervia labyrinthis,

Quantâ mi voluptate animum adfecerunt!
Quàm illa miratæ ſunt, ſtudiis
Pallados exercitæ, Noriadum puellæ!

Antiſtrophe.

PVlvillus autem laboribus quantis
Conſtitit, in figuris rite locandis,
Metricâque formâ digerendis! Variis
Huc vellera Seres ipſi coloribus
Attulere, & contulere manûs
Veſtræ opifices admodum rara in hunc ſigna,
Vigilace intuenda mente. Juvat Olympo ex
Celſo prominentem Altitonantis dextram
Lance cum fatali geminâ
Cernere: quo ſymbolo Juſtitiæ admonemur.

Epodos.

O Peroſiſſimi ſalvete digiti,
Limbolariarum acuum magiſtri;
Salvete, & hancce gratiam reportate
Pro diurnis nocturnisque moleſtiis,
Meâ causâ adhibitis. At o quàm
Suavis odor mihi caulas narium
Replet, ex ſtacte caſiâque & amomo
Fragrantiore! Proprius tibi ſit
Odor hic, o mollicule Pulville:
Proprium item vobis, o Clerevantides,
Vincere acu Phrygionisque opere
Sequanicas omnes Gallicasque nurûs.

OBERTO GIPHANIO IVRISCONSVLTO.

Strophe I.

LYCHNIDIS *hoc quodcumque eſt, ſedentariæ*

Consertum opellâ, post irrequietum
Itiner, Rhenus quod me genitor
Naidum, Nicrique conflux
Amnis, atque adeo Lutréa palûs
Conficere nuper vidit: habe tibi
Tuæque IVSTINÆ consecratum,
O juris interpres cate GIPHANI.
Erycina te leges sub
Alias, aliaque sub jura vocavit,
Non fori nec stlitium propria, sed
Familiæ mutuiter procreandæ.

Antistrophe I.

QVippe tuis unum deerat id commodis,
Vxore frunisci posse cupita.
Dedit hanc PAMGARTNERVS, columen
Noricum, ex sorore natam,
OELHAVO patre. quem, mi crede, virum
Nec Themidos Astrææque peritia,
Neque elegans unquam promptitudo
Linguæ Latinæ destituit: quibus
HIERONYMO grandævo
Socero clepere animum impune valebat.
Quin avus sponsæ eminens erat apud
Capita terna Imperii consulendo.

Epodos I.

VEtere quid juvat editum esse
Stirpe, nisi illam & heróa
Virtus, & excellentis ornet
Præstantia doctrinæ?
Vtriusque munus indeptasti
OBERTE dotis, adfinibus beatus
Largiter patriciis. Tibi NORIBERGA

Plaudere;

Lauter

Nuremberg

Plaudere; tibi gratulari
PALÆCOME; *non sine merâ hilaritate*
Et Patrum & Professorum.

Strophe II.

DI facerent, ipso gaudij tempore
DONELLVS *huc Lugduno Batavorum*
Tetulisset, quos vestigo, pedes:
Quàm proinde & ipse ovatu
Cernerer subito lætiscere! quàm &
Tute rapereris pronus in obvios
Tanti viri amplexûs! quanta porrò
Festivitatem auctaret adoreæ
Cumulatioris fama!
Proceres pol & Academeia & alumni
Vulta præstolantur aurea hominis,
Et avidis ipsum animis expetissunt.

Antistrophe II.

VOs duo in intégrum restitutæ scholæ
Vnâ facem prælucebitis almam;
Aderitque ex adscitis aliquis
Tertius, vicißitati
Vtilis. Dabit acclines monitis
Grex melior aures, spónteque præviæ
Sequetur auræ fulgétra. Nemo
Præsente vobis non reverentiam
Merito exhibebit Divæ,
Gladium in manibus habenti, Eunomiæque
Vindici legum. tuerier amat
Vtraque tam Gymnasium quàm Senatum.

Epodos II.

ETiam olivifera Minervæ
Præsidio triumphabis

Tu GIPHANI, confarreandi
Ritu licitis sacris
Operate. Jamque (quod faustum sit)
Dea annuit tibi filium paternæ
Indolis similitudine, termitisque
More juvenantem. Vigesces
In hoc nato, natus & (hariolor) in te;
Gloriâ ambo florentes.

AD HIERONYMVM GROSLOTIVM LISLÆVM.

Strophe.

QVALIS, impatiens Solis,
Phœnicia cera calore
Liquitur, exposita
Apricitatis torridulis
Æstibus; haud aliter meæ
Diffluxisse medullam
Liquidam LISLÆE mentis
Ardore tuo sensi,
Veteres amores in GVLIELMII
Testificante Manes,
Juvenis eruditissimi;
Quem nos plus oculis, plusve oculis si
Carum pote quidpiam
Esse, semper amavimus.

Antistrophe.

INtimo mihi adhuc ingens
Stat corde dolor; stat acerbo
Discidio patulis
Hians cruentum vulneribus
Plâga triplex, miserabili

Lamentaria questu:
Inibîque sauciatis
Letale recrudescit
Tumor ille fibris, arctam animæ viam, &
Spiritui meatum
Nimietate præstrangulans
Sævi cordolij. Gliscit & istæc
Ob funera LIPSIO
Mæstitudo animi recens.

Epodos.

TIbi quoque exestur, HIERONYME,
Luctu jecur anxifero,
Quale ferunt Tityo lancinari
Rostrantibus in viscera milviis
Penitißima. Væ miseris! Vter
Vtri feret opem auxiliarem?
Quis nobis Æsculapius EVMOLPIVM
In auras revocabit ab inferis?
Quis talaripes virgâ redivivum
Tanget aureâ? O amice, frustra
Sumus, heu! Nos potius invicem
Amemus, amemur; & dio FIDIO
Dexteras sacras pagamus
Sinceri, diæque MONETAE.

AD LEONARDVM LECHNERVM ATHESINVM.

Strophe.

PRO *duplici labore*
Gratia duplex
Referenda venit tibi,
LECHNERE *Musice.*

Vix unum petere
Ausus fueram munusculum,
Compellatione mutuâ
Veteris amici Dyrnhoferi:
Tu geminas idem
Suave meritum, tibîque
Gemino obligans me vinculo
Obstringis irresolubilem.

Antistrophe.

MVsæ tibi faventes
Flumine linguam
Clario, mea numina
Musæ, imbuére. dein
Sonos edocuit
Te cantor Apollo proprios.
Te dulces modique, & illicis
Socia fidis vox harmonico
Pectine cónstrepens,
Artificis expoliti
Numeros sequentem, Gratiis
Jungit sodalibus arbitrum.

Epodos.

AThesi tuo meus adplaudit
Mænus, amnium Francicorum
Latê rex. tripudiant celeri
Nympha pede mobiles;
Tereti suras
Pampino vinctæ. Modu-
laminibus rapimur cygni
Olorinæ suävitudinis.
Quid simile, quid par in orbe est
Toto symphóniæ?

AD ROSINAM.

Strophe.

ITA me Veneres bene ament,
Et quantum est Cupidinum;
Vt ego te perditê amavi
Semper, amôque, & amavero
Dehinc quoque, mel merum
ROSINA, *meumque dulce mulsum.*
Nunquam ego de te hercle vel
Minimum queo cogitare
Quinquelustris amator;
Quin mihi cor tripudians gaudio
Exsiliat, tuumque animo pollicear
Credulo favorem,
Tametsi prius ne semel quidem
Mihi conspectæ.
Tantum potest vis amoris!

Antistrophe.

SImilis (puto) parque mei
Nusquam fors amasius
Dabitur inventus, adæquê
Cui fuerit bona Faustitas
Amica. at in hoc tamen
Inesse aliquid putent sinistri,
Tam diuturnâ quod heic
Videar remorâ teneri
Longiusculus, ante
Quam liceat tua meis pupulis
Cernere viva lumina, votique siet
Compotitus ardor.

Sed huiusce quodcumque temporis
Supereſt, mente
Æquâ libenter feremus.

Epodos.

O Imago ſomnorina,
Oculis meis in monte præfi-
gurata Regio, cum adhuc
Puer eſſem, & mihi nondum
Tegeret lanugo piloſa genas:
Confidens animi fore
Spero, uti (nam quid mihi fraudem
Frauſa ſis?) reapſe tandem
Veres, ſimulacra
Quod ipſa præ ſe tuliſſe
Commemini. Fatalis enim mihi
Mea (præfiſcinê) ROSINA eſt.

AD HVGONEM BONCOMPAGNIVM, GREGORIVM XIII. P. M.

In gratiam Germanicæ nationis, quæ erat Bononiæ, Anno 1579.

Strophe I.

QVALIS *in Hesperidum viretis amœnissimis*
Draco pervigili lumine custos
Aurea servabat mâla,
Nihil indulgens sopori
Gelidæ fratri mortis:
Tale tuum, GREGORI *pontifex maxime,*
Ovilia custodientem
Ausonia, insomnem bipatentibus
Oculis, Bifrontem
Lanigeri gregis magistri
Videre mirantur. speculâ is
Desuper ab altâ Vaticani, in urbem
Aciem, totumque obvertit in orbem.

Antistrophe I.

Fatidicam Themin hoc ferunt singulari modo
Tibi, non sine sanctâ Theobúle,
Grande tuis incrementis
Meritumque præmiumque,
Titulos ut maiores
Omine ferres, spepondisse, vestratium

Piê memorem dignitatum;
Splendidiores quæ facerent tuos
Atavos, patremque
Progeniemque clariorem.
Minora sic ostenta poli
Accipere suerunt lumen administrum
Dominatoris de lampade magnâ.

Epodos I.

NObiles Senas, Etruriæ corculum,
Reddidisse memoratur nobiliores
Æneas Silvius ille, cui postmodo
Cognomen erat Pio secundo;
Familiamque Piccolominiam,
Doctißimorum fertilem virorum,
Illustriore posuisse in laude:
Vnde & huic & illis favens
Pennis Fama candidis,
Immortale decus feliciter utrisque
Arrogavit, inque Olympi
Arces beatas sustulit.

Strophe II.

QVid tua Felsina? nonne longê ipsa præclarior
Reliquis caput excelsius efferre
Vrbibus, ultra Apennini
Iuga cælo proximi? Quid
Tua gens, BONCOMPAGNO?
Nonne ea multo celebratior ceteris
Honore sacras ob mitras præ-
cellere; viburnorum ut agrestium

Humili fruteto
Aëriæ ſolent cupreßi,
Cedrive frundentis Libani,
Aut abietes, Hercynij comantes
Nemoris natæ, antiſtare liguſtris?

Antiſtrophe II.

TV velut Arctophylax, rotantis poli cardinem
Revolubilibus vertere gyris
Impiger, obſervas anni
Veteris momenta: juſtis
Vt eant porrò metæ
Curſibus, adniteris: Juliis ordinem
Vicesque ratas hinc dioptris
Aſtronomi adſignent petis ac jubes.
Sed enim niſi aptê
Solſtitij æquinoctijque
Remenſa fixo monſtra gradu
Edocuerint intercalare tempus;
Medio brumam miſcebimus æſtu.

Epodos II.

ROma curas prædicet tuas, & piam
Prædicet patria mentem; prædicet Ancon
Inſtauratas per hiulca paßim vias,
Fontesque ſalubribus ſcatébris;
Merita, quæ ſequens opere pari
Æternet ætas, te colens, tuique in-
delebilem memoriam conſervans.
Exterorum in annalibus
Pol ſcribére Teutonum
Fautor, Teutonum amator. quam quidẽ ego laudem
Faxo, ſi pote eſt, ut alterum
Oblitteret ne ſæculum.

PAVLI MELISSI
SCHEDII, FRANCI, GERMANI

COMITIS PALATI-ni & Equitis, Laureatique Poëtæ, Civis Romani

MELICORVM LIBER PRIMVS.

f. 215

AD ELISABETHAM
REGINAM ANGLIÆ.

Melos primum.

SACRA *Numina, fontes*
Quæ tenent Aganippidos, fervidis adolescens
Ad Salania tempe
Dum frequens gradibus sequor; quâ capace docentis
Mente, nec sine plausu,
StigelI Latia imbibi dicta: nuncius ecce
Mi repens geminam aurem
Verberare novus, novam rebus attenuatis
Indui faciemque &
Formam, ELISA, *novissimê te favore Tonantis*
Occupante patritæ
Regium solium Angliæ, & sceptra avita gerente.
Vt mihi intima raptim
Cordis exsiluere præ gaudio! Vt mihi thyrso
Pectora excita laudis
Spes agonia perculit! Jam potiris honore;
Jam thalassia regnas
Nympha, cui Clarius chorus, Gratiæque decentes,
Quæque Pallas Athenis
Olim habebat idoneas elegantior arces,

Præses ingeniorum; &
 Omne denique cælitum siderumque faventum
Mutuis glomeramen
 Cuncta munera nutibus, cuncta dona dedérunt.
Jam nec amplius atri
 Temporis memorem puto, carcerisve nefandi,
Nec, protervia Technæ
 Quas creare gravißimas suerat, insidiarum,
Immerentia colla
 Vltimo exitio (nefas) morte præcipe dantum:
Qualis horrida grando,
 Conglobata per aëris spissa, forte gelati
Denset agmina nimbi,
 Verticesque hominum obvios, térgaque icta ferarum
Pérferit, nece multâ
 Lúgubris pereuntium. Væjovis malè sanas
Turbinisque procellas
 Jam dehinc requieverit spero, Diva, tuorum
Ver serenum oculorum:
 Quos ubi in populum tuum patriæque salutem
Verteris, meliore
 Quippe luce fluent dies, gratiorque nitebit
Aura; nubibus actis
 Splendet auricomi velut pura Solis imago,
Gaudium atque voluptas
 Terræ & Oceani incolis. Aureum, auguro vates,
Te superstite sæclum
 Post redibit, & aureos útraque Insula versûs
In tuam, Dea, laudem
 Audiet merito cani, posteris memorandos:
Queis per hos aliquantus
 Cor movebit honor modos, te perenne sonantes.

AD CAROLVM QVINCTVM, ROMANORVM IMPERATOREM.

1558

SCEPTRO relicto & fascibus ImperI
In gloriosam tendis Iberiam,
Vt quidquid ævi transigendum
CAROLE Quincte tibi supersit,
Ducas quieto liber in otio,
Ab implicatis rebus omißior.
Jam FERDINANDVS frater, omne
Pondus onusque humeris subire
Vt antè promptus, Cæsareum gerit
Sceptrum imperator: jam diademate
Solus potitur, Teutonesque
Arbitrio regit unus æquo,
Tranquillitati perbene consulens,
Pacique cunctis publicitus datæ;
Quacumque degant lege, quævè
MunicipI stata jura servent;
Nullis adacti vivere vinculis,
Aut obligati serva pati juga; at
Impune libertate digni
Moribus & patriis fruisci.
Tu vindicandis relligionibus
Nec curam inanem, nec regionibus
Vllos anhelandis licebit
Amplius Herculeos labores
Impéndere optes: attamen haud queas
Vitâ senectâ non reminiscier
Persæpe præclaras Gradivi
Præteritis operas in annis,
Fortique gestas milite res graveis,

Totam per Europam atque per Aphricam.
Ex queis PHILIPPVS rex superstes,
Progenies tua, plurimarum
Exempla virtutum ut merito potest
Sic debet ultro sumere; non quidem
Ad insolentem (turpe) fastum,
Sed generosam imitationem:
Non ad perenni dignum odio malum
Crudelitatem sive tyrannidem,
Sed lenitatem: non ad arma
Denique cæca tumultuanter
Arrepta, & ausu pertemerario;
Sed pacem amicam, & commoda publica,
Sarctamque regnorum salutem
Et bona concilianda quæque.
Res ulcerosa est Imperium, nisi
Labes facessant. Sana bonos duces
Regesque nunquam perdiderunt
Consilia, incolumesque leges.

IN OCCASVM HENRICI SECVNDI, FRANCORVM REGIS.

LVDICRAS inter volitationes,
Et figurati simulacra Martis,
Dum ferox HENRICE ruens caballi
Terga fatigas,
Impetu crispans frameam trabalem,
Non sine horrendi feritate ludi:
Ecce te Mongommerides necantis
Obvius hastæ

Cuspide heu frontem malè sauciatum
Prœlians dejecit humi. Cadentem
Sublevat festina cohors, gravemque
Vulneris ictum
Arte chirurgi medicâ valentes
Irritâ curare operâ laborant.
At neque in fatis erat, ut salúbris
Munera dextræ
Robur infirmo famulare ferrent;
Nec semel ruptum breve Parca filum
Longius diducere amavit ævi
Lege sequestrâ.
Vidit hoc damnum adproperare multò
Antè REISACHRI speculantis astra
Mens cata, & prædixit in Austriorum
Vrbe Viennâ
Publicè scripto (quod & ipse legi)
Edito, quem rex sibi Francus annum,
Quem sibi mensemque diemque lævum
Ipse caveret,
Grande protélans humeris periclum,
Atque discrimen capulare vitæ.
Heu fidem veram nimis! heu futuræ
Præscia labis
Signa, divino manifesta fato!
Sidera haud fallunt. quotus ergo quisque
Est in humanis, rata cui docebunt
Sidera mentem?
Sed quid in stellis animo occupato
Hæreas pensim, Deus ipse quando
Et Dei dispreta jacet monentis
Vox & imago?

AD

AD FERDINANDVM ROM. IMPERATOREM.

EN, hanc virenti FERDINANDE frontem
Liberalis o dator
Lauru coronas, cœtuique claro
Aggregare nobilem
Nihil moraris Cæsar immerentem;
Arbitratus hocce me
Honore dignum. Tale, Friderico
Dante, contigit decus
Celti poëtæ; tale bellicoso
Martiis ad Hadriam
Hutteno in armis, MAXIMILLIANI
Vinciente dexterâ;
Eumque equestres inter altiore
Collocavit in loco.
Vtrique jam me nunc Eoa France
Comparare forsitan
Audebit, altrix nostra; & ipse Mænus,
Me canente lætior,
Superbiore fronte dehinc per urbes
Patriæ eriget caput,
Nymphis amatum, & fertili Lyæo,
Collium cacumina
Et plana riparum usque vestienti
Pampinis virentibus.
Domum reverso jugis ad fluentum
Stræonis, Deo duce,
Vt spero, Melrichstatum amica tendet
Mi meisque brachia:

Salúbre Melrichſtatum, ubi ſecundis
    Matre ovante nixibus,
Vitalis hauſi ſpiritum medullæ.
    Noſcar obvio Lari;
Gratabiturque docta Mergileti
    (Auguror) Polymnia
Caro ſodali, candidasque aviti
    Ad Salis caput Deas
Cernet faventes: unde noſtra ſeſe
    Primum origo protulit
A monte Francum curiâque regum
    Ducta. Quantacumque erunt,
Congratulantum perſtrepente plauſu;
    Inchoata gaudia;
Hæc inter, ut fas eſt, bone Imperator,
    Liberalitas tua
Dignê evehetur, nec ſilebit ætas
    Poſtera hancce gratiam;
Quam forte Lethes algido amne tingui
    Maximum foret nefas.

AD MAXIMILIANVM SECVNDVM, ROM. IMPERATOREM.

QVID otioſo margine deſides
Heic tot jacemus ludibrium dies?
    Jam caſtra protélo movendum,
    Cæſar, & in medias ruendum
Thracum phalangas. Regia ſe tibi
Mox deditura eſt Alba, modò impetu
    Equos citato, militemque
    Duxeris acer eo locorum.

Invasit horrens Strigonium metus,
Budæque muros. Danubius patet
Viis secundis. ne morare
Corda animosque mares euntum
Ad fervida ultro prœlia. Cernis, ut
Marti tuo tot millia militent,
Totius Europæ vigentum
Flos juvenum, proceresque lecti?
Pugnata cui tam multa, nec unicas
Per nationes bella, tuum (reor)
Nec tantus unquam usquam sequutus
Vi patruum numerosiore,
Nec talis est exercitus. Austriûm
Te stipat omnis nobilium cohors:
Te stipat Hunnus cum Bohemo,
Slesiadûmque ducum catervæ.
Germana promissum auxilium tuis
Conjungit armis ecce potentia,
Cessura nullis Barbarorum
Viribus. Ausonias videre est
Fortique Ibéras pectore copias.
Galli frequentes suppetias ferunt:
Ferunt & Angli, Danicisque
Limitibus manus & propinquis
Effusa Suecis: nec latere a tuo
Absunt Poloni, gens tolerabilis;
Quos inter illustris refulget
LASCVS, *Hyperboreo superbus*
Equo, & monili splendidus aureo.
Quid nominatim magnanimos duces
Opus sit enarrare, quorum
Quilibet eximiâ gerendi

Virtute belli præditus? Ergo age
Molire in adversa agmina progredi,
Dum robur invictum juventæ,
Dumque virent genua acriorum
Ne sit tibi, ne sit facere heic moram
Ad Arrhabónis flumen, ut insolens
Tyrannus attentatam Iülam
Occupet, ac miseram Sigethum.

AD WOLVFGANGVM COMITEM PALATINVM RHENI, DVCEM BAVARIÆ.

OCCASIONEM negligere optimê
Rei gerendæ, seque reducere
Suosque in angustum, negarim
Militiæ esse opus auspicatæ.
Agendum apertâ fronte; & in hosticos
Confertiori sic cuneos manu
Perrumpere audendum, Scythasque
Agminibus subitis fugandum.
Mome nta rerum per celeres vias
Lucrosa sunto; qualia Julius
Cæsar putavit Gallicanis
Anticipanda repens in oris.
Gens nostra semper nescio quomodo
Audit supinis tardior orsibus.
Dum moliuntur, dum parantur,
Annus abit, sine Martis usu.
Tu fers molestê deside in otio
Perire frustra pectora militum;
Ac proinde WOLVFGANGE nusquam

Cæſarem ad ulteriora eundum
Monere ceſſas. Dexteritas tua
Evicit, ut ſit Thracibus obviam
Itum, atque conſertis catervis
Ad nemoris juga dimicatum.
Præfixa in haſtis tot capita hoſtium
Relata, prædæ non ſine copiâ, &
Albæ gubernatore capto;
Strenuitatis opus virilis
Teſtantur: unde & ſplendida THVRIO
Merces, equeſtri torque nitens honor,
Virtutis ergo dante ceßit
Cæſare. Sed nimio camelos
Plus æſtimantum, capta animalia,
Quæ cauſa tanti eſt? Præda juvat, juvat
Rapina: verùm ter quaterve
Mille loco dromadum æſtimarem
Si Sollymannus, mœnia qui Getis
Quondam Viennæ cinxerat Auſtriæ,
Noſtram in poteſtatem veniret,
Chriſtiadûm capitalis hoſtis.

AD CAROLVM IX. GALLIÆ REGEM.

SEV fata ſæva, nemini mortalium
Vitanda, belli incendium
Commune terris miſceant; ſeu Fors nocens
Diſſeminatis jurgiis
Ad arma cives concitet, discordibus
Palmis feroces; ſive Mars
Ex ſe cruentus hoc agens, per mutua

Belgrado
Georg Thurry
Thuan. lib. XXXIX. c. 10
Circ. 1570
Nov. 27

Quosvis trucidet vulnera,
Vrbesque viduet, rura vaſtet, atque opes
Tot ſubditorum exhauriat:
Miſerrimus pol Galliæ eſt tuæ ſtatus,
Rex C A R O L E, *atque non modò*
Tuis, ſed (heu flagella!) ne externis quidem
Sicco intuendus lumine;
Queis tam beatum, tamque florens funditus
Perire regnum diſplicet
Doletque valdè. nam quis eſt noſtræ ducum
Germaniæ, vel principum
Exoticorum, ut magnum omittam Cæſarem.
Qui non quietem ſuaſerit?
Eurûm procellis in mari furentibus,
Vim ſentiente Nereo,
Gravique tempeſtate decumanos duplo
Augente fluctûs & triplo;
Navis, gubernatorque, vectoresque item
Periclitantur præmodum,
Salutis incerti. Tenacis anchoræ
Spes fixa nil juvat, juvat
Nil acre robur remigum, nil carbaſa
Commiſſa cæco turbini.
O vela retro, dum licet, lĕge optimi
Secunde F R A N C I S C I *nepos,*
Portumque tutum carpe. Sic tibi Venus
Formoſam E L I S A M *ex Auſtriâ*
Deducat uxorem, tuâque cum pare
Dulci inſeneſcas otio.

27 Nov.
1570

Fortitudinis exemplum.

QVANTA vis hostes animi domantis,
Quæve in heroę duce magnitudo
Mentis, & quantum queat excitatus
Pectore fervor:
Terna declarant satis illa bella
Pro focis pugnata, sacris & aris;
Clarius monstrat meliusque summæ
Hora diei;
Omnibus nervis ubi dimicando
Prœlians, vires animose totas
Exseris princeps, gravibusque tandem
Occidis armis:
Quippe quem nemo, nisi bellicosis
Hostium stipata manus catervis
(Proh fidem!) caræ spoliare quivit
Munere vitæ.
Arborem nescis ita Caure magnam
Solus exstirpare, nisi irruentes
Mutuis Eurusque Notusque jungant
Flabra procellis.
Tanta pol virtus, domitâ Zigetho,
Tale erat robur comitis SerinI;
Cuius heu vidi mutilâ caput cer-
vice revulsum.
Cedite o Bruti, Decij, Metelli;
Cedite hinc priscis celebres ab annis:
En recens fusi specimen dat ingens
RVBBO cruoris.

AD HENRICVM VALESIVM, ELECTVM REGEM POLONIÆ.

Maii 9. 1573

1573

HENRICE *Francis edite Regibus,*
Quæ te remotæ in tesqua Poloniæ
Fortuna mittit, qui tot inter
Sarmatiæ populos, rigentem
Sitos ad Arcton, rex novus imperes?
Jam lata Rheni flumina, jam vada
Trajecta Mæni; jamque vestros
Albis habet Viaderque currûs.
Te dives auri Vistula, Carpati
Sub montis ortus finibus, obviis
Exspectat ulnis; destinati
Purpureum diadema regni,
Plaudente cœtu, timporibus tuis
Sacras ad aras impositurus, &
Pro more commissurus omne
Jus in eos necis atque vitæ.
Parum sed istic temporis auguror
Morabere, exsors advena Galliæ.
Nam prole germanus virili
CAROLVS *ecce caret, tibique*
Successionis legitimæ vices
Debentur uni. Patria cum tuam
Dextram expetiscet, omniumque
Vox erit una, tuæque matris;
Revertere huc, dux magne, revertere,
Frena ut capessas Celtidos inclitæ:
Statumne mutabis, retroque
Vela dabis patriæ in salutem?

Næ destinata est pars thalamo tuo
De Lotharingo sanguine, lilio
Ornanda regali LOISA,
Spes subolis nova procreandæ.

Louise de Lorraine
15 Febr. 1575.

PRINCIPI IGNOTO.

Melos somniatum.

EXSVRGE *sicut Lucifer; indue*
Thoraca; muni timpora caßide;
Arma lacertos ense; firma
Robore quadrupedum cohortes,
Illustris heros. nasceris, ut geras
Summi Jehovæ bella, per avios
Traducta silvarum receßûs,
Attonitæ metuenda genti.
Te durus armis Noricus instruit;
Vrbs subministrat Franca alimonium;
Procúdit Argentina nummos;
Spes animum super astra tollit.
Euœ! frementes rauca minis cie
Martis furores pectore concito;
Ceu fauce sævâ rugientes
Indomitæ catuli leænæ
Olim insusurrant. nemo tibi manûs
Opponet acreis; quippe Deo duce
Bellator excisum profanas
Ibis, ovans animi, catervas.
Rhenum bicornem tu pede dextero, &
Lævo Mosellam Trevíricum premes;
Siccescet Euphrates Eóus.

Pons viridis tremet arxque Mæni
Quæ fulsit alto stella recens polo
Felicitatem rebus in asperis
Portendit, ob mutationes
Imperij veteris novique.
Victor rebelles tundere pertinax,
Fusis redibis nobilis hostibus
Divina latâ lege jura
Reddere per populos, per urbes.
Tu celsa, cornu scilicet alterum,
Fastigiorum culmina subruens,
Æterna curabis renitens
Stare tropæa tui triumphi.

AD STEPHANVM BATTORIVM, REGEM POLONIÆ.

elect. Dec. 1. 1575

QVÆ te, Polonûm voce faventium,
Fortuna regem Sarmaticis plagis,
Veloce ab Henrici receptu,
Battoride STEPHANE inter omnes
Vnum spepondit: non ea casibus
Subjecta vulgi, nec temerariis
Dicetur eventis; sed ipsis
Sideribus patrioque cælo.
Numen, benignum Numen, in omnibus
Cui Fata parent subdita, proprio
Hæc administravit gubernans
Momine, consilioque certo,
Quo tota mundi machina firmiter
Adnixa fulcro stat. Deus est, Deus,
Qui regna transfert, transferetque

Poſtmodo, queis ea regna cumque
Volet daturus. Deſinite, o genus
Mortale, rimari abdita cælitum
Arcana. Si noctes dieſque
Mille, vel Oedipodis Minervâ,
Mutationis cauſam, & originem
Cæcam repertu, mille per ambitûs
Modoſque, veſtigetis: illa
Nunquam animo venit exputanda.
Fatale lancis pondus idoneam
Nequit Tonantis fallere dexteram.
Huic jus ademptum eſt cum coronâ;
Grande alij diadema partum.
Reconditarum tu ſapientiam
Electe rerum intelligis, utpote
Quem magna doctrinæ paratæ
Copia, & ingenioſioris
Innata virtus ſtipet acuminis;
Rectêque agendi dexteritas manum,
Pectuſque dium multitudo
Conſilij melioris armet.
Rex quippe te uno nullibi gentium
Hoc vivit ævo doctior. Vnicum
Phœnica te cuncti vocare
Quadrifidis poterunt in oris.
Macte eia tantis macte animi bonis,
Fortique dextrâ! Jam mihi Thrax metu
Perculſus horrendo cor alget;
Alget, & in pharetram recondit
Tela heu veneno perlita Colchico.
Jam te propinquorum (adſpice) filij
Septemtrionum partim amore,

Partim odio quòque prosequuntur
In arma nati. Tu cape commodam
Occasionem Marte potentior
Invadere hostes, hostiumque
Victor agros subito occupare
Exercitûs vi præpete, & arcium
Pinnis potiri. Scande age lauriger
Currûs triumphales, rotisque
Ferre novis medium per agmen:
Ceu, plausitantum fama Quiritium,
Duces in antiquum Capitolium
Quondam vehebantur, corollis
Plectilibus capita alta vincti.
Quid? fallor, an vox Delphiaco specu
Emissa lætis insonat auribus,
Tibique faustos pollicetur
Imperio potiore fasces,
Et ampliores ulteriorum opes
Provinciarum? Vade, & alacribus
Cinctus Polonis, subjugatæ
Jure tuo dominare Moschæ.

AD RVDOLPHVM SECVNDVM, ROM. IMPERATOREM.

15
2½
17½

Vix tribus lustris series dimidij insecuti
RVDOLPHE Cæsar terminavit annos;
Quàm Libitina prædam
Splendidam egit, auferens
Carolum patris patruum, dein tibi Ferdinandum
Avum, patremque Maximillianum,
Austride procreatos

Carolus V — frater — Ferdinandus I ob. 1564
ob. 1558. 21 Sept.
Maximilian II ob. 1576
Rudolphus accipit
oct. 12 1576
17½
1575½

Cæſares origine!
Ponderi quorum juvenis pulcher adultiorum
Deo ordinante nunc ſubis, paratus
Ferre moleſtiarum
Ingruentum onus grave.
Ille te murum Scythicis oppoſitum catervis
Sequeſter obdit, rebus auſpicatis
Imperij, ducumque
Stantibus ſenaculis
Proſperê, palmæque modo niſibus obſtinatis
Pertædioſam ſarcinæ prementis
Te ſuperante molem,
Haud labante poplite.
Arduis geſtu ſuperûm rector ubi valentes
Jehova vires ſubminiſtrat auſis,
Non humeros nec artûs
Robur acre deſerit:
At neget præparcus opem, præſidiumque demat
Manu retractâ; virium facultas,
Cera velut liqueſcens,
Omnis omnium perit.
Macte virtutis ſolidæ, macte animi Imperator;
Præclara geſta fortium virorum
Quos tulit alta Roma,
Æmulare fortior.
Te tot Alcidæ validis, Teutona corda, nervis
Stipant: tot armant Pánnônes, tot Hunni,
Fulmina acuta belli;
Tot phalanges Auſtriæ;
Te Bohemorum ſequitur planta frequens leonum,
Jubâ, ungue, rictu (cernis) horridorum.
Terrificant Moloſsi

Bestias Otmanicas.
Acer huc venator eas sanguineis verútis
Oportet, ima saltuum frutēta
Súmmaque rite lustrans,
Queis aprugna secubant
Rostra, vinetis nimis heu rostra inimica Jovæ.
Lupis & ursis tigribusque sævis,
Idque genus RVDOLPHE
Pluribus (malum) feris
Quantus accrevit numerus! linquitur heu rapinæ
Ovile Christi. Milvij tenaces
Accipitresque adunci,
Gryphiumque atrocium
Involant cortes miseras agmina, vulturumque
Manus raponum; qui tuas alaudas
Quique aquilas adhámant,
Vnguibusque aheneis
Semper harpagare inhiant. Rēccidimus profecto
Viéta turba, Thracibus domandi
Teutones, in senecti
Tempus orbis ultimum.
Sabbathum mundi celerat vesper. ob id monarchis
Volúcre raptim mane cludit ævum,
Curriculo repāges
Arguente ferreas.
Tu capessendo satius publica frena Cæsar,
Diu superstes vive; vive rerum
Incolumis potiri,
Absque clade patriæ.

AD IVLIVM ECHTERVM, EPISCOPVM WIRZEBVRGIVM, FRANCIÆ DVCEM.

electum 1573. Thuan. lib. lxxiv. in fine

VVLGO quin habeat res ea plurimum
Momenti, species cuius in obvios
Incurrit orbes pupularum
Splendida, quis dubitabit unquam?
Miramur veterum jamque recentium
Moles magnificas, áltaque turribus
Educta ad ipsas usque nubes
Culmina, cælitibus propinqua.
Quid prodesse rear talia, si vacent
Vsu, si populo commoda nesciant
Præbere, & auctorem nepoti
Invideant opera illa sero?
Incisum tabulis, aut brevibus typis
Commissum, merito plus animos ferit,
Ipsi voluptatemque menti
Suppeditat cupientiorem,
Quàm nudus paries, marmore nominum
Muto nobilium. Quid, rogo, Pántheon
Esset, nisi hoc Agrippa sanxet?
Quidve rigens opus Hadriani,
Ad flavum Tiberim? quidve theatra tot,
Et tot pyramides cum statuis forent,
Ni tanta passim proderentur
Conspicuis monumenta signis?
IVLI, *tu gladio, tuque potens pedo*
ECHTERÆ *columen gentis, & incliti*
Antistes almus VirZepurgi,

Franciacique caput ducatûs;
Non es, crede mihi, non sine nomine es
Nomen. Posteritas (auguro) regiam
Structuram, & excelsos Penates,
Splendidaque ætherias in oras
Magnis tecta adeó ducta laboribus,
Iris perfugium, quod neque diviti
Crœso pudori sit Midæve,
Nec satrapæ generosiori;
Laudare, & meritis tollere honoribus
Nunquam desinet. At quos Académiæ
Sumptûs recenter auspicandæ
Non facis, eximios sequutus
Dextræ Mygdoniæ munere principes?
Quos non doctiloquos in numerum viros
Legis professorum, scholamque
Reddere teque celebriorem
Felix, & patriæ consulere impiger?
Rectê. doctus enim es, dóctaque pectora
Amas, & eruditiores
Haud modicæ tibi promovere
Curæ est. hôc etenim quisque paratior
Musas hospitio suscipere exsules
Decenter, illarumque alumnos,
Quô magis est reliquis ab arte
Instructus Clariâ: quæ rude, quæ ferum
Emollire genus suevit, & horridas
Domare cautes, ac modestos
Mentibus ingenerare mores.
Cœptis macte tuis, dux bone Franciæ.
Dextrum numen adest. Surge age, surge opus,
Faustum Camenarum saluti

Præsidium

Præsidium auspiciis secundis.
Te non exsuperet docta Lutetia;
Te non seu PatavI sive Bononiæ
Cultura vincat, nec politæ
Nobile gymnasium Viennæ.
Cedant ingeniis extera gens tuis:
Francorum veniat promptior indole
Non ulla pubes. Fama nostro
Propria sit precor hæcce MÆNO.

IN LAVDEM SEBASTIANI VENERII, DVCIS VENETORVM.

VIRTVTE *functos eximiâ duces,*
Virosque priscis laudibus æmulos,
Et pace præsignique bello
Digna forisve domive gesta
Fari decórum est. Si placet, audiant
Hæc ipsa, sanguis patricius, tui
Legantve gentiles, sequester
Dive, potens maris Hadriani.
Sed doctiorum quis tua, quo decet,
Præclara vincto facta canet pede?
Quis præco duraturum in annos
Condere su[illegible]*et opus trecentos?*
Venis ut ingens ardor inæstuet;
Cum plena rerum copia ditium,
Tum magnitudo, finis expers,
Propositi monet abstinendum.
Vostras minutâ ne mihi sit lyrâ
Tentare palmas. huc alares tubas,

Huc & sonaturos (ut æquum est)
Grandia fer lituos trabales,
Vates novenis alte sororibus,
Non invidendum qui Veneri sacræ
Fers nomen acceptum : nec alter
Rector abes venerande Musis.
Vides, ut amplos strictior in sinûs
Longê jacentum brachia litorum
FRANCISCE porrectam stupescat
Vndisonam ratis Amphitriten,
Nudata firmo remige? fas tamen
Favente partam numine, classici
Victoris octonis marinam
Idibus inservisse pugnam.
Fortuna faustis sideribus comes,
Fortuna pennis dextima candidis
Plaudens ovansque, ignara mergi
Vostra liburna supervolavit,
In Christianûm carbasa pronior:
Transtris sed instans fortiter hosticis,
Remosque rostratasque proras
Frangere terricrepis procellis
Turbo repentè est visus atrocior.
Pars sauciari fulmine ferreo,
Pars dissipari frustulatim,
Pars itidem juga ferre servà.
Non tum, profundo Thracibus óbrutis,
Victoriosæ munus adoreæ
Impune Naupactéa risit
Alga, nec indecorem triumphum
Præsagierunt Bistonides nurûs;
Quum funeratos glandibus æneis

Tinxiſſe flerent bellicoſos
Triſte cruore fretum maritos.
Immane, quanto mox fuerint metu
Formiduloſi cærula Boſphori
Perculſa, ByzantIque fracti
Mœnia! nam Selimo tyrannus
Terrore quaſſus cor tremulum, retro
Tendebat undis vela dare anxiis,
Periclitari in priva nolens
Damna mares animos Leonum. Leon cum Venetorum
Sic apparatûs agmine Perſici
Xerxem replentem Dorida, prœlio
Quondam Neoclidæ ſuperbus
Fudit apud Salamina Mavors;
Piræa reddens tuta, per Atticam
Firmans quietorum otia menſium
Prolem, renaſcendis abunde
Palladiis hilarata ramis.
Nunc ite Thraces, cæſaque corpora
Debete amaris fluctibus. ite nunc
Phociſque delphiniſque naves
Ludibrium. Venetas pol alnos
Lunis cecidit ſub melioribus
Felix bipennis; nec tibi flatuum
Adverſiorum pugnat Eurus,
Optime dux patriæ triremis. Veniero
Quantum valeres arte duellicâ,
Senſit Columnas fœdere particeps; M. A. Colonna
Senſiſtis alatæ cohortes
Regis ab auxiliis Iberi. Phelippo II
Ante occupandum Threiciâ manu
Pulchram venuſtæ Cypridos inſulam

utinam fuisses

Præstó fuisses, o supremum
Hadriacæ columen salutis;
Injuriosi gens animi fugam
Suâpte credo sponte capesseret,
Dispersa Riphæas per oras
Trans Rhodopæ juga, trans & Hæmi.
Quid nuper? an non, vel simul ac tuum
Splendentis instar Luciferi jubar
Adfulsit, actutum luisque
Acria, letiferæque pestes
Fugère, morbique, & mala noxiæ
Contagionis, corporibus gravem
Latenter inspirare diri
Callida sævitiam veneni?
Revisit urbes alma salubritas,
Camposque frugum pristina fertiles
Adflavit auræ lenitudo:
Purius inde nitere Soles.
Foti Camenis in PatavI sinum
Coire rursum grex studiosior:
Gaudere & Antennor sub umbris;
Euganeique salire colles.
Verona priscos salva colit Lares;
Integritatis Brixia mutuæ
Junxit Penates; ceteræque
Supplicio satis expiatæ.
At nil ab omni stat latere integrum,
Exsorsque noxæ. Quei meruit pius

Veniero

Ille & fidelis voster heros
(Dicite magnifici) intueri
Palatium atros in cineres prius

1577

Versum, supremâ quàm vetulum die

Finiret ævum ? nunc ſed eheu
Illud & ille jacet ; jacentque obiit 3 die Martii
Vnâ tot , igni quæ periiſſe flet 1570
Nereus , & udus Nereidum chorus ,
Amiſſa jacturæque rerum
Irreparabilium , niſi olim
Damnum repenſans hora ſequacibus
Ahena inauret tempora commodis .
Atqui novatum ſurget iſtud ,
Et novus ipſe reſurget idem ,
Vocante Manes cælite claſſico :
Quanquam incliti ne ſic quidem in abditis
Tot facta bellatoris antris
Clauſa latent , ſed aperta cunctis
Qui ſunt , feruntur ; quique dehinc erunt ,
Ferentur ; arcto ſi tumularier
Heroa nec virtus , nec ævi
Splendida fama cavo poteſtur .
Sed jam propinquum noſtra volans ſubit
Portum faſelus. deſine næniis
In pace compoſto rogales Venerio mortuo
Muſa loquax iterare queſtûs .

IN NVPTIAS ALPHONSI SECVNDI, FERRARIÆ DVCIS.

1579 Feb. 25
et Margarita Gonzaga

FESTAS choréas , & genialium
Ludos jocorum , díaque noctium
Oſtenta collucente flammâ ,
Et creperæ ſimulacra pugnæ ;
Dum Mantuani filia principis
FERRARIENSI legitimè duci ,

Futura lecti pars jugalis,
Sistitur: Aonio quis ore
Versuque, tedas qui deceat, canet?
Quæ digna vatum penna recentium
Splendentis exæquabit auro
Ac nitidis radiosa gemmis
Fulgétra Divæ? Diva quibus modis
Dicetur ipsa; aut tu quibus, inclite
ALFONSE metris, Allemannæ
Multimodis studiose linguæ?
Me quippe thyrso carminis enthei
Jampridem adactum non Hymeneïos
Modò apparatûs hac in aulâ,
Regificasque novem dierum
Sollennitates dicere, laus agit,
Et quidquid usquam conspicitur decens;
Verùm & lacessitos cupido
Egregiis animosus ausis
Titillat artûs, non sine Palladis
Vrgente jussu, perpetuum tuis
Hinc auspicaturæ poëma
Laudibus, eximiisque factis.
Olim sed istud. Nil nisi jubila
Nunc audiuntor cum fidium sono
Tubisque lætis. En superbâ
Mincius imperiosus undâ,
Et fluminum rex Eridanus, potens
Sursum frequenti tollere brachia
Vterque plausu, nuptialem
Lætitiam tibi gratulantur,
Adfinitatis fœdere mutuo
Non sejugati. nec mihi cornuum

Prægestiendo temperabit
Vber aquis Athesinus amnis.
Quin ipse crebris Hadria fluctibus
Elatiori litora verberat
Fragore, Neptuno per æquor
Cæruleis equitante mannis.
Gurges profundo quotquot habet Deas,
Quotquot sub udorum amne cubilium
Padusve Nymphas Minciusve;
Exsiliunt, & in omen unâ
Omnes secundum gaudia congerunt,
Tuis fluentem sidere prospero
Successum, & exoptata cœptis
Munera rite dari precatæ.
Vides, ut ictûs immemores feri, &
Collacrimati lúgubre succini
Manare desuetæ piamen,
Heliades quoque lætiorem
Frontem serenis vultibus explicent?
At nemo quisquam de populi grege
Vestri dat atræ mæsta curæ
Signa, hilaris odiosa pompis.
Quem non voluptas excitat æmula,
Commune melli cui neque gaudium est,
Nec publicus cordi triumphus;
Vsque fleat doleatque fas est.

AD RVDOLPHVM II. ROM. IMP. ET ERNESTVM ARCHIDVCEM AVSTRIÆ.

LAVDES magnificas Austriacæ domûs,
Stirpisque vestræ regia sidera,

adige
Poplars
succeeded 12 Octr 1576

Præconis alto dicta versu
CROPACII, & meritam Viennæ
Famam, cui potius quàm tibi dedicem
RVDOLPHE Cæsar, nominis incliti
Defensor, ERNESToque fratri,
Munia Pannoniæ gerenti?
Divinam Themin, & fatidicæ Deæ
Suadam sororem quippe rogaveram
Consultor. oraclum legendos
Vos dedit ante alios dynastas.
Nimirum patriarum obvia vos uti
Provinciarum sors vice mutuâ
Decrevit heredes, avitis
Régnaque distribuit statutis
Vsurpanda: pari sic glomeramine
Vestigiorum trita capacium
Signa adsequutos, pacta reddit
Gloria participes honorum.
Quanquam semper inest vis generosior
Fulvis jubatâ fronte leonibus,
Virtusque sublimes in altum
Præpetibus volitare pennis
Vrget sponte aquilas, fulmineum genus:
Tamen sequaci sæpe parentium
Docentur exemplo minores.
Non secus arduitatis ipsi
Metis admoniti, quamlibet inviis;
Quo dirigatis roboris insitas
Vires, inexhaustosque nervos,
Ante oculos iter altum habetis.
Alpinis abies edita montibus
Contenta non est vertice montium;

Sed usque se contendit ipsam
Exsuperare, jugumque summum
In quo nata viret; non hiemis modò
Ventique & æstûs, sed quoque fulminum
Sævæque contemptrix procellæ.
Perstat, & aërij Tonantis,
Nusquam mota loco, triste periculum
Vitat, comanti frunde superbiens.
Mirantur hanc salvam jugorum
Numina quotquot, Oreadesque
Et canæ Dryades saltibus imperant,
Tutela præsens stirpibus arborum;
Non absque vicinæ minaci
Invidiâ pereuntis orni.
Ecquis non itidem, Dijs sata gens, tuum
Sceptrum & tiaram, quâ pote, maximê
Sublime culmen pertigisse
Dicat, & astra ferire famâ?
Quis vestros apices non meritißimo
Ob nomen ingens suspiciat? Tulit,
Tulit tot ac tantos propago
Nobilis Austriadûm monarchas,
Vt cum præcipuis tótius audeant
Orbis tyrannis laude celebribus
Certare, & insignes triumphos
Emeritamque referre palmam.

AD ISMAELEM SOPHIVM, REGEM PERSARVM.

Incentivum.

METVENDVS *generi Christiadarum*

Ferus ille hostis, atrox, & capitalis,
Toties jam superatus tibi victricibus armis,
Sibi tandem vada ByZantia nusquam
Fore secura timet tutaque; gressum
Vbi miles tuus intra regionem pharetratam
Tulerit, liberiore exspatiatus
Equitatu, peditatuque ruenti.
Age porrò, generosissime Rex, persequere hostes,
Nec inabrupta Tyches emolumenta, &
Patrij prospera magmenta Gradivi
Fuge, quacumque patebit via vi, continuare.
Per apertum tua duc signa, trucemque
Othomanni subolem fac Tanaim ultra
Gelidum, & Caucasea ultra juga septemque triones
Procul actam domites; atque ita fundas,
Vt in Europam Asiamque arma nefanda
Latro nūquam queat audace manu sumere deinceps,
Licet omnem lapidem moverit, atque
In acutos gladios omne metallum,
Dryadum omnes silüas verterit in bellica tela.
Viden' ut te & tua circùm agmina lætis
Volet interrita Victoria pennis?
Cape faustum omen, & acri sociûm robore pollens
Quate muros, quate turres, quate portas;
Per & urbes pede veloce Gelonas
Phaleratis in equis invehere o Persa triumphans.
Tamen hæc inter honorare memento
Sacra CHRISTI, venerarique Tonantis
Grave numen, neque nostræ fidei jura professos
Loco eodem puta habendos, pariles quo
Agathyrsûmque Getarumque maniplos.
Tibi qui non nocuere, his decet æquam dare legem.

AD IOANNEM COMITEM PALATINVM RHENI, DVCEM BAVARIÆ. Ducem Bipontis

LEGITIMAM *nepotum*
Caroli Magni subolem, Teutona corda, lati
Queis data frena Rheni,
Dum Palatinos proceres, & procerum labores
Inseruisse nostris
Gaudeo vates Melicis: tu mihi præter omnes
IANE, *Bipontis heres,*
Dignus occurris, citharam cui veneranda Cleio
Annuerit libenter,
Principum palmare decus. Dixero comitatem;
Dixero singularem,
Quæ tibi cordi est, pietatem, ingeniumque sollers,
Pectus & eruditê
Litteras doctum Latias; non sine tam recentum
Historiarum amore,
Quàm vetustarum studio. Colligis, undecumque sc. illud
Dignum aliquid repertu
Se repræsentans oculis, vel seriem librorum,
Vel tabularum honorem
Poßit augere, & gravium cognitione rerum
Mentem animi per artes
Reddere expertam varias, multiplicemque ob usum.
Namque virens ut hortus
Stirpibus plantisque novis, arboribusque & herbis
Omne genus referctus,
Sufficit paßim innumero commoda mille fructu:
Sic penus unctioris
IngenI, partis opibus divitiisque plena,

Emolumentum in amplum
Suggerit caræ patriæ consiliorum acervum
Vtilium quotannis.
Hac tuo causas populo commoditate freto
Sors bona prosperavit,
Et salutarem meritis addidit æqua pacem:
Quâ precor ut fruaris
Perpetim, nec laudis egens, nec meritorum inanis.

AD ELISABETHAM REGINAM ANGLIÆ.

HEV, quæ latrones perniciem in tuam
Erinnys armat? quis furor efferas
Sicariorum cæde trudit
In scelera exitiosa dextras?
Jam deprehensi sunt toties necis
Diræ ministri; nec tamen impios
Deterret auctores, ELISA,
Supplicij genus irrogati.
Divina summi cura DEI malis
Tutam periclis præstitit hactenus,
Custode fido nempe vitæ
Apposito, vigilique ocello.
Si quid dehinc discriminis ingruat,
Idem repellet protenus, ac tuis
Defendet adversum imminentes
Pectoribus bene firmus ictûs.
Sic spero certê, nec minus apprecor
Vt fiat. Ipsum nam me equidem lubens
Fatebor unum, qui tui pro
Verticis incolumi vigore,

Statuque regni sospite vótaque
Precesque fundat pectore ab intimo;
Felicis eventûs præoptans
Gaudia, lætificamque sortem.
Pro te Jehovam non merito rogem,
ELISA, cultæ clara Britanniæ
Regina, quâ vel doctiorem
Pristina, vel sapientiorem
Magisque facundam haud tulit, haud feret
Ætas renascens? Nosce animum hunc meum;
Nosce hunc amorem, pluriumque
Prætereа, tibi qui tuisque
Sceptris verecundo ex animo favent.
At funeratam qui miserê volunt
Præsente fato, comprehensis
Damna rependе, rependе fatum.

AD CHRISTIANVM DVCEM SAXONIÆ, AVGVSTI F.

Pro liberatione Casparis PEVCERI.

CHRISTIANE, potentum
Clare Saxoniæ ducum sanguis; en tua supplex
Ad genua advolutus,
Grex Poëtarum omnigenûm Teutoniæ, precari
Obsecrâreque nunquam
Desinet validißimis quàm potest precibusque &
Supplicius, & imo ex
Corde tot desideriis adsiduê profectis:
Vt, miserrima quàm sit
Vinculis rigidißimis tam diu & sine fine

Conditio impediti,
Mente perpendas tacitâ, & commiseratione
Motus, istud acerbum
Mitigare decennium carceremque labores,
Quo malè detinentur
Crura PEVCERI. Meruit si violentiori
Mancipario antro,
Leniat diuturnitas fervidam patris iram,
Leniat irrogata
Pœnâ gliscentes animos. Doctus & eruditus
Ille, & in variarum
Artium penitralibus diligenter, & omni
Cum studio & labore,
Tum fide versatus, item præter opinionem
Multitudinis imæ
Mente præditus entheâ, gratiam prope nullam
Impetret? an scientem
Plurimæ linguæ veterum nulla (quod heu dolendum
Liberare potis sit? [est)
An nihil remedI sagax Æsculapius ille,
Aut opifex Apollo
Calleat portare suo munis uterque alumno?
Prosit ah socerum olim
Quod Melánthona dixerit, principem & coryphæum
Palladiæ catervæ.
Prosit, exantlasse molestam historiæ exarandæ
Curam, & aurea cum Diis
Gratiisque volentibus consecrasse beatæ
Scripta Perennitati.
Numen AVGVSTI placidâ proinde roga parentis
Quæsumus prece, dux o
CHRISTIANE, oculis piis ut gravißima tandem

ab anno 1575 circiter

Respiciens miselli
Vincla PEVCERI senis, aut liberiorem in auram
Missum ad Albidis undas
Ambulare domum sinat, aut (modò ulla petitis
Spes bona restat) illum
Filio nostrisve choris donet. Vbi hocce faxis,
Gloriam tibi summam
Comparabis apud tuos non piæ modò mentis,
Verùm etiam æquitatis;
Exterosque & cuncta penes Castaliæ cohortis
Rara pectora clemens,
Comis, approbus audies. maximas quoque grates
Tam tibi quàm parenti
Rite persolvent Charites, linguaque docta vatum.

AD GVLIELMVM ROBERTVM, de la Marck
DVCEM BVLIONIVM.
natum anno 1562 m. januarii

VRBES, Teutoniæ quas tenet ambitus,
Lustrandi cupidum te modò Norici
Montis relictâ sede, rectus
Mittet cursus in Austriam,
Divorum patriam, quos colo, Cæsarum.
Spectabis nitidæ mœnia, quàm patent
Latê, Viennæ, Cæciique
Verrucosa cacumina,
Et quodcumque super Pannonij soli.
Hinc te Praga potens, aúlaque Cæsaris
Splendore præfulgens RVDOLPHI
Dignis excipiet modis.
Non te Pierio carmine prosequar,
Excelsi generis sanguine prósatum?

Nuremberg

IIdi, anno 1576 oct. 12. Imperator

Non vota pro vestrâ salute
Fundam munere debito?
Europæ fluviorum o rapidißime
Amnis, quem metuunt æquora, Dánubi,
Fac salvam & expertem pericli
Navim principis optimi
Tuto flumine tot millia devehas,
Dum sperata pedes litora sospites
Figant in actâ. vosque Syrtes,
Interrupta minacibus
Saxis per medias antra voragines,
Sedate o fremitûs, horribilemque aquæ
Spumantis æstum. Spectet insons
Vndantes fluvij minas
Tam pulchrum caput, ac pectus idoneum
Olim pro patriis egregias focis
Adire pugnas, lubricisque
Constantem penitus fidem
Dextris oppositam, reddere posteris.
Si te exempla movent, ut merito movent,
ROBERTE, *maiorum ducisque*
GOTFRIDI *Bolionij,*
Qui bello validos perdomuit Syros,
Atque urbem Solymam fortiter hostibus
Redoccupavit interemptis,
Dignus nomine regio:
Subdant illa tibi calcar, ad inclitam
Virtutem exstimulans acrius. haud minor
Sit cura germano, virile
Heroum decus ingredi.
Quo vos cumque vocant ardua grandium
Rerum, & difficilis militiæ labos;

Vterque

hereafter

his cousin, Henry Robert, nat. 1575

Vterque macti site, ut olim
Dulcis vos saturet quies.
Ah fines utinam cernere Galliæ
Pacatos liceat, donec ab Hunnicis
Domum reuersus sospes oris,
Sertas indigenis Deis
Votivas memori pectore dedices;
Et tecum redeant incolumes, tuæ
Queis cura demandata vitæ, &
Susceptæ series viæ.
Nata e Borboniæ stirpe propaginis,
Suspirans reditu mater eget tuo,
Quâ Mosa jucundis Sedánum
Lymphis molliter irrigat.
Ecquidnam superest, quod tibi comprecer
O princeps? Eadem sit tua sors velim,
Quam maximê exoptant beati,
Et quâ tute cupis frui.

AD LVDOVICVM DVCEM WIRTENBERGIVM.

ET flore & almi germine báccharis
Evincta flavas Melpomene comas
Greßûs adornabat propinquos,
Inclite DVX, *tibi gratulatum*
Adventum in urbis compita Noricæ;
Et jam Penates triste petóritum
Intrabat, advectans maritam,
Ægidii prope tecta fani:
Cum turre ab altâ clangor Ilißias
Turbat volúcres fúnebris. En malum

Omen, malum omnino ac ſiniſtrum
(POEMERIO ore gemente dixi)
Quòd ſigna dantur triſtia mortuis,
Quin immò vivis: ſubjicit ille. Vix,
Vix biduanus tute noſtrâ
Hoſpes in urbe moraris, ex quo
Vinarienſis læta ſororij
Thuringum ad Ilmum gaudia cum tuâ
Vxore liquiſti, Necrinos
Deſubito repetens receſsûs.
Invidit amplæ lúgubris Atropos
Felicitati. nec mora; rumpere
Aggreſſa vitæ longioris
Stamina DOROTHEÆ, Badenſi
Celſo creatæ ſanguine CAROLI,
Te reddit orbum, te viduat tori
Conſorte carâ. Solus eheu
Solus ages nemore in retruſo
Ævum, dolendo; turturis in modum
Suavi carentis compare, quam nocens
Auceps dolosâ fraude cepit,
Aut celeri feriit ſagittâ.
Audis, ut altos dent gemitu ſonos,
Leſſumque ducant ob Dominam invicem
Orbæ gynæcéi puellæ?
Largifluoque genas rigatæ
Madore, flentes ut tuditent gravi
Vitale pugno pectus; & inſuper
Heu fata, fata heu dira, mæſtæ
Ingeminent tetricis querellis?
Gemmæ, & niteſcens veſtis, & aureæ
(Aiunt) mitellæ hinc ite agedum procul:

Simulque prævelare tendunt
Timpora funereâ cupressu.
Pegnessus imo tot querimonias Pegnitz, Nurenberg
Vndans ut hausit gurgite, protinus
Nymphæ sorores lacrimarum
Flumine delicuisse visæ.
Cum Fama jugem perculerit Necrum Necker
Rumore certo; quid rogo acerbius
Sic derelictæ, LVDOVICE,
Accidere heu patriæ potestur?
Quid nationi? quidve Académiæ?
Quid junctiori sanguine proximis?
Haud defetiscetur piarum
CRVSIVS *Aonidum sacerdos* Martin Kraus, at Erlangen
Chordis sonorum tendere barbiton,
Et vestra Graio plangere funera
Cantu, parentalemque mutos
Ad cineres iterare vocem.
Alter quis autem est, qui numerosior
Orationis lemmata fúnebris
Concinnat, & cursum diserto
Integrat ore, ruentis instar
Amnis secundo flumine? Diis ego
Diis advocatis supplico, queis mea
Sunt usque cordi plectra; donent,
Non homines modò posse doctis
Ad condolendum cire melódiis;
Feras sed ipsas, & lapides rudes,
Totasque silvas lacrimosæ
Frangere carminibus cicutæ,
Et vim cycnéam subdere piscibus.
Hæc norat Orpheus, Ismarius canor:

Hæc norat Amphion, & ipsa
Vocis Arioniæ facultas.
Stat flere privatam aëre conjugem?
Stat prole cassam simplice conqueri.
At non beatam exclusit illi
Mors animam a superûm ducatu:
Vt nec tibi, DVX o celeber, viam
Obsepsit arctam luctus, ab alterâ
Qui te (sed olim) copulandâ
Arceat, ob subolem creandam.
Sic spero sanê. nam Venus alteram
Seu Juno fautrix éducat VRSVLAM
Tibi Palatinis in hortis,
Delicias & amœnitates
Lecto secundo. Cetera ne nimis
Luge; sed eventum æquanimus Deo
Committe. Post nubes suëvit
Auricomus revenire Pæan.

AD IACOBVM MARCHIONEM BADENSEM, CAROLI F.

AVDAX *ingenui pectoris impetus,*
Et virtus, animum vi penitrabili
Ad sublimia rerum
Instigans, & ad arduos
Casûs quottidie gnaviter excitans;
Te spondet celebrem militiâ fore,
O exorte Badenæ
Alter Mars & honor domûs.
An te sic potuit mater amabilis
Ab se mittere? sic patria linquere?

Sic Durlachia Nymphe
Vultu sustinuit tuo
Privari? Comes is magnanimo duci,
Bellum pro patriâ, & pro patriæ inclitâ
Libertate gerenti.
O quantum est, facere auspice
Hoc tirocinium? Nemo adeò tenax
Esto, vel modicis parcere sumptibus
Vt malit, Theomnesti
Quàm vestigia principis
Fortunata sequi. Dulce humeris labos,
Adfectans solidæ præmia gloriæ,
Atque æterna paciscens
Dignis nomina laudibus.
Ecquem non alacrem reddiderint tubæ?
Eccui non animum tympana roborent?
Heic flos nobilitatis
Germanæ prope totus est:
Heic tot conspicui, quos memores, viri,
Insignesque manu, & consilio graves.
Inter quos Fabianum,
Cui gentilitium dedit
Nomen DONA vetus, sicubi cernere est,
Aut armos fodientem acris ad arma equi,
Aut per castra tuentem
Vallos, ut fit, & aggeres;
Aut jussas obeuntem eximiâ fide
Curas atque operas; non similem Deis
Præstò reris adesse
Messallæ tibi imaginem?
At nostri merita & facta boni ducis
Cum quo Scipiadarum aut Deciûm queas

Tam florentibus annis
Conferre? Unus hic omnium
Virtutes superat: nec modò ab omnibus
Hic unus meruit maximê amarier,
Verùm & summus haberi
Inter præcipuos duces.
Huic cum tute frequens ad latus hæreas
Arctê; quis dubitet, quin etiam ipsemet
Longo edoctus ab usu
Fias experientior?

AD FRIDERICVM IV. PALATINVM RHENI COMITEM, BAVARIÆ DVCEM.

natus anno 1574.

EXEMPTVS *humanis alienißimo*
Tempore est pater tuus, Oct. 12. 1583
FRIDERICE *Palatine,*
Lanificis breve licium sororibus
Pollice fatali nentibus.
Vix matris umbras mæsta parentaverat mortua anno 1582, die 14 martii
Annuo piamine
Querimonia; te luctu
Cum Libitina domestico obruens, patre
Orbat adhuc impúbem, & genas
Læves gerentem, necdum adolescentiæ
Inchoanda limina
Pede finitimo ingressum: aet. 9.
Atque ideo, ob teneram pueritiam, imparem
Nec satis instructum proprij
Justa administrare imperij munia,
Subditosve (ceu decet)

Regere, ah misero hoc rerum
Turbine, quo neque se periclitarier
Teutona LIBERTAS ac FIDES
Negat, neque atrox Marspiter incendiis
Abstinet feras manûs,
Rigidique acie ferri,
Rhenigenas populos ad arma concitans
Bellica, & infestorum undique
Signorum agros urbesque metu territans.
Inter hæc tumultuum
Gravia, & creperi Martis
Dura, ferox quibus iste pænè Galliam
Exscidio totam, & Belgium
Totum hacce tempestate (nefas heu) dedit;
Cum prope omnium forent
Oculi (& merito) fixi in
Vulta tui genitoris; ac sub asperâ
Mole laborantes, immò jam
Fermê labantes sollicitarent opem
Membra publici statûs:
Humeris siquidem illius
Omne onus incubuit: repentè tollitur
E medio, Fatis debitus.
Vesanientis sic pelagi fluctibus
Dum vigil renititur
Ratis æquoreæ rector,
Frangere vim Boreæ ruentis aut Noti
Impiger, absorptum se videt,
Importuosi dorsa gravatus maris.
Remiges dolent, dolent
Socij: gemit udarum
Nereïdum manus. ipse rauca personans,

Dante sonos conchâ flebiles,
Triton stupefactus furiosum Æolum,
Æolique flaminum
Rabiem arguit in cassum:
Haud aliter, FRIDERICE, *lúgubri patris*
Interitu mærent principes
Germaniæ, mærent sociorum agmina:
Mæret ipse patruus,
Et avi quoque germanus.
Tuque adeo ante alias pudica nuperi
Nympha voluptas connubij,
Simul gynæcéo, facis in funere
Lessum; & obticescere
Tuba plurima jam cœpit,
Nec nisi luctificæ dat ægrimoniæ
Indicium tristis syrmatum
Prolixiorum fimbria, verrens humum.
Occulit Nicer caput,
Caput occulit & Rhenus,
Amnicolæque Deæ. Sed ista te manent,
O puer invicte, incommoda
Non temere, non casu. tibi enim sævior
Fors, acerbiorque plus
Nimio, a teneris annis
Ad mala quæque ferenda sustinéndaque
Sic animum prædurare amat;
Vt cum viriles attigeris orbitas,
Teque tristis horrido
(Quod abominor) adflarit
Forsitan aura Noto; molestioribus
Ne facile fractus côncidas
Nimbi procellis. quin ita te ultro geras

Fortem, uti lubens præit
Monitis tibi formator
Morum alacer, reliquique nobiles, duces
Ac moderatores semitæ
Tendentis ad virtutem, aliosque insuper
Laudis atque gloriæ
Apices; quibus insignem
Post obitûs hodiêque cernimus palàm
Principibus famam gliscere,
Ævo perennantem. sed enim hanc tu quoque
Consequére adoream,
Vbi non modò virtutes,
Verùm etiam in pretio atque honore te penes
Exstiterint perdocti viri.

AD MAVRICIVM LANDEGRAVIVM HESSIÆ, WILHELMI F.

natum 25 Maii, 1572.

MAVRICI, proles patris eruditi,
Siderùm scrutantis eüntium orbes;
Prona cui submittere amat lubentes
Hæßia fasces:
Anne divinis Sophiæ repertis
Excolis mentem, variisque linguis
Gnavus incumbis, repetisque doctas
Palladis artes?
Principi nil tam bene cónvenit, quàm
Esse versatum in studiis bonarum
Artium, & mores didicisse copi
Pectore dignos.
Huic novæ leges, & adulta parent
Jura: nec quisquam queritur rebelles

Subditos contra facere ac vetusto
More receptum est.
Ardui si quid regionis ergo
Incidit, non semper eget disertis
Jureconsultis, aliisve, quorum
Consilia ille,
Ille per sese catus, aucupetur:
Suppetunt largæ sed opesque resque
Vérbaque haud vanas iterata linguæ
Verbere in auras.
Rectius terras sapiens gubernat,
Multa cui libri tribuêre docti, &
Multiplex rerum documenta plura
Contulit usus.

AD GOTHARTVM DVCEM LIVONIÆ.

Gothart

Dk of Courland

MAGNANIMOS inter Teutoniæ duces,
Regumque clarorum inclita nomina,
Queis dia virtus, atque verax
Relligio pietasque cordi est,
Te quoque si ponam carmine nobilem,
GOTHARTE princeps magne Livoniæ:
Non est, opinor, quòd recuses
Ordinibus procerum optimorum
Aoniisque olim cœtibus inseri.
Nam te quis alter sit celebratior?
Quis alta sursum ad astra tolli
Versibus, ellogiisque laudum
Grandibus ornari dignior? O mihi
Vultum tetrarchæ tam venerabilem

Coram liceret intueri,
Munificamque manum osculari:
Qualibus & quantis adficerer, vices
Sortis recordans, pectora gaudiis!
Quantam voluptatem ex benigno
Perciperem sonitu loquentis!
Turbida post bella, atque agmina Pánnonum,
Visasque Martis turbine Gallias;
Post nubilum Apenninum, & Alpes
Culmine sideribus minantes,
Post superatum ingens Oceani malum,
Et quod sinistri fert iter insolens:
Certê peregrinantem adhuc me
Intemerata rapit lubido
Pluria visendi tesqua, iuga, & plagas,
Gentesque, & ampli marginis incolas,
Septemtrioni proximantes,
Non sine fluminibus locorum.
Materiem cultis nempe darent metris
Rerum exterarum prodigia. hinc reor
Exemplar ornatuque pulchro &
Versicolore notâ niteret.
Ante alios omnes te mihi sumerem
O DVX canendum, & legitimam tori
Nympham, Megalburgi vetusto
Semine Saxonici creatam.
Adde tuos natos, enthea pectora,
Post te regundis finibus a Deo
Iam destinatos: cui secures,
Scéptraque, & imperij potestas,
Et populi curæ; cuius ad unicos
Nutûs monarchis terminus instat, &

anno ... Albert III, Dk of Mecklenburg

Letum tyrannis. Ille transfert
Regna ſubinde, novosque reges
Sufficit antiquis, nec ſpeciem aut genus
Curans, nec alti ſtemmata ſanguinis:
Bonos in arcem ſublevare
Promptior, at premere impiatos
Et ſcelere & tinctâ cæde cruoribus.
Vt juſtus eſt, ſic juſtitiæ Deus
Patrocinatur, lancis æquæ
Arbitrium gladiique geſtans.
Te ſtabilem in ſellâ ſoſpitet is ratâ
Precor, tuisque in mutua poſteris
Elargiatur poßidere
Poſſe diu regionem avitam
Fœdera, & a pactis inviolabilem,
Nec pacis expertem. Hæc rata ſint uti
Vota, apprecari quippe fas eſt,
Quotquot habes animi fideles.

AD PRINCIPEM IGNOTVM.

VIRTVS nulla quidem laboris expers,
Nec quisquam potis eſt imaginando
Virtutes adipiſcier cupitas,
Absque labore.
Cur fortuna magis favet labori,
Virtutique minus? Labor ſibi ipſe
Merces: invidiæ meretur inſons
Præmia virtus.
Fortunam pare lance ponderemus,
EVTYCHE, invidiamque proſtitutam:
En, quàm Fors levis, & gravis premendo

Livida bilis!
Tu, quem ſors bona ſuſtulit benignè,
Me, quem ſors mala deprimit malignè,
Fortunate leva, bonæque fac me
Participem auræ.
Tum pili faciens ego ipſe plenum
Livoris jecur, invidique fellis,
Quod me cumque odium manebit, alto
Pectore temnam;
Virtutesque tuas laborioſus
Æmulabor. Erit, dehinc ut æquos
Mutatâ vice ſors mihi rependat
Æqua labores.

PAVLI MELISSI SCHEDII, FRANCI

MELICORVM LIBER SECVNDVS.

AD ELISABETHAM REGINAM ANGLIÆ.

QVOS legis, Regina, meæ libellos
Indolis præ se specimen ferentes,
Quinque lustrorum, quibus otiosas
 Trivimus horas,
Esse opus scito. Calami laborem,
Quem stylus poscit metrici canoris,
Vt vides, omnem tibi dedicavi;
 Docta quòd esses,
Atque linguarum variarum ad unguem
Scita, & idcirco raperes amore
Me tui, desiderioque magno
 Nympha videndæ.
Vt loquax intra mediocritatem
Sermo consistat meus, & papyrus
Hæcce non alto nimis expetiscat
 Nomine ferri:
Attamen pervolve meos libellos
Limine in primo, medioque & imo;

Nulla pol clangore tuæ carebit
Pagina laudis.
Idque adhuc deinceps fore pollicebor.
Namque jam totum quia consecravi
Me tibi, Regina, tuæque laudi,
Advena & hospes;
Quis vetet (jussu moneor Minervæ)
Quo minus dextro radio inchoata
Finiam æternæ studio irremisso
Stamina telæ?

AD IOACHIMVM ET HENRICVM ORTENBVRGIOS COMITES ANTIQVOS.

PRÆCLARA res est, omnibus & modis
Summê celebranda, ut puto, principes
Cultis bonarum litterarum
In studiis posuisse tempus;
Primoque ab ævi flore peritiam
Nactos earum, quas modò ventilat
Censura, controversiarum,
Judicio didicisse sano
Dignoscere astum & flexibiles dolos
A veritatis gutture simplici,
Griphosque verborum implicantum
Ambiguos ab apertiore
Planum professi dogmate pectoris;
Tum nigrum ab albo, plumbea ab aureis
Secernere, & technis remotis
Justificas stabilire leges.
Deliberandum si grave & arduum

Se quidpiam offert, quo nisi protinus
Fontes recurrendum est ad ipsos,
Ad penitasque rei medullas?
Quàm multa per se principibus patent
Ipsismet ultro, queis sapientiæ
Doctrina profectu beatas
Divite nutrit alitque mentes:
Quum ceteroquin, in medium quod hic
Aut ille juris scitior attulit,
Tanquam peregrino relatum
Auriculas feriet sonore.
At tædiosum est mentem aliam sequi,
Suâ relictâ; quòd neque idonea
Neque apta sit rebus gerendis,
Arbitrio dominata servi.
Accedit huc, quòd sæpe domesticis
Suisque egentes consiliis, eos
Audire cogantur tetrarchæ,
Quorum opera exitij & ruinæ
Cladisque causa est, non modò subditis,
Verùm & sibi ipsis, dum malè consulunt,
Et turbulentas machinando
Sollicitant Acherontis undas,
Chao reducto. Talia persequi
Incommoda, huius non fuerit loci.
Duntaxit hæc nostra eruditos
Calliope celebrare sumpsit
Viros, Camenis præsidium sacris:
Quos inter altâ te memorem tubâ,
O sanguis ORTENBVRGIORVM
Bavaridûm IOACHIME, teque
HENRICE eodem semine prósatum:

Vtrumque veris ingenuê artibus
    Excultum, & illustres merentem
    Nobilium titulorum honores.
Antiquiorum non sat imaginum
Vos usque virtutem, ac decus inclitum
    Spirare? doctrinarum abunde
    Stemmatibus cumulum addidistis.
Sollerte quales aurificis manu
Gemmæ repostæ versicoloribus
    Monilia exornant figuris,
    Et lapidum pretiosiorum
Gazam intuentis lumina vivida
Potenter ad sese alliciunt, sui
    Amore; quomodo & sub Idæ
    Culmine forte repertus olim
Magnes, ahenas attrahere efficax
Massas: peræquê vis generosior
    Elúcet ex splendore vestri
    Nominis, eximioque cultu.
Exsertat acres magnanimus vigor
Dotes, & ingens egregias sui
    Mentes in admirationem
    Sponte rapit rapietque porró
Virtutis ardor. Fas mihi sit tuas
Cantare laudes o IOACHIME, qui
    Vt sortis adversæ premaris
    Fluctibus, haud tamen opprimêris.
Fas & mihi sit te celebrem meo
HENRICE versu reddere, qui novem
    Phœbi sororum amare cœtum
    A tenero puer ungue suesti.
Nimirum adepti munera gloriæ

Cum sitis ambo, vestra age quis dehinc
Vetabit immortalitati
Nomina perpetuo sacranda?

AD IVLIVM COMITEM SALMÆVM.

n. 1531 ob. 1575

FELICIORES sunt aliis aliæ
Temporibus Musæ. spretus honor jacet
Interdum earum, nunc in altos
Splendidior levat ille pennas
Tractûs Olympi: qualis in ætherias
Remigiis alæ præpes ovans Jovis
Liberrimè se librat auras,
Fulminis haud metuens trisulci.
Cuiâ fit istud, dic, operâ? an Genio,
Aut positu stellarum, aut hominum & Dei
Fatis, vel æquâ ponderatis,
Impare vel trutinâ, imputandum?
An forte culpæ quisque suæ faber est?
Quòque magis Famam prensat, eo magis
Illi ipsa vertit terga, sicut
Fluxa capillitio recalvo
Fortuna, cæcis fallere imaginibus
Immeritos gaudens, & variabili
Exponere irrisos abunde
Ludibrio, & rudibus cachinnis.
At non laborum vilis inutilium
Decipitur quondam Chœrilus, inclitò
Ausus malè ortis ac sinistrè
Versiculis (ut ineruditi
Solent) Alexandro obstrepere improbiter:

Stipitibus dorsum scribier ulmeis,
Regale quàm gratis nomisma
Dignior accipere hei Philippos.
Exactiori tu bone censor agis
Iudicio; ac vivos pectoris impetûs,
SALMÆE IVLI, *candidosque*
Rite cycnos ab inerte gansâ
Atrisque corvis (quâ cluet ingenium
Arte tuum, multis nobile dotibus)
Secernis acer: Cilnij instar, *C. Cilnii Maecenatis*
Regibus Oenotriis creati;
Cui Plotius, cui Flaccus, itemque Maro
Et Varius, suavique ore Propertius
Doctas replebant semper ædes,
Flos Latij dominæque Romæ.
Spretos procul se Mevius & Bavius
Cernere. Suffenis nil pretij super,
Vt nil Aquinis Cæsiisque,
Et genus hoc aliis ineptis;
Quorum cicutas nil nisi de trivio
Arcadicum quiddam stridere inaudias.
Certamen at Phryx impudenter
Marsya cum Clario inchoabit
Deo. nec absunt, heu, ruditate sonos
Qui cuculi insuaves turpiter æstiment
Præstantiores esse dulcis
Atthidos artifici canore.
Quonam patrono, quam mea Musa parat
Suscipere, stabit FRANCIADOS *labor*
Defensus? aut cuius dynastæ
Præsidium calor invocabit,
Mentem excitatam non nisi ad arduum opus

Quottidie inflammans? non ego virium
Inops, nec a venæ scatébris
Pauper, Apollineove dono.
At sive plectri Pindarici numeros,
Seu citharam lenem vatis Horatij
Sequi, aut Poëtam Mantuanum,
Mæoniæve tubæ canorem
Conabimur: te, queis pote cumque modis,
Magnanime o Heros, concelebravero,
Tuamque virtutem atque famam
Perpetuis memoraro sæclis.
Certê id meretur summa tua & pietas,
Vtiliumque ingens cognitio artium, &
Doctrina: quæ vel sola magnis
Te queat æquiparare Divis.

AD IOANNEM WARMVNDVM SCALIGERVM, VERONÆ ET VICETIÆ DOMINVM.

ECQVIS vetustæ progeniem domûs
Insigniorum Scaligerûm legit,
Virtute quorum bellicosâ
Historiæ superant refertæ;
Nec incitatur pectore vivido
Ad prædicandum, quam tot inóbrutis
Heroës illi Marte factis
Perpetuam meruere famam,
Decusque clarum nominis enthei?
Quid comparandum sit Canibus tuis,
WARMVNDE, Mastinisque magnis?
Marmora queis operosa servat

Verona vestro dedita numini,
Reducta quamvis sub Veneti jugum.
Haud vorticosis actus undis
Eluet ipse Athesis perennem
Laudum inclitarum congeriem, quibus
Avita clarent stemmata. Cæsares
Vobis honorem, non sine alto
Munere, purpureique reges
Quondam obtulérunt haud modicum: & ducum
Vigens propages in pretio genus
Illustre tanto comperitur
Vsque habuisse; toris ut amplis
Occasionem conciliaverit
Seu Juno regnorum æmula, seu Venus
Custos maritæ sancta tedæ.
Vnde suas Aquila altiore
Pennas volatu sidera in ardua
Librare, & ausa est tela Jovis sibi
Concessa in hostes contumaces
Imperij vehementiore
Torquere nisu: vestra Aquila illa ovans
Victo rebelli, & Cæsaribus fide
Perenne servatâ triumphans.
Vestra Aquila illa celébris, inquam,
Claras (nisi obstet sors violentior)
Ipsoque dignas sanguine res dehinc
Porró patratura, & recentem
Imperio paritura famam.
Non tu (Mineruæ numen adest tuæ)
SCALANA proles o generosior
WARMVNDE, tantam tamque fortem
Spem foveas animo irremisso?

Næ tempus instat, cum Nemesis grave
Rerum potito disjiciet jugum
Fatalis ultrix, inque fundos
Restituens veterem locabit
Heredem avitos. nam titulo malo
Quod possidetur, sit licet integrum,
Successionem roborato
Cardine perpetuare nescit.

AD IOSEPHVM SCALIGERVM IVLII CÆSARIS F.

QVÆ vallis, aut quæ te juga detinent,
Ocelle Phœbi SCALIGER? aut quibus
Abstrusus antrorum latébris
Subtrahis ora manûsque luci;
Quòd nulla planê, ceu prius, ad tuum
Volans MELISSVM fertur epistola
Gallis ab oris? pænitetne
Dulcis amicitiæ, pigetque
Franci poëtæ? Septem abiere jam
Messes iniquo sidere, dum tacens
Obliviosum colloquendi
Harpocratem nimis æmularis.
At sive lucem purpuream refert
Aurora, seu nox it comes Hespero;
Tu pol profecto, qui in medullis
Inque oculis mihi totus hæres,
Nunquam sinis nos immemores tui
Traducere ævum: blándaque cum quies
Humectat artûs, ipsa nobis
Somnia te vigili reducunt

7 anni
[illegible]
p. 220

In mente præsentem. usque adeó tuæ
Impressa forma est obses imaginis
Hoc corde. Contra tute pectus
Imbuis effluitante Lethes
Fortaßis undâ: cuique prius fuit
Melli recentis (credo) sapor favi,
Gustanda nunc felli est palato
Inveterata apium saliva.
Novem o sorores, vos quoque Gratiæ
Causam roganti dicite; dicite,
Quânam impiatus voce læsi
Numina? quâ meruive culpâ
Abominatis cœtibus addier
Vulgi profani? non ego fontium
Consors, nec ausus deprehendar
Aonidum temerasse sacra, aut
Sprevisse vates, optima pectora,
Vatumque amicos: quin potius viros
Doctos amore prosequutus
Eximiè colui, colamque
Posthac, vigescens dum meat halitus
Pulmone ab ipso per labra sospitis,
Sensimque nativo calore
Incolumes vegetantur artûs.
Magnum aio quiddam, polliciti tenax;
Nec quisquam aberrantem ore redarguet
Justo, nec accusabit astu
Dicta vafro quasi lubricantem.
Tu quæso mores indue pristinos
Diserte fandi; neve recrastina
Pacale responsum, sed ultro
Pythagoræa silentiorum

Abrumpe decreta, & socialibus
Lacesse chartis SCALIGER, *unicê*
Tibi faventem, & quem mereris
Vsque tui studiosum honoris.
Splendescit usu mucro, situ pigro
Rubiginatur. vox ita cóndita in
Torpente vaginâ Angeronæ,
Continuis hebetatur horis.
Loqui decórum est: muta minus decent
Musarum alumnos. exitio est, diu
Mussare, amori; & quondam Amyclæ
Damna luunt taciturnitatis.

ADAMO DITRICHSTÆNIO BARONI, CÆS. PALATII PRÆFECTO.

QVAM *mihi Phœbe sacer materiam dabis,*
Et luculentam & dignam Aganippidum
Choris, celebrandi decoro
Præsignem meritis virum
Carmine? Cæsarei cui vigilantior
Commissa sanctê est cura palatij;
Cui multa præfecto sagaci
Debent Austriaci duces,
Aúlaque consiliis illius intimis
Prudenter usa, ad grandia publicarum
Augmenta rerum, principumque
Nervos, adque salubria
Tótius imperij commoda. Clarior
Hinc facta pridem, non modò Teutonum
Oras, sed Europam universam
DITRICHSTÆNIA *laudibus*

Gens replet innumeris. Limina Cæsarum
Regumque magnorum hoc sibi nomine
Congratulari visa, sese
Felicißima prædicant,
Cum generose tui paßim ea sentiunt
ADAME vultûs lumine prævio
Multum frequentata, & beatis
Tacta tritaque calcibus.
Ille etiam paries, ille etiam angulus,
Secretiorum qui penitralium
Consulta secum ruminantur,
Aures acrius arrigunt
Ad tua proposita & scita. Vides, uti
Demissus ordo te reverens colat
Subselliorum, teque fantem
Causæ ultro bonitas juvet?
O utinam, eximium quæ rogo Cæsarem,
Favore vestro consequar! Est tibi
Meis facultas annuendi
Votis: est ea Cæsaris
Gratia, quæ precibus sponte suâ locum
Cedat; petiti reddere compotem
Paratior, quàm denegandi
Velum obtexere nubilum.
Spero equidem facilem, quam peto, rem fore, &
Mollem impetratu; si mihi Dy favent:
Quorum benignâ fretus aurâ
Immortalibus inseram
Cælicolarum adytis Cæsaream domum, &
Domûs columnas inviolabiles.
Has inter, o illustris heros,
Stabis præcipuo loco.

AD RICHARDVM STREINIVM BARONEM.

V. 139

STREINI Camenarum eximium decus,
Clarumque sidus nobilis Austriæ;
Sollerter ætatem quibusnam
Te rear in studiis tot annos
Trivisse, præter quæ prius edita
Insigniores, Austriacum genus,
Mirantur, ut debent, abunde
Suspiciuntque domûs vetustæ?
Non otiosam credibile est satum
Quemquam ad voluptatem, aut Asiaticas
Plumas, vel ignavi veterni
Pigritiam, residesque somnos;
Qui digna sese non modò, & inclito
Quondam suorum stemmate suscipit,
Verùm & labores usquequaque
Postgenitis probat absolutos:
Quales secundo numine Palladis
Vulgasse constat te nitidis typis;
Quales & Herberstænidarum
Illum oculum columenque gentis.
Tanto profecto pluris habendus est
Rerum retrusarum auctor idoneus,
Ac laude maiori ferendus,
Quanto animi generosioris
Virtute famam scripta per ardua
Illustriorem reddere amat. Prout
Enim decórum est vel minutis
Sideribus, radiare cælo

Flammâ coruscâ; sic quibus est datum
Prægrandiori lumine ceteris
Anteire, eo sublimiori
Astrica monstra poli minora
Splendore adornant, quo magis ipsam et
Natura vires exserere ardet, &
Sese vel exæquante Divos
Ingenio superare tendit.
Divina quisquam, o summe virûm, tuæ
Reperta mentis carmine pérbrevi
Comprendere ausit; teque inanis
Speret ad astra migrare penna?
Olli potes sunt, abietis in modum
Excelsum ad auras tollere verticem
Sueti; vetustatique multo
Proxima Romuleæ ferentes
Vestigia, in Pindum aut Heliconios
Contendere ocres, quum libet, impigri,
Et non nisi immortale Phœbi
Aonio canere ore carmen.
Musis amici nos tenue ac leve
Quiddam sonantius, serpere tantùm humi
Docti: sed interdum, sequacis
More hederæ, super eminenti
Sese applicantis dentibus arbori,
Per alta sursum scandere nitimur,
Fortes maritatæ supremum
Tangere Hamadryados cacumen.

AD SIGISMVNDVM VIHEVSERVM, IMPERII PROCANCELLARIVM.

QVANTA *mole negotiorum*
Vrgeare, novimus;
Nec me fugit, quot in dies & horas
Pressus conficiare curis
Ac laboribus, novo
Subinde adauctis sarcinarum acervo.
Aurem quippe oculumque magni
Te quis esse Cæsaris
Nescit? quis æqui vindicem bonique
VIHEVSERE *negat? Recurrunt*
Ad domesticos Lares,
Tuumque vultum supplices adorant
Legati, & comites ducesque, &
Vrbium potentium
Selectus ordo: jura quos petentes
Blandê adfaris, amiciterque
Advenas sinis loqui
Tecum. inde justus promoves secundis
Causas auspiciis, relatas
Intimum ad senaculum,
Et ponderatas æquitate lancis:
Quam, dum sidera sese in alta
Ferret olim idoneis
Astræa pennis, liquit his in oris
Normam, legitimamque amußim
Rebus expeditius
Dijudicandis. Illa lanx, ut æquum est,
Germanos hodiêque nostros

Invicem tenacibus
Firmat ſtatutis; regna quæque ſarcta
Reddit téctaque: tum dynaſtas
Reſque publicas fovet,
Et cuique tutos inſtruit Penates.
Hac meum trutines libellum
Oro ſupplicem, & notas
Libellionis. ſpero namque priſca
Confirmanda novis RVDOLPHI
Litteris diplomata
Et FERDINANDI & MAXIMILLIANI:
Quæque CAROLVS ille quartus
Imperator annuit
Genti vetuſtæ, nobiliſsimorum
Ex origine procreatæ
(Vt vides) Amadium,
Iri impetratum, ut jure ſanciantur
Recenti, & mihi filioque,
Si quis unicus patri
Obtinget heres. Dicam ego perenni
VIHEVSERE lyrâ (poëtæ
Si qua vis adhuc) tuas
Laudes; itemque Cæſaris futuram
Celebrabo lubens Camenâ
Perſonante gloriam,
Famamque verê regiam ex triumphis.
Non me carmine luculento
Cuipiam ſit æmulo
Anteire: non ſi Pindarum, gravemque
Alcæum, Rhodopeïumque
Jactitabit Orphea.
Magnum quid hiſco. ſed dabis minora

Spernenti veniam benignè.
Magna Cæsaris cani
Magno meretur barbito corona.

AD EITELFRIDERICVM COMITEM ZOLLERANVM.

nat. 1545. ob. 1604.

INTERCIDERVNT stemmata plurium
Summatum, & amplas progenie domos
Privavit heu Clotho, sinistrè
Fila secans venientis ævi.
Stirps vestra durat hactenus integra
In flore summo. Traxit originem
Gens Brandeburgorum vigescens
A generis gravitate vestri,
Vos a Columnis. Arx Zagarolla adhuc
Antiqua servat nomina: nec fidem
Tu demis EITELFRIDERICE
Rebus in hoc atavisque primis.
O quanta laus est, historiis novis
Priscisque clarere, & veterum inclitam
Famam propagare in nepotes,
Non sine numinibus Deorum!
Vobis decórum est, perpetuoque erit,
Quòd eruditos diligitis viros,
Sacrosque vates Musicosque
In pretio atque in honore habetis.
Te præter omnes enthea vis movet
Ad verè amandum Pieridas Deas,
Melêque Musæa, & cycnorum
Vtilium resonos canores.
Nam quorum (amabo, dic age) sumptuum

Te pæniteret, quos facis in catam
Symphoniarum disciplinam,
Artis & harmonicæ magistros?
Quapropter & me scito, Comes, tui
Amore ductum; non minus in meis
Sedem relicturum libellis
Jam tibi, jam suboli virenti;
Quàm maximorum verticibus ducum,
Sceptrisve regum. Quos celebrent enim
Magis Camenæ, quàm Camenas
Qui magis ante alios amarint?

150

NICOLAO COMITI OSTRORÓGIO.

Acad. Altorfiano Rectori creato.

VT sæpe magnum, fontis ab únius
Parvis scatébris, fluminis alveum
Dilátat augens, ampliatque
Nauigeras aqua prona vires:
Hinc copioso gurgitis impetu
Adacta paßim, brachia longius
Extenta non unas abunde
Porrigit exsuperans in oras:
Bene auspicatus sic Académiæ
Vix institutæ cursus, ob uberes
Crebrosque cœtûs adfluentum,
Ordia prima sui & frequentem
Celebritatem non modò vincere
Amat; sed altê, quâ pote, cornua
Ornata vexillis honorum
Tollere, & ulterius subinde
Protendere audet. Munere Norico

ALTORFIANVM *gymnasium viget,*
Vigentque alumni, quotquot illud
Adsiduo studio frequentant.
Dij liberales, queis decus artium
Curæ est bonarum; sint, date, perpetim
Hæc dona florenti juventæ
Propria, & utibili senectæ.
Infesta Musis hinc procul exsulet
Rictu canino Barbaries minax,
Tætramque defensare si quis
Barbariem paret advocatus.
Bene est. Inauratam arcupotens pater
Movit pharétram, télaque in hosticum
Vibranda pectus viperini
Fellis acore cruenta tinxit.
Quin ipsa sollers mille operum Dea,
Torvique virgo luminis, ægida
Concussit; horrendam videri
Gorgonei feritate vultûs.
Pro te induérunt arma duellica;
Pro te parati & pro grege Delio
Pugnare, & ipsum te, relúcens
OSTROROGI *decus optimatum,*
Inferre cæli sidereis plagis:
Quâ rebus actis maximus Hercules,
Vel clarus Oriónis ensis
Fulget, Abantiadesve Perseus.
Jam te (bonum sit) purpura dignior
Reddit decórum: jam tibi gymnasi
Rectoris adsignantur alta
Munia, præcipuæque partes.
Jam præferuntur sceptra Palatij

Aurata;

Aurata; ſicut CHRISTOPHORO, Auſtriâ
ZERNEMBLIORVM gente nato,
Cui merito ante alios Polonus
Succedis. Ecquâ lætitiâ tuum
Fratrem IOANNEM crediderim fore
Hoc nunciato delibutum,
Batthoridæ STEPHANI peramplâ
Verſantem in aulâ, & regia providè
Juſſa exſequentem, non ſine maximâ
Æqualium admiratione, &
Nobilium, procerumque regni?
Quæ gratulanti gaudia pectore
Teſtabitur vox STVRMIA, quum tuæ
Virtutis antiſtare famam
Omnibus audierit? Beatum
Hoc Sturmianum nomine prædium
Sæclis futuris indigitabitur;
Ex quo triumphalis profecta
Ellogij tuba perſonarit,
Aureſque non læva anteferentium
Clangore dextro, nominis in tui
Laudem, replerit. Te profecto
Te bonus ille ſenex, tuumque
Amore germanum usque tenerrimo
Eſt proſequutus: voſque Academicum
Suſpexit agmen ſingulari
Officio, pietate, curâ.
Nunc auſpicatos tam popularium
Plausûs tuorum, quàm bona Teutonum
Congratulantum, & hæc Meliſſi
Conſona verba libenter audi:
Tum rectionem magnificam ſcholæ

Tschernembl
p. 130

Sic administrandam accipe, ut omnium
Vnus satisfecisse votis
Nomine reque feraris ipsâ.
Abs te hoc Senatus sanctior, ac Patrum
Exspectat ordo: teque adeó tua
Ipsius ultro præparatum
Excitat ad benefacta virtus.

IN DISCESSVM IOANNIS CHRISTOPHORI BARONIS TSCHERNEMBLII.

CHARITES, *Charites decoræ*
Cerebroque Jovis nata virago,
Vosque novem sorores,
Heliconis incolæ,
Tuque præses artium
Intaminate bonarum:
Comites, comites adeste
(Pede sospite quocumque feretur)
CHRISTOPHORO *venusto;*
Generosa quem tulit
Stirps sub Austrio polo,
Tschernembl ZERNEMBLIDVM *decus ingens.*
Eat hinc, eat hinc precamur,
Genio bene defensus; & urbes
Teutonicas, & oræ
Loca vasta Belgicæ
Visat: hinc Britanniam
Cum Galliâ populosâ.
Petat inde petat Pyrénen,
Et Iberiaci regna Philippi:

Nérea findat æquum;
Latio nec invida
Sors vetaßit hoſpitem,
ByZantioque vetuſto,
Videor, videor videre
Vt ab omnibus his excipiaris
Cum ſociis benignê:
Vt item periculi
Liber, explices iter
Impune ſanguine junctis:
Age nunc age, cum reverſus
Fueris, peregrinate; memento
Munera grata Divis
Preculas humillimas
Ferre. Grata pectora
Depoſcit ipſe Jehova.

AD CLAVDIVM ANTONIVM VIENNÆVM, BARONEM CLERE VANTIVM.

1578?

VT fama triſtis perculerat mihi
Aures acerbo córdaque nunctio,
Vixiſſe FRANCISCVM Viennam
Eximiæ juvenem ſtaturæ;
Quo nemo ad amnem pulchrior aureum
Erat Moſellæ, némoque fortior
(Ni furva rupſet Parca vitæ
Stamina) Sequanicis in oris: Franche-Comté
Ex cordis interno ingemui cavo,
Dolens juventæ robur idoneæ
Viresque contra dira ſævæ

Tela nihil valuisse mortis.
Primis in annis o puer óccidis,
Ceu malva, curvæ dentibus invidis
Succisa falcis, sive aratro
Asphodelus graviore tactus.
At ne cadentem funere filium
Tu bellicosum plus nimio geme,
Prælustris ANTONI, tuumve
Pectus ede insolito dolore.
In laude summâ vixit, & integrâ
Re Gallicarum signa cohortium
In Belgium astu militari,
Auspice ALENSONIO, gubernans
Duxit, supremis functus honoribus,
Priscorum avorum dignus: An inclitâ
Burgundiæ vos stirpe regum
Progenitos negitet vetustas?
Negent minores? Nil juvenem tamen
Antiqua virtus juvit. Eum duces
Luxere, luxerunt tribuni, &
Centuriæ peditum recentum
Heu ter quaternæ, queis erat anxiè
Præfectus. Illi dant tumulum Brygæ,
Brygæ quiritantes, GEORGI
Marmoreo in tritavi sepulcro,
Thalaßiarchi munia Galliæ
Qui geßit olim strenuus. I modò, &
Quid grande patri pollicere
Nate. Jaces nova præda leti,
Jacentque tecum gesa duellica,
Ensesque duri, non sine ferrei
Thoracis usu caßidisque.

At tibi qui GEDEON *superstes*
Est, longioris firmior impleat
Ætatis annos, deliciæ tuæ
Matrisque, CLAVDI, *prorogetque*
Cum seniore senex propagem.

AD ANDREAM WOLVFGANGVM POLHEMIVM, BARONEM.

QVI *litterarum spretus honor jacet,*
Vitare contemptum impos & insolens
Vulgi profani; sæpe cristas
Erigit ille tamen, novisque
Pennis in altum tendere cernitur,
Siquando quanto sis celeber satus
Illustriori stirpe, & auctus
Divitiarum opulentiori
Splendore; tanto te generosior
Bonas ad artes ardor & impetus
Vltro propellat persequendas,
Artificesque animas amandas.
Videre talem CYRIACVM, *tuum*
Gentilem & adfinem, Aonides Deæ:
Videre talem Teutonesque &
Ausones, o POLEMI: *viroque*
Superbierunt Danubius pater
Oenumque flumen, queis nova gloria
Surgebat. Invidit repente
Huic Libitina, trucemque Parcam
Secare jußit stamina tam brevis
Ævi. nefastâ sic metitur manu
Flos Solis, aut scævâ securi

Laurus odora feritur olim,
Non ſponte vitam cum viridi comâ
Ponens, ſed ictu perdita noxio.
Nos fama ſi quâ luculentis
Carminibus ſinat ire in ocres
Muſarum, & auguſta ilicet ingredi
Templa erudito cum GVLIELMIO,
Creſcentis adſertore linguæ;
CYRIACVM eripiemus atris
Orci tenebris, inque aditi poli
Vivum ſupremâ ſede locabimus,
Æternitati conſecrantes
Tam generoſam animam, caputque
Stellis decorum: qualibus énitet
Auſtrali in orâ dexter identidem
Et lævus Oriónis alti
Aureolis humerus mitellis.
Tu laudis huius, quâ pote, particeps
VOLGANGE fies, teque Adamántinis
Genusque per tot ſæcla priſcum
Scribier in tabulis videbis.
Mirata veſtrum poſtera gens decus,
Virtutem apiſci præteritis parem
Certabit, æternumque nomen
Non ſine vate ſibi parabit.

AD GEORGIVM RVPERTVM BARONEM POLHEMIVM.

RAPTÆ ſub antrum funere lúgubri
Matri parentas rite POTENTIÆ
RVPERTE, ſuffuſamque dignis

Fert lacrimis ANOMOEUS urnam,
Stirpisque vestræ progeniem refert,
Antiqua clarans POLEMIÆ domûs
Augmenta, & ALTI dia CAMPI
Stemmata nobilibus trophæis.
Debemur Orco, quotquot humo satis
Vitæ fruisci munera contigit:
At non Averno mancipatur
Spiritus; ætheriæ sed oræ
Petit recessûs, unde reciprocam
Auctore Jovâ duxit originem:
Quâ nec pote unquam Thrax potiri,
Nec recutita cohors Hebræûm;
Nisi efficacem Christiadûm fidem
Amplexa, & albo deinde fidelium
Inserta mortem vincat, & sic
Participet rata regna cæli.
Tu luctuosæ ne dato prænimis
Locum querellæ: sed grave mitigent
Fomenta præconcepta vulnus
Temperie moderatiori.
Patrem SIGISMUNDUM ante oculos tibi
Ponas oportet. Cernis, ut obvios
Et ipse & omnis vestra pubes
Fert animo patiente casûs!
En patruelis, si sit opus, virum
Fortem æmulatus pectore maximo,
Solamen ANDREAS gementi
Addet: idemque alacer SCHIFERUS
Præstabit ultro. non ego questubus
Deero levandis, quem prius additum
Vobis per Apennina nostis

1577

Culmina difficiles salébras
Sermocinantem reddere mutuis
Depreßiores vocibus, ac magis
Planas. Sed istæc mitto: quanquam
Haud fieri pote, quin, peractæ
Mecum juventæ dum reminisceris,
Quâ celsa Romæ Sena colonia
Turrim Camilli, quâque monstrat
Vrbs Patavina cavum sepulcrum
Anténnoris; te colloquij trahat
Jucunda nostri gratia, & Attici
Sodalium adspersi lepóres,
Non sine Pieriâ salivâ.
Vt lætus olim & tecum habui & tuis,
RVPERTE, festo tempore: sic nefas,
Mærente te, non velle tanti
Luctibus indoluisse amici.

AD FABIANVM BVRGGRAVIVM DONÆVM.

VIVIDA divinæ mentis alacritas,
Ex oculorum acie quæ tibi relúcet,
Faciesque digna principe,
Conspicuum reddit te magis Hespero,
Æthera per nitidum candidis micante
Radiis, sub ipsum, cum dies
Oceano mersa est suda, crepusculum.
Quis FABIANE tui claritatem honoris
Memoret? quis alti munera
Ingenij, & priscæ stirpis originem
Carminibus celebret, mortis invidendæ

Carie & situ carentibus?
Eximit humanis te decus artium,
Queis alios superas, singulare planè
Decus; atque plurium sciens
Eloquium linguarum, ámplaque divitis
Consilij penus: ex quâ subinde promis
Bona multa in usum publicum,
Nec bona pauca in rem principis optimi:
Vsque adeo innumeris dotibus locúples
Meritisque abundas largiter!
At licet & comi sis & amabili
Indole, nec juvenum mitior sit alter:
Tamen insonante claßico
Arma fremens apro sis truculentior,
Forte canum rabidis morsibus petito;
Simul instar ursæ murmura
Rauca cies, antro cui latitantem Hylas
Sustulerit catulum furtim, eoque silvam
Viduarit, ornis obsitam.
Quin igitur pullum Martis idoneum
Te, generose, probes, cui potest oriri
Dubium? Euge Donæum genus,
Macte tuo fervore, & domini tui
Insequere egregiâ laude Callidori
Poplites, apisci debita
Percupidos palmæ præmia. Mox erit,
Fortis ut ex acie bellicâ ipse partem
Referas triumphi maximam.

AD IOANNEM TSCHER-NEMBLIVM BARONEM.

QVÆ veris almi temperies novam
Portare mæstis lætitiam solet,
Tepore frigus leniente;
Hæc tibi nunc hiemem pudicâ
Orbo maritâ rettulit, o decus
ZERNEMBLIDARVM IANE potentium
Carnis in oris, Sclavonumque
Finibus, Austriacumque ad Istrum.
Quàm multa præter spem temere accidunt,
Casuque fluxo! sic tamen, ut DEI
Nutu voluntatique fixæ
Credideris nihil eximendum.
Quòd si comato nec pilus unicus
Mortalium de vertice labitur,
Divina quem non, teste CHRISTO,
Prænumerarit ibi potestas:
Quantæ ipsa curæ membra adeo integra,
Totamque compagem (adspice) corporum
Esse arbitreris conditori,
Nos homines ita prosequenti
Ardore magno, ut non nisi mortuis
Vitam redónet? Sat fuerat quidem
Superque, lucis huius usum
Immeritis tribuisse gratis:
Æterna porró præmia cælitum
Resuscitatis annuit artubus;
Beatque Olympo, quos nec auræ
Munere norat, humove dignos.
Lecti jugalis tu nihilo minus

Consortem ademptam sic viduus gemis,
Vt Turtur amissæ ob rapinam
Comparis anxifero dolori
Incumbit æger, nec patitur gravem
Luctum levari. Tot tibi filios
Enixa partu est, totque natas:
Vnius anne animæ evolantis
Jacturam iniquo ferre animo decet?
Superstes illa est in generûm toris.
PRESINGVS id SCHOENBERGIVS que &
STREINIVS ille RICHARDVS (at qui
Heroës?) haud sanê inficias eunt.
Quin STARHEBERGI pagina GVNDACRI
Solantis adfinem, in sororis
Funere, pondus habere debet.
Accedat huc, quòd vix tulit Austria
Parés amores conjugio pari.
Hoc solum & unum est nempe, quod te
Macerat, atque animi recessum
Mærore findit non tolerabili.
Sed forte pectus frangitur haud malis.
Hoc robur, hanc mentem perenni
Posteritas feret ipsa laude.

AD PHILIPPVM HVRALTVM CHEVERNIVM, REGNI FRANCIÆ CANCELLARIVM.

HVRALTE magnæ gloria FRANCIÆ,
Cui summa rerum prægravium nimis
Commissa post Regem secunda:
Dum tibi luctifico replevit

Dolore Clotho pectora contumax, 27 Julii 1584
Fallentis ævi licia præsecans
Dulci maritæ, plus medullis
Luminibusque tuis amatæ;
Lugere tecum me sinis, an vetas?
Sed quei vetares? Carmine mortuam
Resuscitari, si pote esset,
Discuperes; modulante sicut
Plectro profundis Eurydicen suam
Orpheus ab umbris exciit, entheo
Melodiarum suave mulcens
Infera regna sono, trucemque
Fatale in ipsas jus animas Deam
Habentem ab ævo. Præstitit hoc idem
Adfinis AVGVSTVS, verendi
Clara senis suboles THVANI,
Caram sororem non modo, sed patrem, ob. 1582 Nov. 1
Quo fulta viguit curia præside,
Fratremque defunctum sonoris
Tot numeris animare doctus.
O si potenter vis eadem meis
Roburque inesset par modulatibus,
Quid non piorum ipse in parentum
Funere, sacra ferens, fuissem
Molitus æquê? dein patruelium
Casu optimorum? post aliorum item,
Quos hacce vitâ cariores
Hisque oculis habui gregales?
Quòd si qua doctis vox inerit tamen
Vivax Camenis; pollicear fore
Posthac ut in nostris perennis
ANNA THVANA legatur odis.

AD AVGERIVM GISLENIVM BVSBEQVIVM, CÆSS. CONSIL.

Rodolphi ii

Ab 0 503

PROSPECTVS ille pulcher edito e loco,
Amœnitasque collium
Juxta adjacentum, quos habitans colis,
Quem non adficeret beatiorum?
Vineta paßim Libero turgentia
Feracis ostentant gravem
Vindemiam anni. Meßis opimior,
GISLENI, locuplete fruge plena
Distendit horrea: antè pratorum æquora
Feni juvencis atque equis
Sat educarunt, hórnaque pabula
Spe venturam hiemem laceßierunt.
Vicina silva non tibi feras negat,
Canum domandas rictibus.
Stat in propinquo celsa LVTETIA,
Stant circùm oppida civiumque villæ,
Pagique & arces, & Deorum culmina
Sancta. at colonorum casæ
Augustum & ipsæ quid referunt situ
Quantumvis humili, sed oppidanis
Feliciori. Quâque SEQVANAM vides
Venire, tanquam circino
Per prata & agros, perque novalia
Circumductus oberrat, & receßûs
Ambage curvâ limitatos prænatat;
Merces deorsum navibus
Ac ferre sursum haud indocilis pater.
Quid fontes referam scaturientes,

Venasque aquarum limpidas salubrium,
Ad usque Reginæ novos
Ductas in hortos, per tria passuum &
Plura millia? Pons tubos, secundo
Refectus HENRICO, libenter sustinet.
Vel illa lympha, vineæ
Subjuncta vestræ, quàm nitidissimis
Manat gurgitibus, strepens ab antris
Virente musco circùm, & udo Naidum
Tofo decenter obsitis!
Ædes supernæ cum speculâ eminent,
Ædes æthetio Jovi propinquæ;
Vmbrisque gaudent arborum vestirier:
Hortique odoratum nemus
Amat pudicê virgineâ manu,
Neptis nempe tuæ, seri colique.
Hanc CLŌDOALDVS dat voluptatem tibi
Non absque Divûm munere.
Rident Penates, ridet adorea,
Et quantum est opulentitatis almæ,
Heroque Genius gratulatur ipsemet,
Avens celebrari meis
Perenne metris. Tu cave BVSBĔQVI,
Ne quis, quæ tibi consecro, profanet.

AD GVALLIOTVM TVRRIANVM, LYMOLII DOMINVM.

SATIN' antehac rear haud esse cruoris
In humo Gallide per bella profusum,
Nisi rursus fera Martis soror armare nefandis
Paret ausis madidas sanguine dextras?

Coierunt ſociæ fœdera turmæ,
Et in armis gerere ardent, quod in altâ requiete
Dare fini nequiere antè negotI.
Miſerorum labefacta indigenarum
Trahet horrendam iterum res opis incerta ruinam,
In utríusque cruentâ nece partis,
Spoliorum populatrice rapinâ,
Et edacis face flammæ, domuum exurere tecta
Malè promptæ. Timet incendia flavus
Liger, & Sequana rex uber aquarum:
Timet incendia præceps Rhodanus, ſtâgnaque lentans
Arar undis; nec Aquitana Garumnæ
Vada magni, neque Dordonnia regna,
Quibus o clare LYMOLI propiores colis arces,
Sibi tutas poterunt improbo ab igni
(Ita ſors fert mala) promittere ripas.
Nihil expers manet eheu vitiorum ſcelerumque,
Vbi mores, ubi leges, ubi jura
Sacra peſſum pedibus lixa profanis
Premit impune, vel audax calo proculcat inultus.
Violatur Themis, æquique bonique intemerati prius acerrima cuſtos;
Violatur Themidis nata, ſatelleſque Minervæ
Clariarumque ſororum innumeralis
Alienas profugis calcibus oras
Terit exſul, rediturus patria ad limina nunquam:
Adeo immitis & atrox & acerbus
Furor exaſperat hoſtilibus iras
Animis, ceu Leo raptor ruit in bucera ſæcla
Animantum, rabioſo ore famêque
Stimulatus. Sed enim res nova non eſt,
Vt in infirma & opum expertia robur validaſque

Aliquando exserat athletica vires,
Gladiatorve alacri verbere nervos.
At iniquum mihi valdê GALIOTE *hocce vi-*
Sua cives sibi sævire cruentum [*detur,*
Rapido in viscera per prælia ferro, &
Aliud nil nisi cædes meditari & lanienas.

AD IOANNEM CHRISTOPHORVM TSCHERNEMBLIVM, BARONEM.

MAGNORVM *in aulis qui sibi principum*
Regumque vitam ducere commodam
Proponit, & præstantiores
Inter habere locum expetiscit:
Non ille morum exempla nefantium,
Non luxum inanem, non meretricias
Sequetur escas; non bibendo
(Quo proceres vitio laborant)
Teret dierum lóngaque noctium;
Nec ventrioso deditus otio
Tantum, ac voluptati supinæ,
Dilapidabit opes paternas,
Lusûs avari corda cupidine
Accensus: & quodcumque aliud nefas
Vulgo sibi applausum videtur
In speciem, scelerumque fuco
Captare palpum, non imitabitur
Illud: neque istis adstipulabitur,
Queis turpe pulchrum, probrum honestas,
Crimen honos, vitiumque virtus
Falso æstimatur. quin ita se geret,

Vt recta

Vt recta per se tam ratio, ipsaque
  Natura poscit, quàm decórum
  Splendidaque eximiæ parentum
Stirpis propago postulat. haud enim
Quisquam, juventæ qui malè perdidit
  Adflictor annos, lábeque omni
  Turpificatum animum senectæ
Transmisit amens, laude aliquâ statum
Prioris ævi tollere cogitat;
  Sed exsecrando tætra secum
  Flagitia innumerasque noxas
Abominatur, postgenitos monens,
Non sic agendum tempus, ut egerit
  Ipsusmet abnormis, bonæque
  Mentis inops, animique cæcus.
Nequicquam adulti, CHRISTOPHORE, hæc vident,
Senesque facti. Moribus integris,
  Probâque vitâ, sobrioque
  Pectore, & ingenuo pudore
Juventa vernans gaudeat, ut pium est,
Deoque amicum. Trita parœmia
  Exterminetur, cum lupis quæ
  Te miseris ululare jussit,
Aut more eodem vivere, quo solent
Aulæ. Bonus sit mos, bene cónvenit
  Bonis. sed inter perditorum
  (Quo mihi cumque loco moréris)
Consortia, ægrê lactea castitas
Servatur. actutum attrahitur nefas,
  Parumque fermenti in farinæ
  Se valet insinuare massam.
Ast exterorum ccn.coquere expedit

Nævos: tametsi gratius est, domi
Manere contentum suâpte
Sorte, opibusque sibi relictis;
Quàm spe bonorum tot mala & impia
Arcessere ultro. Qui pius esse vult,
Excedat aulâ. namque raro
Dia habitat pietas in aulis.

AD GEORGIVM ERASMVM TSCHERNEMBLIVM, BARONEM.

ERASME, nulla est gloria lauream
Exhauriendis quærere poculis,
Novamque potando triumphi
Materiem aut genus aucupari,
Vt heluonum colluvies solet,
Falerna Bacchi perdere munera
Natorum, Eleusinæque coctum
Igne avido Cereris liquorem.
Non bos arator, non equus impiger
Ingurgitat se flumine largius,
Natura quàm poscat repugnans.
Non asinus; rudiusve brutum
Infert sibi vim sponte suâ, sitim
Restinguere ardens. Solus homo, DEI
Vivax imago, ceterisque
Nobilius, rationis atque
Mentis vigenti lumine præditum,
Heresque cæli natum animal, bibit
Plus sæpe, quàm vel sit ferendo,
Vel bibuli patiantur ora.

Si vulgus audit stultum adeo & carens
Tenore recti judicij, nimis
Inebriari immane: quanto
Stultius est, alieniusque
Virtute ab omni, magnanimos ubi
Reges, & alto sanguine Principes
Vrgere se cernas Lyæi
Rore capedinibus repletis,
Miscéreque amplis prœlia faucibus,
Non solùm avitæ semper egentia
Laudis, sed almæ sanitati
Perpetuo facientia ægrê?
Proclive multo nunc magis est, domi
Græcationis luxum imitarier,
Moresque Alexandri nefandos,
Quàm duce gesta foris Gradivo.
Indignor, abs se spernere tam procul
Plerosque verâ cum Sapientiâ
Frugalitatem, seque ventri
Dédere, more Epicuridarum:
Quales Vlyßis de socio grege,
Circæa vina audacter ut hauserant,
Narrantur in verres aprosque
Degenerasse, pecus probrosum.
Tu pulchra honoris, tu decus imbibes
Virtutis, atram non vitij luem,
ERASME, quâ paßim ferê omnis
Jam scatet aula potentiorum.
Te namque prudens tot Sophia artium
Sanctis repertis imbuit; ac quidem
Culpata nunquam est ipsa cuiquam
Sobria vita, pijque mores.

AD EDOARDVM STAFFORDIVM, REGINÆ ANGLIÆ APVD GALL. REGEM LEGATVM.

1584

PRINCIPVM Regumque frequentat aulas
Multus orator, decorantque crebri
Ora legati, prout alta rerum
Munia poſcunt.
Cæſari hic vicinus adeſt RVDOLPHO,
Ille Amurathen Aſiæ tyrannum
Mollit; Hiſpanæque alius profundit
Verba Pyrenæ:
Quosdam in Arctoas jubet ire partes
Sermo conſultus, Daniæque tractum.
Te frequens populis, EDOARDE, nunc LVTETIA cernit
Regem apud Francûm vigili labore
Munus injunctum ſtudiisque obire
Debitis, curæque vices Britannum
Mittere in orbem.
Nam niſi in primis celebri fuiſſet
Nota Reginæ gravitas fidesque
Pectoris, candorque probatus, & STAFFORDIA virtus;
Quam tot in bellis etiam per annos
Plurimos dextrâ metuente vinci
Sole prælustrem mage reddidiſti
Splendidus armis:
Non tuis commiſſum humeris ferendum
Pondus hoc ingens; neque tanta, dignê
Cui præes, mandata foret tuo provincia Marti.

Plura tu ſecreta viceſque rerum
Noſſe præſentum catus, intimaſque
Provido cauſas oculo intueri,
    Non ſine laude
Gratiæ magnæ cumulum reportas,
Conſequuturus meritos honores
A triennalis ſpatij laborum
    Fine peracto.
Jam quaſi coram videor videre,
Vt voluntati placidoque nutu
Conſonas Divæ licito papyros
    Tempore nactus,
Proſpero cum DVGLASIÆ nitore
Inſulam ſoſpes repetas paternam,
Et redux matrem bene adhuc valentem
    Rite ſalutes,
In tuæ caſto dominæ cubiclo
Proximum lecti latus occupantem,
Grande Nympharum decus, in ſuëtis
    Quas hodiêque
Educat ripis Thameſinus amnis.
O dehinc præclara negotiorum
Expedi momenta, graveſque firmo
    Robore moles
Suſtine; quantas oneratus axe
Terga cæleſti ſubit acer Atlas.
Quo minus ſuccumbis, eo parata eſt
    Gloria maior.

AD NICOLAVM COMITEM OSTROROGIVM.

127

Polonum

CVI navigata est nulla Thetis, Noti
Nescit procellas, nescit amara aquæ,
Et nauseatum, fluctuosi
Quem ciet unda maris, tremorem.
Huic nemo pallentem incutiet metum
Pirata prædans, vulturij genus
Rapacis; huic nemo latronum
Ad jugulum fera cultra ponet.
Secura tuto quisquis in otio
Domi expetiscit degere tempora,
Periculosas continentis
Ille vias quoque præcavebit.
At nulla virtus, nullus honor pigros
Sectatur unquam: strenuitas decus
Meretur ingens, NICOLAE
Sanguinis Oströrögi propáges.
Externa laudi est visere gentium,
Et nationum discere proprias
Cum more linguas, pluriumque
Rerum adeó sibi comparare
Vsum. Absoluto per mare per solum
Cursu, reversum te tua sospitem
Polonia exsultante demum
Excipiet peramica plausu.
Te cara mater femineum decus,
Te frater, aulæ fama Polonicæ,
Prensabit amplexu osculoque;
Gensque tibi reditum propinqua

Congratulando, lætitiæ genus
Omne apparabit. Denique te gravem
Adsciscet aulai in senatum
Rex STEPHANVS, metuendus heros
Ob bellicosæ robora dexteræ;
Cui sceptra regnum Moschica destinant,
Digno omnium qui jure princeps
Sarmaticis dominetur oris.
Tu carpe salvus, quod reliquum est iter;
Quôque ibis, unâ cum superorum ope
Tecum ire per gentes remotas
Vota mea atque animum memento.

Navigaturus in Angliam.

1584

FLVCTVS Oceani vagi
Et vos Oceani numina fluctuum,
Tuque o flatibus imperans,
Perque altos equitans Æole gurgites;
Navim, quâ vehor, obvium
Ad portum properis ducite cursibus.
Sic & Nereïdum chorus
Vobis mille ferat serta virentia, &
Grati signa animi locem
Ipse in gramineo margine litoris.
Pande o pande sinûs, Dromo:
Ventus prosequitur vela secundior.
LONDINVM memorabile, &
Insignem cupio visere Regiam,
Reginamque Britanniæ;
Quâ nil splendidius, nil generosius
Orbis totus habet, nihil

Admirabilius. Non ea feminis
Humani genus est, neque
Mortali similis (credite) feminæ:
Cælo duxit originem.
Divorum subolem nam polus Arcticus
Testatur. Via lactea
Exspectat reducem. Cedet ei lubens
Sellam Caßiope auream:
Ipsi quâ rutilos fúlgere candidæ
Vidistis radios facis,
Ante annos tredecim. quippe ibi Perseo,
Lævâ Gorgoneum caput,
Et dextrâ nitidum qui gladium tenet,
Vicina esse amat. Interim
Qui Cantabrigiæ gymnasium vetus,
Quique opttabilis OxonI
Jucundo teritis limina in otio,
Vates, optima pectora,
Divam nobilium pectine carminum
Tantisper retinete, dum
Post ævi hocce senex inchoët alterum
Sæcli tangere limitem.
Exin, more Aquilæ, se juvenescere
Formosis videat genis:
Ac nobis reliqui copia temporis
Laudes sufficiat novas,
Amplam & materiem donet, idemtidem
Reginam celeberrimam
Ornandi numeris uberioribus;
Cuius fortiter inclitis
Virtutum ellogiis lucter inémori.
En jam proxima portui

Sulcantur vada ; jam carbasa contrahit
Nauclerus. Lyra tu fides
Alterno cohibe flexanimas jugo .

AD THAMESIM FL.

PARENS *olorum flumen herilium,*
Flumen Caystri nobilius vadis ;
Dic, unde per regna hæc aquarum
Vnde tot innocuæ volúcres,
Recente lacte & Parrhasiâ nive
Candentiores ? Ales Apollinis
Nusquam locorum tam libenter,
Tamque frequens habitare amat, quàm
Tuo gregatim creber in alveo .
Nempe istud augurium ominis est boni .
Excludere his ripis minores
Gens solet inviolata pullos .
Antiqua fama est, post Phaëthontium
Casum, & sorores cortice populi
Albentis obductas, & udis
Succina de lacrimis fluendo
Concreta ; Cycno, qui Ligurum oppidis
Regnavit, album pectora in alitem
Fuisse mutata : atque nato
Regis idem maris accidisse,
Quem concitati robur Achillei,
Quia ense læsum non poterat dare,
Prostravit, adflixitque terræ :
Tum pater in volucrem ipsiusmet
Mutasse natum nominis, & manûs
Vertisse in alas dicitur, & cutem

Candente prævelasse plumâ.
*Credid*er*im celeri volatu*
Ambos decoras huc per inania
Librasse formas, & generis decus
Auxisse multâ prole, quâ (nec
Deficient) Thamesinus amnis
Adhuc abundas; non sine maximo
Amœnitatis delicio, & gregem
Castum voluptate intuendi.
Vix ita pulcher erat, ut isti,
Ledæus anser, duplicis elegans
Creator ovi; de quibus inclitus
Castor Clytæmnestræque fulgor,
Cumque sorore Helenâ coortus
Pollux in auras. O mihi gutture
Cycnéa vox, aut lingua simillima
Scitê canentum, personaret
In numerum: cuperem Britannæ
Splendorem ELISÆ *dicere regium,*
Formamque summis cælitibus parem,
Vultumque maiestate plenum,
Non sine fulgidulis ocellis,
Stellæ gemellæ lucem hebetàntibus.
Oris diserti mellifluam adderem
Facundiam, & sermonis usum
Indigenâ locupletiorem.
Quot illa linguas callet, Achaicam
Præter Latinamque, ingeniosior!
Quot illa fortunæ & Minervæ
Dotibus, eximiisque pollet
Virtutum acervis! Dij facite, illius
Ex parte saltem mellea flumina

Loquentis adfectare Cleio, &
Dulciculam lyra suavitatem
Blandè æmulari poßit amabilis
Linguæ, bonarum vindicis artium.
O quàm beatas hanc & illam
Illecebræ memor æstimarim!
Quàm me beatum, cui venerabilis
Heroidos tam splendida munera
Diasque virtutes canendo,
More cycni, licet immoriri!

AD THOMAM BROMLEVM REGNI ANGLIÆ CANCELLARIVM.

elected in 1579

QVO tu munere fungeris
Pleno sollicitis usque molestiis,
O BROMLEE, Britannici
Lanx æqui, & patriæ consilium Dices:
Illud non hominem, reor,
Naturamve hominis, sed potius Deum
Poscit, vel genitum Deo.
Tantis ecquis enim posse laboribus,
Tantis posse negotiis
Solus sufficere, & prævalidißimum
Æquis ferre humeris onus
Dicetur, graviumque ardua molium
Firmis pondera cruribus
Sustentare? Vides, ut nec Atlas quidem,
Quamvis corpore maximus,
Vastam signifero cardine machinam
Præfulcire queat, nisi
Artûs suppositos senserit Herculis:

Nec fastigia turrium, &
Templorum valeant alta cacumina
Durare inviolabili
Compagis serie; ni Telamonibus
Fundamenta cohercitæ
Structuræ sociis nixa superstitent
Pinnarum incolumem statum.
Sed res se bene habet. Te Themis enthea,
Teque Astræa polo redux,
Te fida Eunomia stipat, & integrum
Præstat, ceu Caryatides
Salvos ædificI cum cameris tholos.
Iura hinc sárctaque téctaque
Servas, & stabili regnum ope roboras;
Reginamque Britanniæ
Fulcis in solio strenuus aureo,
Gaudentem meritißimis
Securas populis reddere ferias,
Pacalique fidelium
Exornare oleâ limina civium.
Quæ vobis bona Faustitas
Plus uno maneat propria sæculo.

AD GVLIELMVM CÆCILIVM BARONEM BVRGLEIVM, REGNI ANGLIÆ THESAVRARIVM.

appointed in 1572

EVROPÆ *varios cognite* CÆCILI
Per tractûs, celeber non modò in Angliâ,
Aut Germanide terrâ,
Aut per Francida nobilem:
Virtutesne tuas, & sapientiam,

Et ſummam graviorum experientiam
Rerum, non ſine magno
Doctrinæ cumulo, quaſi
Hoſpes mirer in hac exterus inſulâ,
An tanquam proprio jure domeſticus?
Quum Regina potentis
Circumſpecta Britanniæ
Tantum promeritis attribuat tuis,
Et tantum fidei credat idoneæ,
Vt cunctis in Olympum
Tollare ellogiis ſenex:
Solus ſim reliquus, dicere qui tuas
Laudes ore pigrer, ſponte aliâs viris
Dignis laude parato
Ac prompto memorabilem
Æterno Aonidum carmine gloriam
Propagare? Etenim ſi pietas tuæ
Mentis, canitiesque
Incorrupta, & ab integro
Manans corde fides, núllius óblita
Pigmenti ſpecie, nec ſimulamine
Infucata doloſo,
Spectetur: ſatis una erit
Quæque harum ſuperis reddere te parem
Poſſe, & perpetuis gentem apud Anglicam
Conſecrare papyris;
Quas & CÆCILIDÆ tui,
Sinceræ memores poſt tria ſæcula
Famæ, perquàm avidè diſcere gaudeant,
Venturamque nepotum
Eaſdem perdoceant domum.
Quid præclarius eſt aut generoſius,

Quàm partum meritis eximiis decus
Derivare sequacum
Clara in stemmata posterûm?

AD CAROLVM HOWARDVM, SVMMVM ANGLIÆ THALASSIARCHAM.

1585 q. 1583?

NORTFOLCIORVM *progenies Ducum*
HOVVARDE, *vestram dum vagus insulam*
Hospes pererro, regiamque
Visito quottidianus aulam;
Non te salutem, non reverentiâ
Te digner, altum quæ deceat statum?
Tu mitis humanusque præ te
Non modò fers mihi comitatem,
Et singularis lumina gratiæ;
Hanc re sed ipsâ continuê probas,
Probas & illam. Summa certê est
Laus procerum indigenûm, subinde
Adfabiles sese & peramabiles
Præbere in externos & in advenas.
Natura id ipsum liberalis
Vos docet, ingenuusque morum
Politiorum candor, & aureæ
Benignitatis temperies, lita
Liquore mulsi, melleique
Nectaris, ambrosiæque guttæ.
Hanc suavitatem, & lenia pectorum
Fomenta, linguæque illecebras meras
Sic usque amamus fascinati;
Vt simulata etiam probemus

Et ficta nonnunquam, ut fieri solet
Plerumque, verborum innumeralia
Soni profusè prodigorum,
Obsequijque operæque largæ.
Contra tumores ódimus admodum, &
Fastidiosæ corda superbiæ,
Ritum ferarum præferocum
Et rigidas imitata cautes.
Inflata mansues & placidus fugis;
Fugis modestus CAROLE *turgida.*
Hinc præter omnes te Camenæ
Te Charites celebrare sumunt.

AD ROBERTVM DVDLÆVM, COMITEM LEICESTRIVM, REGIÆ IN ANGLIA HIPPOCOMIÆ PRÆFECTVM.

master of the horse

script. anno 1585?

REGNORVM *stabili sorte potentiam,*
LEICESTRI *Comes inclite,*
Nervosque Herculeis non sine viribus,
Felicemque hominum statum,
A quo præcipuè, aut unde petendum erit,
Divino superûm nisi
A nutu? Superis scéptraque & ardui
Fasces imperij graves
Curæ. Per superos stat, rata cardinis
Firmi robora quo minus
Languefacta ruant. Res ea numini
Accepta est referenda; quo
Fortunante, potens inviolabili
Rerum se moderamine

Exsertat capulus, prævalidæ manûs
Gestamen, rigido insciens
Tangi Barbaricæ more tyrannidis:
Cui nec quod merito pium
Æquumve est oculos aut animum adficit;
Nec lenimine pectoris
Mollit sævitiam mellea comitas;
Sed vis intolerabilis
Pro desiderij cuncta libidine,
Effreni instar equi, malis
Suadet consiliis aut agere, aut agi
Curare exitio sui, &
Subjecti populi pernicie ultimâ.
Tolle o lumina tolle per
Gyrum, & trans vitreos Oceani vagi
Porró respice gurgites:
Exemplumne petes? Dij melioribus
Prospexere Britanniæ
Fatis, quam studio pacifico regit,
Tranquillamque regat precor,
Pollens magnanimæ dextra viraginis;
Dignæ, cui favor annuat
Cælestum patriis e regionibus
Plures posse colonias
Transmigrare novos orbis in extimi
Tractûs, atque alium insuper
Mundum veliferis quærere navibus,
Austrinæ attiguum plagæ
Et flabris Zephyri mitibus. Occupet
Illas fortis & adserat
Gentes præsidiis virgo Britannica,
Nostrum numen; & a suæ

Zonæ

Zonæ flore recens indigetata humus
Nomen VIRGINIÆ *gerat.*

AD PHILIPPVM ET ROBERTVM SYDNEIOS, VIROS ILLVSTRES.

PHILIPPE *Musarum nitor*
Phœbique, & orti Pleiade; Mercurii
Honos ROBERTE *Palladis,*
Flos Gratiarum germinans;
Anglicæ decora aulæ:
Ambo Deabus omnibus
Cari Deisque singulis;
Ambo Dionæ suavibus
Digni reperti basiis,
Amplexuque Dianæ:
Lenem favoris halitum
Meis Camenis obsecro,
Vestræque mollem gratiæ
Adflate mi Favonium,
Dignus sim modò, & illæ.
Natæ verecundo genas
Pudore suffusæ, timent
Vulgi sub ora publica
Prodire nondum puberes,
Necdum amoribus aptæ.
Pater veretur, ut satis
Cultæ polituleve sint.
At purpurisso, polline,
Fuco, œsipove succido,
Aut Achaïde cretâ,

Vnctæve cerussæ litis
Adulterari pharmacis
Vultûs puellares negant,
Pigmenta cuncta respuunt;
Adscitosque colores.
Ac proinde nativæ magis
Amabitis formæ decus;
Magis figuras has sine
Colore comprobabitis,
Sincerasque probasque:
Natura naturæ æmula
Quæque est suæ. Si filiæ
Sui Minervam simplicem
Parentis exprimant, sat est;
Sat est, si nihil adsit.

AD FRANCISCVM WALSINGHAMVM ET ROBERTVM BEALVM, REGIÆ ANGLICÆ FAMILIARES.

PEREGRINAS potuisse in regiones
Penitrare, & sine damno superare
Maris alti fremebundas rate durante procellas,
Genitalemque in humum denique salvum
Ad amicos, tria post lustra reverti
Quatuorve, innumerarum experientissima rerum:
Generosi est, animique ad mala fortis.
Bona sors hæc quibus accepta ferenda est
Posituris, rata portans ab Olympo omina fausto?
Neque Proteus, neque Vertumnia Morphe,
Neque casus, neque Fortuna, rotæve

15 vel 20 annos

Temere Ixiona volvens dubiâ ambagine gyrus,
Genium addit comitem impune ducemve
Bene natis; ſed amicabile Numen
Superûm rex, ope cuius ſtipulatoque favore
Mala cedunt, fugam adornantque pericla,
Sibi primas merito poſcit in omni
Tribui reque locoque, & pariter tempore quovis.
Tibi WALSINGHAME præclare, tibîque
BEALE ornate, ſat iſtocce ſuperque
Manifeſtum eſt. Ego veſtras ubi luſtravero terras,
Prope feſſus ſtatui quando viarum
Mihi metam, variorumque laborum;
Loca quæram peramœna & bene ſecura Camenis:
Modò, quæ pectore multumque diuque
Agito, reſpicient vota volentes
Superi, nec meliorem mihi Fatum reſecet ſpem
Requiei potiundæ vel in arvis
Proavitis, vel in oris alienis.
Quid enim tam diuturno ſpatio creber oberrem?

AD DANIELEM ROGERSIVM, REGINÆ ANGLIÆ LEGATVM.

in Belgium anno. 1577?

DVM vitâ fruar hac ſuperſtes,
ROGERSI decus Angliæ,
Reginæ meritas Britannæ
Laudes ore hilari canam:
Dignæ, cui mea meque totum
Vni devoveam lubens,
Mancipemque, per huius ævi
Quidquid mi fuerit ſuper.
Sum facturus idem, ſupremo

Postquam tempore vixero;
Cum velocis ahena Fati
Vis, & Parca valentior,
Divûm munere commodatum
Me reposcet anhelitum.
Quei facturus idem? rogabis.
Supplex ætherium Jovem,
Supplex Aonidumque pātrem
Deprecabor Apollinem,
Vt post fata meus remigret
Vivax in niveos cycnos
Spiritus, Thamesim incolentes;
Limpidum Thamesim, meo
Factum carmine clariorem.
Nam quo perpetuus gregem
Plurium Thamesis cycnorum
Alet, plúraque perstrepent
Rostra; eo quoque lætiore
Divam gutture concinens
Clangam. Quisquis & hos olores
Inaudiverit oscines,
Viderit ve, Melissus, aiet,
In his vivit oloribus.

PAVLI MELISSI SCHEDII, FRANCI

MELICORVM LIBER TERTIVS.

AD ELISABETHAM ANGLIÆ REGINAM.

O DIVA, *claram quæ regis Angliam,*
Potens beatos reddere quos velis,
Dignosque regali favore:
Accipe fronte precor serenâ,
Quæ dedicamus carmina Numini
Tuo volentes. sic Genius tuus
Vigescat æternum canoræ
Suavibus in numeris Thaleiæ:
Sic ipse perpes præco tuæ ferar
Laudis per orbem: quâ Boreas strepit
Sonorus, & lenis flat Auster;
Quâque oriens micat occidensque
Titan, Olympi perpetuum jubar.
Testes meorum sint volo carminum
Vterque SYDNEIVS, ROGERS*que;*
Quique tibi mea verba reddet
GILPINVS, *Augustâ mihi cognitus*
In urbe, Suevi cæruleis aquis
Lyci rigatâ: quo RVDOLPHVS

Imperij procères frequenti
Manu evocatos conſulere invicem
Communis in rem juſſerat arbiter
Statûs, & incrementa latis
Publica ſubſidiis tueri.
Me gratioſum te penes hac chely
Spero futurum. Sit precor o meis
Bono Camenis, velle plenum
(Si jubeas) opus exarandum,
Regina, de te ſuſcipere, omnibus
Perfectum ad unguem, quâ potero, modis:
Proſitque, de te Diva nullas
Ter duo luſtra tacere chartas.

AD ROSINAM.

ROSINA *bella, floridis apricior corymbis;*
ROSINA *pullulante lætior myrto,*
ROSINA *liliis roſisque pulchrior,*
Perenne virginum decus:
Sereniore dum mihi coruſcus auſpicatum
Nitore Sol diem quater decennalis,
Fluentem ab usque primulâ recentium
Crepundiorum origine,
Reducit, aureis micans jugalium quadrigis:
Bene ominare. ſic & ipſa ab Aurorâ
Et imminente ſalveas ab Heſpero,
Agens diurna luſtrici.
Bene ominare; meque ter quaterque nominatum
Jube ſalute proſperâ frui tecum,
Licebit exteris ob illa regia

Duella in angulis vager.
Quis autumasset? en adhuc, per octo lustra, cælebs
Et hunc morante cerno Marte natalem:
Tamen virente mi comam induit nigram
Pudens Oliva termite;
Etruriæque corculum volens honesto Senas,
Oreadasque perlibenter adspecto,
Modestiore fronte & ore præditas,
Benigna bruma post iter
Latinum, & urbis Ausonum perambulationem,
Viasque cognitas, amœnius præbet
Poli sub huius axe, præ quod expeti
Domi queat, triclinium.
Feros tumentis Hadriæ dehinc timere fluctus
Supersedebo, seu fragosa Pœnini
Gelu rigentis expavere præcipi-
tia. Vt reducta vallium,
Vt hæcce collium juvant reflexa, fontiumque
Scatentum ad ima lene murmur! heic lauri
Virent, viretque silva Palladi sacra,
Citrisque consitum nemus.
Cupressus atque pinus heic stat; ilicesque frundent;
Fragrantiisque myrteis odorati
Replentur halitu decenter hortuli,
Et usque ver novum tepet.
Domus canore Musico, & sonore nabliique &
Lyræ resultat. Istiusmodi vivant
In otio ac quiete Lipsius, precor,
Et ipse Dousa nobilis,
Et ipse Carrio, & Grapheus, & ipse Giselinus
Novans vetusta sæcla; vosque Lernuti
Modique, pectora absoluta, non sine

Typos amante Golzio.
Idem precabor, ac lubens, & Vtenhovio ipsi,
Et eius intimis: idemque Melléro,
Coloniense quo celebrius cluet
Canente territorium.
Idem hocce Gulielmium tagat Decembre votum;
Amore qui rosarum Adonidum captus,
Trecenta cum rosis canistra mollibus
Deæ sacravit entheæ.
Ibére Mars facesse, Mars Iber facesse: tuque
Redoccupare Belgium vel invita
Memento Pax, quietis exsulis soror,
Alumna dulcis otij.
Eamne, & optimam alloquar sodalium catervam?
Vetor. Sit ut nimis remota, salvere
Tamen per ora vos jubebo prodromi,
Amata Cynthio cohors:
Et inter hancce symbolam, memor gregis diserti,
Scypho litabo septies coronato:
Simulque faxo coram adesse te, mea o
ROSINA, melle dulcior,
Fragrantiorque balsamo, nitentior ligustro
Cycnique plumulis. Adesse te præstó
ROSINA faxo opinione, & abditam
Trahace hiabo carmine;
Idemtidem o cupita bis decem irrito per annos
Proco, sed usque mi negata; quin nunquam
Potis vel uno ocellulo viderier,
Nisi semel per Ideæ
Imaginariæ, polo silente, conspicillum.
Inanis hinc amator exstiti formæ
Tuæ, virago. Mantis inde plurima

Mihi futura Christius,
Neque hoc rogatus, immo vi manum intuens prehensam
Palam omnibus, sed invidenda prædixit;
Fore auguratus, ut Diana vicies
Rotante circulo prius
Meare signa cerneret per obviata fratris
Citum Phlegonta, quàm tuæ virum Zonæ
Hymen doceret arcta vincla solvere.
Abisse terminum hunc scias:
Propinquat hora debitæ statuta pactioni.
Quid immorare? quid meos in obliquum
Repellis ambitûs? quid ægrimoniis
Iecur misellum acerbius
Premisque & angis? Euge, seu Britanna vel Batáva
Meum tenetis, aut Etrusca, deside-
rium, vel Hadriana litora, aut novæ
Beata rura Franciæ,
Lacûsve ripa cogniti minus minusque; seu vos
(Libentius quod herclè crederem) casto
Deæ fovetis in sinu Melannides;
Paterve Rhene eam tuo
Ab amne, Naidum sacro vides choro aggregatam,
Hymettio ore dulce nectar haurire,
Catumque pectus Attico imbui favo:
Ad illa quæso commodum
Pedes euntis advenas loca apta sistitote,
Vbi illa degit, anxiumque fors exest
Sibi ipsa cor, medullulamque tabidam:
Amore tum vicario
Præadligata nemini, pudica corda Nymphæ
Ad hoc meum cor, o Cupidines, strictim
Eatenus ligate, quâ cohæreat

Iugalis usque copula.
At ipsa non minus flagrans ames tuum Melissum, &
Colas ROSINA, quàm perusta Thaumantis
Amasse fertur alma Mémnonis patrem, aut
Diana pulchra Virbium.
Vtrimque faxit hoc Venus, tot invocata votis,
Decensque Iuno, prónubæ gerens munus;
Bonusque Lucifer diem advehat bonum:
Vlysse ero beatior.

AD ELISABETHAM ANGLIÆ REGINAM.

TANTINE *sum, Regina, de me*
Vt rogites volens,
Vbinam locorum victitem?
Tantine sum, Regina, Musas
In penetral tuum
Vt amanter acceptes meas;
Mihíque magnas proinde grates
Sic jubeas agi,
Quasi quid merenti gratiæ?
Fortaßis & ROSINA *quæ sit*
Nostra, rogaveris.
Equidem ipsemet (credas velim)
Ignoro. nunquam enim Rosinam
Vidi ego, quam cano
Cecinique, quamque post canam.
Vmbram ergo captas o Melisse?
Omnimodis: quia
Procul hinc abest corpus Rosæ;
Nec sat scio, quonam sub axe

Eutopiæ. Peris
Igitur Rosinam, & perditum is
Et tempus & te France? quid tum?
Dummodo non meæ
Pereant imagines ROSÆ.

IN NATALEM ROSINÆ.
AD FLORAM.

VIRGO, quæ florum studiosa cultis
Præsides hortis, decus herbularum;
Sive tu Chloris, Dea, sive gaudes
Flora vocari:
Candidæ natalis adest ROSINÆ;
Fac tuæ pulchris manibus Napææ
Mille jam nectant maris ex virenti
Rore coronas.
Naiades castæ, Dryadumque vernans
Turba, cum Nymphis aderunt pudicis;
Gratiæ & Musæ quoque, Oreadesque &
Pura Diana.
Sparge pulsandam pedibus Dearum
Mollibus terram violis rosisque;
Alba Junoni foliis tenellis
Sparge ligustra.
Dum choros ducent mea cura Divæ,
Præcinens Clio, præiensque Pallas
Rite festivo nova temperabunt
Gaudia plausu.
Phœbus aurato residebit arcu,
Personans leni citharâ. ROSINAM
Myrtus incinget, mihi digna crines

Laurus obibit.
Adfer huc unguen puer, ac Lyæum:
Adfer huc stacten, genus omne succi,
Magma, pastillos, Syriisque vecta
Balsama ab oris.
Hæc dies sollennis erit: quotannis
Hanc diem, & te Flora, meamque Nympham
Annuo nostræ celebrare pergent
Carmine Musæ.

IN FONTEM HORTENSEM ELISABETHÆ REGINÆ ANGLIÆ.

O ARGENTEOLIS lucide rivulis
Fons, & frigidulis limpide glareis;
Ecquæ Nympha loci te gelido cavæ
Rupis ab antro
Limphis tam riguis elicit uberem?
Vt persæpe tuas margine in herbido
Miratur scatebras gemma Britanniæ
Dulcis ELISA!
Vt persæpe sitim languidulæ cies!
Tu candente oculos pascis imagine;
Aures tu satias murmure, tu rigas
Labra liquore.
Os, aures, oculos devoveo tibi,
Crystalli Cypriæ splendidior vitro
Dulcis fonticule, o, fontis Ilißij
Dulcior undis.
Monstra quæso mihi, quæso tuam mihi
Nympham monstra, agedum. Nobilium lubens

Callirhöe?
Lei 1. 37

Illam Naiadum præficiam choro,
Nobiliorem
Quàm vel Cymodoce, quàm vel Erotion,
Vlnis vel niveis candida Amyntias.
Sic nunquam tua nec ſicca, nec arida
Vena dehiſcat;
Sic herboſa tibi gramina veſtiant
Ripam; ſic viridis pomus opaculâ
Defendat rapidum frunde Caniculæ
Deſuper æſtum.

IN HORTVM ELISABETHÆ REGINÆ ANGLIÆ.

VERNE *Reginæ decor o Britannæ,*
Summa præsentis dominæ voluptas,
Arborum denſis fruticumque ſilvis
Hortule florens:
Quis tibi vatum neget eleganti
Elegans carmen? quis Apollinari
Frunde velatus tibi cantitare
Pauca recuſet?
Hauriat virago potens volentì
Aure ſedatos modulantis orsûs;
Heic Roſas inter medias, & inter
Lilia cana,
Ductili puris ſaliente limphâ
Fiſtulis; & luſciniâ, ſonori
Gutturis doctâ, melos integrante
Lucis & umbræ.
Dum cano ſeptos nemoris receſſûs,
Aut parum o frigilla ſilens quieſce,

Dauliam ſuavi cata provocare
    Voce magiſtram;
Aut ſimul dignas celebrate mecum
Hortuli laudes: ſed ut hæ per ævum
Omne creſcentes in heræ benignæ
    Vota redundent.
Qualiter vix Heſperidum fuiſſe
Cæſpites cultos puto, vixque Cyri
Penſiles hortos, & amœna Adónis
    Alcinoique
Frundeo ornatu decorata tempe:
Tale pol maiusve decus canemus
Areas ornare tuas comatis
    Hortule ramis.
Heic odor, quali fruitur Sabæus:
Heic nitor, quem Semiramis petiſſat:
Heic color, quo ridet hians beato
    Copia cornu.
Dulce prælustri ſpatiari in aurâ
Mane; jucundumque meridiari;
Veſperi ſuave eſt abeunte Sole
    Paſcere viſum.
Heic bonum eſt dormire, bonum eſt morari:
Cultui gnavo melius vacare:
Optimum, cantûs hilares jugare &
    Dulce poëma.
Cultor herbarum memor atque florum,
Atque radicum ſub humo latentum, &
Stirpium priſca & nova ſingularum
    Nomina ſignet.
Tum ſalutarem propriamque & aptam
Omnium, Macer quaſi quis renatus,

Vimque virtutemque potentiamque indagine prodat.
Non opis nostræ frutices ad unguem
Persequi cunctos, variasque plantas:
Præstet hoc malim indigenæ resultans
Musa poëtæ;
Cui per abstrusos vaga corda gyros
Scitus errorum labyrinthus urget:
Pieri o fesso liquidum canenti
Porrige fontem.
Hæc sat est tentasse levi sub umbrâ
Pampini. Salve mihi ter quaterque
Hortule, & Regina vale trecentos
Sospes in annos.

EVPHROSYNÆ HÆNZELIÆ AVGVSTANÆ.

1579

QVÆ tam candidula est manus,
Ebur Indicum
Niveo colore
Alabástraque vincens;
Cuius littera ductibus
Calami integris
Nitidam salutem
Operosa Melisso
Adscripsit Latio sono?
Manus ista pol
Manus esse pulchræ
Mihi prodita certis
Signis EVPHROSYNÆ; *quòd hæc*
In epistolâ

Meliore fratris,
Animi indice, multum
Me ſalvere ſibi jubet.
Quid ego tibi,
Tibi quid rependam
Meritiſsima virgo?
Grates dulciculæ feram?
Nimis hoc parum eſt.
Reſalutem? id ipſum
Minus. attamen ipſi
Grates EVPHROSYNÆ lubens
Ago maximas
Habeoque; porrò
Sed agam, ſed habebo
Semper; quin referam. ſed &
Ita nunciis
Reſaluto verbis,
Magis officioſo
Hanc ut pectore non queam:
Ita blanditer
Reſaluto blandam,
Vt amantis amorem
Conteſtetur Erotion.
Quid enim tibi,
Tibi quid rependam
Meritiſsima virgo?
Te formoſa quadrimulam
Ego noveram
Viridi ſub ævo,
Charitumque dicatam
Muſarumque ſacris choris.
Tua bis novem

Prope

Prope finit annos
Modo grandior ætas,
Jam te Melpomene leves
Docuit fides
Celeri increpare
Digito, resonosque
Vivâ voce, per ambitûs
Modulaminum,
Iterare cantûs,
Medio in grege Phœbi.
Jam te Pallas adinstruit
Phrygiis opus
Geniale telis,
Dubio Labyrinthi
Septo texere conditum,
Et acu recens
Variata molli
Bene pingere fila.
Sic & parvula dum foret
Ariadna, sic
Pudibunda gnavas
Solita Icariotis
Exercere frequens manûs.
Ibi nec lyræ
Aberant, nec odæ:
Aderantque laboris
Salamen citharæ. Fuit,
Tua cum mero
Labra melle tincta
Licuit mihi coram
Audire, & modulos simul
Canere. En erit,

Vt in Italorum
Diuturnior oris
Lentê commorer incola ,
Viridem Lycum Lech
Procul ingemiſcens
Nitidamque videre
AVGVSTAM, decus urbium?
Erit, ut mei
Specioſa ſomni
Per inania fruſtrer?
Abſens cerno ego cerno te
Lepidiſsima,
Propriam figuram
Oculis animoque:
Nam non mentem animi modo
Rapit impetus,
Sed & ocyores
Rapiuntur ocelli
Ad quæ diligimus loca,
Licet avia
Penitus. Tametſi
Igitur procul abſum
Veſtris corpore finibus;
Tamen Alpium
Iuga verticoſis
Prohibere timebunt
Dorſis, quo minus hoſpiter
Propior Lyci
Aliquando Nymphis,
Nemus inter & hortos;
Vſus nempe volucribus
Avidæ Spei

Taciturnus alis.
Siquidem omine dextro
Spes ultroque citroque iens
Benesuada, mox
Fore pollicetur,
Vt amœna sub horni
Opportuna Favonij,
Et hirundinum
Reditûs apricos,
Iterum ipse redux sim.
Hanc ut Lucifer advehat
Roseus diem,
Niveis notandam
Ab utroque lapillis;
Votivâ EVPHROSYNE roga
Superum patrem
Prece. Virginali
Prece flectitur æther.

IN BARBARAS HÆNZELIORVM.

A SVAVITATE Suevicæ
Gentis alienum, quid putem
Aut unde nomen barbarum
Duas habere fratrias,
HænZelliorum conjuges,
Vos dicitote Suevides
O dicitote Nymphæ.
An uxor Henrici fera est?
An nupta Baptistæ ferox?
Vtrique nomen Barbaræ est;

Non barbaris quod vultibus,
Aut barbaris ſint moribus,
Non quòd Minervâ barbarâ,
Aut barbarâ loquellâ:
Quæ Nicomedeiæ data eſt
Juſſu Dioſcori patris
Ob Chriſtiana dogmata
Virgo tyrannicæ neci;
Transmiſit in Suevas plagas
Martyr beata exoticum
Sed liberale nomen.
Quid fratriâ hac formoſius?
Quid fratriâ illa pulchrius?
Vtrâque quid pudicius?
Non mitis hæc illâ magis;
Non illa comis hac magis.
Hanc rarior dos ingenI,
Illam indolis venuſtat.
Ambæ niſi ſuaviſſimæ,
Ambæ niſi dulciſſimæ
Fuere, ſunt, & poſt erunt;
Adeſte: diverſam omnibus
Teſtetur Henricus ſuam,
Baptiſta teſtetur ſuam.
Tacete, ni poteſtis.
Henrice muſſas? non ita eſt?
Baptiſta muſſas? ſic pol eſt,
Vt diximus; nec dixerit
Falſo celebrator palam
Veſtrorum amorum candidus,
Et dona quisquis obvius
Hanzelliana laudat.

Bene o valete, & vivite
Bene, optimi fraterculi,
Vosque optimæ sororculæ.
Cœpto secundentur pari
Vestræ familiæ; queis Hymen
Fraterculare pectus &
Sororiare sentit.

IN LABIAS ROSINÆ.

QVALIS renidet florida Punici
Fissura mali, quod numerosior
Vtrinque granorum rubentum
Copia subter operta rupit:
Tali decenter mollia diffluunt
Labella risu flexanimæ RHODES,
Inter canendum suave, & inter
Dulce sono patrio loquendum.
O delicatis ora coralliis
Rubentiora, & purpureis rosis,
Formosa quas sputo cruoris
Ipsa sui Cytheréa tinxit;
O sive Pithûs sive Cupidinis
Liquore gratæ sparsa medullulæ,
O plena divinis beati
Nectaris ambrosiæque succis
Labella; quàm vos gestio vel semel
Dissuaviari, si licet, ut libet:
Quo nempe Celtæ, quove Belgæ
More solent teneras puellas.
Castê ac pudicê sic tamen, ut nihil
Præter salutem tetricitas gravis

Sentire dicatur Catonis,
Aut anuis vigilax ocellus.
En adfluentis rore salivulæ
Humescit udo lingua sub angulo,
Pellecta flammantes rubore
Has labias propiore labri
Compáge junctis tangere basiis.
Si maior essem, Carolidûm satus
E stirpe; sanê non vererer,
Quale dabat Salomon venustæ
Prudens Sabææ, tale etiam tuis
ROSINA *malis figere savium.*
Quin ipsa tu quo celsiore
Nata loco es, seriemque vestram
Tot rebus anteis; hoc gere te precor
Submissiorem, si tibi diligor:
Et antevertens appetentis
Oscula, me prior osculare.
Mea antevertens oscula, me prior
Exosculare, inquam, & thalami fidem
Promitte. Promitto vicissim,
Basiolum fore tale gratum
Æquê, & beatum non minus, atque quod
Haud aio raptæ Tyndaridi Paris
Dat, sed quod aut lentê reverso
Icariotis amans Vlyssi
Indulsit, aut regina Britanniæ
Statura lecti fœdere (quod quidem
Sperare nunquam nec queat nec
Debeat, Hectoreus nisi heros)
Sponso futuro non bene deneget.
Quid o moraris bella ROSINA? q

Cunctaris? Aut tu basia me,
Aut mihi te sine basiari.

AD TVRTVRES SVOS.

TVRTVRES, sacri Veneri pudicæ,
Qui pares unis animis, & unis
Mentibus, concorde toro beatum
Degitis ævum:
Ecquid auditis gemitûs Melißi?
Ecquid hauritis querulas loquellas,
Mane quas primo gemo, quas anhelo
Vespere sero;
Conscios vos esse mei sonoris,
In dies quo canto meam Columbam,
Novi, & hoc ipsum mihi testis æquê
Novit Acanthis;
Ægra curarum resonante cantu
Scita lenire, & sociâ accinente,
Tempus ut fallant grave, milleformes
Promere voces.
Ructus en creber magis aggemiscit
Ingemiscenti, neque rariore
Vester obtutu labra anhela visus
Spectat hiantis.
Nostis apprimê, mea Turturilli
Cura, quàm constanter amem colamque
Vnicæ fato mihi destinatum
Pectus amicæ.
Nostra erit tandem, licet octo menses
Luna complerit nova transigendos;
Vosque post escæ satie cupitæ
Pascet alumnos.

Vivat o mecum pariter ROSINA
Invicem sicut bene victitatis!
Talis o regnet mihi mutuo con-
cordia lecto:

AD AVRORAM.

AVRORA, *Solis splendor ille pulchrior,*
Quo purpurare cernitur
Et mane cælum & vesperi serenum;
Formosa nata lucidissimi Jovis,
O ter quaterque & amplius
AVRORA *salve. Te meis venustam*
Quoties ocellis lætus adspexi, palam
Videre ELISAM *sum ratus,*
Britanniæ illam doctam & eruditam
Reginam, in illiusque vivâ imagine
Meam ROSINAM, *tot libris*
Tot luculentis carminum involúcris
Claram; poëtarumque mille versibus
Pridem celebratam, in mei
Tantum favorem, gratiamque Nymphæ.
AVRORA, *quid te in orbe toto est pulchrius,*
Formosius, venustius?
ELISA, *quid te splendidum magis, quid*
Illustre regificumque te mage uspiam?
ROSINA, *quid te dignius*
Celebriusve aut notius per orbem?

IN AVICVLAS SVAS.

REGVLI *quondam genitalis auræ,*

Aëris nati, & nemorum potentes
Alites; ſed nunc caveæ inquilini
Corpore ſervo:
Omen acceptum canitote quæſo
Oſcines dextris mihi gutturillis:
Tuque nil lævi cane ſis ROSINÆ,
Dulcis Acanthi.
Ecce Sol ætherque ſimul puellæ
Hortulum favente meridianum
Lumine adſpectant, bona pollicentes
Quæque precanti!
En DIONÆAM *niveam columbam,*
In meum quæ ſe gremium, volando
A domûs caſtæ propiore tigno,
Sponte receptat!
Jam diu vinclis ego mancipatas
Vos manumiſſas dabo, ſingulisque
Aureum anellum pede complicabo,
Cum titulo iſto:
LIBERA HÆC VOLO SIT AVIS MELISSI.
Ibitis, quo vos per inane ducet
Aura, quo frundens nemus incitabit
Præpete curſu.
Antè continget tamen eximendis
Oſculum. roſtella rubris labellis
Blandiens vobis hera baſiabit
Terve quaterve.
Aucupum nulli hinc ſubitura viſco
Præda cedetis, neque captioſas
Sentiet fixo pedicas adhæſu
Mobilis ala.
Si tam en fors incideritis in rem

Non bonam; fraus omnis abesto, rite
Cognito, vobis merito obtigisse
Libera jura.

AD NICOLEAM ET LOIDEM VIENNÆAS, CLAVDII ANTONII BARONIS CLEREVANTII FILIAS.

MVSIS *amicæ, cáraque Gratiis*
Binæ sorores pectora, germinans
Stirpis Viennææ propago,
NICOLEA *ò mea, tuque* LOI;
Sic in Minervæ & Pieridum choro
Teretis ævum? sic animum entheis
Pascetis in Floræ viretis,
Et veterum Sophiæque libris?
Sic Graia passim cum Latiis aquis
Exhaurietis flumina? Quàm bene
Factum, quòd in doctis puellis
Malueritis habere nomen,
Fruique famâ, quàm vel acu levi
Pollere tantum, vel radio aut colu;
Tramâve telæ multiformis
Pallada Cecropiam æmulari!
Quid, quòd rotundos cogitis in pedes
Sonos Latinos? & calamo duce
Quascumque formas luculentê
Pingitis, effigiesque rerum;
Vestri sequutæ rite per omnia
Manum magistri, & dia domestici
Reperta BOISSARDI: *neque ipsas*

Textilis in bicolore lino
Pictura fallit? Dic mihi, dædala o
Natura rerum: Quis potuit Deus
Perfectum ad unguem tot beatis
Artibus imbuere elegantum
Pectus sororum? Quæ Dea tot catis
Raram replevit dotibus indolem?
Quæ pulchritudo, quæ venustas
Emicat ex utriusque vultu!
Cui præferamus Nicoleam Deæ?
Cui comparemus Loida numini?
O dignam Olympi sede matrem,
Sidereoque comas perennes
Honore cingi; cuius ab ubere
Duxere natæ lactea flumina!
Nimirum equestris Clærevanti
Haud alias potuisse virtus
Dicetur olim gignere filias:
Avita virtus, quâ nihil exstitit
Maiorum in ævo nec minorum
Nobiliusve celebriusve,
Amœnum ad amnem Sequanici Dubis.
Nam vester, o Nymphæ, eximius parens,
Vt ille Mæcenas Etruscis
Regibus ortus eques, perinde
Burgundiorum sanguine proditur
Regum creatus. Quale fuit decus
Quantumque non solum propagi
Magnificæ, generique vestro,
Sed Christiani nominis ordini;
Quæ Clodovæi sponsa iniit torum
CLOTILDIS heroina, regi

Francigenûm capitalis auctor,
Gauderet ut Baptiſmate tinguier
Sacro, & ſalúbrem Chriſtiadûm fidem
Amplecteretur? Non BEATRIX
Illa ferax quoque, Friderico
Quæ Barbaroſſæ nupſit, ab inclitâ
Veſontione traxit originem,
E ſtirpe veſtrâ nata mater
Cæſaribus ducibusque claris?
Hæc cogitando mecum, & in intimas
Res intuendo mente ſagacius,
Præconia & famam decusque
Mirificê rapior vetuſtæ
Cantare gentis: nec queo percitis
Oeſtro Camenis ora ſonantia
Jubere muſſare, & retrorſum
Propoſiti revocare habenas.
Sinetis ergo dehinc vel idonea
Quæ tento, vel ſaltem ab minus apta me
Fari, o ſorores, bina Phœbi
Sidera, Caſtalidumque ocelli.
Quòd ſi parum uni forſan & alteri
Amor ſatis ſit noſter: in hoc tamen
Scitote veſtri neminem usquam
Vivere me ſtudioſiorem.

AD CATHARINAM HEVIAM CLEREVANTIAM.

ante 1570 Vid. p. 101.

O FILIARVM nobilium parens,
Ex Heuïorum creta propagine,
Matrona, non Junone magnâ,

Non Ope primigenâ, neque Hebê
Minor: quid eſt, quòd carminibus meis
Defers honorem tantum, ut & ipſamet
Natæque, dono unâ tributo,
Mi niveis manibus ſalutem
Adſcripſeritis? Non ego maximi
Talem favorem muneraque æſtimem
Transmiſſa, præſtantisque gazæ
Intemerata loco reponam,
Perennis indicium (auguro) gratiæ,
Quâ proſequutæ me eſtis, ob unicum
Melos, Moſellanas in oras
Non ſine conſilio ſagacis
Miſſum Minervæ? Vivat id omne per
Ævum; atque Metis, inde Grymontio,
Arcique Montoæ decórem
Splendidiusque ſubinde nomen
Æternet. Atqui digna es, item tua
Sunt digna ſanè pignora, de quibus
Nunquam obticeſcat Fama, nunquam
Poſteritas ſileat futura:
Virtus VIENNÆ *ſanguine regio*
Burgundiæ ſub limite originem
Traxiſſe, longævâ nepotum
Per titulos ſerie feratur:
Gens HEVIORVM *(ſæcula quinque jam*
Fluxere) claris ex Eburonibus
Metenſem in urbem prædicetur
ROGERIO *duce commigraſſe.*
Quin ipſe de me ſic meritus bene
Robertus ille eſt Heuïus, ad lacûs
Verſante ſeceſſum Melanni;

Sic etiam tuus ille natus
Franciscus ultro notitiæ meæ
Adsuevit, ad Nitci hospita flumina,
Suasore Boissardo & Trelæo:
Vt nec amicitiæ me eorum
Vnquam, nec illos pœniteat meæ.
Ac proinde quodcumque hac proficiscitur
Ex mente, sic in vos profectum
Credite, uti faciam tibíque
Tuisque rem gratam, ac memorabilem
In omne sæclum. Si mereor, tuum est
Hoc nomine uno me meosque
Perpetuo CATHARINA *amare.*

IN NVPTIAS NICOLEÆ VIENNÆÆ CLEREVANTIÆ.

RIPAS *Mosellæ, & patria cæruli*
Linquit Grymontis culmina, Oreadum
Festiva cultrix Naidumque
Aurea NICOLEA, *propago*
Divina matris, flos Clerevantidum,
Itura in arcem Sequanicæ plagæ,
IAVCOVRTIO*que optata Nymph.*
Purpureos thalamos marito
Stratura. Nymphæ tu Venus i comes,
Salvamque duc per difficilis viæ
Longinqua, cum sorore binâ
Et numero genitricis almæ.
O quàm flagranti pectore & intimis
Exspectat illam sponsus amans fibris,
Burgundiorum stirpe regum

Editus! Eia agedum fer, inquit,
O Diva lætis ominibus meo
Sperata voto gaudia: da toro
Videre partem deſtinatam,
Nomen ab eximiâ Viennæ
Domo trahentem nobile. Sic ait,
Ternasque juxta pro meritis tuo
Vovet corollas ipſe fano
Aureolas, totidemque Amori,
Fratrique Amoris. Tu Dea munere
Contenta voti reddito compotem
Et hunc & illam, liberosque
Conjugij facito auſpicati
Formoſa tollant pignora; quâ genus,
Quâ nomen altum, quâ celeberrimam
Semper propagatura famam
Per decus & titulos equeſtres.

AD LOIDEM VIENNÆAM.

LOI *verecundi flos illibate pudoris,*
Virgineæ tutela Minervæ;
Sequanicisne domum rediiſti ſoſpes ab oris,
Cum genitrice ſoróreque carâ?
Sic mihi BOISSARDI *veſtratis epiſtola nuper*
Rettulit ingenioſa Poëtæ.
Adventu ſublime tuo caput extulit altis
Gurgitibus pater ipſe Moſella:
Naiades & quotquot viridantis in amne Moſellæ
Humida regna colunt, & ad amnem
Quotquot vicinum Nymphæ loca grata frequentant,
Et faciles tua cura Napææ,

Nec non cum Dryadum tenero agmine Oreades ipsæ
    Unâ omnes, sacra per juga Bacchi,
Excepere tuos reditûs plaudentibus ulnis,
    Ad numerumque canente melódo
Et citharam pulsante leves duxere choréas;
    Non quales gens rustica Volscæ
Consuevére, sed Aonidum de more sororum
    Aut Charitum, quoties Hymenæum
Vel Pæana canunt festivâ voce sonantem.
    Audiit hæc viditque Grymontis
Montoæque arcis custos, genus indigenum, Lar;
    Nec mora; & hic exsultat & ille
Lætitiâ plausuque fremens. tum certat uterque
    Te prior in penitralia avita
More receptare insolito, fessamque fovere
    Ex longarum ambage viarum.
Ipse tibi paries gratatur suave renidens,
    Splendescensque tapetibus aureis:
Januaque ipsa adeó gemino cum poste superbit
    Te præsente. Jocum Geniumque
Insimul heic videas conjunctos cum patriis Diis
    Nube carentem exporgere frontem.
Angulus heic omnis ridet, ridentque Penatum
    Gens maiorum, & turba minorum.
Ipse etiam, o Musis carißima virgo mihîque,
    Lætor ió te sospite; & oden
Hanc jubeo de te scriptam vestrâque salute
    Francigenas ediscere Nymphas.
Quid potius faciam? Nomen ventura nepotum
    Sæcla tuum volo, Loi, loquantur.

AD MARIAM VIENNÆAM.

MARILLA, delicatule
Virguncularum ocellule,
Quas nobiles Metensium
Matercularum Zonulæ
Luminis aureolas in auras
Tulere: crescin' jugiter,
Præ teque succi plenulum
Vigensque fers corpusculum;
Cuiusmodi hac ætatulâ
Candidulas vegetat puellas?
Pulchella ceu surgit recens
Myrtus tenellis ramulis,
Comisque odora crispulis;
Adflata leni ventulo
Roscidulisque rigata lymphis:
Sic tu MARILLA, flosculе
Puellularum, te exseris
Erectulis cincinnulis,
Demulsa veris halitu, &
Fonticuli Charitum scatentis
Perfusa rore limpido.
Tui micant ocelluli,
Vt noctilúcæ stellulæ.
Tibi labella purpurant
Æmula flammeolis corallis.
Perlævigata marmora
Eburque candidißimum
Manus tuæ purißimæ
Vincunt: manus inquam tuæ

Lacteolo niveæ decóre.
Morum insuper decentium
Politula elegantia,
Et blandicella suavitas,
Venustioribus poli
Cedere nescïerint Deabus.
Ante omnia est, quod me allicit;
Loquella, liquidißimò
Dulcißimoque nectare
Omnique melle dulcior,
Atthides ambrosiis quod olim
Ex herbulis apiculæ
Legére. Delibutus his
Tibi est palatus guttulis,
His delibuta guttura,
Línguaque, & ipsa labella bella.
Quòd si ipsa tu uno & unico
Me suaviere suavio,
Aut osculeris osculo,
Aut basies me basio,
Dulcisonum tibi cantitare
Melos parantem: nectaris
MARILLA pol dulcißimi,
Tuique mellis optimi,
Tuæque liquidißimæ
Particulam imbiberim medullæ.

AD CAMILLAM MORELLAM.

CAMILLA doctarum inclita virginum
Alumna, sacri gloria verticis,
Quem Phœbus augur cum Camenis

Incolere ante alios ſuëvit:
Quænam auſpicati munere te poli
Produxit Eos? quæ tibi candido
Fulſere in ortu tam benignê
Sidera? quod genitale ſignum
Naſcentem amavit tot nitidiſsimis
Ornare donis? Haud ego te genus
Mortale, MORELLA*que cretam*
Stirpe reor, ſed Olympiorum
Sanguen Deorum. nam niſi conſpicer
Divinius quiddam ac generoſius,
Suprâque vulgarem Minervam
Plebis, ineſſe tibi CAMILLA:
Vnum infimorum me, licet, æſtimes;
Vnum invidorum me ſimul arguas,
Qui te, quod uno omnes tibi ore
Dant facile, ſpoliare partæ
Præconio alto laudis, ut æmuli
Solent, malignê coner, honóreque
Privare digno, debitisque
Ellogiis, celebrique famâ.
Sed tantum abeſt, ut noxia quæpiam
In me reſídat talis; ut obvius
Hoc pectus ultro amplexer ulnis,
Hoc venerer caput, oſculerque
Manum, atque ſanctam te veluti Deam
Supplex adorem. Quod niſi ab intimis
Præcordiis manare credis,
Ex animoque loqui MELISSVM
Sentis: amorem cui fatear meum,
Facesque amoris? qui vehementior
Tanto eſt pol in te, Diva; quanto

Suspicio magis expolitam
Doctrinam, & artis Pieriæ decus.
In queis perenni non ita floruit
Honore Sappho culta, nec sic
Filia Sulpicij diserta;
Vt tu vigescens carmine nobili
Puella præstas. Non ego te colam,
Germana Musarum CAMILLA?
Non ego te Charitumque ocellum,
Tuique Phœbi delicias vocem?
O viva imago Palladis! o catæ
Medulla Peithûs! o renati
Flos redivive CAMILLA *sæcli!*

AD ROSINAM.

VIRES *ingenuæ, cúraque virium*
Quæ sanitatem in corpore temperat,
Te cedro faciunt parem
O ROSA *vere tepenti.*
Nunc lauro similis, nunc tiliæ mihi
Vidêris. ultro te Melitusides
Cingunt rore thaláßino,
Bácchare Flora coronat.
IN CVRA *Charitum* FLORIDA *semper* ES:
Cultu Thaleiæ mascula roscidæ
VI FRONDES ALACRI: *comæ*
Luxuriantur in auras.
Flores quale furens Auster amygdalis
Decußit, ævi flos cecidit mei; aut
Ceu bruma aspera vineas
Despoliavit honore. vineyards

Arentes refove lux mea amygdalas,
Siccosque succis imbue palmites:
Gemmas palmes aget novas,
Trudet amygdala flores.
Tunc vel sub medij triste Capri gelu,
A VI vigoris perpetuo tui
FLORENS DICAR, & altior
Abiete sidera tangam.

AD CAMILLAM MORELLAM.

VIRGO Castaliis nomen ab artibus
Æternum merito nacta; decentior
Horis, pulchrior Hebê,
Scintillantior Hespero:
Quam quinas aveo per trieteridas 15 annis
Cum desiderio cernere maximo, 1564
Ex quo prima diserti, 15
De te scripta tuisque item 1579
Musis, VTENHOVI carmina legimus.
Ni te Teutonici subtrahis oribus
O MORELLA poëtæ,
Aut semotior invides
Nostris luminibus lumina: fac tui
Spectandæ liceat, si pote, copiam 1.203
Impetrare, tuisque
Tandem colloquiis frui.
Si non dura geris pectora cautibus,
Si non difficilem dant aditum fores;
Hos ipsos rogo saltem
Ad dextram niveam lubens
Pervenisse sinas, simplicis evidens

Argumentum animi, non adeò malos
Versûs, quos meus ardor
Iucundis citharæ modis
Expreßit, Latij pectinis æmulos.
Ah quei dura fores, quam teneris piæ
Eduxere Camenæ,
Vatum numina, ab unguibus?
Ah quei dura fores, cui labra primitus
Mitis Leucothea, labra coralliis
Decertantia rubris,
Rivo lactifluo imbuit?
Ah quei dura fores, nectare cui scatens
Lenes lingua sonos edit, Hymettio
Tinctos rore, favisque
Hyblæarum apium litos?
Quid multis moror? en sponte suâ patet
Indivulsa bonæ janua gratiæ,
Et postes ab amico
Se gaudent venerarier.

AD ANNAM PALLANTIAM.

ECQVID *sub patrios Lares*
Redux ab adsuetâ VTENHOVI *domo,*
O PALLANTIA, *doctis*
Invigilas Musis, & amœniorum
Oblectamine carminum
Deducis ævum strenua, nunc diem
Fallens, & modò noctem
Præcipitans insomnis? Vt hoc utrumque
Ex te audire lubens velim!
Ne linque, amabo te, studij ratum

Istiusce tenorem;
Neu patere inceptis aliquid, quod obstet
Forsan, cursibus injici:
Velut ruentes sponte suâ obviam
In laudem arcta jugales
Frena retrorsum urgent, rapidoque vector
Dat sufflamina currui.
Natura præstans, arte valentior,
Te præclariter auxit
Dotibus excellentibus, ac Minervæ
Concertare dedit catæ.
Huic tu palæstræ jam valediceres?
Non, non sic erit. Vltra
Quin jubeo te pergere, progredique
Quàm longè potes. Artium
Campus renatarum usque amat excoli.
Te verò decet, ANNA,
Tam celebri quod nomen adepta famâ es
Semper reddere clarius.
Nam quo puella es nobilior domi,
Hoc illustrior atque
Splendidior virtus tua post cluebit.

AD CAMILLAM MORELLAM.

LIMPIDOS *ab uberi*
Scaturientes fontis amne rivos
Si quis inæstuanti
Heu viatori negitet, nonne magis magisquè
Aridam negans sitim
Accendet; ut quæ Tantalo appetenti,
Jamque ferè bibenti,

Rursus a labris fugitat conscia lympha culpa?
Hoc idem mihi hospiti
Celtarum in oris forte commoranti
Accideret, CAMILLA;
Si flagrans adsecla tui, quod tibi dulce pleno
Manat ore, nectaris
Privarer haustu, queisque per tot annos
Discupij irrigare
Corda, sermonum placidis abstraherer fluentis.
Ah resolve, amabo te,
Resolve labrorum illa eburna claustra,
Et sine delicatas
Melleæ venæ scatebras jugiter exsilire
Protenusque fundier;
Libare tantum quas pudenter optem,
Si (quid enim recuses?)
Prolui totis vetitum est. Numquam etenim remissâ
Mente conquievero,
MORELLA, quin (quæ summa postulati est)
Dulcibus Hippocrenes
Ex tuæ lymphis riguos eliciam liquores.
Euge suave corculum!
Euge o voluptas blanda Gratiarum!
O geniale mulsum!
Roscido fauces aperi sácchare dulciores,
Atque floridissimum
Emitte succum, quem siticulosæ
Lambere apes Melissi
Gestiant, circùm alveolos murmure bombilanti
Stridulisque pinnulis
Densê volantes. Nil tibi est pericli:
Namque favi CAMILLA

Mille post ad te redient fenore cum ter amplo.
Interim satis tibi
Superque sit, si, quâ frui laboro,
Scripsero mellilinguem
In tuis Suadam labiis usque tenere sedem.

AD FRANCINAM.

FRANCINA, Divarum ætherium genus,
Quæ fronte rectâ conjugium IOVIS,
Bellis Minervam æquas ocellis,
Et roseis Venerem labellis;
Quid pro beato nunc tibi basio,
Jubente quod non ferre BAIFIO
Nobis recusasti, rependam?
Quid tibi retribuam merenti?
Vt illud ipsum nectareum osculum
Spes expetivit nulla, nec ad meum
Votum vel optatum venire
Mens mea tale aliquid cupivit;
Sic fortuito te mihi dante, eo
Jucundiusque & gratius accidit,
Quo pulchriorem te necesse est
Confitearque venustiorem.
At forte ne te pæniteat dati,
Hoc scito, nullam mi neque in Ausonum
Oris, neque in tellure Gallûm,
Quos iterum ecce adij, dedisse
Vnquam vel unum (juro ego) suavium.
O virgo, labias credito virgines
Libasse, nullis antè tactas
Feminei labij salivis.

Vates pudicis vatibus ac piis
Adscribor, & castum Aonij gregis
Frequento cœtum, queis perenni
Nomen honore tuum sacrabo,
FRANCINA; ut ætas postera tam diu
Miretur illud, quàm tibi carmina
Hæc nostra duratura verê
Auguro perpetuos in annos.

AD CAMILLAM MORELLAM.

TITAN Erigonæ propinquiores
Admorat radios, iubâ relictâ
Vapidâ Leonis rapidi;
Cum tua se dedérunt mihi limina
Perlibenter aperta, teque vultu
Et blandis facilem CAMILLA verbis:
Tetigique dextram, labiis
Mollibus osculandam; simul obtuli
Meæ primitias tibi Camenæ
Vates. grande etenim nefas putabam,
Sine debitis carminibus
Tam celebrem alloqui velle poëtriam.
Nam mentem subiit, fuisse moris
Hoc antiquitus, ut sacras Deorum
Aditurus ædes, aliquid
Muneris exhiberet, reverentiæ
Ergo, numinibusve numinumve
Signis. Tu Dea viva, tu Minervæ
Suboles, recepisse nihil
Frugis ab hocce cultore Heliconidum
Feraris? nihil aut tulisse honoris

Ab illo, tua qui perinde magni
Facit, hacque fecit tenus, ac
Post faciet plus numina, quàm diu
Vivet? Jamque abiere, virgo, bini
Menses, dum nimium silentis altam
Taciturnitatem tacitâ
Mente fero; vocatam nihilo minus
Te sperans aliquando reddituram
Par pari, simul ac venustiores
Elegos amicum est tibi, vel
Hendecasyllabos scribere floridos,
Seu quocumque modo lubet sonoras
Increpare lyræ fides canendo.
Avidissimo certè equidem, o
Culta CAMILLA, desiderio melos
Exspecto geniale. Quid moraris
Cunctabunda? quid in dies & horas
Tua differens scripta meis
Auribus atque ocellis manibusque item
Subtrahis? quid inaniter fatigas,
Suspensumve animum tenes hiantis?
Anime o fatigate morâ
Spem modò maximam concipe. Distulit
Respondere meis eo CAMILLA,
Compensaret ut hancce tarditatem
Locuplete penso, & modica
Vberioribus carmina versibus.

AD CLEREVANTIAS, MATREM ET FILIAS.

post Pitum francisci p. 131 Jan. 1 post 1576

SVRGIT exortu novus ecce Titan,

Candidas jani decorans calendas,
Luce Jucundâ faciente lætos
Rursus ocellos.
Qui recens stellis oritur secundis
Annus, eventum precor auspicatum,
Proferat vobis, mea cura Nymphæ,
Non sine plausu.
Proximus felix eat; inde prosper
Tertius, quartusque dehinc; itemque
Quinctus, & quotquot volet ordinato
Volvere Parca
Stamine exactis iterata fusis
Pensa. Vos nunquam bona derelinquat
Faustitas: mentem sit habere sanam
Corpore sano.
Te tuus conjux CATHARINA salvam
Salvus offendat, reducem ad Penates
Regis ex aulâ proprios ubi illum
Fors cita sistet:
Sospites & vos GIDEONA fratrem,
Spem VIENNÆI generis, reversum
Sospitem ex Chattis, videatis almæ
Opto sorores.
Maior hinc natu niveam parentem,
Facta maturis genitrix beata
Nixibus, reddas aviam tenellæ
Pignore prolis:
LOI tu sponso sociere pulchro,
Virginum flos intemerate; tuque
In modum myrti generosa crescas
O AMARYLLI.
Summa quæ voti? nihil ut sinistri

Accidat vobis vel inauſpicati.
Hæreat BOISSARDVS *in hac amicus*
Parte bonorum.

AD ROSINAM.

HÆC *labella, quæ rubebant pulchriora ipſis roſis,*
Puniceæque flore mali, flammæo papavere,
Et purpurantibus corallis:
Hæc labella, ſuaviando vellicata centies;
Hæc labella, morſicatim baſiata millies,
Fragrantiora odore myrrhæ:
Febre nunc adflicta acutâ, & horrido (malum) gelu
Tota livent, tota pallent. Luror ipſa reddidit
Pallentiora frunde buxi.
Jam genarum honos, & omne evanuit circùm decus:
Jamque ocellorum albicantes hirquulos auriginis
Infecit heu crocus malignæ.
Me miſellum, qui tui ſic ora vultûs intuor!
Te miſellam, quæ levari mi nequis tanto malo,
ROSINA, *crux mea, & gravamen!*
Ah ſi acerba hæc ſuſtinenda pœna vênit, cur mihi
Suſtinenda potius illa non venire maluit?
Pro te ægritudinem tuliſſem,
Tot paroxyſmos ſubiviſſem. idque nunc faxim lubens,
Te modò iſtac liberatam peſte bella Sanitas
Reviſat, adferens ſalutem.
O bona adſis ſoſpitatrix, & meam tali illico
Fac puellam febre ſolvas: quam meo ipſe in corpore
Ni ferre ſentiam, dolorum
Me caterva vexet omnis, arguatque criminis,
Protuliſſe falſa. ſed tu lux mea, & vita o mea,

Me vera non negas loquutum.
Nam paratum ſic habes me (quod quidem ſæpe hactenus
Ipſa es experta) ut neceſſum ſi ſit, & Fata urgeant,
Pro te haud mori uſpiam recuſem.

AD CAMILLAM MORELLAM.

VT ſilet, vocisque ſuæ ſonorem
Abdit arguto Philomela cantu,
Donec adverſæ glaciale brumæ
Fregerit algu
Veris adventus, ſpatioque tento
Creverint dies Zephyris aprici:
Sic diu quæ conticuit, ſuaque
Plectra Thaleiæ
Diſtulit ſeras quaſi muta in horas,
Virginum MORELLA *novem perennis*
Fama, jam novas referente Jani
Luce Calendas,
Verticem & flammâ propiore noſtrum
Sole tacturo, labra melle dulci
Paſta ſeſamoque, dehinc ſuâpte
Sponte reſolvet.
Auribus voces bibulis amœnas
Hauriam cùrâ vigilantiore,
Quàm lyram Sapphûs teneræ canoram
Lesbia pubes
Audiit, Phaonve canentis ardor;
Aut Tanagrææ modulis Corinnæ
Favit applauſor, criticusve cenſor
Sub Jove nudo.

Non ego importunus in hoc, ut ægrê
Aut tibi aut tuis faciam Camenis;
Admonens, tandem reseranda clausæ
Vincula linguæ,
Nec per ambages remoramque tantam
Esse suspendendum animum petentis,
Qui tuæ dignis Genium Minervæ
Provocat ausis.
Candidê tecum loquor, o CAMILLA:
Candidê mecum loquere ipsa contra, &
Pauculis desiderio flagrantem
Versibus exple.
Quanta enim fibris avidis cupido in-
Æstuet tuos numeros legendi,
Tute mi testis. cave nostra porrò
Vota moreris.

Peronnelle de Champagne

IN OBITVM PETRONILLÆ CAMPANICÆ, VXORIS IACOBI COMITIS MONGOMERII.

NYMPHÆ *Matronides, vosque, propinquior*
Sanguis Dearum Franciadum, Deæ
Primos trahentes stirpis ortûs
Lympharum a patre Sequanâ;
Adsitis, calidasque ubere lacrimas
Manate fletu, nec laceris genis
Comisque parcentes, nec ipsis
Crudo verbere cordibus.
Ecquæ funereum lex facere heu vetet
Lessum eiulantes? Inclita (proh dolor!)
Concessit Heroina fatis,

SVZÆI comitis soror,
Et MONGOMMERII conjugium tori;
CAMPANICÆ flos atque decor domûs;
Haud inter illustres locandæ
Postremâ serie loci.
Ah luges merito tam caput aureum
IACOBE, Gallûm ab rege vetustior
Origo descendens Gomèro.
Bis binas trieteridas
Tecum pacifico lux tua, quam gemis,
Vixit cubili; te cupidissimo
Amore semper prosequuta,
Quanto nec pia Julia
Pompeium, solidæ nec fidei memor
Alcestis Admetum, aut teneræ viros
Lacænæ amarint, ceteræque
Matres, historicis libris
Auctorum veterum quàm celeberrimæ.
Gliscente belli turbine civici,
Adversa contempsit virili
Fortis mente pericula;
Præstans magnanimæ corda viraginis;
Seque ipsa constantem insuper arduis
In rebus, imperterritamque
Præbens quottidie magis.
Non illam Oceanus gurgite naufrago,
Non prædo in undis, non aliena humus
Deterruerunt; quin remotum
In longam usque Britanniam
Sectaretur, amans usque adeó tui:
Qualis refertur sponte sequuta vel
Hypsicratea Mithridatem;

Vel

Vel rarißima Lentulum
Virtus Sulpiciæ. Quid, quòd & ultimis
Ostendit ausis, quàm tibi fida, quàm
Pertæsa non esset laborum;
Prægnas cum properaret in
Hanc urbem, celeri vecta malè essedo,
Dijudicandæ sollicitans rei
Processum? ubi semestrem abortum,
Motu quassa uterum gravi,
Chirurgûm medicis auxiliantium
Commisit hei frustra artibus. unde ei
Fatalis intentavit hora
Mortem, non sine maximo
Plorantum gemitu, & numina præmodum
Crudelia unâ voce vocantium.
Heu sortem acerbam, o PETRONILLA,
Sexûs feminei decus!
An non te potuit solvere noxio
Diana partu? non potuit Cypris
Succurrere ægræ, Cypridisve
Mater? non potuit Dea,
Cuius tu Genium atque ingenium catum
Referre noras? non opifex potens,
Scitusque Latôus medendi,
Inventor melicæ lyræ?
Nec Musæ comites? Heu pudor omnibus
Vobis probrumque est, tam quòd amabilem,
Quòd tam pudicam, tamque castam
Et pulchram, atque adeò piam
Nymphen, Francigenas inter Amázonas
Excelsiori pectore præditam,
Paßi estis o Divi perire.

Nam quæ gratia moribus
Et dictis inerat! quæ reverentia
Ad se trahenti quosque modestiæ!
Astris refulgentes ocelli,
Rubris ora coralliis
Certabant. Aderat rectior entheæ
Statura formæ: tum gravitas decens,
Et plena maiestatis altæ
Jucundißima comitas,
Mentes pelliciens ad studium sui
Verumque amorem; scilicet invicem
Sic temperata, ut nescias pol,
Vtra excelluerit magis.
En unquam melius labra loquentia
Audisse jures, sive disertius?
Suadæ medullam quippe dixes:
Tantum dædala mellei
Natura addiderat nectaris ádfatim
Linguæ. Fluebat sermo domesticus,
Scaturientis limpidum instar
Fontis, purus & integer,
Nullo luxurians laxius ambitu:
Id quod, soluto quæ numeris pede
Scripta exaravit, ac ligato,
Testatum faciunt satis:
Ob quæ debet ei Gallia plurimum,
Dignæ profecto, cui tumulum optimi
Quique & Poëtæ rhythmicique
Ornent versibus aureis.
Nos saltim attigimus pauca; locum, ut decet,
Primum annuentes indigenis. tamen
Post fata qualicumque lætos

Officio hoc fore credo Manes.

IN NVPTIAS IAQVELYNNÆ CHARRVÆ AVRELIANÆ.

IAQVELYNNA Celticarum
Flos decusque Naidum,
Pulcher quas Liger amnis
AVRELIÆ pulchro in sinu
Progenuit speciosiores;
Ades huc ades, tuumque
Intuere blandulis
Æstuanter ocellis
MAILLARDVM, & ex Hymettiis
Mellea verba refunde labris.
Tua forma cepit illum,
Cepit elegantia,
Et dulcedo loquellæ,
Morumque grata suavitas,
Et lepor ingenij decorus.
Viden' ut calore magno
Tostus ardeat? viden'
Impotentia flammæ
Cor eius ut sæva ustulet,
Æstus & interiorem ad ossa
Rapidê exedat medullam?
Digna es ipsa amarier:
Dignus is redamari.
MAILLARDE gaude. lux tua, &
Vita, pari calet igne amoris.
Veneris favor benignus,
Mutuisque nexibus

Claudium
f. 260

Musarum Charitumque
Devincta utrinque gratia
Conciliavit opus jugale:
Opus ad quod æqua Juno
Colligandum adingerit
Lentæ vimina vitis,
Nec non glycyrrhizæ utilem
Virgam, ederamque tenaciorem.
Niveam Cupido ceston
Matris implicat lubens,
Cingulum geniale:
Quo nupta primum innexa, fit
Ætheréis similis Deabus:
Thalami ad fores pudici
Cantitate Adonides.
Hymen o Hymenæe;
Æquale par accopulas
Mitis Hymen, Hymenæe mitis.
JAQVELYNNA *amat maritum*
Casto amore CLAVDIVM.
Hymen o Hymenæe;
Promitte patri filium
Comis Hymen, Hymenæe comis.
JAQVELYNNAM *amat maritam*
Puro amore CLAVDIVS.
Hymen o Hymenæe;
Promitte matri filiam
Dulcis Hymen, Hymenæe dulcis.

AD CATHARINAM PVISIAM CHAMEROLLIAM.

CVM læta nostris semideæ parem
Gressum intulisti Nympha Penatibus,
Tuoque conspectu sereno
Exhilarare novem sorores
Dignata es, ingens o CHAMEROLLIÆ
Decus propagis PVISIA; ne siem
Salvus, nisi altâ Nonacrinam
Fronte superbam Atalantan esse
Præstó putarim; quippe viraginem
Illam staturæ magnificæ refers
Proceritate, & bellicosam
Vertice Amazonio Camillam.
Te forma præstans nobilium trium
Laudi Dearum, queis Paris additus
Et censor & judex, adæquat:
Te gravior Tyriæ Elisæ
Incessus ornat: te Charitum decor
Et gratiosam & reddit amabilem:
Te lingua facundam diserto
Arguit eloquio, paremque
Pithûs, rigentes flexanimo sono
Ducentis ornos, dúraque marmora.
Adhæc (quod admirantur omnes)
Tanta pudicitiæ tibi usque
Est cura, pulchræ quanta nec Helchidi
Fuisse, nec castæ Icariotidi
Comperta quondam, quas sacrâque in
Historiâ legis & profanâ

Celebriores. Sed pietas tua,
Verique cultus numinis, haud sinit
Te non honestatem verendam
Assiduê ante oculos habere:
In quâ jugalis quin thalami velis
Cara educandas pignera filias
Domo paternâ, quis negabit?
Præcipuê tibi LANCELOTVM,
Raræ puellum juppiter indolis,
Verê institutum moribus aureis
Sanâque doctrinâ politum
Rite dabit ÇATHARINVS ille
DVLCIS, loquellæ quem decorat lepos,
Suavique manans pectore comitas,
Rerumque multarum per orbem
Cognitio, variæque linguæ.
Hunc nacta, de caro optima filio
Promitte patri quæque. Adoleverit,
Vobis & illi haud pænitendo
Reddiderit memor ore grates.

PAVLI MELISSI SCHEDII FRANCI

MELICORVM LIBER QVARTVS.

AD ELISABETHAM ANGLIÆ REGINAM.

LEGISTI *numeris quas dedimus Pindaricis strophas:*
Legisti Melicωn treis alios libros;
Quorum primus, ELISA,
Magnorum inclita Cæsarum
Et Regum atque Ducum, quos celebro, numina continet,
Alter se Comitum nomine venditat,
Illustrique catervâ
Clarorum ante alios virûm.
Castis virginibus tertia, nec non Heliconiis
Consecrata viget pagina feminis:
Inter quas tua virtus
Tanto splendidior nitet,
Quanto nobilius laude novâ promerita es decus,
Nymphis præ reliquis sic radians, uti
Stellis endo minutis
Scintillante Venus face.
Quartus nunc sequitur cum sociis legitimo liber
Comprendens seriem temporis ordine,
Annorumque juventæ;

Vt quemque Aoniis aquis,
Non Zytho cecini, vel Bromij potibus ebrius.
Namque & Nephalie ſobria ſobrio
Puram e fonte bibendam
Lympham Clitorio dedit,
Suadens indolis atque ingenij vim moderarier
Leni temperie. Quæ ruit impetu,
Ceu torrentibus undis
Spumas ſáxaque multa agens
Transalpinus Iſax præcipiti volvitur agmine,
Hæc oblíta ſui ſæpius obvios
Intus vena liquores
Inconſultior eggerit,
Buccæ quo vacuum cumque modo prompta repleverit,
Et vano ſtrepitûs obtuderit ſono
Conturbatior aures:
Qualem gutture ab improbo
Anſer clangit iners aërias per nebulas volans,
Cygnorum opprobrium ſuave canentium.
Tu REGINA ſuſurris
Sic adplaudito næniis,
Vt non tam numeres, quàm trutinâ, quæ cano, pondere.
Veſtras Auſonio carmina barbito
Divulgantia laudes;
Europæa per oppida
Non ſolùm celebres, verùm etiam (ſi Genius favet
Cœptis) perque Aſiam, perque Libyſtidis
Oræ tesqua, novique
Orbis multiplices plagas,
Famæ præpetibus remigiis, atque adeo omnium
Vatum judicio ſic memorabiles
Cuncta in ſæcla futuras,

Vt faustißima posteri
Hæc, queis vivere te contigerit, tempora prædicent,
Ævi participes nonnihil aurei,
Adscribentis Olympo
Te æternis graphiis Deam.

AD HIERONYMVM WOLFIVM.

TANTIS *Amores me sibi vinculis*
Accopularunt, ut neque fortius
Cauti Prometheus, nec retortis
Arctius Andromede catenis
Sint alligati. num mihi Gordios
Impune nodos irresolubiles
Anceps Alexandri machæra
Discidio fragili resolvat?
Constringe VOLFI *mutua valdius*
Hæc fibularum labra tenacium,
Hamoque circumda trilici
Brachia Amicitiæ fidelis.
Annecte firmos candide circulos;
Quales Olympi Jova domestici
Nec firmiores nec tenaces
Cardinibus magis applicavit.
Hinc te per altas ætheris orbitas
Sublimis infer, Mæonio pede
Momenta natalis diei
Pandere Francigenæ Melisso.
Te, quid figuris Zodiacus ferat
Obliquus, & vim noscere siderum
Fixorum, & erronum meatûs,

Vranie docuit magistra.
Insomne, dices, ut caput ignei
Draconis ortu surgat, & albuli
Horoscopo sit juncta Cycni
Cauda, viâ in liquidâ volantis:
Juxtâque apertas Pegasus inferat
Sublimis alas; Pegasus, arduâ
Qui calce rupem verberando
Aonias reseravit undas.
Dices, ut Orphei Threïciæ lyræ
Stellam ministret Cypria dexteram; &
Devexa præceps ima cæli
Occupet Oarion; sed alto
Victor triumphet Phillyrides polo,
Senex ad unguem qui citharæ sciens
Præceptor instruxit canentem
Æaciden. Referes, ut almo
Soli Venusque & Mercurius comes
Sint inquilini Eudæmonis ædium;
Quâ curvipoples limitatis
Ægoceros stabulat sub antris.
Porrò minaces Falciferi manûs
Canes, aristam qui prope Virginis
Exspicat: hinc Martem cruentum,
Verberaque anguinei flagelli;
Hostes professos conjugialium.
At non omittes retrogradi Jovis
Robur, potestatemque Lunæ
Prosperiore loco micantis.
Tandem explicatas auguris in modum,
Divine VOLFI, *sortilegi vices*
Fatique Fortunæque (quantum

Astra Deüsque sinunt) recludes.
Divina fari verba tuum est: tuum est
Celsas in arces scandere. Lubricis
Vtcumque nos metimur astra
Visibus, ah humiles videri.
In me supremi (sentio) numinis
Prædestinato vis agit enthea:
Verùm supinato reclines
Mox eadem mihi tardat alas.
Frustra volatu Dædalon assequi
Tentaro: frustra Persea finxero.
Frustra laborat præpeditus
Bellerophonta sequi viator.

AD IOSEPHVM SCALIGERVM, IVLII CÆSARIS F.

EN TE nunc iterum meis ocellis
Quantus quantus es, o propago Divûm,
Venerande IOSEPHE, palam
Exhibuit videndum per imaginem
Somni conciliator ipse Morpheus,
Planè ut sæpius antea. Ruebam
Manuum tenaci cubito
Adproperans in amplexum, & in osculum
Festinus rapiebar appetitum.
Nunquam pol neque te uspiam locorum,
Neque adæmulatam effigiem
Artifici intueri similamine
Contigit mihi: jurò, jurò sanctè.
Vnde ergo faciem tuam & staturam
Mihi conspicari licuit,

SCALIGER? unde transmissa sub has meas
Palpebras per inane, forma sese
Spectris insinuavit ipsa vivis?
Quid acumen adfers Sophiæ?
Næ, sit oportet ingens amor ille, amor
Absentem potis advocare amicum
Divinæ radio capace mentis.
Nimia illa cordis calidi
Fax, animique desiderium trahax;
Tum quæ nocte diêque ventilatam
Argutatio cogitatioque
Speciem modis mirificis
Format imaginando: peridoneum
Post, artûs requiete alente fessos,
Sensibusque oculisque præfigurat
Simulacra seu Peirithoi
Euryalive, seu Theseos optimi.
Sed jam crediderim satis superque
Illusisse mihi ista somniando.
Reliquum est, uti quàm cupido
Lumine viderim umbram similem tui;
Per phantasmata cæca contigendam;
Contra tam cupidê ipse membra aperti
Modò præbeas corporis his
Vultibus intuenda, o animæ duplo
Plus quàm dimidium meæ. Parumper
Præstolandum erit. at manûs negatas
Decimæque pensare moras
Meßis amarit una illa diecula.

Cinuss.
1178

AD NICOLAVM CISNERVM, TRIBVNALIS IMP. ADSESSOREM.

SVAVIDICVM *resonis poscor melos integrare nervis,*
Seros in annos posteris canendum.
Huc ades o CISNERE. *lyram cape, candidumque mecum*
Virente crines pampino revinctus
Natalem celebra. ter & o quater invocemus altum
Musas novenas, Gratiasque trinas,
Sobria libando Rhenensia, Franculæve pressos
Vitis liquores, Neccharisve dona.
Cantemus pariter. viden' ut bona signa dent hianti
Lauri melódo, proximæque myrti?
Idibus Octobris Musæ, mea cura, Mantuanum
Videre natum primitus Maronem.
POSTHIVS *has Germersemius quoque, Gratiarum*
Ortu beato consecravit idûs. [*alumnus,*
Hunc, medicum & vatem finxit catus artium magister;
Illum, poëtam nemini secundum.
Ille vagum Tiberim tenuit fide Minciumque doctâ:
Hic (ecce!) Rhenum sistit atque Mænum.
Alter curam habuit culti gregis atque ruris: alter
Curat potentum sanitatem & hortos.
Condidit æternas chartas Maro: Posthio futuris
Æterna libris inchoata fama est.
Indelibatam Andinus sibi gloriam paravit: Virgilius
Intacta laus & Posthium sequetur.
Suggere quod reliquum est, Phœbi decus o, poëticæque
CISNERE *turbæ fautor arbiterque.*
Ingrediens priscis rem laudibus, inclitam recenti
Virtute præco gloriam meretur.

AD IOANNEM HAGIVM FRANCVM.

De obitu Petri Lotichij Secundi.

1560 die 7 Novemb.

IANE, o SECVNDI prime sodalium;
An fama pennæ verbere Noricos
Petivit agros, lugubremque
Mæsta obitum tibi nunciavit
Clari Poëtæ, plus oculis tuis
Subinde amati? Me prope nuncius
Funébris a Nicro huc profectus
Terrifico exanimavit ictu.
MÆNVS *stupescens attonito parem*
Nymphæque tristes me, velut antea,
Vix nosse præ squalore dicunt:
Vsque adeó mihi luctuosus
Est pectus angor. STYRMERIAS *genas*
Coram videres, óraque RVGERI,
Queicum hospitatus sum; recenti
Vtraque pallidiora cerâ
Jurare posses. Occidit, óccidit
Haud parva nostræ gloria FRANCIÆ,
Flos ille vatum cultiorum,
LOTICHIVS, *Charitum voluptas,*
Leposque Musarum, & nova Apollinis
Imago, nostris vix modicos dies
Ostensa terris. Sicne linquis
Triste solum, & petis astra? sicne
SECVNDE *amicos deseris, & secas*
Spem curtam amicorum? heu breve & irritum

Stamen vacillantum Dearum!
Heu subito cita fata casu!
Venisse me, messem ante modò unicam,
Ad MYRTILETI mœnia, nec tuos
Vidisse vultûs, o SECVNDE;
Nec sociam tetigisse dextram?
Habere nullam abs te Schedium notam,
Nullum & charactêra ingenuæ manûs?
Ecquis Poëtarum recentum
Nunc Elegos canet, Eclogasve
Æquê elegantes? quis pedis impares
Modos Phalæci? Cui dabitur, bono
Æquare dignam posse versu
Phyllida, Callirhoënque pulchram,
Longoque amatam tempore Claudiam?
Vt hoc præoptet quis, tamen anxium
Frustra laborem sumet, HAGI,
Sidera ni faveant aventi
Movere plectrum. quin sciet hoc idem,
Si promptiorem quis (sed enim boni
Nascuntur, haud fiunt, Poëtæ)
Possideat Genium Secundi.

AD CONRADVM DINNERVM ACRONIANVM.

ALVMNE Musarum, decusque
Patriæ, Suevæque gentis gloria
DINNERE, Phœbi purpuratis
Clarior surgentis ortu vultibus:
Tuo faventes en honori

Candido, lucem rogamus candidam,
Quotquot Medusæis Poëtæ
Rivulis lavamus ádfatim labra.
Plaudit tibi novem corona
Virginum, cum Gratiis decentibus.
Surgit tibi Latóus heros,
Frundibus comas revinctus laureis:.
Nymphæ colentes uda ripæ
Fertilis fruteta gaudent Mænides.
Arridet usquequaque vernis
Collibus nitens amœnum apricitas.
Spargit rubente humum roseto
TYNDARIS, *miscetque lilia albula:*
Funditque olentes picta florum
Mater heic & flosculos & herbulas.
Ergo novâ DINNERE *macte*
Gloriâ, nostro æqua consultum duci
Adscite, præsentis diei
Terminos signes lapillo candido;
Et delibutus adfluente
Gaudio læteris exsultim licet.
Sparten adeptus es cupitam.
Postumi contingat ut custos tori
Pudica, nil minus studeto;
Quo tibi reddatur illa pulchrior
Ornatiorque Sparta. Mundi
Sis herus licebit, audias item
Latê tyrannus; ipsa desit
Pectori solatium mæsto ferens
Serena conjux: hercle mundus
Amplius nec mundus est, nec esse quit.

AD IOANNEM POSTHIVM GERMERSEMIVM.

QVONAM *ista*, POSTHI, *Barbaries ferox*
Nostræ occupavit Teutoniæ plagas?
Quo prava consuetudo sævos
Inveteravit apud Cyclópas,
Vt nil in usu sit mage, quàm scyphis
Certare, & haustûs ordine Bacchicos
Diesque noctesque integrare; &
Nobilium juvenum solutis
Versantum in aulis non modò perdita
Lymphare sumpto pectora toxico,
Verùm & frequentantem cathédras
Gymnasiorum ubicumque cœtum?
Quocumque vertas lumina, nuspiam
Potu vacabis. Pestis in omnibus
Hæc regnat antris angulisque,
Sponte recepta, & amata, & ulnis
Ambabus amplexata libentius,
Quàm vita frugi & sobria. Fluctuum
Levere citius spumeorum,
Prensus in undisonis procellis,
Turbante Santonica æquora Circio;
Quàm libereris turbine adóbrutus
Bacchantum oborto, gurgitumque
Ingluvie violentiorum.
Probrosa labes hæc, sceleris rea,
Pro liberali se mihi venditet
Virtute, POSTHI; *nobilisque*
Nomen Amicitiæ tuendum

Ementiatur? Mitto Académias,
Quas ceu popinas visere publicas
Plerosque cernis combibones:
Mitto, licent quibus omnia, aulas
Culpatiores. nam mihi nulla adhuc
Censura morum credita, nec fides
Commissa legum sanctionis.
Queis studium est veteres Poëtas
Velle æmulari, carminaque inclitis
Jugare nervis; hos ego crebrius
(Proh crimen!) insanâ furentes
Ebrietate madere miror,
His vulgus applausum & nova gloriæ
Præconia addit, sint quasi nónnihil,
Totamque tales Hippocrénen
Imbiberint gumiæ atque ventres.
Fontes Camenarum, ubere limpidum
Venâ scatentes, jugiter irrigant
Bonis Poëtis sobriisque
Corda animumque vigentiorem,
Non ructuosis hisce gulonibus,
Siccare natis dolia, & infimas
Valenter exanclare fæces,
Non sine pernicie juventæ.
Ne forsan horum par alicui puter,
Existimanti Téutonas ebrios
Audire ad unum omnes vel esse;
Plurima pars ut opinionem
Hanc (exterarum intellige gentium
Cives honestos) mente ita fixit, ut
Vix credat aliter: provideto
Mi Pylade, & mea vindicato

A criminosis nomina vocibus.
Quippe ebriosos exsecror oppidò, &
Quos nunquam amavi, semper odi;
Quique odio mihi, nunquam amabo.

AD FONTES FRANCIÆ.

LIMPIDI fontes, & amœna pulchris
Fontium rivis loca, vosque Nymphæ,
Queis decem totos mihi nunc carendum
Amplius annos:
Ah siti vestros quoties anhelâ
Pressus optavi gelidos liquores,
Obviis possem quibus aridas re-
Stinguere fauces!
Jam sed heu multo magis acriusque
Tam salutares avidis petisso
Haustibus lymphas, peregrinus Hunnûm
Miles in oris:
Cæsarem Thracas meditantem in hostes
Arma, dum Martis studio sequutus,
Igneos sævi tolerare cogor
Sideris æstûs.
Quàm velim molli recubare in umbrâ,
Quâ citis STRÆON sonat uber undis,
Frundeas inter corylos, virentes
Inter & alnos!
Consitos lætis patrios viderem
Vitibus colles, Cererisque campos
Fertiles, hortosque sacros, & antrum
Fontis aviti.
Heic ego evitans medio sub æstu

1566
+ 10 annos
Strey f. 65

Fervidos Solis radios & ignes,
Amne mersarem gelido calentes
Corporis artûs.
Interim (nam vos mihi denegatur
Cernere) o fontes, o amœna pulchris
Fontium rivis loca, vosque casto
Pectore Nymphæ
Millies salvete mihi. Perennes
Sint aquæ vobis, viridesque semper
Populi densâ corylique ripas
Frunde coronent.
Post gravis belli varios labores,
Post vices duras miseramque sortem,
Dulce post longos meminisse casûs
Ante malorum.

1566

AD VICTORINVM STRIGELIVM.

QVI primus a suävitate, ceu jocans,
Gentem vocavit Suevicam,
Musis amicus hic comesque Gratiis,
Carusque Cypridi fuit:
Hoc nemo quisquam nec venustius, nec est
Locutus unquam verius.
Tacebo comes, melleas, adfabiles
Matrum puellas gaudia;
Quas aut Nicer formosus, aut pulcher Lycus Lech
Nymphis creatas blandulis
Eduxit. unum te, STRIGELI candide,
Vel millium ponam loco:
Nil quippe suavius, nihil te mitius

Vidi, nihil jucundius.
Perennis instar fluminis facundia
Linguæ diserta profluit,
Quod fert Hymettus melle dulci dulcior,
Imbrique puro nectaris.
Suadæ medulla tu decusque gymnasI,
Tuæque flos es Sueviæ.
Quis me furorum submovens Phœbi choro
Ad arma concitat fera,
Tubas ut inter Martiumque claßicum
Nudo rigescam sub Jove:
Quâ flavus Istri brachium latum Arrhabon
Subit recurvis flexibus?
Næ dulce te coram loquentem audire, næ
Vultûs identidem tuos
Spectare malim, & usque perfrui invicem
Consortione mutuâ;
Senique pariter deditus Camerario,
Tiliæ sub umbrosæ comis
Sedens in herbâ, musicis Elystrium
Mulcere flumen cantibus.
Frustra ah dolemus. Quod nequit mutarier
Fatum necesse est perferam.

AD RHENVM FL. GERMANIÆ.

RHENE, *Nympharum pater, amniumque*
Rex, quot Almanis dominantur oris;
Sic suas Mænus tibi, sic Mosella
Misceat undas:
Pone turgentes age pone fluctûs;

Mitte conceptas violenter iras,
Meque vectoresque bonos phaselo
Devehe salvo.
Mens Agrippinis avet appulisse
Finibus, cyclique modo secundùm
Litora extentam locupletis urbis
Visere molem.
Ipse fecundis gravidos racemis
Palmites, frugesque novas, & hortos
Fructibus fetos, nemorumque silvas
Carmine dicam.
Splendidas urbes quoque cum beatis
Villulis, arcesque jugis in altis,
Et juga & valles, scatebrasque vivo
Fonte fluentes
Concinam. DRVSI *veterem colossum, &*
Téutoni Mavortis & Æsculápî
Fana cum castris, Vbiorum & aram
Nullus omittam.
Hinc Palatinos proceres ducesque
Lesbiis pandet fidibus Thaleia,
Francicâ regum fuerint ut olim
Stirpe creati.
Audiat voces melici Melißi
Colloquens antro genitiva Diva:
Aura tangendas resono sonore
Verberet aures.
Te sed inprimis cano; RHENE *felix,*
Quemque, curarum gravium levamen,
Educas ripâ laticem Lyæum
Dives utrâque.
Bacchus hos montes amat, hosce colles;

Bacchus has valles colit, hasce ripas:
Bacchus heic Aram ſibi conſecravit
Perpete ritu.
Subjicit versûs liquor hic poëtis,
Muſicis cantûs. Cereris valete
Cocta. tu vatis memor, i perenni
RHENE meatu.

AD IOAN. POSTHIVM.

MAGNVM iter emenſi nuper ab ultimis
Bellicoſorum finibus Hungarûm,
Vbi prima militando
Rudimenta peregimus;
Pannoniâ a tergo, & Bâvariæ plagis,
Et Lyco pulchræ flumine Sueviæ, Lech, angikus
Nemetumque agris relictis, Spire
Sublabente Coloniam
Cum ſociis privâ nave tetendimus. Cologne
Inde per munita oppida Belgicæ
Iter inſtitutum agentes,
Cæruli vada Sequanæ
Contigimus, lætamque amne Lutetiam.
Heic ſalutares accidit invicem,
Fideique pectorisque
Teſtes, jungere dexteras.
Jamque animus, POSTHI, fert Ligerim prope
Spumeum cursûs vertere, & Auream Orleans
Citò patriam AVDEBERTI
FLORENTISque avibus bonis Christiani
Viſere: queis vatum ſacra recentium
Turba divinos pro meritis litans

Memor, ut pium eſt, honores
Dextrâ Pallade deferet.
At mala quas cornix augur ab æſculo
Dictitat voces? ſcæva ea non bona eſt.
Viden' ut ferens ab aris
Spinturnix amet ádſitum
Tollere carbonem? Quàm metuo, brevi
Ne per adverſas urbibus heu manûs
Furioſa portet atrox
Mars incendia Galliæ:
Ipſa ruent bello fana, ruent domûs:
Occident fortes, óccidet inclitus
Vtriusque flos cohortis,
Multis non ſine cladibus.
Ah potius cauſam pacis, & otium
Poſce tranquillum turbida natio,
Et ab inquiete turmâ
Dehortare ſalubribus
Conſiliis regem. Nulla ſalus, fides
Nulla Gradivo. Tu pete Belgium,
Et ibi morare POSTHI.
Antuerpia jam tibi
Hoſpitium certum præparat. Inde erit
Vt pedem Eoæ Francidi creduas:
Tibi quippe deſtinatos
Illic MÆNVS *habet Lares.*

AD GEORGIVM BVCHANANVM SCOTVM.

TE *ſive chordas Pindaricæ lyræ, aut*
Horatianum tendere barbiton

Miratur Euterpe, canoram
Scita movere chelyn ſororum;
Seu te Maronis grandiſonâ tubâ
Laudes canendo cælicolæ patris
Stupet triumphantem, graueisque
Mæonidæ numeros tonantem:
Palmam, virorum præmia fortium
Contentioſis digna laboribus,
Concedat ultro jam neceſſe eſt
Emerito tibi, BVCHANANE.
Quàm VIDA *docti lumina ſæculi*
Vicit poëtas carminibus piis;
Tam plectra VIDÆ *ceterosque*
Tam potis es ſuperare vates.
Quòd ſi Camenis inferior tuis
Eſt noſtra Clio, debilis aſſequi
Sublimitates, verticoſi
Cui minitant juga celſa Pindi;
Muſæ memento dona bifariam
Diviſa. nam me multiplici ſono
Natura pangendos ab arte
Harmonicâ docuit canores.
His Rhenus, his & pérſtrepit Iſter; his
Et Albis, his & tu reboas Sala:
Hos Mænus audit, Nicrus audit:
Hos & amant mea cura Nymphæ.
Compacta virtus fortior in tuâ
Exſiſtit unâ. tu decus orbis es,
Vatumque princeps, BVCHANANE, *&*
Sol SCOTIÆ, *genitalis oræ.*
Certare Soli ſidera nulla ſint
Auſura, quamvis ſplendida maximê;

Nedum verecundæ Melissus
Franciados nigricans ocellus.

AD FRANCISCVM PORTVM ET THEODORVM CYSSAM.

Die natali suo

ANNVAM *quisquis revolutionem*
Siderum, cursûsque notat perennes
Solis, & Lunæ vaga menstruali
Cornua motu:
Tempus ut metis eat ordinatâ
Lege præscriptis, vicibusque certis
Mutui norint & hiems & æstas
Fœdera pacti:
Nonne divinum sapientis æquum est
Mentis admiretur opus, simulque
Cogitet, quàm sit brevis imminuti
Terminus ævi?
Vita casuro similis ligustro,
Vita labentis fugit instar undæ:
Mors rapax, horam properans, ahenâ
Falce propinquat.
Dum tamen leti memor adfuturi
Rite natalem celebrabo lucem,
Debitor vitæ, Jove quam volente
Cælitus hausi:
Huc ades quæso Theodore CYSSA,
Tristibusque ægris animum solutus,
Mitte commisso tibi mitte paullum
Pro grege curas.
Tuque non frontem tetricam Catonis
More, sed vultûs hilares resumens

PORTE, *Graiorum tragicûm severos*
Linque cothurnos.
Haud quidem vobis dubia est parata
Cœna, frugali sed opima victu:
Multa si deerunt, tamen acquiescet
Æqua voluntas.

AD HIERONYMVM WOLFIVM.

HIEMS *recedit algida;*
Ver appropinquat, ora
Dulci tepore proferens,
Optata floribusque
Volucribusque blandulis:
Et tu severe VOLFI
Nondum senectæ pondere
Eo gravatus usque,
Vt occubantem tristibus
Mors obruat tenebris;
Vitale lumen nuncias
Jam iamque deserendum?
Quin vive, vive, donicum
Tuo prius Melisso
Incidat Atropi manus
Abrupta fila, cumque
Filis colum. Non, non tibi
Vmbras nigras timendum
Atrasve Tartari domos;
Convexa sed Tonantis
Rotatili volumina
Speres videre motu
Post fata. Ceterum prius

Quàm te locet supremo
Perennis immortalitas
Cælo; fac o bibendos
Fontes olori des meo,
Quos Pegasi refódit
Subcalcitrantis ungula;
Iisdemque, dum nitet ver,
Junonias riges rosas.
Sic te meüs volatu
Pernice sevectum CYCNVS
In alta (quâ fluente
Iter renidet lacteüm
Liquore) tollat astra:
Sic usque lirino comæ
Tibi fragrent inunctæ.

AD PERVM ENOCVM.

SI *certamina Marte singulari*
PETRE *vis inire mecum;*
Fac congrediare, quandocumque
Tibi collibebit.
Vtrumcumque probâris eligendum,
Neque velitationes
Leves, neque dimicationum
Gravium recusem
Pugnam. sed vereor, Latina ne non
Satis apta Gallicanis
Sint arma. pares utrumque sanê
Melius decerent
Instructûs. tamen experire quidquid
Potes, aleâque jactâ

Sortis geminæ, reduplicatas
Age prome vires:
Nervos tende, manûs pedesque firma,
Animosque semigræcos
Fortis simula, quibus resistas
Equiti Latino.
Vt bis, ter, PETRE Celticis ovatu
Potiare victor armis:
Plures mihi Teutona arma tandem
Parient triumphos.

AD IOAN. CRATONEM CRAFTHEMIVM.

AMABO, mi dulcis CRATO,
Cur insignia nolim
Mea decorari carmine,
Aut præconia nostro
Doctißimorum sæculo
Acceptare virorum?
Si Ferdinandus Caroli
Frater Cæsaris, & iam
Tum Cæsar ipse, laureâ
Me donare coronâ
Equestribusque censuit
Claræ nobilitatis
Insignibus, dignum suâ
Maiestate futurum
Opus; probante Cæsaris
Mentem consiliumque
Toto senatu judicum:
Non est quod sibi turpe

Quisquam putet, vel se & suis
Indignum, celebrare
Cygnum meüm cum liliis,
Munus Cæsaris ingens.
Ferunt Alexandrum ducem
A solo nisi pingi
Apelle, & a solo nisi
Lysippo sua fingi
Simulacra noluisse: sic
(Nam Cres me quoque Portus
Regem poëtarum facit)
Non hæc lilia cuivis,
Nec hic olor meüs volo
Describatur, at illis
Solùm viris, qui temporis
Nostri sunt decus. Inter
Hos quum locarim te CRATO,
Aegrê ferre videris:
Quod dum facis, non jam meo
Adversaris honori,
Tuis sed obstas laudibus.
Nam ponique legique
Doctißimos inter viros,
Certê maxima laus est.

AD OBERTVM GIPHANIVM IC.

IMPROVISA *Ducum fata cadentium,*
Insontesque animas immerito truci
Lethatas nece flentem
Multis non sine questulis,

Cur OBERTE jubes luctisonam chelyn
Me suspéndere? cur parcere lacrimis?
Non me caute Nipháres,
Nec Tauri juga saxea,
Horrens nec genuit vertice Caucasus;
Sed mater, Salici filia fluminis,
Quæ Germanida Francen
Agnoscit patriæ sinum.
Heu! plenos oculis fudimus uvidis
Fontes, tot scatebris largiter uberes,
Vt te MÆNE fluentis
Exundantibus auxerint.
Mirans alluviem Rhenus & impetum
Horret: Neccharicæ Naïades stupent,
Et quas ripa Mosellæ
Tristeis elicit alveo
Nymphas. Haud erit, ut mens hilari joco
Frontem mæstitiæ nubibus obsitam
Exporrecta serenet:
Vultum fingere Protei est.
Lætos læta juvant. cur aloë favos,
Cur absinthia (vah!) loton amáricent?
Dic FALCONIS habenti
Nomen, Cecropiis fides
Aptet carminibus, tam citharæ sciens,
Ipsæ Mæoniæ quàm bene virgines.
Quo dicente, GIPHANI,
Dulcis gaudia lectuli,
Ad cælum lepido sponsa vocabitur
Versu, suave animæ delicium tuæ:
Totam se quia gaudet
Consecrare Thalasio.

the Saal

Main

Neckar

Moselle

Mater tediferûm dia Cupidinum,
Trino dispositis ordine Gratiis,
Myrtatæque Napææ
Ductabunt agileis choros.
Applaudet Dryadum gyrus amabilis,
Et quanta est juvenum turba procantium.
Ipse expers Hymenæi
Abstrusos recolam specûs,
Deplorans miseræ funera Galliæ.
Nam nec nobilium me fieri puto
Vatum, nec mea cedris
Insculpent metra posteri.
At vobis subolem sufficiat novam
Heredem patrij Cypria nominis:
Forsan me sine prole
Sors vult luctibus immori.
Vt CHRISTO *placitum, sic volupe est mihi,*
Pressum cura licet tundat acerbior.
Illo dulce volente est
Vitæ claudere terminum.

AD HVGONEM DONELLVM IC.

RERVM *universi dædalus artifex,*
Quum ceterorum gens animantium
Demissa terram spectet imam,
Os homini dedit elevatum
DONELLE. *Rectos hinc oculos jubet*
Illum, sequaces luminis, arduam
Fidenter arrectos in æthram
Tollere cælicolæ parentis.
Mortalium pars ah quota lucidas

Sphæræ petißit ſtellif ræ vias?
Plures ſequendi proniores
Triſte chaos Stygiamve lamam.
Tellure fibras ipſe quidem ſatas
Compagis in te corporeæ geris;
Mentem propagatam ſupernè
Spiritus ad ſuperos reducit.
Idem ſoporis nocte pigerrimi
Claræ fugatâ ſidere lampadis,
Spißis ab umbrarum tenebris
Me reſidem vigil excitavit,
Dias aperturum ætheris orbitas;
Prægeſtientes queis animæ piæ
Vehantur, ad ſedes beatas
Vranie duce deſtinatæ.
Aſtræa juſti propoſiti tenax
Solam relictam Spem viduæ modo
Orbæve pupillæ reviſens,
Cardine lapſa poli ſupremo
Jus, æquitatem, conſilium, fidem
Secum faventi numine rettulit:
Regnis gubernandis forenſi
Cum trutinâ Themis alma præſto eſt.
Sanctas Jehovæ quis modò filias
Suſpectat, ut par eſt? quis amabiles
Divas honorat? quis receptis
Hoſpitium ſociale præbet?
Supiniores ad bona ceu ſumus
Tutanda, priſci quàm fuerant avi;
Sic nequiores invenimur
Ad mala quæque (nefas) patrandum.
Virtutis altæ degeneres patrum,

DONELLE, fraudem fraude, dolis dolos,
Et criminosis probra probris,
Et scelere scelus aggeramus:
Quondam bimembres sic, genus impium,
Montem feruntur monte, jugis juga
Imposta moliti Gigantes
Accumulare, Jovem perosi.
Binis Cyclopum turba sororibus
Genas cruentis, & laceris comas,
Non lumen exorbare tantum est
Ausa furens, animam sed ipsam.
Germana tellus exsilij memor,
Nec plurimarum nescia cædium,
Amanter extorres benigno
Auxilio juvat indigenteis.
In te recumbens Spes, HVGO, firmiter
Fiduciam non exiguam fovet,
Astræan adsertam patrono
Atque Themin fore vindicatam.
Macte ergo votis: adsere vindicans
Exterminatas. Te mihi præmio
Illæ remactæ sint, ut inter
Astra recens oriaris astrum.

AD OBERTVM GIPHANIVM.

ATTICAS noctes nimis arcta furvis
Jam diu sub Cimmeriæn tenébris
Arca detentas rigido, GIPHANI,
Carcere clausit.
Credulam frustra per opinionem
Foveram spes, ambiguas futuri:

Liberas frustra fore destinaram
    Compede vinctas.
Qualis, astrorum duce noctilucâ
Menstruos gyrante globos, eburnâ
Futilis párens fore somniorum prodiens e fore, door.
    Ludit imago:
Haud secus vanis taciti involúcri
Hactenus mentes avidas figuris
Noctium Phœbo gravis Atticarum
    Vmbra fefellit.
Non eas Aristophanis lucernæ,
Non eas pernox oleüm Cleanthis,
Non eas privâ pote luce quisquam
    Reddere claras.
Allaborandum fuit, expetitum
Ne jubar fixis radiis abesset,
Cuius obscuræ nitor atra nubis
    Vela fugaret.
Ecce prælustris face luminosâ
Blanditer fulget tibi viva Lampas,
Invidæ Lethes metuens Avernis
    Stinguier undis:
Lampas, Auroræ similis rubenti,
Vt serenati reserans Olympi
Limen, Eoos micat antè Solis
    Pulchra jugales.
Illa nimirum thalamis pudicis
Defuit, quâ tûte carens, carere &
Nos coëgisti tot Agellianis
    Noctibus annos.
Lucubra cum Luce tuâ GIPHANI;
Roscidum liba mel, apicularum

Rore tam præstans mage, quàm liquenti
Sacchara mulso.
Hanc dehinc Zonas cupidê solutam,
Carceris longi forulis reclusis,
Ire cernemus gravidæ solutum
Vincula capsæ.
Protinus nuptæque tibîque lætum
Hunc favens Lucina diem videndi
Copiam, nobisque tuis, precamur
Rite ministret.
Vnico partu simul Atticarum
Noctium dici pater atque prolis
Masculæ condignus (io!) merebis,
Non sine plausu.

AD IOAN. LAVTERBACHIVM P. L.

SVAVIAM *tuam suavißimam,*
Suaviam tuam dulcißimam,
Suaviam tuam castißimam
Pro salute nunciatâ
Suaviarer uno suavio;
Oscularer obvio osculo,
Basiarem amico basio;
Mos sed ista, lex sed ista
Improbat vetatque: nec licent
Quæ libent. nec hercle tu sinis;
Quin nec ipsa, ut id sinas, sinit.
Musa factitet necesse est.
Si negabis hoc Musæ meæ,
Si negabit hoc & Suavia;
Quod negas, & uxor quod negat,

Ipse factites oportet.
Ergo quo poëta suavior,
Quo poëta IANE es dulcior
Castiorque; eo tu suaviis
Osculisque basiisque
Suaviare suavioribus,
Osculare dulcioribus,
Basiaque castioribus
Pro salute nunciatâ
Suaviam tuam castißimam,
Suaviam tuam dulcißimam,
Suaviam tuam suavißimam.
Hoc erit satis Melisso.

AD IANVM IACOBVM BOISSARDVM, VESONTINVM.

ANTIQVITATES, quas peramplâ Romuli
In urbe miramur, tuâ
BOISSARDE pridem dexterâ, haud gravi sine
Labore pictas, tam diu
Latére privis ecquid ah in scriniis;
Ecquid tot annis obsitas
Senére perfers? ede tandem, amabo te,
Et has tuosque Cæsares
Spirante factos e metallo vividos.
Prodesse nati, plurimis
Prosimus, haud amiculis solummodo.
Non Imperator hic recens
(Vt liberalis est) vetustis cesserit
Pensans labores Regibus.
Auro coronet ille, justis præmiis,

Rodolphus II. 1576 Imperator

Tuam remunerans manum:
Lauro decoras ipse (namque hac dignus es)
Tibi renodabo comas.
Addam corymbos myrteasque bacculas;
Auctorque posteris ero,
Laudes ut æternante versûs hos tuo
Scalpant honori in marmore.
VATIQVE PICTORIQVE SOLLERTISSIMO,
MVSIS AMICO ET GRATIIS,
PERENNE BOISSARDO SVPERSTITI, DATVM
VIX QVALE CONSTAT MORTVIS,
MERCEDIS ERGO COLLOCANDVM MARMOR HOC
ÆTERNA FAMA CENSVIT.

AD IOACHIMVM CAMERARIVM PABEPERGENSEM.

LAVDIBVS *merces alij Sabæas*
Aut Erythræos celebrent lapillos,
Quidquid & mittunt pretiosioris
Seres & Indi.
Hi Phrygum mirentur opes, at illis
Aureæ mentes hilarent arenæ,
Quas Tagus Gangesve suo beati
Flumine volvunt.
Scilicet cordi mihi sunt eruntque,
Quàm diu terris mea vita duret,
Rara Thesauri monumenta Græci,
Gaza perennis.

Bis, ter, o lucem IOACHIME *faustam,*
Tale quâ primùm STEPHANI *Minerva*
Mente complexum dare cogitavit
Provida donum!
At diem multo cano faustiorem,
Quo cothurnatis dedit ecce magnas
Has opes Musis Academiarum
Vsque fruendas.
Illius (seu lux foret orta, seu nox)
Queislibet prodesse simul studentis
Nec manus nec mens operâ, nec ullo
Victa labore est:
Donec indagata modò heic, modò illic,
Mille Graiorum loca pervagando,
Quæque lustrarit radio sagaci
Florida Tempe.
Vnde selectos genuinum ad unguem
Surculos, stirpesque feraciores,
Et seri plantas dociles, ad istos
Transtulit usûs.
Ceu vigil gnavis operatus agris,
Arborum natâ serie, colonus
Educaturas bona ponit almas
Cretica vites:
Aut Aristæos veluti per hortos
Chloris, herbarum studiosa cultrix,
Areis parcit nisi fructuosum
Condere semen.
Sic nec heic lappæ tribulive surgunt;
Non filix aut ruscus iners, & aspri
Pullulant vepres, sterilis nec usquam

Regnat avena.
Cardui runcata seges. videre est
Heic nihil senti, lolio resecto:
Vlla nec caulem scit originemve
Barbara radix:
Si qua laus tætrâ caruisse labe;
Si decus nullis scatuisse mendis,
Qualium libros prope constat omneis
Esse refercτos.
Tûte quod cernens, JOACHIME, nosti
Millibus longê melius trecentis,
Atticê doctis simul & Latinê,
Arte magistrâ.
Ecquis ah, tantas quibus auctor hasce
Consecrat gazas, minus esse gratus
Certet? ut par est, sua non negentur
Præmia doctis.

AD SEBASTIANVM SCHEFFERVM.

QVAM diu tuam
Agnellulam
SCHEFFERE deseres,
Expositam rabidis luporum
Dentibus? velut
Ocelluli
Pupilla lucida
Tegmine protegitur reducto;
Non secus tibi
Carissimam
(Ni forsan oderis)

Debueras manibus tueri
Paſtor impigris.
Sed hanc puto
Curæ parentium,
Dum redeas, bene credidiſti.
Quin recurre, quin
Retro vola,
Et cum miſellulâ
Turturis inſtar agente vitam
Solitariam,
Ingratiis
Oſorum & hoſtium
Lætus ini thalamum jugalem.
Namque te ſuum
ESTRE *manet*
Pudica comparem,
Sub tiliæ viridante ramo:
Quâ canens, piis
Muſis ſacer,
STRASBVRGVS *invidas*
Carmine ſiſtit aquas Elyſtri.
Det tibi Deüs,
Quod expetis:
Idemque det tuæ,
Ipſa quod ante alias meretur
Virgines. Satis
In exteris
Moratus es locis:
I, patriam pede viſe fauſto.

35

IN NVPTIAS STEPHANI NEVDORFERI NORIBERGENSIS.

SIQVIS venuſtam conjugem vir nactus eſt,
Et dote caſtâ divitem;
Huic margaritas & lapillos Indicos,
Rubrique baccas æquoris
Præferre nolim, nec Midæ magnas opes,
GaZasve Crœſi Lydias.
Talis benignê dexteri ſolo Dei
Donatur uxor munere
Deũm verenti. quippe caſus haud eam
Nec fortuita ſors dabit.
Certê ſupremus omnium multâ viro
Orandus eſt pater prece,
Quicumque fidam vult apiſci conjugem,
Pudore caſto præditam.
O te beatum ter quaterque & amplius
STEPHANE, ſacratarum decus
Legum; pudico quem BEATRIX pectore,
Fidelis & decens tori
Conſors, amoris æſtuantem mutuo
Flagrans maritum diligit
Igni; nec (unum præter) ullos diſcupit
Luſûs Dionæ noſcere.
Ætatis hæc in flore, vitis in modum
Plenis racemis turgidæ,
Fecunda ſimilem compari prolem ſuo
Progignat, aucta fetibus.
Quales in auras hortus educit ferax
Novos olivæ termites;

Mensam coronent pulchra lecti pignora,
Mater decóre ornet domum.
Lis sæva, turpis ira, & acre jurgium
Procul fugata hinc exsulent.
Pax mitis, æqua mens, soror Concordiæ
Regnent timore liberæ;
Timore vano, qui sinistri vel mali
Quid suspicetur perperam.
Auras Cythéris entheas adflet, meros
Spirent amores Gratiæ.
Adversitatum si tamen quid óbstrepat,
Quas fert procellosus Notus,
Alisve rigidis Eurus, has lenes statim
Remolliant Favonij.
Tranquilliore sic amantes Cypriam
Sistatis in portu ratem.

AD PETRVM RONSARDVM VINDOCINVM.

NON Galla tantùm, scita gravis soni,
Te patriorum litora fluminum,
RONSARDE, claræ personantem
Pectinibus citharæ stupescunt:
MÆNVS refusis Franciacus vadis,
Me musico, odas cornibus ad tuas
Sollerter elatis serenam
Attonitâ bibit aure vocem.
Ipsos videres Tubaron & Salim
Mæno influentes, hunc pede dextero,
Illum sinistro, vitrearum
Sistere curriculum sororum.

Tauber, Saal.

Sic ad ſonores Iſmariæ fidis
Hebrum reflexis amne ferunt aquis
Stetiſſe, miratosque voces
Strymona Threïciumque Neſtum
Symphoniarum. Quàm fuerant prius
Nymphæ poëtas indigenæ ſacros
Et Celtin Huttenumque, & ipſum
Lotichium quoque proſequutæ
Philtris amantes; tam philoteſiis
Te demereri dulcibus exterâ
Quamvis in orâ procreatum,
Francigenam tamen, usque quærunt:
Matuta pulchro ſeu rubra Phoſphoro,
Seu Veſperugo Solis equis comes,
Lucem diebus, noctibusve
Invehat umbriferas tenébras.
Tuum cavarum margine vallium,
Et frundeorum vertice collium
Nomen ſuſurrantes, adurunt
Tura tibi, tibi vota ſolvunt.
Te præter omnes, inclite, principem
Solum poëtarum indigitant: ad hæc
Patrem Camenarum fatentur;
Stirpis & Hectoreæ architectum
Gaudens ſalutat FRANCIA nobilis,
Secura clauſis Hercynij jugij
Silvis: honorem ſaltuoſus
Pinifer ingeminat triumphi.
Quid multa? cantor Franca per oppida
Oblivionem carminibus tuis
Defendo, Germanos docere
Callidus inſolitum canorem.

Non usitatis dum ferimur viis
Prisci sequentum tramitis orbitas,
Vestigiorum me recentum
Indiciis juvat immorari.
Tecum perennis jam Genij PETRE
Pleno, futurum est, plenus ut ipsemet
Fortassis æternem per ævum
Teutonicam fidicen Camenam.

AD NATHANEM CHYTRÆVM MENZINGIVM.

MELLE *& nectare dulcioribus*
Respondisse nostris litteris,
Tui fratris Epistola Austrium ad
Quemdam rarior præ se tulit,
Mi CHYTRÆE, *thalassini lacûs*
Quom forem propinquus accola;
Heic ubi Rhodanus Valesiis
Limphas congregans e vallibus
Restagnante celerrimus ruit
Vado. sed cupitis me frui
Responsis hodierna adhuc vetat
Hora, felle longê amarior;
Hora, alumine multo acerbior;
Hora, bile virulentior.
Ergo tutemet entheis sacrum
NATHAN *dotibus cor incitus,*
Aut frater tuus ille grandior,
Qui roseta carpitis mera
Cultos Varniadum per hortulos;
Aut ambo simul rependite

Vices, aut potius remittite
Exemplum papyri perditæ:
Dum me Neccharicis Sionios
Hymnos accinentem ripulis
MYRTILLETVS amœna detinet
Palatina propter culmina.
Ni fiat, mihi creditote, quæ
Mel & nectar esse remini,
Vobis tam citò dulcitudinem
Amissura, desitúraque
Alvearia sive Hymettios
Favos, seu placentas Atticas,
Seu thymum redolere; quàm citò
Versum iri, CHYTRÆE, inaudies,
Ob desideriorum anhelitûs
Et suspiriûm frequentiam,
Liquescentem animam ipsius meam
In salsas amaritudines.

AD IOANNEM HORTINVM.

HORTINE pulchri consitor hortuli,
Talaßionum flos juvenilium;
Quasnam corollas nuptiales;
Quæ tibi serta parat capillos
Vinctura, cordis fibra tui trahax
Jahel, puellarum eximium decus?
Ecquem geremus fronte ramum
Participes nemoris sodales?
Baccata silvæ filia Cypriæ
Castis honori est myrtus amantibus:
Myrtum Dionæis Cupido

Conjugibus sacrat osculandam.
Exoticorum vos vice termitum
Herbas fragrantes nectite virgines.
Vernis amictum me sub antris
Timpora rore velim marino
Aut Nerviorum stella MASVRIVS, de Masures, of Hainault,
Aut BVCHANANVS lux Scotiæ queat
Spectare, Veronæque ocellus
SCALIGERO patre procreatus.
Succincta suras, nuda sinum, Dea
Subter beatis Arabiæ jugis
Acclinis illibata quondam
Tura legens LIBANOTIS ibat.
Manabat udo ros pede vitreüs;
Salúbris adflans aura Favonij
Mulcebat herbarum comantum
Summa, levi tremefacta caule.
Hanc irretorto lumine Capripes
Vix conspicatus, fervidior calet
Flammis inardescentis Ætnæ;
Fervidiorque focis Cyclopum.
Prendenda Nymphe díffugit ocyor
Euro: citatis insequitur furens
Plantis petitor: seminati
Estur humo pia mica turis.
Enata post hinc est fruticis seges,
Puris virentis semper odoribus,
Seu bruma sive æstas recurrat;
Virgineamque notam tenentis.
Salve perenni germine praénitens
Radix, vigescentum æmula frundium
Cedri: ter o salve quaterque,

Suavior arboribus Cythéres.
En hortulorum te CEVALERIAS
Cultrix amœnis inſeret areïs,
E ſemigermanis Britannis
Ad vada glauca redux Lemanni.
Non te nives, non horrificum gelu
Lædet, nec acer triſtibus Africus
Immane dum ſtridet procellis,
Nec grave flamen Apeliótæ.
Nec ſupplicabis, cum ſities, Jovi,
Torrente prati gramina Sirio:
Quippe eſt ſuâpte ſponte Juno
Irriguum appluitura nimbum.
Protuberatis mille decentius
Gemmante prægnas cortice ſurculis
Veſtibit apricos, nec absque
Deliciis, tua virga campos:
Sero creatis unde nepotibus
Vtroque longum ſoſpite, geſtiant
HORTINVS *& formoſa* IAHEL
Texere perpetuas coronas.

lake of Geneva

AD CHRISTIANVM EGENOLPHVM.

INFERIAS, EGENOLPHE, *Chriſtianas*
Manibus emeritis tui parentis
Perſoluturus manibus profanis,
Spe ſine ſi lacrimas cies profuſas,
Grande puta ſcelus & nefas. Litandum
Mente purgatâ domino IEHOVÆ.
Cetera turba, quibus cor atque mentem

Tætra

Tætra superstitio voraginosos
    Inter errores male fascinavit,
Præcipitem pariter ruunt ad Orcum.
Æthera tu nitidum, pios alentem
    Cælites, fixis oculis tuendo,
Linque solo grave corpus expiandum
Per cineres; tibi conscius salutis,
    Nescius sanctos violare Manes.
Vmbra beata loci capax quieti est.
O anima optima, quæ piê emerendo
    Abrahæ felice sinu quiescit!

AD IO. BAPTISTAM HAINZELIVM, SEPTEMVIRVM AVGVSTANVM.

TAM dulce, tamque suave, tamque jucundum
    Filius ille tuus scribit Epistolium
    HENRICVS ad me; Gratiis
Quod Atticis leporibusque Musæis
    Plenum, & cui nihil ipsis in Amoribus est
    Æquê refertum amoribus:
Vt huic Minervæ temperare non poßim,
    Nobilis HÆNZELI; quin nova carmina, quin
    Versûs novos illa, & novas
Extrudat artes; queis vetusta, cum vestris
    Icta mihi Laribus, fœdera amicitiæ
    Firmata constent publicê.
Namque in recenti memoriâ recordantem,
    Qualibus (humanus sicut es) alloquiis
    Conviva abiverim satur;
Plus adficit me cogitatio vivax,

Tinnula quàm duplici nablia versa manu.
Tantum valet vis insita!
Huic excitatæ rursus addidit robur
Cecropio gnati littera tincta sale,
Et comitate plurimâ:
Quâ delibutum reddidit mihi pectus
Largiter, humectans ut solet imber humum
Ardente Sole torridam;
Pulcherrimâque matre pulchrior mentem
Filia tum subiit nubilis EVPHROSYNE,
Adscripta Musarum choro
Jampridem, & insigni puella donata
Carmine, quod ferro firmius & chàlybe
Durabit ipso perpetim.
Puella, dico, cui vel omnium unâ omnes
Invideant nuruum Sueviadum pueræ,
Perennis ob famæ decus.
Sed gloriâ adplaudo mihi ipse. collaudet
VOLFIVS orator maximus, & Latij
Graiique sermònis sciens.
Dictabit idem, fonte quo vel adsensus,
Mutua vel pietas, vótaque sancta fluant,
Judex amicorum optimus.
Ad me quod attinet, stat (en manum!) sanctas
Æternare per arrhas in amore ratam
Vestrate cum domo fidem.
Rara est fides ætatis huius. hacpropter
Deligere ante juvat, quàm (puto) diligere,
Amare quod quis ambiat.

AD VENEREM.

Cum Io. Hainrichus Hainzelius uxorem esset ducturus.

4.45

MATER *venusti pulchra Cupidinis,*
Nutrix amorum, si dare quæ peto
Spondebis, haud pro me quidem ipso
Dona, sed ingenuo sodale:
Tibi sacellum quà lubet aureum,
Sculptis dicabo cum laquearibus,
In quo triumphabunda prisco
More tuæ stet imago formæ,
Curru duabus vecta volucribus,
Quondam Caystri fluminis incolis.
Ambit NITHARTÆA *puellam*
Gente satam meus ille Theseus,
Decus Suëvorum, HÆNZELIDES. *Eam*
Fac impetratu des facilem viro,
Musis amicam Gratiisque,
Non sine consilio parentum.
Æquum est, ut utrinque irrevocabilis
Præstò voluntas, mutuus & pari
Consensus adsit Diva nutu,
Omnia legitimèque fiant.
Postquam illa fidi conjugis in manum
Convenerit, spem ne subolis nega.
Nascatur heres matre fetâ,
Indolis ingeniique patris
Avique morum nempe simillimus.
Nascatur exin, deliciæ tuæ,

Formosa VERONILLA, *rubras*
Tincta genas, oculis nigellis,
Et crine flavo: fax juvenilium
Futura flammarum, & jecur haud precis
Tostura paucis. Hæcce nostræ
Summa precis, licitique voti est.
Sponso roganti tu Dea tu velim
Plura his petitis largiter annuas:
Nam dignus est, quem continenter
Multiplici cumules honore.

AD CLAVDIVM MAILLARDVM AVRELIANVM.

SICCINE *cum monstris in aperto (lúgubre) campo*
Semineces iterare duelli
Pugnas? siccine
Debacchantis oportuit
Oenomanis furiasque pati, sævamque Pyrenei
Vim dirasque minas, & atrecis
Incussum metûs
Horrorem quasi Panicum?
Quid spolia ablatæ memorem crudelia prædæ
Ingenuis? quos regia, clarûm
Natos principum,
Nec tutos via præstitit;
Vranium cum Nassobiis, genus antiquorum
Semideûm; veterique nepotes
Cretos Bérgïdae,
Burenumque juvenculum.
Dextra magistratûs venit imploranda supremi;
Quæ facinus nisi puniat istud,

Vltorem reis
O promittite posteri.
At cave tu MAILLARDE, *patens ne rus vel inermem*
Postmodò te culpet, vel inertem
Damnet. Crapulæ
(Eheu) omnia plena sunt.
Circe etiamnum homines transformes mutat in ursos?
Induit hic porci, ille leonis
Mores. Ebrius
Numquam est dissimilis sui.

AD SIMONEM STENIVM.

CARMINA *me saturum tua lectitare*
STENI *jubebas serio:*
Sed tribus ante manûs in avariores
Festina signis venerant,
Quàm mihi prandioli Sapientialis
Jejunus accessus foret.
Esuriens, veluti leo, devoravi
Et litteras & carmina:
Ventriculo saties tamen hinc replendo
Non ulla compescit famem.
Post iterum atque iterum bene ruminatis
Et litteris & versibus;
Tanta sitis mihi guttur inæstuando
Accendit, ut nec Tantali
Tanta sit, ERIDANVM *sitientis amnem;*
Nec Hippocrene, quamlibet
Vber aquis, potis ipsa levare flammam.
Transmitte quæso crebrius
Ambrosiæque tuæ, SIMO, *nectarisque*

Succos ſalutares, quibus
(Omnis abeſto mihi mora) degulatis
Satuller atque recreer,
Quòd niſi ſufficiant avido palato,
Æquo petenti largius;
Congerat ipſe, rei memor ampliandæ,
Omne huc penum SYLBVRGIVS:
Promus & eſſe velit potius, monebis,
Quàm condus Attici favi;
Cuius amore tenemur, amore cuius
Abſentis infremens apum
Bombilat anniculus populus mearum,
Rauco ſuſurrans murmure.
Proin fac, ut ambo famique ſitique noſtræ
Sitis reſedandæ pares;
Carmina quo ſaturi mea lectitare
STENI viciſſim geſtias.
Sic bene convenient (mihi crede) lector
Jejunus, & ſcriptor ſatur.

AD IACOBVM KIMEDONCIVM.

CVSTOS meorum craſtine turturum,
Nymphas petentis Cocchidas, & ſalis
Vrbem Suëvi, proximamque,
Quæ renovata ſupra ſtat, arcem;
Salve, & piarum curam age ſedulus
Altor volucrum: quas ego ſuavius
Amplector hercle exoſculorque,
Quàm Venus alma ſuas columbas.
Apes Matinæ vix ita ſertulæ

Flores amabunt, vix casiam aut crocum
 Thymumve, cerinthæque gramen;
 Vnde avidæ bona mella sugant,
Cerisque figant. Quis rogo turtures
Servare sancti conjugij fidem
 Binumque propagare fetum
 Fœdere perdocuit marito?
Vt mutuo ardens alter in alterum
Amore flagrat! Discite conjuges
 Prudenter exemplo fideli
 Plumigerum genus æmulari:
Et tu beatæ transige cum tuo
Æquæva vitæ tempora corculo.
 Porró & beanto me ROSINÆ
 Consimiles, IACOBE, tedæ.
Discors ad æquum differitas solet
Res subruendo perdere maximas:
 Concors voluntas servat urbes,
 Servat item requieta gentes.

PAVLI MELISSI SCHEDII FRANCI

MELICORVM LIBER QVINCTVS.

AD ELISABETHAM ANGLIÆ REGINAM.

1577 v 1578 V. S. iii p. 143

Si vacat, sueto placidos ulterius canori
Virgo decens ELISA
Admove sensûs, animoque imbibe liberali
Nostra mele, loquaces
Psittacos raucasque sonis æmula fabulosis
Æquiparare picas.
Attamen linguam fatui ne reprehende vatis,
Qui taciturnus olim
Verba ceu mutis labiis dévoro, tinnulumque
Pariete ab otioso
Pectinem suspendo silens. Quod simul atque factum est,
Mercurium videres
Ilicet plectris requiem segnibus invidere.
Nec mora, feriatam
Accipit taxim citharam, claviculosque chordæ
Corrigit obstrepentis,
Mutuos vibrans digitos, atque fritinientes
Eliciens sonores.
Stat Venus juxta; & roseo præradians amictu

Cynthius aureo ore
Dictitat suaves numeros, qualibus ex Averno
Ætherias in auras
Thracius caram fidicen dicitur evocasse
Eurydices figuram;
Cum rotam saxumque lyræ flexanimo quiesset
Obstupefacta cantu,
Nec jecur rostro Tityi tunderet uncus ales,
Nec latices sitiret
Tantalus, nec Peirithoo dura forent catenæ
Sarcina, nec repleri
Hiscerent pertusa cavum dolia, nec retortum
Dens asinæ rudentis
Roderet funem; sed nec prodigiosus adla-
traret Anúbis umbras.
O mihi tales Clarij numina docta cœtûs
Annuite oro vires,
Ex nigris Orci tenebris ut CHARITVSAN illam,
Myrtileos ad ocres
Conditam tristi tumulo, rursus in hancce vitam
Carmina nostra sistant,
Si pote est: si non pote, mens talia somniare
Visa, animæ vigorem
Integrum, pacto Genij, restituisse credat
Tam capiti amato.

AD PHILIPPVM SYDNEVM, ELISABETHÆ REGINÆ ANGLIÆ AD ROM. IMP. LEGATVM.

SYDNEE Musarum inclite cultibus,
Prorex Hybernes cui pater insulæ,

Rheno secundo navigabis
In patrias rediturus oras,
Vasti per amplos Oceani sinûs.
Regina vestræ clara Britanniæ
Rescîscere ardet, quid reversus
Cæsareâ referas ab aulâ
Legatus. O si me comitem tuis
Nereus, & ipsæ Nereïdes viis
Junctum viderent colloquendo
Velivolá freta longa pinu
Sulcare: nigros non ego turbines,
Nec belluarum monstra natantium,
Discordiamque Eurum protervis
Cum Boreæve Notive pennis
Vector timerem. nam pietas tua
PHILIPPE salvos incolumesque nos
Præstaret; & quæ vox tenere
Cæsaris ora, tenere linguam
Serena quivit, hæc eadem maris
Deos furentes, flábraque tristium
Fratrum moraretur, sonori
Turbida per pelagi ruentum.
Quamvis remotarum æquor ad Orcadum
Vis Africi nos sæva propelleret;
Impune salsos frangeremus
Remigio superante fluctûs,
Tenta & liceret vela retro dare,
Portumque lætis paßibus ingredi
Desideratum. Sed relictâ
Nunc iter est mihi Myrtileto
Admoliendum dura per Alpium
Saxa, & tremendâ fauce voragines.

Vtrique nostrum Dij secundent
Quæ petimus loca, prosperentque
Optata. Londinum in patrio sinu
Te mox receptet, splendidus urbium
Ocellus: at mi septicollis
Vaquerio duce Roma plaudat.

AD IOAN. SECCERVITIVM SILESIVM.

ACTOS Pannonij propter aquas fluminis hospitas,
Sub FERDINANDO Cæsare, crebrius
Mecum recordanti juventæ
Purpureos genialis annos;
Nunc jucunda subit Slesiadûm cura sodalium,
Laudis flagrantem nunc animum prior
Virtus lacessit, pristinisque
Æstuat ardor agens medullis:
Qualis Thessalium fervor equûm vividus incitat
Eléa metæ currere classicæ
Protéla, pernicumque raptos
Anticipare pedum labores.
Luctantes memini (gymnasium quum tibi quum mihi
Latam Viennæ panderet aream)
Inter Camenas Palladisque
Sæpe choros nitidas palæstras
Exercere senes & juvenes, non sine plausibus.
Sparten honestans quisque suæ teres
Non deerat arti: quisque gnavus
Hymniferas inhiare palmas.
Nam seu curriculum grata Jovi pulvis Olympicum
Sparsisset, aut se Pythius ipsemet

Certamen in noſtrum dediſſet;
Seu Nemeæa alacres in auſûs
Eſſent Archemoro, aut Iſthmia condicta Palæmoni:
Oliva nunquam cáſtaque laureæ
Corona victores reliquit;
Non apium viridisque pinus.
Tu ceu Diagoras, aut Hieron, aut Teleſicrates,
Aut Timodemus, fortia pectora
Cælos in ipſos vecta quondam
Alite Pindarici ſonoris;
Et luctæ & ſtadij & caßidis & turbinis arbiter
Annis minores & Thraſydæon &
Ageſidamum, Sogenemque
Alcimidenque doces aliptes.
Merces pancratio nempe ſua eſt, eſt ſua cæſtui.
Athleta partos vel pede vel manu
Aufert honores: præmiumque
Dat pila, dat trochus, atque diſcus.
Certatim variis ſic ſtudiis, árteque nobili,
SECCERVITI *dux Herculei gregis,*
Juvabat antiquum recentes
Per chlamydas decus æmulari.
Ah quo proripuit ſe foliis inclita Deliis
Ornata victorum ingenuûm cohors?
Quasnam penitrarunt in oras
Gorgoneo volucres celéte?
Pars Celtas adiit, pars Italos, pars & Iberiam,
Pars & Britannos. te Pomeraniæ
Fines remotæ ſepararunt
(Vt procul!) Iſtriacis ab undis.
Divulſum patrij me nemoris collibus, advenam
Deſideratus Thybris, & urbium

Princeps videbit Roma, primis
Cum Zephyris querulâque Progne.
Jam vectoris equi, sub medium frigus, adhinniens
Pectus vigescit. jam pedibus meis
Alpesque & Apenninus ingens
Culmina subjiciunt volentes.
Tu dic CASELIO, flos hederæ cui decorat comam;
Dic & CHYTRÆO, cui labor improbus
Et cura Fastorum recursat
Annua: pro reditu Jehovam
Votivis onerent suppliciis. numqua dolentior
(Quod abnuo) vis ingrueret patri,
Quàm filium non inde salvum
Sistier incolumi senectæ?

AD IOAN. LVCIENBERGIVM IVRISC.

NVNQVAMNE prodis, care LVCIÆBERGI;
Domi sed oblitescis, ut cavo talpa
Defossa cubili?
Noctes diesque transigis laborando
Honesti in otij quiete, capturus
Bona præmia victor.
Felix, in alio quem sua ipsius mundo
Virentem arena præliarier secum
Videt, absque timore!
Si Diis amicum est, in foro peregrino
Me dimicantem proximus sub Astræâ
Mirabitur annus:
Alterque legum scrinia & sacri cistas
Juris, fragrantum Aprile sidus ut florum

Tunicas, reserabit.
Velis equisque tentat arduum miles.
Virtus in alta scandit, ocyor vento,
Et Bellerophontis
Velocior celéte: sed cavet cristas
Attollere ante tempus, omnium rerum
Bene provida custos.

AD HIERONYMVM WOLFIVM.

Patavii 1578-8-9?

ILLE *fons, fons ille sacer Camenis,*
Quem (velint, nolint) ego torrefactus
Æstibus tantis Venetâ appetisco
Hospes in urbe;
O foret salsis Hadriæ propinquus
Fluctibus VOLFI*: celeri carinâ*
Protinus vecto mihi quæreretur,
Non sine Baccho,
Osculaturo gelidam Lycrenen.
Ille fons, inquam, tibi quo beatum
Ad Lyci se flumen aprica Landes-
Pergia jactat.
Frigidos Augusta bibit liquores
Sirio fervente: bibunt eosdem
Norici & Boii, genialis Vlma, &
Lipsia dives:
Hungari terrâ glaciem refossam
Admovent plenis Bromio lagenis.
Nescit arenti Venetus palato
Stinguere flammam.
Os tibi Rhenéa rigant, vel oris
Pannonum lætis generata vina:

Æstifer nobis Canis invidendam
Submovet undam.
Dulcis heic venalis aqua est, tepensque
Liber exsiccante siti fatiscit.
Ipse quin malim laticis Tyrolo
Monte ruentis,
Aut recens quavis aliâ scatentis
Rupe fontanæ cyathum vel unum;
Quàm tepefacti radiis Falerni
Mille diotas.
Candiæ præsens generosiorum
Palmitum nectar puer ut ministres,
Quodque depromit Cypriana Græcum
Testa merácum;
Fontis arcanum tamen expetiti
Numen in limphis mediis adoro.
Antè nàm potus memorem salúber
Recreat haustus.

AD PETRVM MONAVIVM SILESIVM.

IAM te, relictis Euganeûm plagis,
Germanicarum dura per Alpium
Reducet anfractûs tremendos
Vngula ferripedis caballi.
O quot ruentes montibus óbstrepent
Torrentium undæ! Quanta prius tuas
Raucum susurrantis protervo
Turbine vis animæ Boréæ
Obtundet aures, quàm Basileïo
Propinqua Rheno tangere collium

Vineta concedatur! At te,
Patricium decus o MONAVI,
Valente fultum pectora robore
Non ventus horrens, non aqua fluminum,
Nec tesqua terrent, cautibusque
Rhætigenûm juga verticoſis.
Tu regna Nympharum Acronium lacum,
Et ZYNDELINI *nobile patriam*
Conſtante, VACCHERI*que, tortis*
Flexibus anteferes viarum:
Conſtante, quondam (Teutones integri
Dum permanebant) imperij urbium
Stellantem ocellum, nunc Tyrólι
Principis arbitrio ſubactum.
Luſtrabis illic plurima cognitu
Jucunda, viſu grata: nec abnues
Ambage quavis hòſpitales
Helvetiûm didiciſſe mores.
Te Berna dives, te Tigurum manet:
Te ſoſpes ulnis incolumem obviis
ZVINGERVS *amplectetur; ipſâ*
Quo Baſiléa viro ſuperbit,
Sollersque Phœbus nil patientius
Novit laborum. Cernere ibi (reor)
Et ora BOISSARDI *licebit*
Imparibus numeris decóri,
Pictisque formis. En erit, ut mihi is
Tandem morarum deſinat, huc brevi
Ad nos reviſurus, tenaci
Poplitibus pedicâ ſolutis?
Heic namque propter glauca binominis
Fluenta Brentæ mellificas tuor

Apes;

Apes; coronatoque gaudet
Frunde virens nemus inquilino.
Iam plena meßis copia torridæ
Distendit almis horrea frugibus;
Iam plenus Auctumnus recenti
Dolia vasta mero replevit:
Sed quotquot heic vestigia Sequanorum
Indagat ultro cernuus hospitum
Sagax odoratu Melampus;
Nulla mei subolent amici.
Menses per octo, sed vacuos spei;
Redire nil aut vix memorem frequens
Suspirat ANCANTHERVS *illum*
Vnicum; & illum ego præter omnes
Vnum, quiescam seu cubitu lever,
Sub nocte serâ subque meridie
Desideratum mille votis,
Dulce adeó caput, ingemisco.
Testis locúples Bacchilio mihi est;
Testes reclini Medoaci pede
Limfæque, limfarumque ripæ,
Quæque humiles tegit umbra ripas.
Amica Musis scit PATAVI *schola*
Vndasque & herbas reddere & arbores
Gratas. redux sit ille, multo
Hæ fuerint mihi gratiores.
At sive Rhenus, seu patrius Dubis,
Mosellave illum distineat placens;
Non sponte nostris, sed coactum
Abfore deliciis opinor.
Edic, amabo te PETRE, *tam diu*
Hinc emanenti, quorsus iter paret

Differre suspensum, negetve
Stare fide solidisque pactis?
Sed perge ventis ocyor, ocyus
Vt (quo repertus cumque locorum erit)
Procrastinator mox reverti in
Ausonias meditetur oras.

AD IANVM MATTHÆVM VAQVERIVM, CONSTANTINVM.

ALTERA *jam morantem*
Italis me litoribus te sine cernit æstas.
Tam diu quid heu moras
Trahis Tybingæ? tam diu carere
Lente potes Melisso?
SPIRA *ni longâ tenuit compede deligatum,*
Suevicis in urbibus
Numella collo rursus induatur.
Sed Bavaris in oris
Forsan & boias teretes callidus aucuparis
Cum tuo REDINGERO,
Juvenculorum flore Slesiorum.
Interea calentes
Claudianorum peponum nos avido palato
Succulenta lingimus,
Pullæque ficûs vescimur medullis.
Jam precias edules
Vitis ornamenta, meam quæ decorant fenestram,
Delicata carpere
Manus suëvit, pensilesque baccæ
Purpureæ racemos.
Jamque furtivâ properant & reliqui per æstum

Nos fugâ relinquere
Fructus feraci ſtirpe germinantes.
Quin hodierna narro
Somnij ſub mane novum ſpectra? Venire tandem
Penulatus hanc mihi
Es viſus urbem, LIVIO paternam
Hiſtorico. lacernam
Sparſerat pulvis. ibi tu me celer evocare;
Obvios ego tibi
Conferre greſsûs, in tuumque collum
Irruere, oſculoque
Et genas cõmesque oculos illicõ ſuaviari,
Septies & ultra hàvẽ
O Gratiarum corculum (inquiebam)
Pieridumque dulcis
Lingua, CONSTANTINE. venis? an me imago ludit?
Soſpes o mihi ſimul
REDINGER adſit, optimus ſodalis.
Nonne age conſpicaris
Quantum amem te, quãque tuos expetam amice, vultûs?
Jam neque ipſe Gallicê
Ibericêve, nec loqui Etruſcê,
Quando tui carendum eſt
Geſtio. jam nec Clarios incinõ rite cantûs,
Nec poëma verſibus
Abſolvõ dignis. quidquid hoc ſonori eſt,
Nos apium ſuſurros
Floridæ vĩdẽre ederæ ſic temere æmulari;
Sub quibus jacens, caput
Deſideratum mille anhelõ votis.
Care veni, veni di-
Lecte; nec fruſtrare meam tarde citationem:

Quippe solitarium
Migrans & hinc me ZOPYRVS reliquit.

IN ITER ALPINVM NICOLAI RHEDINGERI ET IANI MATTHÆI VAQVERII.

SICCI sub ortum Solstitij, graves
Vbi calores brachia Cárcini
Succensa mortalique sexui
Ingeminant pecudumque sæclis;
Bini sodales, alta cacumina
Longê eminentum scandere montium
Vnâ parati, cis Tridentum
Ingrediuntur iter molestum,
Amnis relicto Necre tui vado;
VACCHERVS annis integer ac virens
RHEDINGER ævo quadrilustri,
Nobilis Elysiis ab oris.
Supposta cælo saxa crepidinum;
Rupesque vasto præcipites specu,
Numquam nec alboris nivalis
Nec glaciei inopes gelatæ;
Planas ituris scrupea per loca
Quæso, nec ultro difficiles vias
Ostenditote, & pertinacem
Verticibus premitote paullum
Verrucam adesis. sic abies jugis,
Sic ornus antris plurima frundeat
Vestris, supernascensque pinus
Coniferis obamicta ramis.

Quòd si frementes Æole carceri
Ventos paterno præter Etesias
Obstringis, Alpinique nimbos
Rubra Iovis cohibet ruentes
Oblita sævi dextera fulminis;
Tanti ipse nunquam muneris immemor,
Vires potestatemque vestram
Æoliâ fide sempiternum
Sonare sanctê spondeo. Sat prius
Anfractuosis faucibus instrepunt
Vndæque torrentesque, latê
Ferre sonos crepitûsque raucos
Procliviores, quàm moderatior
Auris ferendo sit. stupet exterus
Viator horrendos fragore
Spumiferarum animos aquarum.
Frustrane votis flagito, quod pium est?
Ecquæ procellæ, quis rogo turbinum
Ad occidentem conglobatorum
Impetus in mea verba surgit?
Austri furentes, cumque Aquilonibus
Euri protervo flamine sæviunt.
Quantis rotatur fluctuantum
Verberibus coma fraxinorum!
Atris nigrescunt omnia nubibus
Circum, & crepantum turma tonitruum
Querceta diffißis cavernis
Rumpere amat, solidasque cautes.
Num terreat vos, optima pectora,
Fulgur coruscans grándoque saxea?
Iusti, verecundæque semper
(Vt merito!) fidei tenaces

Nil expavescunt. Qui cumulant nefas,
Luduntque fractis fœderibus palam
Ruptisque pactis, ut solebant
Astragalis pueri; timorem
His senticeti vel folium incutit,
Spirante venti leniter halitu.
At tota tempestas in hostes
Vergat ad Hesperij cubile
Solis. luunto supplicium rei,
Qui Belgium, qui Francia regna dant
Bello decennali, implicatæque
Otia Teutoniæ inquietant.
Sed jam propinquos arcibus Hadriæ
Salvos sodales obvius intuor
Cælo sereno: Juppiter nam
Detonuit semel, abstititque
Flammantis iræ filius Hippotæ.
Rident Napææ, ridet Oreadum
Chorus, resedatâque glaucum
Cymothoë mare mulcet algâ.

1578 ~~1577~~

AD ROMAM.

VRBS septicolli vertice prominens,
Antiquiorum patria Cæsarum,
Regumque sedes consulumque,
ROMA, bonis mihi conspicandam
Des age te auspiciis hospiti novo:
Sic Mantuani sint tibi propriæ
Laudes Maronis; sic & Horatij
Numquam obtitescat sæculare
Cum Latiis numeris poëma,

Quæque Elego pede Naso tener canit.
Jam pæne confectum est iter arduum,
Mulâque Tuscâ Flaminiam tero.
O prima salve porta; salve
Pons Tiberi propior secundo:
Tuque adeò mihi salve scatentibus
Perenne lymphis Virgineus liquor,
Sacer Camenis. I puer, ocyus
Hauri. Falerno Maßicove
Gratior hæc mihi aqua est bibenti.
Quis Genius veterum protinus meis
Se sponte fibris insinuaverit,
Vt Vaticani montis imaginem
Captare, Aventinique felix
Augurium; Capitoliumque
Visere Justitiæ debitum queam?
Rectâ Palatinum inde sequar latus,
Dein Exquilinum non sine Cælij
Curuo Quirinalisque dorso,
Post medij juga Viminalis.
Janiculus mihi monstrabit insulam
Longi figurâ navigij. dehinc
Spectare longê exstantia gestiam
Theatra & arcûs & colossos,
Fánaque prisca, frequentibusque
Ruderibus sola paßim rigentia.
Lustrabo campi jugera Martij,
Circosque vastos cum penitralibus
Thermarum, aquæductûsque ruptos,
Pyramidesque polo minantes,
Ac veteres obeliscos, simul suis
Insculpta signis celsa palatia.

Euœ levatum Pegaſe Pegaſe
Tuis fer alis me ſub alta
Compita, quâ Phidiæ ſtupendum
Praxitelisque opus ipſam ferire equi
Cernuntur auram calcibus arduis.
Vterque montis præriget inſtar; at
Iuxta Gigantéi ſtatores
Laxa feris tereti capeſſunt
Frena manu, prior huic, alter alteri.
Cui non placerent Itala marmora?
Quem non hiantem conſpiciet tuum
Auguſte Mauſoléon? & non
Pantheon, aut vetus Hadriani
Attonito prope reddet parem rigens
Moles? Hebræus mæſtior inclito
Titi triumpho principis aureum
Ceßiſſe candelábrum, & arcam
Fœderis heu tabulasque legis,
Fornice ſub Pario ringitur tuens,
Vaſisque viſis ſæpius ag gemit,
Prædura ſortis fata querens ſuæ
Nequicquam, & extorres fatigans
Vsque pedes. Age, ceterorum
Quid monumenta ducum barbito levi
Cantare ſumis Calliope? Dies
Vnusque & alter, ſi dubitas, parum eſt
Cunctis reducendis in orbem
Carminis. Interea diſerti
Prendere amem venerandas SIGONII
Manûs, ad urbem queî veniam modò
Vix credituri: nec fugiam ſenis
MVRETI in amplexum ruentis

Brachia, meque diu retentum
Irresolubilibus vinculis sibi
Redalligantis fortius. Ecqua te
BARGÆE docto carmine nobilem,
Neque erubescendis Camenis,
Invideat mihi læva cornix,
Quo minus alloquiis labra dulcibus
Festiva justo tempore sentiam?
An non benignum se quoque Fulvius
Præstaret VRSINVS, Latino
Eloquio teres atque Graio?
Tu quoque docte, quater vicies recens
Auctumnus ortus cui senio graves
Maturat annos, GAMBARA lucidos obiit 1586. æt. 90.
Præbebis adspectûs Melisso;
Qualibus antè duas nitere
Visus olympiadas POSTHIO meo.
Te litterarum denique vindicem
STATI, poëtarum eximium decus,
Non insalutatum relinquam,
LOTICHII socium; neque ipsi
Abnuam amicitiæ jus CIOFANO.
Salvete quotquot ROMA viros alit
Musis amicos. o ter & amplius
Beate grex, cui prompta gazam
Bibliotheca aperit vetustam!
Nos procul hinc Alemanno sub æthere
Tantis caremus sepositi bonis:
Vos pleno in horto delicias meras
Fructûsque; nos extra relictas
Quisquilias, legimusque fungos.
Fontem Itali bibitis, Teuto rivulum.

Vobis disertis esse dedit locus;
Infantiæ nos arguit. attamen
Quidquid Latini poßidemus
Nominis, id populis remotis
R O M A *potens feret heredio datum.*

AD LVDOVICVM CASTANÆVM RVPIPOZÆVM, REGIS FRANC. AD P. M. ORATOREM.

INTER *æquales facile est conseruisse verba*
Rebus apta, nec pudor
Propinquus obstat CASTANÆE *lapsis*
Absque timore dictis:
Alloqui magnosque viros, & quibus optimates
Credidere maximam
Negotiorum temperare molem;
Hoc opus, hic labos est.
Os verecundum fugitat se graviora semper,
Ardui metum sibi
Exasperando; viribusque dispar
Haud tetigisse pondus
Audet. herois adeó vultibus emicare
Singulare quid, Deis
Par, intuemur. sic faces minores
Fax radiosa Phœbi
Luce præstinguit nimiâ. Vidi ego, præter omnes
Optimo Arioni
Plenas ad aures Cæsaris sonoris
Tum fidibus canenti
Et manûs ipsas tremere, & pallidiora cerâ
Labra verberarier

Terrore. quid me quid futurum in Vrbe est,
Si trepidare cernar
Antè pangendum numeros? scilicet erubescit
Musa nostra futiles
Hiare nugas, tædij refertas.
Tu potius disertis
Subministratum calamis aurâ alacri memento
Spiritum indere uberem
Verborum egeno, dives ipse rerum,
Copia quas abundans
E locupleti variê fundere larga cornu
Gestit, usibus tuis
Vbique præsens. Ni tibi est amicum
Hoc facere, aridumque
O Periclei labij nectare CASTANÆE
Adfluentior, tuo
Rigare vatis guttur amne: saltem
Quas steriles avenas
Conspicis, ne temne. Ferax sæpe suis agellus
Herbam inutilem fovet
Alitque sulcis, nil satis benignê
Frugibus invidendam.

AD MARCVM ANTONIVM MVRETVM.

VLTERIVS Romam mulo vectandus Etrusco,
Parabam iter Neapolim;
Cum mihi nescio quis
Seu Genius seu Numen ait: Quo tendis alumne
Cyllenij, dum sordidis
Omnia plena madent

Imbribus ac nebulis; nec Juppiter Apenninas
Tonitruorum fallitur;
Plus nimioque feri
Prodigus Hippotades venti, furiare amat Euros
Austrosque nil lætabiles?
Quantum age congreditur
Discrimen Caurus cum Threïcio Aquilone!
Quantis adauctus amnibus
Se Tiberis superat
Ipse, vagoque procul planguntur litora fluctu!
Romæ manere tutius,
Ausoniamque fide
Lesboâ tentare chelyn; quam compositâ aure
*M*VRETVS *arbiter chori*
Pieriį bibat, &
Postmodo, si placeas, non abspernabile docti
Sub CASTANÆI *segregem*
Judicium referat.
Tempus erit, Gallis iterum cum redditus oris,
Et hunc & illum concines
Pluribus in numerum
Aptis carminibus. præclarior illa probarit
Clarissimi gnatus patris
SCALIGER. *hinc liquidus*
Sequana cum Ligeri, Rhodanusque celerque Garumna,
Amnes, quibus nil dulcius
Oceanumque senem &
Nerea degustasse ferunt; tibi, non sine plausu
Nympharum & ulnis obviis,
Sustulerint pariter
Cornua læta, novum decus ilicet imperitantes.
Sic admonebar. parüi.

Fessus eram antè viæ.
Quid potui melius? Frugi non ulla putandum
MVRETE, ni morem bonis
Gessero consiliis.

AD PETRVM VICTORIVM FLORENTINVM.

O CVI *quaterni fila Deæ neũnt*
Ævi, tenaces staminis arbitræ,
Dilecte VICTORI *Camenis,*
Vellere candidior cycnéo;
Vt degis, annis obsitus? ut vales?
Satisne bellê te tuus excipit
ARNVS *senescentem? satisne*
Pro meritis tibi suaviatur
Albi capillos patria verticis,
Flos oppidorum ditis Hetruriæ?
Næ dignus es, cui magnus ille
Plurima (namque merere) Tuscûm
Dux liberali munera præmio
Dilargiatur; qualia nec tibi
Super jugandis defuisse
Neptibus antè, nec absutura
Posthac ovanti novimus. En parat
Formosa NICE *palmiferâ manu*
Currum triumphalem, decóris
Textilibusque tapetibusque
Instratum, & albis rite jugalibus
Præsignem; in amplas ætheris orbitas
Quo proveharis per serenum,
Arduus inter opes eburnas,

Interque lætum plausibilis chori
Pæana, quem non invideant tuo
Clari Megistánes trophæo,
Barbaricæ domitor cohortis.
Omnis juventus Oenotriæ plagæ
Instincta sancto pectora numine,
Non absque plausu semidivûm,
Ætherios meditatur hymnos,
Nulli virorum pangere promptior
Laudes honoras, quàm tibi. quem licet
Tot lustra nunc emensa trudant,
Tántaque congeries laborum
Exhausta presset; nulla tamen suis
Te subjugatum dura molestiæ
Nervis dedérunt, nulla fractum,
Nulla sub excipulis recussum.
Sic pertinaci cedere nesciam
Virtute palmam nobilitat vigor;
Vrgente quamvis ponderosâ
Mole comas subigi rebelles.
Tu quippe cunctam (quod tibi proprium
Sit, opto) verno robore præditam,
Vtcumque gnavi glorientur,
Antevenis juvenum catervam
Languere tardus, sed celer obvias
Ad res agendas. Audin' ut alterum
Te Lælium clamore dextro
Indigitent patrij Penates?
Sunt, qui suum te Néstora nuncupant,
Linguam referctum mellis Hymettij.
Vindex salutare & Latini
Nominis, eloquiique Graij.

Tarpeia ſedes ut Capitolio
Te poſcit alto ſiſtere; ſic tuos
Antiqua (ſi ſtarent) Athenarum
Expeterent Prytanéa vultûs.
Jam nunc ſed axem ſcandis Olympium;
Jam cana vinctum timpora nobili
Semper virentis frunde laurûs
Ipſa vocat trabeata NICE,
Pulcherrimarum mater & Arnulum,
Pulchrique Tiberis filia pulchrior.
Conſcende, conſcende o amati
Pierii gregis alme cultor.
Verùm oro, ſi non aſper in exteros
Vnquam exſtitiſti, præcipuê meos
In Teutonas, ſed comis usque,
Sed facilis, placidusque cerni;
Des hoc, amabo te, manibus meis,
Plantis ut æquê ſuppoſitas tuis
Feras, levatum more Franco,
Muneris & pietatis ergò,
Victorioſi corpus in aureos
Sellæ curulis purpureum toros,
Clangore feſtivis ad aſtra
Carminibus patiens vocari.
Zuax. ſonoris ut ſibi geſtuum
Congratulantes ictibus hæ volæ
Apprima complaudent, honorum
Inſimul officiique lætæ!
Vt te ſolutis ilicet oribus
Melodiarumque & fidium ſciens
Mecum celebrabit corona
Delia; non ſine fiſtularum

Canore dulci, nec ſine nabliis
Vtroque verſis pollice! ſic tuæ,
Præclare VICTORI, juvabit
Ducere nos Latiare pompam
Sollenne. Vivat, vivat iò ſenex
VICTORIVS: vox una erit omnium.
VICTORIVS, dicemus omnes,
Vivat iò, ſine fine vivat.

AD CAROLVM SIGONIVM.

EXTREMI prope jam temporis exitum
Efféta mundi canities ſenis
Sperat: jam prope fractis
Longo curriculo jugum
Titan ſollicitum demet equis. Viden'
Vt ponderoſum tollere verticem
Laſſo, & molis iniquæ
Pertæſo, poples Herculi
Succumbat? viden' ut præ ſenio gravi
Lentum Booten Arcadiæ ſequi
Heu veſtigia matris,
Invitum trahat ipſamet
Annòſò & fragili corpore tardior?
Vix hæc, SIGONI, machina cardines
Totos quaſſa caducum
Suſtentare poteſt onus.
Jam bis deficitur pallida luminum
Phœbe; bis umbris abdidit horridis
Vultum, non ſine diro
Præſagi (reor) ominis
Eventu. Sed enim conſpicuus tibi

Prælustriorem nunc polus exhibet
Flavo crine cometam
Magnis principibus metum.
Indaga veteres historicos sagax,
Scrutare quidquid traditur uspiam
Prisci; non nisi Martis
Tristes invenies minas.
Regnis exitium Mars ferus intulit,
Reges & ipsos sedibus éxtudit.
En, prænuncia cladis
Fato quæ caruit suo
Lævis stella micans ignibus? heic draco,
Heic anguis, illic hydra nocentior,
Pus atrumque venenum
Latê spargere callidi
Obsedere vias. Ingruet, ingruet
Fatale terris (ac merito) malum,
Nec pœnam nec amicum
Passuris vadimonium:
Audax usque adeo est temnere cælites
Mortale pectus. ne tibi, ne mihi
Sit censerier inter
Tales, queis odio est Deus.
Quòd si præteritis forte parem viris
Heróa præstantem annuerint dehinc
Terris numina; qualem
Ausis fortibus aut duci
Hebræo, Pharias qui domuit manûs;
Aut Josuæ, quo milite corpora
Et Sichónis & Ogi
Leto sunt data, præferas
Vel saltem æquipares: fas erit, ut novi

Sceptrum monarchæ ſis memor aureâ
Conſcriptum dare pennâ,
Gratum poſtgenitis opus.
Nam ceu per vacuum ſidere lucido
Iunonium lac puriter enitet;
Quod dum ſtillat in hortos
Quondam, primula liliis
Naſcendis genuit ſemina candidis:
Sermone manans haud aliter fluit
(Plures unde creentur
Flores) lactea puritas,
Ornatuque nitens multa recondito
Sigoniani gemma micat ſtyli;
Cui vel Lucifer ipſe
Claras invideat faces.
Tellus intereat, témplaque cónflagrent
(Vt conflagrabunt) ætheris ardui;
Nec caſus neque flammæ
Libris officient tuis.
Læſos pone tamen; num Genius ſimul
Vaneſcat? æterna huic data mens, ut &
Immortale Supremus
Nobis donum animi dedit.

AD CLAVDIVM ANCANTHERVM.

CERTAMEN ingens eſt amor æmulus
Honeſtiorum. ceſſerit alteri
Raro, quisquis amarit
(Vt decebit) honeſtius.
Occulta quiddam mentibus inſitum

Boissard

Natura miri prodere gestiens,
ANCANTHERE, *figuræ*
Exserit specimen suæ.
Hinc congregatos cum paribus pares,
Doctisque doctos, cumque bonis bonos
Adspectare decorum est:
Quippe laurea laureæ,
Myrtusque myrto, & pampine pampino;
Itemque flori flos, frutici frutex,
Herbæque obvia gaudet
Herba consociarier.
Dic, ecquid horum est, quàm minimum licet,
Ex se quod ipso gignere non amet
Aut optabile tactu,
Aut amabile visui?
Flumen coërce supposità strue,
Fontem impeditâ coge retro viâ;
An non ille vel illud
Obseramina & aggeres
Rumpet? vetabo fulgere Solis aut
Lunæ, aut micantum lampada siderum?
Frustra. sed neque fumus
Separarier igne quit.
Quanto minus tu stinguere calleas
Incensa primi semina fomitis,
Queis BOISSARDVS *inarsit*
Impotente calentibus
Flammâ? FAINI *corda superstitis*
Queis prosequutus nuper amoribus
Est, defleta sine iisdem
Prosequatur amoribus.
Laudent FAINVM *carmina sospitem,*

Laudent Fainum carmina mortuum:
Collaudanto Fainum
Ceteri quoque versibus,
Boissardum & ipsum. Si ter & amplius,
O umbra, felix ilicet audies
Talem nacta poëtam,
Qui perapposito canat
Laudes Faini carmine sospitis;
Laudes Faini carmine mortui:
O VERONA parens, tu
Tu beatior omnibus
Ferere punctis, quæ potuit bono
Talem Fainum sideris omine
Produxisse sub auras;
Cui neque inferias neget
BOISSARDUS oris hospes in Italis,
Et cui parentent rite tot exteri,
Ignoto licet. At me
Teque, Pieriis diu
Exculte CLAUDI pectus ab artibus,
Verona numquam jure dehinc, suo
Civi funeris ergo
Defuisse, queat queri.
Jam persolutum est Manibus inferis,
Quidquid rogali nomine Manium
Debebatur amico
Optimis ab amiculis.
Tu dege salvus, nec treme forficem
Vitæ imminentem, stamina serior
Dum centesima nerit
Funebri Lachesis colu.

AD IACOBVM STRADAM MANTVANVM.

STRADA, florentes prope Mantuani
Mincij ripas sate, Romulæque
Vrbis ornandæ studio per annos
Dedite multos:
Quale tu quantumque, per universi
Terminos orbis, tibi comparabis
Et decus nomenque; in apertiores
Luminis auras
Cum sines exire libros, vetustis
Litteris priscisque notis refertos!
Quàm bene & sanctê meritus fereris
De grege docto,
Qui charactéra studet æmulari
Moris antiqui, Latiæque linguæ!
Quid per Europam Libyamve, quid per
Asida terram
Restat, inventum tua cura quod non
Jam vel excusum graphicê adfabrêque,
Laude cum magnâ dedit, inclitoque
Artis honore?
Obruor tantis ego totque rerum
Copiis, mirorque magis magisque;
Tot recensendis, quibus arca abundat,
Millibus impar.
Ecquis heic STRADÆ cupidus laborum
Non videt præstare favere linguâ,
Quamdê conatu strepitantem inani
Paucula fari?

1578.

IN ITER ROMANVM CAROLI SIGONII.

Bononiæ?

BONONIÆ valedicens,
Matri studiorum
Liberalium, SIGONIVS
Vrbium principem
Romam petit, additurus
Iubar aureum
Apollini Palatino,
Doctisque Camenis
Gloriæ futurus. En abit
Ense præcinctus! A-
PENNINE, cacuminum rex,
Quot in Ausonum cacumina
Plagis iugosa præruptos
Obtendere cælo
Vertices videntur extimo:
Sterne mollem viam
Hinnis facilemque vecto-
ribus, integrum
Vt artubusque membrisque
Cunctis, sine quavis
Læsione, tam pium caput
Vls eat, quo velit
Desiderij Cupido
Iter exsequi
Alacre. sic tibi nimbus
Non exedat anfra-
ctum procellifer, nec uda vo-
raginosi specus

Vestigia ninguido sub
Jove lubricet.
Bene est. jugis superjectis
FLORENTIA *bella*
Hospitem lubente suscipit
Sede. VICTŌRIVS,
Victōrius ille Petrus,
Pylij senis
Comas & ora cygnéa
Blandis referens ob-
tutibus, seni benigniter
Gratulatur. ducis
Tusci favet aulicus grex
Meritißimo.
At ille, multicolles qui
SENAS *venienti*
Obvius fit, ac salutifer
Dexteram prensitat
Testem fidei, quis est? quis
Dabit hunc mihi
Virum vel antè Septembrem
Nosse propius; VI-
CTORII SIGONII*que ami-*
cum vetustißimum?
Hornos prius o racemos
Metere abstine
Bacchi minister Auctumne,
Quàm mœnia Brenno
Structa quondam aprico in aëre
Læter indugredi.
O quæ manus eruditorum
Animis bene-

Volis Quiritium præstó
Canos venerabi-
tur tuos, feretque laude vel
Septimæ celsius
Sphæræ ordinibus, SIGONI
Celeberrime!
Ibi videre MVRETVM est
Civem Tiberinum,
GAMBARAMQVE Brixiæ decus
Grande, BARGÆVM item
Cynegeticωn parentem
Tibi surgere in
Amplexum & osculum. Fallor,
An ipse Podarces
Vatis ANGELI catellulus
Flexilem codulam
Vibrans, itidemque læto
Pede saltitans,
Tuo quiritat occursu
Loquax, genibusque
Accidit subinde, & indidem
Quamlibet serio
Cum verbere vix recedit?
Animalculum,
Quo virgines novem ludo ho-
ras fallere, nec non
Pallas ipsa, & ipsa Cynthia
Rite possent. Age,
Num Fulvius absit VRSI-
NVS, Hymettios
Favos Maronis illectu
Prælambere cuppes?

Num tot alta quæso nomina
Plura, multo quidem
Maiora meæ pusillis
Citharæ modis,
Probare gratiosis ab-
sint nutibus opta-
tam tui, favente cælitum
Rege, præsentiam?
Altos ut avebis attin-
gere cardines!
Revertere o citato mox
Revertere passu,
Adferens ab urbe Thybridis
Huc tabellarie
Iucunda nova audienti;
Nova protinus
Vt sospitato avi dextrâ
Melismata pangam,
Grata, ceu prius, SIGONIO.
Res gravis longum iter:
Contra volupe est amici in-
columis salus.

x reverter'o tabellarie

AD HERCVLEM CIOFANVM SVLMONENSEM.

NASONEM *ab imâ valle silentium*
Vidi reversum, crede CIOFANE;
Primamque Musarum loquentem
(Nam lateri comes ibat) hausi.
Mens insolenti percita numine,
Dulcisque somni munere lætior

Gestit triumphans. Euge Cleio!
Euge redux Ovidi Latinis!
Ille & virenti purpuream comam
Vinctus corollâ, & qualis imaginem
Incisus affabrê decoro
Vultus in ære refert, eâdem
Stabat relúcens. quippe Jugarium
Paullo antè vicum nosse cupiveram;
In cuius orâ quondam amœnos
Ipse Lares habuiße fertur;
Quin lucubratas tum quoque videram,
Non absque navâ Pallade, paginas
Laboris immensi refertas,
Carminibus sibi restitutis
Januarii mense 1579
Mutata formæ corpora fantibus;
Itemque cœptos haud male Tristium
Te corrigi censore libros,
Incolumes ope Vaticanâ.
Sic ergo præsens me soror alloqui
Suavis Thaleiæ. Vindice quo stetit
Divina Romanis poësis,
Quoque obeunte, columna templi
Nostras ad aras intima concidit,
Naso est hic; hic est Naso, tenerrimi
Auctor reformatorque versûs,
Lacteolæque pater loquellæ:
Quem præferendum te puero, o sacer
Alumne, cunctis haud dubitaverat
Æqualis ætas; idque tute
Ob fluidæ facilisque venæ
Rivos perennes mente ita fixeras,
Vt nemini plus annueres, neque

Magis faveres. illiusque
Vsque Elegos adeó probabas,
Vt huic studeres esse simillimus
Vni; licet nunc aptior arduis,
Sic negligenter sic supinê
Molliculos tetigisse cures.
Is te monenti voce rogat, roges,
Quei corrigendo patrius Hercules
Ne defetiscatur, sed instet
Pergere, quoad reliquum examußim
Ad umbilicos duxerit integros
Opus renatum, post sibi maximæ,
Quam fama, quam præses noveni
Spondet Apollo chori benignê,
Laudi futurum. sic Erato pudens
Illum ante cunctos, non sine Gratiis,
Complexa sis, Antonij que
Casta flagres in amore fratris:
Antonij, cui limpidioribus
Felix scatébris ungula Pegasi
Beatiorem proma fontem
Aoniæ reseravit undæ.
Quòd si retardans protrahet inm die
Præoccupati munia pulpiti,
Causatus, aut leges forenses
Aut veteris puteal Libonis
Tenere primas, ac potioribus
Esse incubandum: dic age, mensium
Triumve saltem quattuorve
Præripere spatium laboret,
Dandum relictis sponte clientulis.
Nam cur minori quæso, Quiritium

Fastis recensendis, opellæ
Parceret, arduiora multo
Adorsus antehac? cur neque nobilis
Heroidum postliminio cohors
Juris potiretur recepti,
Herculeo duce vindicata?
Fas est, ut altæ fortia mœnia
Qui cepit urbis, seu validissimas
Subegit arces, oppidorum
Claustra parum metuat minorum.
Vtcumque victor se penitrat locos
In subjugatos, laudis adoreâ
Lactante mentes; dextra nunquam
Strenua promeritis carebit.
Hæc illa. vates annuit, & leves
Fugit sub umbras. tu temeraria
Amice faxis dixerisve
Spectra cave cave somniosi.

AD FVLVIVM VRSINVM, CIVEM ROMANVM.

ANTIQVITATIS *cum Latiæ*
Tum Graiæ simul, VRSINE *Fulvi,*
Indagator sagacissime;
Idemque pater omnium
Elegantissime elegantiarum,
Venustatumque leporumque:
Si vera fandum est; emoriar,
Jucundè nisi tecum perennes
Optem vitæ, quot irent, dies
Traducere, modò hoc sinat

Destinatum meæ profectioni
Remotis curriculum metis.
Saltem o liceret, per specua &
Abstrusas penetrandi latébras,
Ferri compendiosâ viâ;
Saltem & celerioribus
Tortuosas reciprocique flexûs
Equis divertier ambages!
Occasionem negligere
Damno est. damna resarcire nullum, aut
Vix serum, lata tempus valet.
Quæ me remora lentior
Tardat? Horas it hora comprehensum,
Suos & consequitur fines:
Fini negatâ, quam peto, me
Fors & Lubricitas, ludibundæ
Nutrices nempe mortalium,
Lactare vacuis amant
Speribus. sic & arborem protervam,
Petulcis fructibus offerctam,
Procaxque raptis flumen aquis,
Ori illudere dexteræque curtæ
Diis invisi ferunt Tantali,
Frustra capere, quod cupit,
Appetentis. Renitor, at recello;
Reluctaturque recellitque
Contrariarum temo volun-
tatum. sed ratio judicare
Non semper provido sensuum
Futura moderamine
Callet eventa; nec statim, gemellæ
Viæ divergia Lyncéis

Objecta perlustrans oculis,
Indicare potest, utra fixis
Sit degrumanda calcaneis:
At sæpe numero, sine
Callis electione, rectiorem
Pedes ipsimet apiscuntur.
O dexteræ nec sortis egens
Nec lævæ metuens, une raro
De felicißimorum grege
VRSINE; *tibi patriam*
Vrbs vetus Romuli neque invidere
Quietem, nec potis est partam
Livoris ater lædere dens
Famam, perpetuis consecratam
Ætatum sæculis. Me sine,
Me quæso sine dißitos
(Quo lubens cumque proripit cupido)
Ab oris Teutoniæ tractûs,
Terramque nondum luminibus
Visam invadere; ByZantiumque
Trajectis æquoris fluctibus,
Et pervetera Græciæ
Vrbium claustra, & insulas, ocellos
Marinæ Thetyos, ardenter
Lustrare aventem tunc revoca
Demum, quum malè pertæsa longi
Erroris membra jam jam quasi
Fracto, genua non virent
Amplius; fronte contrahente rugas,
Et albos crine nivis floccos,
Næ, multa secum incommoda fert
Inquies animi corporisque

Externis heu labos in locis.
Quid tum? mulieres domi
Vitam agant desidem: viris in orbe
Voluptas sit peregrinari.

AD LAVRENTIVM GAMBARAM BRIXIANVM.

QVI puer viridißimo flore timpora vernans,
Mißnici propter vada nota Moldæ, Moldau
Vbi se Cycnéa vallis Zwickau
Induit arbore multâ;
Gnaviter studui sacros imbibisse poëtas,
Docta quos prisci tulit urbs Quirini:
Itidem recentiorum
Gustum ego semper amabam
Experirier obvium; quippe cui bona cupes
Cum bonis condire sapor palatum
Alacerrimâ incitarat
Prolecebrâ. Ibi præter
Ceterorum, etiam satur Zanchiana, tuæque
Mulsa festivæ memini Camenæ
Ita nostra delicato
Imbuere ora liquore,
Vt, semel quòd inhauserat mollicella referctum
Nectaris grati mea lingua succum,
Inhiaret usque dulci
Tinguier hinc meliloto.
Sic Hymettia nunquam apes abstinebit odorum,
Involans nunc arboreos vigores,
Modò prata, nunc & horti
Culta, nemus ve Matinum.

Vndecumque avidæ libet, libat. Vlla Napææ
Furta nequicquam sibi facta flebunt;
Nec Hamadryas queretur
Indigenæ thyma silvæ
Devorata; tenerrimis nec dicam volucellis
Chloris impinget graviore mulctâ,
Apud arbitras luendam
Lite superstite Divas.
Idem amor juvenem tenet candidißime vatum
GAMBARA, *spretas Heliconis artes*
Studiosius colendi,
Aonidumque latébras
Sicubi fruar otij laxitate, sequendi:
Sive nascenti hoc genitalis horo-
scopus, alba cui supini
Tum comes ivit Oloris
Stella cælitis, inserit; seu Fidicula clarans
Vatem, amicorumque gregi refulgens,
Domui facem benignam
Vndecimæ indidit, ultro
Juncta Cyprigenæ Deæ, Solis inter aprici
Arcadisque ignem radiantiorem.
Juvat, ac dehinc juvabit
Luxuriare gulosi
Suavitate cupidinis, Musicique lepóris
Gratiâ. Sanê, quota quæque vatum est
Gula, cui sit Hippocrene
Vna siti relevandæ;
Quamve consatiet lepos unus? ardor in omnes
Omnium promiscuus illecébras
Laticum dapumque sævit,
Pierio sale tinctas.

His frui

His frui mihi commodis, hac senescere vitâ
Donet o Fati stabilis potestas,
Domito feri Gradivi
Falciferique furore
Noxio senis, & venenum acre subtus alente
Sibili caudâ vetitâ Draconis
Referire: quanta quotque
Intemerata voluptas
Possidere sinet bonorum aggregata recentum
Augmina, extento sine clade cursu!
Patriis amœna MÆNI
Brachia cognita Nymphis
Naidumque choro, meis forte cognitiora
Næniis fient, fluviique Tusci
Tiberina dispari vir-
tute lacessere quærent
Cornua. ast ego suaserim continere lacerti
Robur; infirmasque valentiorem
Petere, in gracillimorum
Vertere corpora vires.
Siverit malè sanus hanc barbiton mediocri
Livor intactam fide, dentiumque
Acuisse differat vim;
Cycnum imitabor ovantem.

AD ACHILLEM STATIVM LVSITANVM.

NON queo non amare
Ac quidem supra, juveni quàm licet expeditve,
Illa ficta numina,
Favore quorum candido poëtæ

Nitimur, incitati
Sive naturæ rapidis exſtimulantis œſtris
Corda, ſive ſiderum
In ima agentum, nosque provocantum
Vi tacitâ, ſilentis
Spiritûs auras animare: & rediviva chordæ
Barbitis novæ dare
Quondam ſepultis plectra; pectinemque
Inſolitis hebentem, &
Tam diu mutum vacuis non cohibere filis.
Senſit ardor hoc tuus,
STATI, virentem fervidus juventam
Ad teneras amandum
Gratias Muſasque, ſuis ſollicitaſſe flammis:
Tagus Scit Tagus, ſcit aureo
Guadiano Anas fluento, quàm celer ſub alta
Se tuus æſtuoſo
Impetus curſu tulerit culmina virginalis
Montis. haud avere ſic
Eléa palmæ victor expeditæ
Præmia viſus olim;
Fortior ſuetis ſociorum agmina præterire
Calcibus: nec alites
Pernice diverſum obvios volatu
Sic ſuperaſſe fertur
Acer Auroræ ſonipes, Bellerophonte ſævam
Perdòmante triplicis
Frontem Chimæræ. Cernis o ACHILLE,
Dirius ut Chimærâ
Atticas monſtrum pueras Barbaries rapacum
Impetiſcat unguium
Injurioſâ trux adüncitate?

Pectus & os leænam
Induit, partes mediæ tergus olentis hirci:
Bestia ipsa noxiam
Intorta caudam postumo dracone est.
Mutua gloriabor
Tela Pythonis domitor quum dederit, futurum
Vt necanda sub pedes
Si non (ut hirta est) concidat repentè;
Attamen ictuum vi
Plurimâ, circa jecinus, sic dabo vulneratam
Sauciamque, ne citò
Atræ resídant ab tumore plagæ.
Tu veterane miles
Præveni tironem avidis (quid remoraris?) armis.
Debitam præoccupet
Laudem hasta Francæ Pelias sarissæ.

AD PETRVM ANGELIVM BARGÆVM.

ANGELI, *Graiæ columen Romuleæque linguæ,*
Sidus Etrusci geniale cæli;
Aliusne te videberis, tu?
Ac prius exstitisti?
Aut meus planêve tuus subdubitabis esse,
Deditus totus mihi, debitusque?
Fuit, ut vel oris arbitrâ
Flexanimi loquellâ,
Dum forem præsens, traherere usque adeó; vel exin
Arte mutarere meæ potenti
Zygiæ, sonisve nuperis
Illice melle plenis,

Pristinum exutans hominem ? pol, tibi si qua, suavi
Rore pocillum bene temperando,
Labra delibuta reddidit
Nectare succulento;
Nec manus Circæa fuit , nec mea, cui madet vix
Vnguis extremi digiti; sed ipsa
Eratûs fuit tenerrimæ
Candidior ligustris
Palma, & intactis nivibus purior. Vnde norim,
Quæritas ? Mensis puerum sacrarum
Adhibere me viraginum
Phœbus Atlantidesque,
Præsides veris studiis ingeniisque rectis
Ambo, convivam voluére quondam;
Voluitque liberalium
Pallas idem patrona
Artium, nec Pegaseæ Atthides abnuérunt:
Cernuas stans ante genas propinquus
Timor ora subrubescere
Mi pudibunda ridet.
Haud mora est. limphas manibus dāt simul, accubātque
Doctus in gyrum chorus eminentem.
Aderant & alba Gratiæ
Timpora flore cinctæ
Myrteo; sed Castalidas laurea condecebant
Serta. Quid lauti memorem apparatûs
Bona vesca ? fungimur dape
Cælite, cælitumque
Nectar haurimus. medij namque ferê sub horam
Prandij Latous, Et huic alumno
Erato o venusta, fatur, &
Ambrosiæ placentam

Porge gustandam, & Clario cymbia nostra potu
Ore delibanda. sacrum poëta
Laticem futurus imbibat,
Nec nisi suavitatem
Spiret. O qui tunc numeri, qualia verba, junctis
Invicem linguis fidibusque miris
Resonare! quantus entheâ
Vi furor excitare
Pectus! ah solum memini dulcia. nunc acerbum est
Imbui fauces acidas amaris,
Neque talibus potirier
Haustibus, ac Deorum
Ferculis ultra. Sed ego te, PETRE, somniorum
Tæniis vinctum retinere tendo,
Vigilacibus tot in libros
Exsoluïsse curis
Gestiens defixum animum. Pone age, pone fesso
Pectori magnoque modum labori;
Sapientiæque non nisi
Seria cogitantis
Rite consultus, fatuas insipientis ohe
Ferre sis nugas memor haud molestê.
Fuerint & ipsa regibus
Lúdicra sæpe cordi.

AD M. ANT. MVRETVM IC. ET CIVEM ROM.

QVALEM messe novâ raucisoni carminis oscinẽ
Plus nimio desidiæ prodigitas cicadam
Integrare cavæ stridula fistulæ
Allectat crepitacula,

Frundes inter amœnas;
Contra frugilegam multijugis trita recursibus
Semita gnavo studio distinet occupatam
Formicam, memorem sideris ultimi,
Et brumam referentis, &
Annum farris inanem:
Haud MVRETE *secus nos (aliis Mygdonias opes*
Sic coacervantibus, ut sint tribus hæ sat ævis)
Oblitos cumulis æra minoribus
Gazam auctura nepotium
Privis addere curis,
Adblandita meis cantibus ignobilis otij
Vere novo sollicitat mirificê voluptas
Post vortam sterili fallere barbito,
Albos inter amygdalæ
Flores, purpureosque
Persarum frutices. hoc remedI nescio quis Jubal,
Aut Jŭbălis progenie natus, amariores
Ad luctûs adhibens, ægra retinnulo
Imbellis citharæ sono
Cordis vulnera sanat.
Atqui crediderám cónfore, quo me (sed opinio
Fallere plerumque homines suevit) ab usitatis
Maturê vacuum seria næniis
Ætas sponte suâ pigro
Obtorpescere somno
Ad lusûs pateretur lyricos. quid fit? ineptius
Nunc adolescenturio, cereum agens ephebum;
Cui, præter veteris propositi modum,
Imponit variabile
Scribendi cacoëthes,
Verborum neque parcum, neque rerum locuples satis;

At satis, ob præteriti temporis æstimatam
Iacturam, venienti irreparabilem
Ævo, scilicet & super
Spretâ lege profusum.
Tempus virgineo par decori: quod malè si loces
Disperit, in proclivas heu metuens reverti
Horas; ut tenerum flos Hymeneïus
Vernans, post violente de-
cerptus marcuit ungui.
Occludas vigilem cortis avem, quæ breviore ni
Fauce foret, cycnus erat; quid nisi raucitatem
Gingritu strepero prodere amat gravem?
Qualem, aut horridulam magis,
Olim ingrata sonore
Strumosæ volucris colla rudunt, falsê imitantia &
Ipsa cycnum; dum sub aquas mergere rostra suetæ,
Spirantique vago crebrius impetu
A pulmone refracta vox
Inconcinnius exit.
Da mi guttur alaudæ & merulæ, daque Canarides
Alitis, & Dauliados; da mihi carduelis
Frigillæque modos, quidquid & uspiam
Assorum est modulaminum
Concentûsve rotundi:
Adfer præterea compositos icere Lydios,
Et Phrygiæ plectra lyræ consona Doriæque,
Et quæ mixta cient harmonicum melos:
Numne æquatus oloribus
Illis, quos Arar hærens, Rhodano
Quos præceps Rhodanus, quos viridis Sequana, quos Liger,
Quosque Garumna strepitans dulce suis canentes
Haurit quisque capax auribus, ac stupens

Diductis hiat auribus;
Vates Ausonas excors
Musæosve animos impare certamine provocem,
In grave crimenque mei ludibriumque fati?
Quamvis ellogij me locupletibus
Punctis, præco gravißime,
Pollens calculus ornet;
Hei, cur hoc tamen errore tua est lapsa novißime
Lingua, Melißo variis posse metris eorum
Queis indultum hodie vivere, neminem
Conferri? fuit, ut genas
Improvisa pudoris
Adspersi mihi rubrica notans, insimul obvio
Auriculam nescio utram verbere tinnientem,
Perculsumque animum redderet? At tuis
Instincta artibus, illicis
Haud pellacia famæ
Tanti est, ut minus illi dubitem credere quàm mihi,
Qui liquidó, quàm tenui spiritus ore pressus
Arctetur, videam; meque (quod
Aiunt) intus & in cute
Norim. næ tuus ultra
Aurigantis amor te Rationis (viden') orbitas
Abripuit: summus amor nam sibi prælicenter
Sumit multa, sui cæcus, in alterum
Se Lynceus oculatior.
Sensi, sensi ego vestro
Complexu, manuum o dextra, toris subtrepidantibus,
Pectora constrictus, uti nec simulata verans,
Nec verum simulans, is nihilo minus
Naturæ indicio bonæ
Coram, judicioque

Non lævo, numeris ingenuê candidus arbiter,
Nec sine justâ trutinâ censor adesset æquus.
Quo factum est, ut eo te vehementius,
Facundissime Tullij
HortensIque sequacum,
Deinceps diligerem MARCE; *licet pluris & antea*
Mi fueris, ac fieri quis pote rhetor umquam,
Et porrò fatear te fore plurimi,
Supra quàm (quis enim vetet?)
Di sirint homini jus.
Jus usurpo meum, te venerans ac similes tui;
Largus amicorum avidas immodicê susurris
Aures carminibus pascere, & hoc tibi
Muni vertere gratiæ
Infantis melos oris.
Verùm garrio prolixa loquax; & siticen mei
Funeris, extra modulos deferor elevorque,
Mensuræ medium tangere nescius.
Vitam quin tamen artis ars
Ignorata lucratur,
MVRETO *veniam dante: nisi fors magis audiam*
Et merito, nugigeras ob blaterationes,
Picæ, dicier, huic o Taciturnitas
Os compesce. Silentium
Semper laus sua mansit.

AD FVLVIVM VRSINVM.

TANTI *scilicet æstimas*
O VRSINE *meæ ludicra tibiæ,*
Illis inter ut intimos
Thesauri loculo des spatium? Novum est,

Antiquis ſpecimen recens
    Æquare, & gravibus par leve quidpiam
Reri; ſi neque vilitas
    Penſanda pretio ſtat, neque granditas
Vincenda eſt humili ſtylo.
    En lances! inibi pone ſequeſtrium
Cenſuram Cato ponderum,
    Faſcis pondus item pone vicarij.
Momentum reſidis jugi
    Anſarumque vides? vergat utrum in latus
Examen, patet, arbitri
    Index judicij. deprimar, elever,
Non eſt ambiguum; neque
    Si mantiſſa dari poſcitur, ecquibus
Quærendum. tenuis ſibi
    Res ut ſemper opem flagitat addier!
Vt plerumque labantibus
    Tibicen ſolet aut cervus in obvium
Figi ſubſidium caſis!
    Rerum nos inopes ſcruta ſequi putat
Vulgus, bellua centiceps;
    Obſcurumque loqui, ſe quoties iners
Non intelligere eſt pote:
    FVLVI, tu ſecus ex pectore judicas
Edocto ſapientius
    Moliri trutinam. nam neque Barbaros
Laudas, nec Latiæ lyræ
    Culpas harmoniam; gemmea vitreis
Lynceus, aureaque æneis,
    Et quæ differitas ſit fidis ac tubæ,
Internoſcere callidus.
    At ſeu parvus onyx paucave baccula

Nostris lucet in ectypis,
    Seu torni facilis mucro toreumati
Errorem tulit inscium;
    Seu quæcumque meis versibus absfuit
Incus: haud tamen absfuit
    Et desiderium & mentis alacritas
Fingendi, Geniis opus
    Dignum perpetuis, ac celebres viros
Clarandi; quibus optimê
    Excultis variæ dote peritiæ,
Ad nostri est patefactum iter
    Sæcli notitiam, fámaque celsior
Adspirat. Sed in arduis
    Rebus velle, sat est, posse ubi non datur:
Contra difficile est nihil,
    Vires ingenuæ cui bene suppetunt.

AD HERCVLEM CIOFANVM.

SIC sum, non alius; nisi forsan erro,
Mi CIOFANE, dum reor iis honorem
    Habitum meis ab odis,
    Quorum nomina dulcibus
Exornata modis placuit canendo
Auditoris ad astra vocare cæli.
    Juvenem suërat olim
    Pangendis STEPHANVS metris
Arguisse metûs nimij; sed audax
Nunc feliciter audio; quod disertim
    Probat eloquentiore
    Os linguâ teretissimum
MVRETI senis. Haud ego servituti

Natus; quam triviale, necessitate
Famulâ jugi ferendi,
Vulgus ponere rhetorum
Præscriptis memini. juvat evagari
Per liberrima Thespiadum vireta,
Hominumque doctiorum
Quantum est devenerarier.
Hunc si posteriore loco repostum,
Illum forte priore legas; at istum
Medio. quid interest? Non
Hoc ipsum (mihi crede) non
Censuræ est, neque judicij sinistri.
Sic natura, rei genitrix, vel ordo
Genitricis æmulator,
Justæ vel ratio strophes
Poposcisse feretur. Api Matinæ
Saltûs floriferos, & apricitatem
Sine nube, nemo quisquam
Vt defendere cognitus
Vspiam est; ita cui Philomela dulci
Vernans gutture, cui resonans Acanthis
Siluisse jussa, dumos
Inter, quâ volat, hispidos?
Fas esto mihi, quæ volo, cantitare;
Tamen quæ volo, non queo posse. Posse
Aliquid Dei est, parisve
Divis: velle hominum, sui est
Impos. Artem adhibe generositate
Nativâ novies generosiorem;
Adhibe peculiarem
Linguam, non sine viribus
Ac nervis. fac item mihi singularis

Adſpiret Dea, quæ Charitas vel ipſam
Venerem ſuæ antecellat
Vi pellace decentiæ:
Adfer denique cuncta, quibus juventam
Hanc Pandora laceſſere millemunis
Potis eſt, ut inter omnes
Præſtantiſsima polleat
Donis innumeris. age ſicne, fruſtra
Heu perſuaſe CIOFANE, ſicne reris
Mea poſſe luculentê
Per præconia quidpiam
SIRLETO, quod eüm juvet, arrogari
Laudis? næ, tua me jubeat Minerva
Radiis ſuperna cincto
Æternis Hyperioni
Obſcurâ face lampada fenerari.
Nos ſcintilla ſumus, modicæque lucis;
Cinefacta quam favilla
Mox funebribus obruet
Vmbratum tenebris. Oculos minutos
(Immo vix oculos) hebetatus, auſim
Adeò micante vultu
Solem velle Calabriæ
Intuerier? O aliis liceto
Oratoribus, atque aliis poëtis,
Graviterque dexterêque
SIRLETI memorabilem
Laudum dicere congeriem. Cicutæ
Hoc infantius eſt & inanius, quàm
Vt ad eloquutionem
Quidquam ſit ſonere efficax,
Tanti quod faciat decori evehendo

Viri; nedum aliquâ sibi Tullianos
Lyra quei pusilla sumat
Aut Lesboâ agiles fide
Adæquare, vel antè quibus jam abunde
Tam clarum caput eximiis sacratum est
Numeris, dehinc vel altis
Sacrandum veniet modis:
Tantum abest, ut in arduiora avenam
Sperem rusticulam mage ceterorum
Penetrabilem futuram.
Curto me pede metior.

AD M. ANT. MVRETVM.

AMICE Gratiis,
Amicior Camenis,
Amicißime Phœbo
MVRETE; quid tuum melismata
Poscis Melissum,
Sonante cui lyrâ
Quaterna vix in anno
Restant cóndita toto?
In rebus aliis occupatior
Indiligentem
Musis, ut adsolet,
Navasse mente curam
Remißâ fateor: sed
Neque illa, quæ priore lusimus
Ætate, præstó
Adsunt, & hæc meis
Cum versibus sub urbis
Reliqui Patavinæ

Custodiâ. nunc mutio. Simul
Vt suggerente
Novos Apolline
Cantûs, alácre guttur
Hæc silentia rumpet;
Symphoniarum compot m tuum p. 326
Non reddem olorem?
Pennis Caystriæ
Avis tui capilli
Albent: ipsa corallis
Rubentiora labra vivido
Florent honore.
Reclusa fontium
Tibi scatúrit unda
Limpidißima: nec te
Perennis Arpinate deserit
Vox tincta mulso.
Tu digna Gratiis,
Tu digniora Musis,
Tu dignißima Phœbo
Cantas. ab ipso te quod optimum est
Posce & reposce.
At interim tibi
Grates agam necesse est,
Haud indigna typorum
Quòd arbitrare nostra carmina,
Eisque docti
Paras MANVTII,
Tanquam alteram parentem,
Nixu conciliare
Pulchro officinam. Fungitur tuo
Jam MARCE *suasio*

Minerva ſedulæ
Vicem obſes obſtetricis,
Lucinæque levamen
Implorat, atram deprecata vim
Abortiendi.
Venus venuſta adeſt;
Favoniique mollem
Favorabilis auram,
Vitamque Genium liberam petit:
Se liberalem
Vterque præſtat. O
Si quid patrem refertis
Vel dulcedine linguæ,
Vel ſuavitate, vel poëticæ
Artis decoro;
Aut (quod caput rei eſt)
Si vatibus vetuſtis
Nemo degeneraſſe
Culpabit; usque & usque vivite, &
Diu placete
Fetûs tenerrimi:
Diu placete Francis
Francæ pignora mentis;
Sentire nec vobis ſit invidam
Sortem novercam.
Si vos adoptat Vrbs,
Et civitate donat,
MVRETVſque diſertim
Probat: vel inter Barbaros mori
Patrem juvabit.

AD CAROLVM SIGONIVM.

FECVNDA rerum perveterum Dea
Nobis historicas rursus opes, recens
Æternitati consecrandas,
Protulit e pluteis Minerva
Sigonianis. Quæ nurus obsecro
Seu Romana fuat seu Patavina, seu
Bononiensis, tot virenti
Pignera progenuisse callet
Vernans ab ævo; quot tua, candidas
Ledeorum imitans scilicet alitum
Plumas, inexspectata fetûs
Canities peperit, SIGONI,
Aut parturibit postmodo? Ceu solum
Felix sponte suâ, nemine semina
Credente, fruges atque fructûs
Purpureas inaratum in auras
Priscis colonis reddidit: haud secus
Per se cultus ager pectoris en tui
Humectus ultro, floridoque
Germine luxuriare suetus,
Messem metenti fenerat uberem,
Quam non falce frequens imminuet manus;
Nam lætus augescit; nec umquam
Indecore sterilescit arvo
Novalis. at ne, dum rapidis furit
Flammis Icarij lingua protervior
Canis, Cleonæique sævit
Insolitum cor atrox leonis,

Conduplicatis ſideris æſtibus
Fundus præ nimio fors capiat calore
Enorme detrimentum, & uſtas
In cinerem redigat medullas
Ardor, cave ſis. Res tenera eſt pij
Compages cerebri. læditur illico,
Poſtquam vel Arctoas pruinas
Vimque frementis Apeliotæ
Senſit, vel ignes Heſperij Noti;
Ætnæasque faces flamine follium
Auram adbibentum fortiorem
Acmonidæ grave ventilatas
Tentavit. atqui pol niſi Juppiter
Prægnatis gravidum verticis ut tulit
Fetis Minervalis puellæ
Seminiis uterum, ſibi ipſe
Tum temperaſſet, fulminis ardui
Vitans tela triſulca atque tonitruum
Crebros fragores: noctilúca
Extimuiſſet abortionem
Tam delicati ſincipitis. vides,
Ipſis ut noceat ſæpe Deis ſui
Neglectus; humanasque mentes
Sæpe diuque feſellit error.
Quin Herculanis functe laboribus,
O pulchrum caput, o pectus idoneum,
Captas honoratam quietem?
Quin rudis arbitrio fruendæ
Donaris? Eccos, qui tua CAROLE
Optant, ſi liceat, tecta frequentius
Inviſere! eccum me, petentem
Vt minus & minus occupato

Tecum loquendi vel per epiſtolam
Detur copia, vel carmine; ſi neque
Gratum mel abscedit palato
Suavidico, neque apum ſtrepentes
Aurem ſuſurris immodicis greges
Obturbant. Equidem quidquid erit favi,
Quo ſtillat imbutum Meliſſi
Alvear, opto tuos in uſus
Vergat, SIGONI. quin & apricitas
Libantum thyma, per roribus uvidam
Herbam, ſereni filiarum
Ætheris haud inamœna veſtris
Sit commodis: at nec ſenij vigor
Subleſtam meritis exhibeat fidem.
Jam lampas æthræ concitatis
Sol medium prope tangit axem
Raptus quadrigis. quantus ab igneis
Candet flammipedum Mulciber ungulis!
Suſpendo ſub lauru chelyn: nam
Quod requie caret, obſoleſcit.

AD ACHILLEM STATIVM.

1579

STATI, *Socratico prædite pectore,*
Ambroſiæ libis dulciculis ſatur;
Ecquid paſcis inanes
Suavitate famelicos?
Ecquid roriſluo nectare pérmadens,
Arida ſiccatis pectora faucibus
Aut promulſide tinguis,
Aut madoribus imbuis?
Me deſiderium principis urbium

Tangere si Romæ, sive tui calor
    Accendisse timeret
    Impotens; avidis ego
Nepenthes liquidum combiberem labris,
Immodicos æstûs diluere efficax.
    Sed nec limpida SENAS
    Irrigans aqua fontium
Venis innumeris, nec potis ipsemet
Arnus, Ilisseo flumine gratior,
    Restinxisse calorem
    Fervidamque cupidinem.
O quantis jecur hoc torreor ignibus!
Hic animus quantis vapulat ictibus,
    Dum vestigia nostri
    Thybris adrevocat pedis,
Mentem deliciis proliciens meris,
Ac fore promittens, ut fruar ádfatim
    Queis tot pulpita libris
    Vaticana superbiunt!
At non tam reditum pollicitus tibi
Sentio, quàm spectris ob memorabilem,
    Virtus quam tua præ se
    Fert, amicitiam trahor.
Hæc pol spectra levi timpora somnio
Suaviter evinctum sub requiem jubent,
    Quei jucundum iter istuc
    O ACHILLE redhostiam.
Festivæ Dryades, quas nemorum colit
Tusca Deas tellus; vos & Oreades,
    Quas Florentia adorat,
    Collium cata numina,
Me (quid differo?) me quæso remittite

Leniter offlexæ Janiculi viæ;
Hortos unde salúbres,
Aureisque virens citris
Inspectare nemus detur; & Italos
Carmina Lesbóo pangere barbito
Scitos, non sine doctis
Æmularier artibus.
Nymphæ blandisonis Thybrides audient
Vocibus hiscentem; nótaque vatibus
Priscis antra cupitum
Impetrabilis otij
Stratum sufficient, bacchare & herbido
Floris odorati germine consitum;
Floris, quo Meletusa
Fascinum fugat, & meis
Defendit streperum cantibus oscinem.
Fallimur, an linguis óreque jam favet
Grex optatus olorum
Candidissimus Ausonum?
Inter quos senior, non humili sono
Stridulus, argutum sed similis tuo
Clangorem Venusino,
LVSITANE *volas cycne,*
Fingens dulce melos. Quòd tua si meum
Temperet os mulso Gratia, non ego
Non aut anseris instar
Aut onocrotali crepem.

AD M. ANT. MVRETVM.

Cum mitteret ei cantionem quinque vocum, cuius initium NYMPHA.

V 3101

VIRGINE *pro Musâ Nympham tibi mitto* MARCE:
Exosculari virginem pudenter [*Nympham*
Memento; suavitatis auceps:
Nam facere hoc impune licet, licet ille virginalis
Chorus Camenarum adsit, adsit augur
Apollo, Gratiaeque castae.
Et Phoebus Musas amplectier atque suaviari
Solet pudicê, Gratiasque castê;
Ipsamque Cypriam decenter.
Mutua si lentus retrahes labra; te novena turba,
Te basiabit terna, & ipsa Cypris;
Colloque de tuo gravatim
Sarcina pendebunt oneraria; nec, licet reluctans,
Excussa quibis tot dare obviorum
Centena millia osculorum.
Lassula desierint ubi numina, basiorum abunde
Rorem fluentem grex novenus, ipsae
Mulsum omne Gratiae osculorum
In latices manante meros tibi semper ore linquent,
Venusque nectar omne saviorum.
Dignam o rebellione poenam!

AD PETRVM VICTORIVM.

VT CERVA *cursu fessa, sub Caniculae*
Flagrantis ortu fervido,

Alsæ scatebræ, quâ gravem levet sitim,
Rivos salúbres quæritat:
Sic Musa nostra, siccitate siccior,
Morâque longi temporis
Jam fracta, lymphæ pura VICTORI tuæ
Toto petesſit pectore
Fluenta; lymphæ, quæ tuis haud secius
Manat perenne ab oribus,
Ac fontis unda limpidi, quam perculit
Divina virga Amramidæ
Ex rupis antro. sicne jam cogar mori?
Sic heû sub Orci pallidam
Mittar lacunam? non ibi me Tantali
Exspectet amnis: non ibi
Lethes amara fæculentæ pocula,
Nigrumve Cocyti bibam
Sulphur, picisve luridæ carchesia.
Non hac pianda mors mea est
Pœnâ. luant hæc improbi, infortunio
Adversa quos mactet Dea:
Bonos sequatur sors bona. at mi lucidis
Cæli recepto sedibus,
Candente quâ liquore flumen lacteum
Irrorat igneas faces,
Fauces rigentur aridæ. Præ lacteo
Illo Deorum flumine
Fons Hippocrénes sordet, & sordent aquæ
Mentitæ aquæ Permesſides.
Tum cor refectus, debilique alacrior
Prendam vel Orphéæ lyræ
Sonora plectra; concinens, ut vividos
Dei ministret filius

Amnes catervæ segregi fidelium;
Quos qui sit ubertim potis
Hausisse, nullos is pol unquam sentiat
Siticulosæ anhelitûs
Linguæ; sed eiusdem scatente fontium
De ventre manent ádfatim
Latices beati. Da precor, precor PETRE:
Tales ab undante éxcitos
Potûs canali: Musa nullam postmodum
Te poscet arens hydriam.

AD HERCVLEM CIOFANVM.

INTER præcipui valoris
Monumenta, CIOFANE,
Romæ visa mihi, nil equidem meos
Plus oculos animumque pavit,
Quàm Vaticanæ prisca volumina
Bibliothecæ.
Debetur memor, ob librorum
Avido exhibitam dapem,
RANALDIS merito gratia fratribus;
Quos volo perpetuum vigenti
Humaniores ornet in exterum
SVLMO coronâ.
Antiquas alij stupebunt
Statuas, vel imagines
Truncâ nare, situs quas veter obruit.
Sunt, quibus effigiata miris
Oscilla monstris complaceant, opus
Non sine sumptu.
Nos contra, simulacra viva

Charitum atque Aganippidum,
Miramur ſtudiis corda reconditis
Apta operisque laborioſis,
Nullis tacendos temporibus viros;
Qualibus ætas
Ad Thybrim neque doctiores
Hodierna, neque adſpicit
Ornatos magis, aut ingenij bonis
Pluribus eximios. Creatus
VRSORVM *alumno ſtemmate Fulvius,*
ANGELIVS*que*
Bargæus, columen Pelasgæ
Latiæque poëſeos,
Haud poſtrema tenent; tu neque Marce, cui
Barbara MVRVS *ahenus arcet;*
Nec Luſitani nomen ACHILLEI
Vltima cludit.
At cui te memorem ſecundum,
Calabri patris Ennij
O SIRLETE *ſagax & popularis, &*
In veterum penetrare chartas
Nec lentus hoſpes, nec Genios catax
Quærere priſcos?
O quis me reducem ſub alti
Adytum Capitolij,
Seu Laurentia delubra, Penatibus
Siſtere rite tuis; quis intra
Conchiliati quit propylæa ſub-
mittere tecti?
Ad palatia ductitatum
Tua me voluit quidem
Peligni digitus promptior Herculis;

Sed (liceat mihi vera fari)
Aurora tantæ splendida purpuræ
Tam radioso
Fulgetro radiantis abster-
ruit. Ecquis enim jubar
Solis flammivomâ lampade fulgidum,
Impavidus licet, irretortis
Obnixê ocellis adspicere est potis?
Adde pudorem
Musis ingenitum: vetabat
Pudor ille sub aureos
SIRLETI insolitum ferre pedem Lares:
Advena namque potentiorum
Sæpe erubescit tangere limina,
Moris inaudax.

AD ACHILLEM STATIVM.

VT vivis, ut vales STATI,
Fervidos æstûs
Magis magisque
Accendente Sirio?
Leo protervus ignitam
Ventilat caudam,
Jubæque villi
Scintillas vibratiles
Torquent. vides, ut ex limis
Flammeum fulgur
Prosultet hirquis?
Arescunt malâ siti
Herbæ; fatiscit omnis flos;
Languet heu thyrsus:

Hiant Napææ,
Exsucca est Hamadryas.
Pales Ceresque cum Baccho
Humidum implorant
Vix semivivi
Præ calore Vejovem.
Aura o beata, mi paullo
Alsius spira,
Geluque miti
Sidus acre tempera.
Vt cera liquitur pallens,
Sive Vulcani
Seu Solis igne
Infestata torrido:
Sic ustulata, væ, sensim
Diffluit nostri
Medulla cordis,
Ad binæ faces feræ.
Maligna monstra, terrarum
Annuæ pestes,
Parumne saltem
Aut nihil remittitis?
Ceu teda, flagro; ceu fornax,
Ardeo; fornax
Bituminosum
Pingue avara lambere.
O (namque diffugit vita)
Si qua te cura
Tui Melißi
LVSITANE *nunc habet;*
Hauri (quid ambiges?) hauri
Mox caballini

Fontis liquorem,
Corque adſperginis ſacræ
Refrigerans riga lymphis.
Res pia est, ultro
Reſtinguere atrum
Ardentis caſæ rogum.

AD PICCOLOMINIOS.

SI QVA est adeptæ laudis adoreâ
Præſignis urbs aut gens, in Hetruriæ
Educta verrucis amœnis,
Comis alumna novem Dearum:
Pol veſtra gens est, o genialium
Sanguis parentum PICCOLOMONIDÆ,
Veſtræque SENÆ, Gratiarum
Deliciæ, decorisque Tuſci
Vernans voluptas. Quot celebres viros,
Quotque erudito pectore præditos,
Virtute & illuſtres avitâ,
Vtraque ſæpe tulit feretque!
Hos inter inſignem exſeruiſſe ſe
Fulgentiori vertice SILVIVM
Quis neſcit Ænéan, ut aſtris
In reliquis oriens Oríon
Solet, micantis tegmine baltei
Coruſcus? at (ne commemorem morans
Omnes) ALEXANDRO Patrarum
Præſule, quod decus arrogatum est
Vobis, & orbæ ſidere patriæ?
Quæ canna dignê ſcripſerit illius
Laudes? quis orator diſertê

Fabitur eloquio potentem?
Quisnam ore vates mellifluo canet
Vatem, ut meretur? Vos, quibus áffatim
Assueta inexhausto labori
Pieris ora canora dulci
Liquore fontis Castalij rigat,
Suavisque Peitho flexanimâ dedit
Mulcere dias voce mentes;
Dicite docta cohors, ut illum
Secundiori Pallade prósatum,
Farique Tuscis eximium sonis
Interpretem clararit almæ
Judicium Sophiæ, stylique
Purus character. scilicet ex sui
Stagíra civis fontibus hæc ait
Perenne derivata ductu
Flumina limpidioris undæ
Manare, numquam destituentia
Cursum; sed ultro prona, fugâ sui,
Indefatigatas ab antris
Prolicere scatebras Achivis.
Tantum potest vis ingenij sagax,
Quod vivido Horme traxerit impetu:
Horme docendorum magistra,
Atque eadem bona disciplinæ
Ministra, Technes filia candidæ.
Hæc nuptui quondam Encephalo data
Fratri Minervæ luculentæ,
Omnivolam peperisse fertur
Intaminato sub cerebri tholo
Noësin unis partubus, & suam
Gemellam Epistémen; utramque

Artibus ingenuis politam,
Vtramque linguâ plus quoque ſimplici
Loqui peritam. cognitio omnium
Hereditatis jure privo
Poſt utique ad facilem repertu
Lata eſt Alexandrum. O caput, artium
Penu bonarum, morte quid occubas,
Manes profundos atque furvæ
Regna petens taciturna Noctis?
An comitatem, quâ nituiſſe te
Videre Muſæque & Charites bonæ,
Sentiſcet Vmbrarum ſeveris
Turba pedes religata vinclis?
Ah, non mihi ſit credere eatenus,
Tam lucis altæ nuper imaginem
Iviſſe ſub terras caducam:
Ni per inane prius levatum
Te Veſperugo tranſtulit ad domos
Secum aut Sabæas aut Nabatheïas.
Tu quippe, Tithoni vieto
Corpore inutilibus ſenectæ
Marcente ab annis, iamque diu ſuæ
Obire gnarum munia regiæ
Quærente præfectum, modò audis
Memnoniæ moderator aulæ.
Quo purpuratis cumque gradum rotis
Pudenter Eos fert Hyperionis,
Sectare (nam fas eſt) ad ipſum
Aureoli penetral cubilis.
Princeps eidem candidulas manûs
Exoſcularis, dum roſeis labris
Mandata Phœbo, ſeu Jovi, ſeu

12 Martii 1570

Mercurio Dea perferenda
Jubens, amicê te capit arbitrum
In consulendo. Nunc age victita,
Divis propinquus, mustulento
Nectaris ambrosiæque dono;
Novisque cælestum indigitarier
Consuesce vocum nominibus senex.
O si vel hæc haurire saltem
Aure levi cupido liceret;
In codicillis singula cédrinis
Scalpro notarem fixa adamántino,
Haud in palimpsestum scabratum,
Aut bibulum philyræ cucullum
Relata. verùm tu mihi cælitus
Imbrem canenti nectareum applue,
Guttis ut adspersum minutim
Mollibus hoc melos, euge, melli
Gentilibus sit PICCOLOMO tuis;
Serosque tecum perpetuet dies
Vivente semper, fama vestræ
Laudis ut omne viget per ævum.

AD M. ANT. MVRETVM.

ABSTRVSAS specubus feras
In saltu viridi, vidi ego somnians
Circùm dispositis plagis
Captantem, catuli non sine naribus
Vmbri. parte aliâ, tenax
In viscum volucres oscine simplices
Illectante, latusculum
Auceps frundiferis, insidiarum amans,

Involvebat amictibus.
Illum bestiolæ suffugere, hunc sequi
Sudi filiolæ aëris.
Hæc cernens, Dubium me & creperæ vicis,
Inquam, qui fugio procul
Quæ sectanda; sequor quæ fugitanda sunt!
Frustra venor honorum inops
Præsignes titulos, quos mihi forsitan
Spes obtingere posse sit
Nulla usquam, nisi Fors obtulerit bona
Nembrodi similem manum;
Quâ venante cadant singula prosperê, &
Casses advena præda non
Frustret. Ludibrio est occipiti levis
Divæ, quisquis iners comas
Prensare explicitâ fronte volubiles
Sic neglexerit. interim
Errans illa, globumque instabilem rotans,
Vertit vela retro, bonis
(Quamvis cæca volat) invidiosior:
At demens nihilo minus
Fortunare malos ocyus occupat.
Tu (nam deseruit fretum,
Et terras habitat, te propius) lubens
Mi MVRETE *rape o rape,*
Quos Occasio fert obvia, mutuò
Cum molimine CASTANÆI,
Opportuna dierum, & celerem fugam
Imperterrite lubricæ
Interclude Deæ, retia perticis
Tendens fulta fidelibus.
Stent juxta calami glutine viscido;

Queis

Queis implexa vibratiles
Cincinnos, tremulis motibus hæreat,
Alas concutiens vagas
Nequicquam, & miſerê deproperans viam,
Quâ feſtina protervitas
Expertem innocui conſilij trahit.
Captæ quo minus imperes
Quantumcumque velis, quis vetat? Annuet
Vltro ſcilicet, & tuo
Me voti faciet nomine compotem.
O quâ tum celebrem lyrâ
Cum Faunis Satyros, quidquid & Antias
Lucus gignere numinum
Antiquo potuit rite ſacrario!
In primis memorabilem
Præbebit tibi ſe Pan Tiberinus, &
Antiſtes, Laterana cui
Parent Romulei jura palatij.
Si quid ſcitis haruſpices
Veri, quod lateat; ſi quid & augures
Non falſi; in medium precor
Huc adducite. nam Cres quoque perperam
Quæ præſagia dixerat,
Eventûs, minimê vana, dabant ſuos.

AD CAROLVM SIGONIVM

SENIS *relictis, quam lubens urbem incolo,*
Pulchræ ſmaragdum Tuſciæ,
Quum me rogaſſent optimi juvenes duo,
Amœnam ituri Felſinam,
Vt aliquid ad te litterarum tempori

Docte o SIGONI ſcriberem:
Manus papyrum læva, pennam dextera
Vt ſumpſit, hocce quod vides
Viſa exarare eſt. nam ſalutabunt meo
Te plurimum illi nomine,
Simulque (commodo quod o fiat tuo)
Vel quattuor per otium
Tribusve ſaltem verſibus reſpondeas,
Tuam obſecrabunt Gratiam.
Tu ſingulari comis amplexaberis
Humanitate, quâ ſoles,
Muſis amicos, ac dehinc HÆNZELLIOS,
Suevorum in urbe próſatos,
Vlyſſis ALDROVANDI in argutos Lares
Duci jubebis, tot feras
Piſces avesque, genus & omne denique
Viſum, quod illius ſacrum
Muſéon ornat, cum metallorum ſtrue,
Plantisque & aliis plurimis,
Quæ diligens vir ille non deperditâ
Collegit operâ tam diu,
Tamque eleganti ſervat iſtæc ordine;
Scriptis & illuſtrat ſuis.
Hoc impetrato, mi SIGONI, tot tibi
Debebo grates reddere,
Quot ALDROVANDI continent vivaria
Avesque piſcesque & feras.
Parum eſt? omiſſorum usquequaque ſuppleant
Faxo Meliſſónes vicem.

AD REINHOLDVM HEIDENSTENIVM REGIOMONTANVM.

RHENOLDE *montis laus nova Regij,*
Guttæ beati glutine succinæ
Glessoque odoro; quâ profundis
Stagnat aquis pelagus Borussum:
Quid lentus algas Hadriacas teris,
Post visa Romæ tot monumenta, post
Lustrata pridem semibéræ
Mœnia Parthenopes; & illis,
Vtrumque littus quas habet, urbibus
Felice tactis calce? Vocat, vocat
Te pulcher undis Abduanis
Larius, indigenisque pulcher
Nymphis Lemannus; non ut ibi diu
Morére (quamquam, si libeat morari,
Ecquis vetabit?) sed per urbem,
Quâ Rhodanusque rapax, Ararque
Miscetur undans, Gallide nobilem
Merce, expeditis cursibus impiger
Ad jure consultißimorum
Principem iter generose pergas.
CVIATE *linguâ gnaviter audies*
Fas explicantem? quâ laqueos manu
Griphosque reddentem abditarum
Legum (opus acre) citò exsolutos
Cernes? Aper non sic Calydonius
Rupisse tentas dente ferox plagas
Narratur, Ætolâ severam

Cuſpide præmeditante plagam;
Vt cæca turbæ retia Barbaræ
CVIACII vis maſcula diſcidit
Immane adurgens, beſtiamque
Barbariem dedit interemptam.
Olli recentem jam Biturix ſacrat
Aram, trophæo fultam adamántino,
Diæ ſacerdoti Themiſtos,
Non ſine odoriferis acerris.
Quis propter adſtat, tura adolens focis
Flammâ coruſcis? SCALIGER an meus?
Flos ille vernans doctiorum
Scaliger, Aonidumque ocellus?
Hic eſt, hic alto ab ſanguine principum,
Verona queis & Sirmio paruit,
Suavemque Benácus receſſum
Præbuit, atque Atheſis receptum.
Ito, & coævo nunc age nuncium
Portato, treis ut jam tenear, licet
Invitus, æſtates petulcis
Hoſpes in Italiæ Lycéis.
Deſideranti viſere Celticam
Terram ſecundo, ſi pote, in otio,
Et ſomnianti nox diuque
SCALIGERI ſimulacra vultûs,
Oſtenta miris effigiem modis
Subdunt amicam. contuitu fruor
Illíus, ac ſermone, grati
Nectaris ambroſiæque pleno.
Tantiſper o ſi fata ſuperſtitent
Frontem eruditam; dum mihi ſoſpites
Coram tueri fas ſit ambos,

Nobile par sociûm Minervæ;
Dextramque dextris jungere mutuis:
Quâ delibutus lætitiâ jecur,
Quâ rite vinctus candicantes
Frunde comas, agerem triumphum?
Quod hora præsens abnegat, id (modò
Durare poßis) sponte suâ dare
Futura suevit; temporique
Semper, ait mora, serviendum.

AD PETRVM ANGELIVM BARGÆVM.

DOCTORVM studio flagrans virorum,
Atticæ parasitus escæ
Scire ex te cupio, cupitque mecum
O BARGÆE Minerva nosse
(Si me scire modò, aut meam, quod ipsa
Rogat, nosse velis Minervam)
Quos Oenotria vestra nunc poëtas
Graiis éducet aut Latinis
Decoros numeris. Senex (amabo)
Peritißime non peritum
Informare libens minoris ævi
Sustine juvenem. Negares
Hospitem indigena hospes inquilinum
Edocere, quibus vigeret
Tellus Itala floribus, vigori
Prisco juppiter invidendis?
Sed & Pieriæ decus catervæ
Feminas memini erudito
Adscribi solitas gregi: quid istæc
Ætas fert, quod ad absolutum

Accedit Latiaris artis unguem?
O mihi liceat poëmata
Admirarier extero, Maronem
Exprimentia Mantuanum
Heroi pedis altiore versu,
Argutasque fides Horati!
Tu veró quid habes, amice Musis
ANGELI, Genio approbatum
Æterno, quod in hoc & alterum exstet
Vivax, ulteriusque sæclum?
Si non abnueres, ego hercle navê
Curarem tua cuncta bellis
Excudenda typis, domum reversus
Ad Franci vada læta Mæni;
Id quod nempe bonâ tibi ipse coram
Recepisse fide recordor:
Germanos tibi maximê faventes
Hac in parte etiam beares.
At cur non faciles mihi repertu
Lux serena tuos, sub horam
Discessûs, dedit expetita gressûs?
Valedicere nam volebam
Tam docto capiti, Remi relictâ
In Tuscos abiturus urbe:
Quamquam spero brevi dehinc futurum,
Rursus ut Tiberinus amnis
Istic me tibi jungat, optimarum
Artium ingenuo parenti.
Ah! brevi fore dixerim? quot Arnus
Tyrrhenum in mare volvet undas
Prius quam celebres amœna SENÆ
Diversoria commorandi,

Aut FLORENTIA *pulchrior retrorsum*
Ire me patiatur? Adde
Quòd PISAS *veteres, quòd his propinqua*
LVCÆ *mœnia gestio cum*
Primæ cernere hirundinis volatu.
Interim tua fac legamus
Aut epistolia, aut recentiores
(Ad quas te volo provocatum)
Odas, aut Epigrammatum venustos
Attico sale mille lusûs.
Tam gratas mihi colloquutiones
Scito proinde tuas futuras,
Ac si me Clarius suis amicê
Compellaret Apollo dictis:
Immo, nec dubitato, gratiores
Multo, quàm Siculis fuisse
Methymneïa plectra, quos amorem
In sui fidicen canoris Arion
Ille traxerat oribus, putandum est:
Ille inquam fidicen, repando
Piscis tergore postmodum marini
Vectus Tænariam sub actam.
Quare si quid amas meos sonores;
Senti prolubiumque grande
Ac desiderium tui emerendi
Ingens, quod mihi flamma verax
Subjicit penitißimis medullis.
Hoc certê (mihi crede) tanto
Te flagrantius ardet acriusque,
Quanto tu melior poëta
Omnium nitidißimê politum
Linguâ carmen utrâque condis.

AD MARC. ANTON. MVRETVM.

VIDES, ut audax in temerarium
Ruam pudorem, sperriere fortior
Sinistra si quid MARCE portet
Sors, comitata gravi procellâ.
Repulsa durum, quo nec acerbius
Nec ulla peius res tulit uspiam
Feretve. tam crudis amari
Morsibus exstimulant acóres
Cor altâ adactum cuspide. Saucia
Mihi cruento vulnere verticem,
Novemque trux inflige plagas
Tergore; pertolerare neutrum
Iniquiori sustineam vice
Malum. cicatrix Æmoniâ manu
Salúbre sentit: sola morbi
Non amat artificem repulsa.
Simul memordit lingua nocentior
Vel immerentes, aspidis æmula;
Virus nigri ilicet veneni
Occupat omnem animæ medullam.
Tuum, tuum est o, si quid amas, uti
Amas, Melissum, fortiter hosticam
Recellere Aten, obviando
Et manibus pedibusque contra.
Bene advocatus, numinis instar, ac
Dehinc colendus, ceu pietas jubet,
Feret reluctantes ministrâ
Suppetias ope CASTANÆVS,

Sagax rebellem viribus ingenI
Domare turbam, non tacitus pugil;
Vti nec athletam silentem,
Nec timidi arguerit lacerti
Virile gnavi te decus arbitri,
Vel acre robur militis integri,
Capeßis en MVRETE doctæ
Intrepidus Latia arma linguæ,
Ducumque regumque oribus imperans,
Labrumque Panos Romulei sono
Regens diserto; procitatum
In mea vota precesque vestras.
Vt hæreo! o quem nunc mihi nuncium
Rei bene actæ sidere prospero
Remittis aut tu læte præco,
Aut hilaris tuba CASTANÆI?
Petita telis caprea Gnoßiis,
Opis benignæ non ita gestiet
Egena, Dictamni repertis
Frundiferâ foliis in Idâ;
Vt ipse vestris auxiliis humo
Levatus, ægri quidquid habet lien
Dolore pænè exulceratus,
Quem generat tumor, immederi
Amabo. sed quid læva præominer
Procax haruspex? omine dextero,
Secus quod in Fatis veremur
Esse, Jehova potens secundat.

AD CHRISTOPHORVM SCHILLINGVM SILESIVM.

TANTANE *te cupido, &*
Ardor inceßit vehemens, ut thalami venustâ
Inter antra compare,
Suavißimisque liberis relictis,
Hesperios adires
Limites; spretorque Laris lentior emaneres
Patrio procul foco
SCHILLINGE? *nil pol improbo laborī*
Parcere plurimisve
Sumptibus curisque memor, nil metuens pericli;
Quod vel angue vafrior
Qui forte vitat, inscius ruendo
Sæpius experitur:
Nauta ceu Syrtes fugiens Danubij strepentes,
In voraginem incidit
Gyris rotatâ puppe verticosis.
Mi quoque calcar acri
Exteras gentes stimulo mirificum videndi
Concitarat impetum.
Prurigo fervens involantis œstrī
In Latium meâpte
Sponte currenti celeres addere visa pennas,
Deque lenis Albulæ
Rigare guttur uvidis aventi
Roribus, unde priscos
Musici sedasse chori crede sitim poëtas;
Non remisit ante, quàm
Plenis ad augustum exsoluta Thybrim

Reddiderit diotis
Vota: me propter licet haud lugeat ulla Nymphe,
Deviis in orbitis
Errantem, & oræ lustra pervagantem
Oenotriæ, tametsi
Sortis immunem rigidæ, servitiique duri.
Ast habemus & domi,
Vltra quod Alpes quærimus molesti:
Si bona noverimus
Nostra Germani. Perit heu tempus, inutilesque
Fors & ipse perdidi
Horas, adhuc nil optimo CRATONE
DVDITHIOque dignum
Lesbiis pangens numeris; quos hic, amiciorum
Vnus, ore perlegat
Aut ille docto, qui tibi auguratæ
Nobilitatis arma,
Cæsaris gestanda sacri nomine, contulisse
Prædicatur. At tuis
Vtrique metris nomen arrogatum
Vivere tunc putabo
Desitum, quom Graia mori tot monumenta, chartis
Subter alta pulpiti
Scißis malignê fulcra, sustinebunt.
Tot monumenta, dico,
Queis Nicer, queis Albis ovans, queis Viadrus superbit
Te canente, & hinc trium
Sistente pressos amnium meatûs.
Quodnam age cultiores
Litteris doctis animos gymnasium educavit,
Id nisi est, quod ab viro
Illo perennis hausit orsa famæ,

Cui nigra terra nomen
Fecerat? sub quo variis pectora disciplinis
Eruditus, usque eo
Sollerte cursu progredi laboras,
Vt tua mox alumnis
Presla, post Hirsberga suis accierit magistrum.
Dein quoque in novam scholam
Ambærga legit; inde Myrtiletus,
Florida Myrtiletus:
Heic ubi septem (memini) continuos per annos
Strenuas adultior
Hippocratéo dans manûs ERASTO,
Pæonias ad artes
Tam ferebaris cupidê, nullus ut æstus unquam,
Nulla bruma frangeret
Cuppedinem istam. sic calente quondam
Cursor equus statutos
Fertur ad metæ scopulos poplite, nec quiescit,
Donec adlucrarier
Certarit ipsa dona præmiorum,
Post sua terga longê
Vngulis frustra sociis quadrupedum relictis.
Sed nec hoc satis, nisi
Et præbuisses Italis propinquas
Perstudiosus aures:
In quibus famâ celeber MERCVRIALIS ille,
Alter Æsculapius,
Locum tenere principem meretur;
PICCOLOMONIDES que
Ille, cui totam Sophiæ Pallas haruspicinam
Ceteris sagacius
Callere donat, intimæque vesci

Notitiæ medullâ:
Quâ situ plano PatavI lambere prisca secto
Gaudet amne mœnia
Brentana Nais; quâque Teuto plantas
Floriferi sub anni
Vere GVILANDINE seris, delicias Napæis;
Stirpiumque millia
Tot obviarum cœtui recenses,
Auctor idonearum
Vocum, & erroris dubij regula, veritatis
Norma. quâ probê nisi
Rem metiamur, hæsitans quis inter-
Noscere vera falsis,
Certa ab incertis poterit, ambiguisque justa
Separare? Quàm diu
Multumque sæpe rebus in pusillis
Mens animi vacillat!
Quàm diu multumque fugax, in varios trahendo
Ambitûs, scientia
Eludit ore sciscitantem inani!
Crebrius ah (quod usu
Vênit & summis) alias reddimur, ac putamus,
Multo ob infrequentiam
Incertiores. Proin tenoris ergo,
Quem tibi persequendum
Duxeras SCHILLINGE, viros in medicâ peritos
Arte, quâ secas iter,
Et præter omnes dædalam catervam
Partheniis in hortis
Alloqui festinus amas. inde reversus, urbe
In Quiritium moram
Facis secundam, cumque pluribus quam-

Plurima voce vivâ
Sedulus confers. itidem Félsina factitantem
Vidit, artium parens;
Videre Senæ, Gratiarum alumnæ:
Audiit Arnus ipse, &
Fluminum rex Eridanus; scilicet audierunt
Hadriæque & æquoris
Tusci Deorum quisquis humet undis.
Jamque (quod o bonum sit)
Galliam versans animo, quos Podaleiriosque
Et Machàonas tulit
Benigna montis aura Pessulani,
Consuluisse gestis.
Vt per Insubres, Genio non renuente, doctus
Cum peritioribus
Ticinus ipse colloquutiones
Texier obstupescet!
Ast ubi gratum sibi te non Basiléa frugi
Invidebit hospitem,
Aut nil, quod obstet, ingruet sinistri;
Vix erit, ut politus
Ante nectendæ capiti laureolæ decórem
Vsquam abire te sinat
ZVINGERVS. *Ecquis alter ille, cuius*
Munere tu Lycei
Nobilem exsultans hilaris auspiciis cathédram
Et premes, & indidem
Oratione te tuoque dignâ
Ordine, Microcosmi
Entheas florentis opes splendidus explicabis?
Fallor, an Valentia
Te reddet ultro compotem supremæ

Æmula dignitatis?
Ecce te vultu Rhodanus liberiore poscit!
Ecce Rhenus aurifer
Ad gratulantum plena labra, plausum
Lætior evidentem
Tollit arrectis strepitans cornibus! Ecce colles
Sibilante personant
Aurâ, tributæ conscij coronæ!
Protinus & vireti
Fama pervadens aditûs Elysij, sepultæ
Vela nigra conjugi
Demet, stolæque candidos amictûs
Induet. Euge noster
Euge vir, desiderium dum licuit maritæ;
Gratulor tibi, inquiet,
Novos honores. Spiritu propinquans
Ecce patri sub ædes
Ire in amplexum reduci pignora cara cerno!
Tu viæ, o Apollini
Dilecte, quidquid restat inchoatæ;
Confice mente sanâ,
Sospitans orbas animas. vos at hero recepto
Limina o Penatium
Gaudete, tuque Lar Genique gaude.

AD IANVM IACOBVM BOISSARDVM.

BOISSARDE, tanti est nulla propinquitas,
Nullusque fratrum seu patruelium
Cognationis sanguis, inter
Sese animo propiore junctus:

Quanti bonorum eſt inter idoneam
Conſortionem mutua pectorum
Dilectio, & conſtans fidesque &
Mens Boreæ temeranda nulli,
Nullis procellis. Mobile dum vides
In factiones ambiguas rapi
Mirere vulgus, diſparive
Alterum in alterius propinqui
Sævire fato viſcera? Pronior
Plerumque nunc ad peßima peßimos
Concordia armat, optimosque
Improbitas premit, invidusque
Livor cruento fœdere proximus.
Vbi locorum pectora & ora (dic)
Sincera quærendum atque aperta?
Aut ubi fraudis inops, dolique
Dicatur expers furva Calumnia?
Domos migremus ſuadeo ad inferum
Antichthonum orbem. ſed profecto
Illa novos prior occupabit
Lues Penates. ni prius occupet,
Tamen ſequetur tam ſubito hoſpitem,
Quàm Solis occaſum remoti
Nocte ruente ſequuntur umbræ.

PAVLI

PAVLI MELISSI SCHEDII FRANCI

MELICORVM LIBER SEXTVS.

AD ELISABETHAM REGINAM ANGLIÆ.

1579

CVM peregrinator poteram trieteridas antè
Quattuor, ex Brabantidos orâ
Finibus aut Gallûm solvens, & trans mare vectus
Oceanum, lustrare Britannos;
Ac vultûs Hera magna tuos aulæque decórem
Mirari, simul Oxoniumque
Et Cantabrigiam, vestri duo lumina regni,
Visere, Pieriæque catervæ
Junctior esse, tuasque unâ celebrare perenni
Commodulans testudine laudes:
Cursibus invidit nostris Fortuna locorum
Et varia & mutabilis usque,
Et temere inconstans; Casu comitata sinistro

1567
12
1579

Fratre Vicis, Proteique sorore.
Nec non insanâ rabie furiare Gradivus
Pectora atrox, hostilibus armis
Atque inimicitiis intestinoque tumultu
Degrassatus in omnia passim
Obstruxitque vias, aditumque occlusit ituro.
Vidimus in cinerem isse cremando
Oppidaque pagosque, & contemerata Deorum
Fana ruisse, Deosque fugatos.
Vidimus undantes profuso sanguine campos,
Immeritosque ferocibus ausis
Supplicio addictos, atram (miserabile) sortem
Et creperi discrimina belli
Civibus in cassum deflentibus. An mihi sana
Per gemitûs tristesque querellas
Vulnera reddiderit dolor? an liquor udus ocellis
Nympharum qui plurimus exit
Fluminis in morem, cum femineo ululatu
Et rigido præcordia sæpe
Percutiente ictu, vesanæ incendia flammæ
Vberibus restinxerit undis?
Jampridem elapsi metuenda pericla latronum,
Portuno sacravimus aram.
Nunc Veneto fruimur cælo, magnamque Quirini
Senensemque reliquimus urbem,
Euganeûm ad colles Aponique calentia lutra
Cum POLEMO *sociisque reversi:*
Et modò Braiani, modò delicias Arquati
Vere novo gustare solemus.
At desiderium, quo litore longius absum
Angliaco, hoc vehementius urget
Ac coquit internas accenso corde medullas;

Speque animum meliore serenat,
Adfore tempus, uti cernam tua regna, tuique
Nominis, HEROINA, frequentem
Ellogia & laudes, semperque manentis honorem.
O utinam Thamesinum apud amnem,
Post reparata novæ paucißima cornua Lunæ,
Insula me tua corpore salvo
Spectantem videat orientia lumina Solis,
Auroræque tuam adsimilantem
Divinam faciem: quid me felicius uno,
Teque foret celebratius unâ?

AD FERRANDVM AMADIM, COMITEM PALATINVM, EQVITEM AVRATVM.

CLARIS perenni laude nepotibus
Si qua est, adepti nominis ob decus,
Avos recordandi voluptas;
Nempe tibi est, AMADINE sanguis
FERRANDE, maiorum eximiis eques
Prognate factis, cum grege liberûm
Toto, Palatinique juxta
Indigitate Comes theatri.
Hunc summa quarti gratia CAROLI
Vobis honorem, cum titulis simul
Vsuque recto detulisse
Nomine Cæsareo gerendum
Abhinc duobus scilicet amplius
Sæclis, sigillo & pollice proditur,
Fideque dignis ac probatis
Testibus, imperij columnis.

At non, ut istis vos frueremini
Soli, tributum Cæsaris incliti
Donum; sed impertire posse
Fas aliis foret usque, vestri
Nutu favoris, munia; debito
Nimirum, ut æquum est, imperij in fidem
Illis sacramento obligatis,
Quorum alacris meruisse virtus
Existimatur præmia, non sine
Morum decoro, seu nitido virûm
Splendore. Vobis quippe, vobis
Jus proprium Comites creandi
Regalis (ut res magna!) Palatij,
Et privilegI viribus additis
Suprema jurisdictionis
Consilio duce conferendi
Magmenta numquam deficientia.
Vobis potestas calcar equestribus
Plantis inauratum induendi,
Nobilium & vice militares
Heroas altæ stirpis in ordinem
Inaugurandi; & libera perpetim
Dandi, secundum qualitatem
Muneris officii ve pacti,
Vtenda justo insignia tramite,
Ceu vera suevit nobilitas. Adhæc
Vobis facultas, aureorum
Jus, quibus est opus, annulorum
Donare; nec non municipes recepto
Adscribere albo rite Quiritium,
De more prisco civitatis.
Quin etiam, o Venetûm peramplæ

Vrbis vetustâ civis origine
FERRANDE, summo palmiferæ gradu
Ornare sumpsti dignitatis,
Quos studium vigil eruditos
Fecitque claros, arsque probê dedit
Examinatos, quosque peritiâ
Scientiarum multiformi
Diis similes, super ipsa cæli
Convexa raptos Pegasus aliger
Invexit astris; seu Themidi sacræ
Illi, aut profanæ, sive longum
Pæoniis operata curis,
Aut disciplinæ, quam Sophiæ docet
Magistra sollers, regna capacia
Virtutis æternare suerint,
Regna cerebrigenæ Minervæ.
Non tantum in armis vis sita roboris,
Nec sola Martis pugna duellici
Clarabit athletam, labosve
Dexter Achillis agens lacertos:
Doctrina præsidium est sine milite;
Doctrina quovis pectora fortius
Stipat cataphracto, disertæ
Eloquio comitata linguæ.
Vtrumque jungas, qui sapies, decus:
Vtrique solvit laurea debitrix.
Hinc Imperatores sibimet
Deliciis pretioque doctos
Habere non umquam immemores, viam
Remunerandis sæpe molestiis
Vltro patefecere; non tam
Divitis accumulante quæstu

Fomentum acervos grande pecuniæ,
Cui maior hominum pars inhiat, lucri
Spe capta (nam nusquam repleri
Quit malesuada fames habendi)
Quàm sorte partis commodùm honoribus
Gaudente. Reges non alio modo
Tabellionum judicumque
Constituisse leguntur actum.
Iidem manûs pro lege vicarias
Adesse jussere omnibus omnium
Contractibus sollemnitatum,
Justitio vadimonioque
Patrocinantes, nec nisi Cæsarum
Fixis agentes congrua legibus.
Iidem vel incestis nothisve
Seminibus malè procreato,
Vel ter nefando concubitu patris,
Auctoritatem legitimi satûs
Clementer indulgent, in undam
Dedecus opprobriumque nati
Mersare lenes. vah! pereat scelus,
Contaminatis si quis amoribus
Illustre nomen turpat amens,
Progeniemque domûs avitæ.
Sancire porrò littera præpotens
(Nam quid Monarchæ non valeat manus?)
Permittit infami notatos
Labe potesse redintegrari;
Durisque vinclis annuit eximi
Devota morti corpora proximæ,
Læsæque maiestatis atro
Crimine dissoluisse sontes:

Servosque mutatis miseri ſtatûs
Sciſcit beari conditionibus,
Et liberali rite causâ
Adſeruiſſe manu redemptos,
Non abrogandis vindiciis. Item
Emancipandi pagina liberos,
Et jus adoptandi viritim
Attribuit, veniamque dandi
Minoris ævi. Sunt alia inſuper
Complura veſtro ſcita diplomate,
Ad Vuldavam quod publicatis
Regia PRAGA *notis liniri*
Vidit, Bohemarum caput urbium,
Latê ſuperbis conſpicuum arcibus.
Parum eſt, quod unicuique veſtrum
Signiferis Aquilæ biroſtris
Apponere alas ſtemmatibus licet,
Geſtamen auguſtum; ac nitidum obviam
Præferre Romano dynaſtæ,
Arva per Italicas & urbes,
Enſem? parumne eſt, quòd creperi licet
Luctâ duelli pancratiove rem
Sub Marte controverſam aperto
Cernere, vindicibusque plagis?
Omitto demum ſingula perſequi,
Relate ſummatum o AMADI *in chorum:*
Quippe his recenſendis ad unguem
Muſa ſuperſedeam monendo
Pervellit aurem. Cetera poſtmodum
Cantabis, inquit, quum Jovis alitem
Dextro volatu Paule ſupra
Laurigerum caput adſtitiſſe

Cernes, & æquis numinibus tuæ
Illustris heros annuerit preci,
Quodcumque votis expetisces
Sponte suâ tribuisse largus.
Hæc illa. quin mox sub penetral novum
Stactê fragrantis suave sacrarij
Ducendus, argutamque dulcis
Melpomenæ citharam docendus,
Jam melle linguam tinguor, Ionicâ
Lustratus undâ; & bacchare Deliâ
Frontem renódor, ne poëtæ
Sit melico mala linguâ noxæ.

AD IOANNEM ET ADRIANVM AMADIOS, FERRANDI FF.

MAGNE *minorque fratres,*
AMADINI *generosissima*
Stemmatis propago,
Columen futuri domûs;
Ecquid in utriusque
Studium rhetoris incumbere
Pertinace curâ
Teneris ab annis juvat?
Ecquid in optimorum
Sophiæ tramitibus dogmatum
Sub bono magistro
Adolescitis? Vos quidem
Sponte suâpte raptos
Alacris semper honestissimas
Indoles ad artes
Stimulat, capessendaque

Vtilium reperta:
Magis œstro tamen insignium
Pruriente quædam
Documenta rerum cient
Carpere tritiorem
Ad honores, & in aulas, viam.
Prisca namque virtus
Generis, sereno quasi
E speculo refulgens,
Solita est postgenitûm valdius
Excitare quondam
Animos. sed & non minus
Strenua vis parentum
Propiorumque potis masculum
Pectus acriori
Animare laudis face.
Vt mihi nunc amicum est,
Reminisci bene concredita
Signa Melchióri
SCHEDIO, *meo patruo!*
Signa, quibus ferendis
Validos sæpe lacertos lubens
Prædicavit ipsa,
Rigidissimis Thracibus
Obsidium, Vienna.
Vt amicum est, reminisci insimul
Patrueliumque
Et avunculi, quem Thunes
Africa militandi
Cupidum vidit, at illos Livo,
Heu rapina sævis
Inhiata Moschis; item

Hunnus atrox in armis,
Itidem Celtica gens asperas
Trux inire pugnas.
Sed aliis hæc sunt loci.
Vos ego facta patrum
Atavorumque, trecentos adhinc
Evidenter annos
Bene gesta, producere
In medium nepotes
Jubeo, non sine præconiis;
Facta digna sanè
Trabe cedrinâ scalpier,
Nec malè sentiente
Cariem, nec latitantes genus
Infidele blattas,
Tineasve rodentulas.
Adspicitisne circùm
Vetere in vestibulo stantia
Liminis paterni
Simulacra, vobis uti
Ingenium politê
Acuant, & tacito numine
Vividum sequendi
Clarios choros impetum
Insinuent? vel unum
Imitari modò sit, cui sacer
Imperator olim
Meritos honores dedit
CAROLVS *ille quartus;*
Pol is exemplar aviti recens
Exhibet decóris,
Specimenque virtutium,

Quas animositate
Genuinâ sapientißimi
Quique metiuntur.
Etenim velut candidis
Oebalidûm gemella
Radiis sidera purißimo
Emicant Olympo;
Ita vestra se claritas
Ex vegetis coruscans
Oculorum igniculis exserit.
Macte IANE, macte
ADRIANE virtute. sic
Itur ad astra, sic mens
Genios participat cælitum.
Eia gliscitote
Superare lauru novâ
Perveterem corollam;
Heliconisque apices, alitis
Instar ocyoris,
Pedibus citis tangere.
Auguror. en futurum est,
Aquilæ Cæsareæ plausibus
Mutuis ut ambo
Pariter, nec inglorij,
Excipiantur; ambo
Vigeant, haud inopes maximæ
Dignitatis, atque
Meritissimi muneris.
Eia agite o alumni
Charitum, fortiter insistite
Atticæ Minervæ
Latiæque vestigiis,

Castalidumque grande
Peramatore decus, si modò
Gloriam decórum est
Sibi transdere in posteros.

AD PHILIPPVM RIDESELLVM CAMBERGIVM, EQVITEM MELITÆVM.

NVLLVM meretur nec sapientiæ
Præconium, nec magnanimæ indolis,
Domi sedendo semper, horas
Segnitie terere otiosas.
Virtus in actum mascula ducier
Ardet, sopori non nimium aut mero
Aut luxui indulgere sueta:
Luxus opes, sopor ille nervos,
Bacchus Minervam perdit. Inutilis
Ad res agendas fiat oportet, &
Cui temulento nutat impos
Vertice sensus, hebetque acumen;
Et quem veternus corripuit gravis;
Et cui medullas insidiosior
Incessit omnino voluptas,
Heu juvenum capitale virus.
Non hisce ventum est moribus Inacho,
Eiusque delecto ordine posteris,
Virtutis ad laudem obtinendam,
Justitiæque decus parandum.
Non hisce parta est moribus Æaco
Pyrrhisque magni gloria nominis;
Non Ausonum augustis Tyrannis;

Non Saliis: neque Godefrido,
Bellator urbem qui Solymam addidit
Sceptris superbis. Tum viguit tenax
Recti cupido, non libido:
Sobria mens, & imago honoris,
Non ebriosi pectoris impetus
Aut fæculentum prævaluit nefas:
Chalybs virentem claßicumque,
Non choreæ, neque pluma mollis
Pubem excitavit, fortia pectora.
Compar ut illis tu fieres viris,
Quid non secundo Marte pulchris
Es RIDESELLE periclitandum
Aggressus ausis? quod facinus tibi
Præclarum omissum est, dum Melitensia
Contra latrones Thracas armis
Mœnia, flos equitum inclitorum,
Defensitasti strenuus; & maris
Secura vestri tútaque navitis
Vltro citroque præstitisti
Æquora, non sine clade Thracum?
Qualis ferocem in Marmaricas feras
Fremens leonem vis truculentius
Armat, leonem (inquam (tremendis
Vnguibus horribilique rictu;
Aut qualis urso pro subole hispido
Trux ira surgit: talis in hosticas
Flammatus ardor te catervas
Egit agetque animosiorem.
Servata vestris insula dexteris
Feliciorem se veteri Rhodo
Cyproque si jactat; favori

Numinis attribuenda laus est.
Vos estis obliquê oppositi fero
Ceu murus hosti. vos remoramini
Pernicis alas quippe fati,
Quoad fieri pote: & ingruentes
Nudo procellas undique vertici
Ingente opum vi frangere pervicax
Durat lacertus, Colchicasque
Persequitur ratibus triremes.
Dij te secundent, o MELITE ferax
Heroum, & ad classem expedientium
Sese, & triumphum ex hoste victo
Laurigerum spoliisque captis
Lætê reportantum. O liceat diu
Vobis fruisci tot bona, tántaque
Magmenta consecrare Marti,
Perpete nobilitata famâ!

AD FERRANDVM AMADIM.

FONTIS ut vivi liquidum fluentis
Vena, prománans penitis ab oris,
Vsum in humanum scatebras perennes
Ejaculatur:
Non aquas illi Canis æstuosus
Siccat, aut frigens Caper algefactas
Cóngelat, ventusque fragore subter-
raneus arctat:
Illa sic nullis operum impedita
Sublicis, aut obicibus repandis,
Cæsarum recto bona principumque
Gratia cursu

Tendit exſertas animare vires,
Nec propagatum ſine honore munus
Sera derivare per eminentum
Sæcla nepotum.
Vnde quæ, FERRANDE comes tribúlis,
CAROLI juſtâ bonitate quarti
Veſtra gens in perpetuum ſtatuto
Poſsidet æquo,
Ceu per extentos laticum canales
Ducta, non cuivis homini, ſed arte
Prædito rarâ, bene ſed merenti
Munera confert.
Hinc fit, ut guſtare tuos liquores
Sit potis, juſtique capax honoris,
Quisquis acceſsit PatavI inquilinum
Teuto Lycéum.
Te penes donum quaſi humi ſepultum
Haud ſinis; nil invidiâ laboras:
Nam nec obtúras latices, nec averſam
Obſtruis aurem
Cynthio, totique choro ſororum;
Quin nec his, quos præ reliquis alumnis
Cynthius totusque chorus ſororum
Cenſet amandos.
En Palatinum comitem Meliſſum
Tu creas lubens, equitemque, qualem
Arma depoſcunt veteris Quiritum
Militiai.
Addis incrementa, quibus tributim
Olim adornari merito ſuopte
Semper illuſtres animæ ſolebant
Vrbe Latinâ.

Hunc & in prolem mihi nascituram
Mittis (ut rarum!) generis decórem:
Haud secus propago resex vigorem
Vitis adultæ
Induit. Jam nec galeam secundam
Clathra, nec junctæ diadema gemmæ,
Nec fluens vexillum agiles in alto
Dedecet auras,
Liliis confórme suis. In imo
Cycnus argutans clypeo susurras
Ruminat voces, quadrifariamque
Dividit oras.
Euge, quàm gratum est animo, laboris
Præmium captare molestiæque!
Euge, quàm dulce est titulorum adeptâ
Laude potiri!
Hoc ob augmentum tibi quid dehinc non
Ipse debebit Genius Melissi,
Sponsor æterno captus arrogandi
Nomine famam?
Maximis certê benefacta pensat
Gratiis condignê habitis & actis.
Nam quid aut maius gravis auctor aut præ-
Clarius unquam
Edet in lucem, nisi laude dignis
Nomen immortale viris nepotes
Gignat in seros, celebrisque donet
Munera famæ?

AD

AD IACOBVM ANTONIVM GROMIM, EQVITEM AVRATVM.

QVEMNAM repentè factum
Me cerno? quemnam mutor in Quiritem,
Indutus chlamydem coccinam,
Bracteolis Phrygiis striatam?
Cui fulgeo monili
Splendente vinctus? cui corusco fulvum
Ensem? cui gero calcaria,
Luteolo lita circùm obryzo?
En quanta Teutonum me
Stipat corona! quantus Italorum
Grex confluxit ad encomium,
Quod mihi lux hodierna sanxit!
Læti reor Camillum
Videre talem Romuli nepotes,
Captis o GROMI Veientibus
Vrbis ab obsidio decenni,
Diis patriis Lyæum
Libantem, & aris victimas litantem.
Bellatum mihi contra feram
Barbariem, & Lapithas atroces
Quàm fortiter tot annos:
Nec Arrhabónis ripa adorta solùm
Scit tirocinij debitum
Pannoniis specimen sub oris,
Cum MAXIMILLIANI
Armis secundi regia Alba carptim
Tentaretur, atrocißimi
Præside capto obiter tyranni.

Antiquus ecce mos est
Notis quibusdam dexteras viriles
Exornare: sed & præter id
Cum Telamoniade est Vlysses
Discrimen ille magnum.
Distincta cerni rem statu graduque
Vult natura. Senatorij
Ordinis, Hostiliique regis
Post Romulum Numamque,
Insigne latus clavus, ac rotundum
Lunati tegimen calcei:
Aureus hinc equitum Latinorum
Anellus alligator,
Vertente sæclo ferreis abusis:
Certê non secus argenteis
Militum vetus illa primum,
Dein aureis caterva est
Donata jure fibulis. Omitto
Armillas, phaleras, bracteas,
Balteaque & meritas coronas;
Hastasque puriores,
Et cetera arma, roboris decorem, &
Virtutis dare tergum insciæ.
Quid procerum referam inclitorum
Torquata colla? quidve
Sicinnianæ præmia acritatis;
TRAIANIque paraZonium,
Munere quo bonus ille Cæsar
Suram remuneravit?
Præclara sanê & digna LVDOVICO
Istæc undecimo res fuit
Auctor, ut Ambasiana rite

Magmenta conchulati
Sancire torquis, laude posterorum
Lætus, rex animum induxerit,
Armigeris coryphæus adstans.
Stellata, rege IANO,
Sequuta post turma est domûs Odœnæ,
Cuius diruta moles jacet.
Adde periscelidem OEDOARDI,
Qui tertius Britannas
Opes adauxit. adde chrysomallon
Illud Sequanici principis;
Vellus Iasonium PHILIPPI
Dico; eius, unde quincto
Per abnepotes lineam sequacem
Stirps materna trahit CAROLO,
Munere cuius eques crearis;
Fratrique FERDINANDO;
Quo dante, puber laureâ coronâ
Præcinctus caput, ornatius
Ilicet Austriacum Lycéum
Feci, neque indecorê;
Vatesque provocans adultiores,
Divinumque genus Musicos
Cæsareæ decus illud aulæ,
Quid ex utrâque Musâ
Haurire fructûs gnavior juventa
Posset; non dubio gestij
Edere judicij senatu.
Nam quidquid ars, vel ipsa
Natura menti non pigræ sed acri
Insevit, studiis dædalis
Exserere hoc generosa tendit

Virtus, amica famæ,
Hostisque probro. Quin & hac videre est
Tempestate, quibus per manûs
Sæpe ducum titulos equestres
Novasque dignitatum
Fas indipisci laureas; eosdem
Evectos aliis utier
Atque aliis in honore signis.
Te Cæsarum potentum
Regumque versatum arduis in aulis,
A primis adolescentiæ
Curriculis, GRŎMĬ; te subinde
Legatione functum
Multas per oras, teque dimicatis
Et terrâ & pelago prœliis
Fortem animi, teretisque palmæ,
Quis nescit? unde Cæsar
Remunerare debito labores
Non ingratus honorario,
Te gregis ipse sui merentem
Scripsit, pedumque talis
Auro coruscum jussit applicari
Calcar, strenuitatis tuæ
Indicium, gladiuque cinctum.
Id quod ratum atque firmum
HENRICVS alter ille, Galliarum
Regnator, habet ultro, memor
Ingenij validique Martis.
Idem ipse contributor
Jam canus in me grandiore natu
Ornando facis, ac te exhibes
Dulcis adoreal æ ministrum,

Inſerviens honori
Pompæque, nullum muſsitanti in ævum
Collatos AMADINA *manu*
In Schedium, Schediique prolem,
Cui noctilúca nondum
Maturat horas, munerum maniplos.
Quis me lætior eſt? quid mihi
Gratius, o veterane miles,
Acceptiusve, quàm te,
Quem ſcita rerum per tot obviarum
Annos experientiſsimum
Cognitio diuturna fecit,
Córam meis videre
Anteambulonem greſsibus, ſariſsâ
Nixum Palladiâ? quo modo
Se pater ipſe tulit Quirinus,
Aut armiger Quirini,
Reddente jura civibus Latinis
Ipſomet, Tyriæ ſplendidê
Conſpicuo trabeæ nitore.
At menſa jam vocat nos;
Jam porriguntur melle ſaccharoque
Cretæo lita condimina,
Líbaque Moſopiis placentis
Electiora: jamque
Cratére pleno, Gnoſsium meracum
Exſpumante, ſalutarier
Appeto. proſit utrique; proſit
Et tertio bibenti;
Proſit tribunis, ceterisque noſtri
Actûs nomine præsentibus.
Cernis, ut huic nitidê ſereno

Sol faverit diei,
Obscuriore nubium fugato
Velo? cernis, ut acto die
Hesperus irradians amœnum
Claros vibret capillos,
Dissaviator purioris æthræ?
Sed jam te nimium forsitan
Detineo GROMI *garriendo,*
Manumque de papyro
Nugace tolli nesciam fatigo
Frustra. frustra, age, ne sis tamen
Tu quoque; polliciti reum me
Spera dehinc, ut orsûs
Laudum retextos inchoëm tuarum,
Successu modò me prospero
Invida non spoliabit Ate.
Næ, si cani meretur
Quisquam decenter, tu cani mereris;
Vt pulchrê memori gratiâ
Stent veteris monumenta facti.

D'ailly

AD IMMANVELEM ALLIVM, VICEDOMINVM AMBIANVM.

Vidame d'amiens

PRIVABORNE *iterum luminibus tuis,*
Musarum & Charitum o IMMANVEL *decus;*
Quem per tot reducem tædia mensium
Cum desiderio anxio
Mansi? Non Veneti stagna tibi maris,
Non urbs Euganeis proxima collibus, Padua?
Nec thermarum Aponi vivida sulphura

Lentas injicient moras;
Quando te Genius Larque Piquigniæ
Arcis, te revocant Sumonis uvidi
Nymphæ; te genitrix, optima feminarum
Aulæ ad munia principum;
Cui Regina sui mascula debitum
Commisit regimen corporis & statûs,
Navarræus amor. Fallimur, an domum
Salvus cum repedaveris,
Incesset tibi mox ardor inæstuans
Lustrandæ cupido protenus Angliæ?
Non me tam celebris Candia, non Cyprus,
Non Phæacia divitis
Hortis Alcinoi regia traxerit
Visendi studio; quàm rapior volens
Londinum, ad solij fulcra Britannici,
Puris quæ Thamesis lavit
Altor gratus aquis: heic ubi mitium
Regnatrix populorum arbitrio sui
Leges consilij sancit idoneas
Heroina, Deûm genus;
Quam nec dedecuit nosse reconditas
Artes, nec piguit lactea rhetorum
Græcorum Latiis reddere vocibus
Verso scripta probè stylo.
Summo nata loco promovet altius
Virtutis meritum strenua; sed neque
Doctrinæ pretium deminuit manus
Tantæ celsa viraginis,
Nec vestigia detrudit ad infima,
Quos sors inferior invidet arduis.
Magnos magna decent. at mediocribus

Peguigny
La Somme r
in Normandy
[illegible]
Margaret de
Valois wife
of Henry Kg
of Navarre,
afterwards
Hen. IV of
France

Rebus laus sua non abest.
Tu, qui non generis sanguine proximi,
Sed virtute magis nitier, ad patris
Exemplum, properas; rectius optima
Quæque intelligere es sagax
ALLI. Macte igitur, macte tuis bonis,
Et donis animi: dumque vigorem alit
Ætas purpureum; vincere te stude
Ipsum, & Francigenas tuos,
Quâ re cumque potes, quo calor ingenI
Aut industria fert. Non minor est labos
Acquirenda bono digerere ordine,
Quàm possessa tuerier.

AD REINHOLDVM HEIDENSTENIVM.

VIDES, ut aura obryzi,
Indæque gemmæ lucidi colores,
Et quidquid sapit exoticum,
In pretium cadat auctionis.
Merx unaquæque tanti,
REINOLDE, quanti censet æstimator.
Illic vilius, heic carius
Venditur aut emitur cylindrus.
At principum monetas
Neque esse constat únius valoris,
Nec formæ similes únius:
Par quota quæque ducum est imago?
Diversa ubique rerum,
Diversa ubique nominum potestas.
Sic passim titulos impares,

Dißimilesque per universum
Invitus experiris
Gradûs. An obscurum est, Britanna si quos
Illustres Academeia vult
Adficere ante alios honore;
His artium magistri
Donare nomen erudita fuerit?
Sicut laus ea nuperrimê
Helvetio juveni tributa est,
Cui celsa saxa gentem
Produnt vetustam. Quid, quòd & magistri
Doctoresque salutarier,
Nil adeó erubuisse nostris
Annalibus leguntur
Ex principali stirpe procreati?
HENRICVM *loquar octavum item*
Signa magisterij tulisse
In Angliæ Lycéo;
Heres ELISA *cui relicta regni.*
FRANCISCVS *quoque rex Galliæ,*
Plurima cui merito bonarum
Renata litterarum
Debet seges, quid ille? nonne ab ipso
BAIARDO, *minor acsi foret,*
Sese equitem voluit creari,
Post Marte concitatam
Pugnam, reclivis fronte sub MELIGNÆ;
Ornamenta simul splendida
Magnificæ sibi dignitatis
Gavisus exhiberi
Gestanda? Nonne & Teutonum dynastæ
Auratum Solymis inclitis

Et gladium & petiere calcar?
Quorsum ista? maximi pol
Fecere, quæ jam vix pili putantur.
Pulchrum cuique suum scilicet:
Strenuitas sua cuique cordi est.
Tu, qualecumque & ipsi
Virtute partum strenuo tuemur
Conatu decus, o ne malis
Arbiter auspiciis amabo
Interpretare. Nescis,
Nescis, quid ævo spondeat futuro
Æther, quodve sequenti vehat
Luce dies revoluta fatum.
Oblitus an Jehova est
Arcana, quorum pervetusta Graij
Oracli meminit dignitas,
Et meminere piæ Sibyllæ?
ROMANVS *Imperator*
Cerâ fideli muniat diploma;
Vix dici pote, quantum mei
Feneris amplificarit auctûs.
Dum calcar addit heros,
Heros & addit robur atque vires.
Vires illicium sentiunt;
Illicio vegetatur ardor.
Innatus ardor audet
Tentare famam; fama laudem apisci;
Laus se vincere: se vincere
Cuncta trophæa sibi triumphat.
At nemo puber unquam
Rerum feretur attigisse summam,

Virtutis nisi fastigia
Scanderit a teneris gradatim.

AD IO. MICHAELE MBRVTVM.

VTRAMQVE doctum Palladiâ in scholâ,
Linguam, & scientem gnaviter artium
Sublimiorum, quæ beare
Corda polo genuina callent,
BRVTVM saluto. qui licet extimis
In Sarmatarum limitibus, procul
Ab Hadrianæ separatus
Illecebris agat Amphitrites,
Jucundioris non tamen immemor
Nunc creditur mi colloquij fore,
Quod ad vadosi regna Mæni
Comiter in STEPHANI tabernâ,
Præsente ibidem tum CAMERARIO,
Sermone grato texere amavimus:
Cum Teutonas exsul per oras
Finibus Allobrogum relictis
Ad subjugatos BATTORIDÆ tuus
Se, BRVTE, cursus ferret IäZygas:
Quâ pisculento fetus amne
Lambit humum patriam Tibiscus.
Multas ab illo tempore me plagâs
Seu causa Fati, seu variabilis
Fortuna casûs, inquietis
Ambitibus peragrare adegit,
Salutis incertum. haud secus æquoris
Sulcans arenas navita lubricus
Jactatur undosis procellis,

al Frankfurt? 1574? Theiss.

Vi furialis Apeliotæ.
Hos inter errorum & creperæ fugæ
Fluctûs vaganti nil mihi ſuavius,
Quàm ſempiternum vatis ultro
ANGELII meruiſſe amorem;
Tarpeia quom me ſub Capitolij
Saxo viderent limina conſulum
Faſtos, & antiquo paratu
Nobile marmor, imaginesque
Vetuſtiorum quærere Cæſarum,
Ex Marte partis non ſine laureis.
Quid ille? nequaquam profecto
Erubuit mihi credidiſſe
Recens ſuorum nata poëmatum
Typisque nondum ſcripta volumina.
Idem reverſuros ab Vrbe
Franciacum poplites in orbem
Pereleganti munere carminis
Eſt proſequutus: munere, publicis
Quod exſtat exſtabitque libris
Semper ad innumeros nepotes.
At tu, POLONI regia cui patet
Herois, auctor magne, quid exigis?
Quæ condis, æternis (ut æquum eſt)
Digna lini monumenta cedris?
Rex bellicoſus materiem ſuæ
Virtutis amplam, non ſine fomite
Sui celebrandi miniſtrat
Vatibus hiſtoricisque doctis.
Idem eruditus judicat aptius
Prudentiusque, e re quid, & ad ſtatûs
Sit publici non obfuturum

Bargæi 1570

Emolumenta, bonasque leges.
Audita nobis cor fodiunt ducis
Præclara tanti dictaque factaque:
Cur non & istic Marte duro
Visa geri feriunt ocellos?
Longê sed absum. certê ego Pindari
Vel Dithyrambos, vel numeros graves
Molirer Alcæi, minaxve
Stesichori genus æmulari;
Nihil moratus, queis ferar avius
Pennis in altas ætheris orbitas,
Novum Melissæi daturus
Nominis ellogium profundo.
Almâ triumphus laudis adoreâ
Ridere gestit, perpetuam & sitim
Accendit in fibris alumno
Pota avido semel Hippocréne.
Atqui futurum rebor, ut unus &
Alter perennem dehinc aquilex novæ
Vestiget undæ forte venam:
Quam nisi reppererit palato
Gratis placendam; pol tamen, inquiet,
Hic celsa celsis gesta poëmatis
Æquare sumpsit, rege quondam
BATTORIO, domitore Moschûm.

IN NVPTIAS IACOBI MONAVII SILESII.

BELLAM & pudicam, dotis & uberem
Cur non amico Musa MONAVIO
Optemus, integroque vitæ

(Scis etenim) ſcelerisque puro:
Vnde elegantum pignora liberûm
Producat horti, lætifico ſatu
Repullulantis, dulce fenus;
Augificans genus atque ſexum?
Mites genuntur mitibus; & probo
A patre gnatus, fert ab avo nepos
Laudem; nec inceſti pudicam
Conjugij parit ulcus Æglen.
SVSANNA *adesdum. jam datus annulus;*
Jam dextra dextræ juncta, fidêque jus
Pactum eſt. adesdum, & luculentê
Fac nova nupta novo marito
Permiſſa dones gaudia. nunc tener
Amplexus ambos legitimê decet;
Nunc & columbatim vibratis
Baſiolis locus & cachinnis;
Et quæ volenti deliciæ placent:
Vt implicatâ claviculi manu
Circùm, maritatæ racemis
Palmes onuſtus adhæret ulmo,
Et ſeparari non amat invicem:
Sic delicati brachia conjugis
SVSANNA, *Nympharum Viádri* oder
Mitis alumna, ſuis lacertis
Innectit urgens, a genialium
Caſtis voluptatum illecebris procul
Ignara divelli. ſed ipſum
Hocce licet, licuitque ſemper,
Et poſt licebit. Mutuus hoc amor,
Hoc inſitorum cauſa Cupidinum, &
Natura demum ſuadet ipſa,

Se ſubolemque bene educandam
Servare pernix. Vt mihi nunc foret
Melli, vocatorum agmina civium,
Quos PRESLA nutrit, teque coram
Elyſiasque nurûs tueri!
Fortaßis hoſpes non ego (ut arbitror)
Ingratus eſſem. ſed procul abſumus
Veſtris MONAVI ſegregati
Finibus, Hadriacæ propinqui
Actæ, reclivem quâ viridi ſinum
Obducta muſco terra ſub inſulis
Humeſcit, alternoque conchæ
Murice ſumma ſalis lacúnant.
Tecum eruditum CORASII caput,
Tecum & ſagaci fronte RHEDINGERVM
Habes; quibus nec cariores
Vlla tulit, nec amiciores
Ætas ſodales ulla feret. Via eſt
Picena teſtis, teſtis & Vmbria;
Albusque Nar, Thybrisque flavus,
OEnotriæque vadoſus amnis:
Quibus relictis cum valedicerent,
Raptum abſtulérunt me mihi, nec palam
Non involatum jure privo
Hunc Genium ſibi vindicarunt.
Quin carmen amborum Auſoniis modis
Attemperatum legerit aureus
Hymen, tuarum nuptiarum
Sponſor; an ambigerem, MONAVI?
Tu præter illos, inſtar & omnium
Sentis amici DVDITHII labra
Tam culta, tam fecunda, tamque

Breslau Silesia
Jan. Mathias Vaquerius 276 Nicolas

Nectareo lita rore; qui te
Metris venustis concelebrarit, ac
Tuam Dionen. cetera patrij
Canent olores. pauca mi sat
Est humili sonuisse plectro.

AD ADEODATVM MARIVORDAM BRVGENSEM.

SAXOSAM Meliten, aut Lilybeïum
Montem, & Pelóri Trinacrij juga,
Cum verticoso prominentis
In pelagum scopulo Pachyni;
Si non vidi ego; si nec malè fumidam
Ætnam, & Cyclopum sulfureos specûs,
Scyllamve latrantem Molossis,
Vorticibusque avidis Charybdim:
At terrâ & pelago triste periculum
Fugi. necessum non erat ingredi
Hamata piratarum atrocum
Brachia, non Calabros latrones.
Thraces heu quoties volturij ratem, &
Vectorem inermum cum rate, & omnibus
Cepere gazis! heu quot ultro
Et quoties cecidere cæsi!
Multo tutius est, in patrio sinu
Lustrare pictos luminibus vagis
Mundos, & auctorum bonorum
Historias iterare priscas;
Nunc hos, nunc alios ordine debito
Raptim legendo, sed neque inutiles
Hinc inde carpendo, laborum

Præmia

Præmia pensiculata, fructûs:
Quales ingenio SCALIGER *entheo, &*
Diviniori pectore LIPSIVS
Promit, salutares fruentum
Vsque bonis studiorum in usûs.
Ceu gnavê socias mellilegarum apum
Vides catervas ambrosium thymi
Libare succum baccharisque,
Non sine floridulo anétho.
Prædatricum operi grex inhiat volans
Furuncularum. gustus opum gulam
Proritat, & ceram innocentem
Semper amant vigiles lucernæ.
Nos jam curriculum pæne (quis autumet?)
Prædestinatum absolvimus impigri:
Viæ tametsi fessus hauddum,
Níl magis o MARIVORDA, *porrò*
In votis habeo, quàm regionibus
Claræ videndis annua Græciæ
Donare momenta, atque mores
Indigenûm bene nosse & urbes.
Cives ah utinam non Othomannicus
Hausisset ensis, nec Mahometicæ
Profanus olim fascinasset
Corda superstitionis error:
Melli res ut erat, nave per Hadriam
Vehi quietum, perque tot insulas
Portûsque secessûsque Graios
Oppida cum populis tueri!
Atqui tempus erit (vaticinor) neque
Abesse longinquum auguro, quum novus
Regnator Europæ, Deûm vi,

Ionio mare transfretato,
Excisi veteres imperij domos
Fascesque fractos Threicio jugo
Redintegrabit, ferreumque
In meliora reducet ævum.
Leges ille pias scilicet a Deo
Datus theatris condet, & hostico
Ædes profanatas furore,
Æditnosque ruet nefandos.
Suspirat venientem Isthmia faux ducem;
Exspectat altis hunc Marathonius
Campus decorandum trophæis;
Spe laciunt hilares Athenæ.
Felix, cui dabitur scandere nobilem
Parnassum, & evantem hoc duce liberum
Festi Cithæronis receptum,
Atque sacras Heliconis arces!
Qui fontes biberint, unde novem Deæ
Cum fratre potant, præside fontium;
Feliciores æstimandi, &
Terque quaterque beatiores.
O (nam stella micans Caßiopæ novi
Prænunciavit regis idoneos
Ortûs) secundis auspicantem
Ominibus sua bella dexter
Pugnando sequitor, quisquis ad ardua
Rerum atque virtutum ilicet applicas
Mentem, supinatimque ducta
Brachia tollis ovans in altum.
Hinc, hinc perpetuæ laudis adoream
Sperare fas est. Mox age Bosphori
Sævo tyranno, fortis heros,

Incute fronte metum propinquâ.
Te Bellona, ſoror Martis alacrior
Ducat per hoſtes, te bona Fauſtitas
Beetque fortunetque: tecum &
Signa acie rata ſoſpitentur,
Tecum & Franciacæ milite copiæ
Salvo triumphent, non ſine numinis
Favore. ſic o ſic juvabit
Barbaricas peragrare terras.

IN ACTVM SOLLEMNEM ANDREÆ CHRISTIANI ET FRANCISCI HILDENSÆMI, NEOMARCHICORVM.

ASTRÆA legum recta jubentium
Patrona, cæli ſidus inhoſpitans;
Tuque o medendi carminiſque
Auctor Apollo, favete cœptis.
Cœptis favete, & numine dextero
Pæana dulcem commodulamini:
Sic jura ſemper firma conſtent;
Sit medicina chelyſque ſalva.
En CHRISTIANO, quem Neomarchiæ
Tulere montis mœnia Regij,
Vatique FRANCISCO, ſagacis
Hippolyti meritas alumno
Antiquus aulæ Cæſareæ comes
Confert tiaras; dans nova caßidis
Magmenta, geſtandæque in ævum
Nobilitatis honora ſigna.
Vtrumque dignum duplice præmio

Remunerari scilicet arguunt
Virtusque doctrinæque pondus;
Cui rata consiliis probatis
Corona Nervarum atque Trebatiûm,
Chirone cum docto & Podaliriis
Adsentit. O ulvosé RORIX
Cornua tolle, senique Thomæ
Hæc candidati læta refer patri,
Seu, rerum habenas dum regit arduas,
Alto in Senatu considenti,
Sive domi vigiles agenti
Sub corde curas, in patriæ bonum
Intentiores. tuque adeó celer
VIADRE, seu mavis vocari
Odera; ió mere pisculentæ
Stagnator undæ, non sine congrege
VARTA, repandis plaude age brachiis.
Sollemne CVSTRINI triumphet
Vrbs, validis operosa muris.
Vox læta Manes Hippolyti ciat,
Manesque materni indigetes avi
Naumánis, HILDENSÆME. Fratrum
Cœtus ovans Genium frequentet,
Libo & placentis dum facit annuis,
Partæque laudi & mutua gloriæ
Reponit hostimenta gratus.
Fallor, an & GROMIDIS fenestram
Quæ Laurus ornat, carmine nobilis
Nostrum duorum, jam tibi vinciet
Frontem beatâ frunde? Lætor,
Lætor ego, & niveam lapillis
Signare lucem gestio candidis.

O par meorum dulce sodalium,
O quæ repens nos separatis
Dividet hora viis, amici?
Excelsa Romæ vos Capitolia
Visetis, exin Parthenopes juga:
Me Celta rursus, me paluster
In sua regna vocat Batávus.
Hinc insulares spero Britanniæ
Portûs & urbes, atque viraginem
Videre ELISSAM; cui neque illa
Par hera, quæ Tyriis in oris
Regnavit, at nec pulchra Semíramis;
Neque illa, summæ quæ sapientiæ
Consulta, tostis a Sabæis
Sponte adiit Salomona regem.
Quo Fata ducunt, quisque sequamur, ac
Bonique & æqui, prospera seu mala
Fuant, necesse est consulamus,
Dum reduces stata meta sistat.

AD IO. HAINRICVM HAINZELIVM.

DORMIO; sed meum cor
Semper HÆNZELI vigilat. mens cata somnulentum
Excitare veternum,
Fata ruminat abdita,
Consilio potenti
Cælitis firmata Dei. Quis tua fortis heros,
Facta pangere dignê
Poßit, aut generis tui
Condere glorioso

Ore per fastos memores stemma? nites, ut albis
Lucifer radiis, ab
Vsque Memnoniâ domo
Hesperium ad cubile
Vectus: illustratque solum Mars tuus ille puris
Candefactus ab armis,
Qualiter rutilâ faces
Luce micant Olympo
Splendidæ. Te constituent ecce novum monarcham
Consenentis in orbis
Astra duplicibus plagis.
Te metuent Eoi
Principes, atque occidui: te Boreas & Auster
Obstupescet. Ió dux,
Magne dux age maximos
Ex domitis triumphos
Hostibus, servâque vices in statione firmas.
Militat tibi Mavors
Ipse; militat & poli
Sors utriusque. Fractas
Cerno jam ruptasque acies, & populata castra;
Vrbiumque labores
Ac metûs, in Hymettiæ
Gaudia tuta versos
Pacis. Euphrátes mediis aridus in fluentis
Se requirere visus,
Vt paretur iter novis
Regibus. Eia natos
Rite, natorumque genus rite creans dynastas
Orbis; hosce Magogos,
Hasce plebis hirudines
Exige victor, inque

Aureum corrupta reduc tempora mitis ævum.
Perge, perge; vir esto.
Quanta copia & aclidum
Heic jacet, & dolonum
Et catelarum, veruumque insuper hosticorum!
O quies, o amœnum
Otium; quis erit tuis
Vsque bonis fruisci
Dignus, IGNOTI *gremio sub ducis? Vna bello*
Instat, altera paci
Satrapæ manus integri.
Isque caput coronâ
Cinctus ex auro solido, purpureisque gemmis;
Ad tuenda piorum
Agmina, auxilio Dei
Se fore jurat acrem
Vindicem. Felix regio, quæ tulit hoc in auras
Pectus! at mage felix,
Signa qui ducis optimi
Fixerit, & trophæa!
Spem fove hanc mecum vigili pectore dormiendo:
Si quid huius & olim
Fiet, esto mei memor
Vaticinantis, atque
Posteros HENRICE *mone, prospera sobriorum*
Sæpe non caruisse
Fine somnia debito.

AD IANVM DOVSAM NORDOVICEM.

PROCVL *remotas a patrio solô*

Terras, & urbes visere plurimas
Primis ab annis, DOVSA, curæ
Mi fuit, & creperas senecti
Cognoscere ævi sollicito vices
Casu ruentis. Quem juvet heu domi
Sedere segnem, nesciumque in
Tam variis quid agatur oris?
Fastidiosæ lenta solent moræ
Momenta curis exitialibus
Exesse torpentes medullas:
Atque animi tenuat vigorem
Iners veternus; quo nihil uspiam
Nocentius, nil perditius pigras
Culpatur insedisse mentes,
Et stupido caput obruisse
Fumo: cavernis qualis ab humidis
Vaporat olim, cum silices aquâ
Frigente perfusos caloris
Stridere vis peniti coëgit
Contraria urgens. sed quid in exteris
Consumpse privas res Académiis
Prodest, & orbem tot per annos
Sole alio peragrasse tostum?
Quid usque virtutem, & pretiosius
Virtute nomen, non sine gloriâ,
Gnavê requisivisse, & altas
Pieridum penitrasse in arces?
Quid fluxa vitæ tempora puriter
Egisse, & obsceno a grege turpium
Semper meretricum pudicos
Abstinuisse oculos manûsque:
Si regna frigent cælibis heic tori,

Et destinatam conjugij in fidem
Fatum puellam quinquelustri
Sortilegum spatio retardat?
Si nullus errorum est modus, & meum
Dempto fatigant fine graves equum
Calcarium ictûs? cumque metæ
Sperat ovans aliquem attigisse
Evicta per discrimina terminum,
Præstó est labori mox alius labor:
Ceu prona Phœbéos jugales
Continuo rapit aura cursu.
Ollis quietem Temporis invident
Flagella, tortos dantis ad impetum
Sonos, & aurigantis hornorum
Arbitrio celeri dierum.
Ac pol labantem prociduis statim
Fessum videres poplitibus, nisi
Natura nervum firmiorem
Æthereisque parem indidisset.
Europa nostræ conscia tum fugæ
Tum sortis ;I nunc, atque Asiam pete
Festinus, inquit, Africamque.
Forsan in Americæ, quod optas,
Plagis repertum sera dabit Venus:
Vbi inquilinum scilicet incola
Virago præstolatur, ardens
Prorsus amore tui virago.
Hæc illa. at illi non ego credulus.
Laxâne sulcarem Oceanum trabe?
Tot hercle pertæsum est viarum.
Se sibi quisquis amat marinæ
Demersum in undæ quærere gurgite,

Se credat Austris naufragus imbricis.
Satis pericli est, me bis Istri
Damna subisse, semelque Rheni.
At tu clientum DOVSA *Cupidinum*
Tutela præsens, eia age, de meâ
Si quid ROSINA, *de fideli*
Si quid inaudieris Rosinâ;
Amabo te, fac (si merear) sciam.
Nam tute fando quidpiam, ut arbitror,
Fatale percepsti, sagacis
Consilio monitus Minervæ,
Cum sanctiori te superûm domo,
Lectum in senatum, non homini datis
Inferret alis; ac futuri
Præteritique per omne prudens
Nepos Atlantis coram ibi callidos
Præsagiorum versiculos libro
Sensim ex Sibyllino retectos
Panderet, Vranie magistrâ
Oraculorum interprete. Mysticos
Probê explicatos si numeros dabis,
Quantâ cor ærumnale reddes
Lætitiâ mihi delibutum!

AD FR. MODIVM.

QVO *se proripuit,* MODI,
Marivorda vester ille;
Brugensis Marivorda, flos
Juvenum eruditiorum?
Liquit in PatavI sinu
Gemitûs sui sodalis:

Nec quisquam quid inaudiit,
An adhuc agat Cremonæ
Ad fluentisonas Padi
Genio trahente ripas;
An veró reditum suam
Properarit ad Melænam.
Vbicumque morabitur
Marivorda vester ille;
Nostro nomine plurimum
Age salveat, meosque
Meo nomine plurimum
Jubeat bonos amicos
Salvere, & sibi rem bene
Gerere ad bicorne Rheni
Flumen: præcipuê quibus
Vada Belgici plagæque
Scaldis hospitium danunt,
Typographicumque prælum Plantini ?
Immortalibus annuit
Fieri, edito sub auras
Fetu divitis ingenI:
Veneror coloque amoque
Tam doctas animas, MODI,
Adeôque planê adoro.
Nam cui non cata Lipsij
Acies, vigorque Dousæ, &
Canteri vigilantia
Animum excitet supinum?
Cui Lernutia suavitas,
Variusque Giselini
Non mentem adficiat lepos,
Neque raptum adurat ardor

Cor Vulcanius? Hæc dum ego
Meditorque ruminorque,
Pertæsum Italiæ est. Brevi
Alemanniæ revisam
Fines. hoc volui. Vale,
Et ama tuorum amantem.

AD IOANNEM LAVTERBACHIVM.

COLLES aprico palmite consitos
Ad pura amœni flumina Nécchari,
Quâ fons salutari fluento
Irrigat imperii sodalem
Perennis urbem; dum memorabili
Cantare versu ruminor, & loci
Beatioris sospitalem
Mane novo Genium saluto,
Absente quamvis corpore: ter quater
Felicem oportet te merito vocem
O LAVTREBACHI; qui nitentes
Aoniâ redimitus usque
Lauru capillos, sub nemore herbido
Nunc Christianæ te citharæ modis
Diurnus oblectas, fidique
Ausoniam chelyn Allemannæ
Componis, auctor carminis enthei;
Nunc & quieto lætior otio
Pulchris in hortorum viretis
Deliciare, tuamque laudans
Non invenusto pectine SVAVIAM,
Nymphis propinquis invidiam creas

Haud pœnitendam. Te canentem
Ad numeros modulata verba
Mirantur ipsæ Necchardes Deæ,
Mirantur ALTI culmen Oréades
LVCI incolentes, cum Napæis,
Cumque hilari Dryadum catervâ.
Te nemo non vatum ecce recentium,
Queis sancta cordi Psaltria, Teutono
In orbe novit: nemo in urbe
Non veneratur, amat, colitque
Summatum, & imi de populi grege.
Nec quisquam Alastor advena Baltico
Movere de glesso tibi audet
Exstimulante furore litem.
Securus ævum degis, amans Dei.
Cui dedicanddos, fare age, principi
Credam tot annorum labores?
Tene dehinc via LVDOVICI
Præclaram in aulam ducet idonea,
Cui Virtebergen Tecciaque arva avus
Paterque liquit poßidenda?
Doctus enim est pol & eruditus,
Et liberali munificus manu;
Nec non amator nobilium artium
Cluet Minervæ, quæque sacris
Dia reperta dedit Poëtis
Callere Riphæi pater Orphei,
Silvas trahentis, célsaque montium
Acumina, ad vocale plectrum,
Threïciæque lyræ sonores:
Quos tu novellâ dum fide temperas,
Scitus sacrorum, IANE; Heliconides

Templo in Deorum consecrarunt
Aureolam citharam merenti.

AD SIMONEM FABRICIVM FRANCVM.

1586
64
1580

VIRGINIS *spicam gravidâ refertam*
Fruge, Sextileis referentis eidûs,
Ecce dum puri radiosa torrent
Lumina Phœbi;
Post graves ævi dubij labores
VOLFII *cano senio gravati*
Quarta natalem videt atque sexagesima meßis.
Vix foret tantum sibi polliceri
Ausus extentæ spatium senectæ;
Vix eo duci stata credidisset
Momina posse,
Calculi mordace dolore pressus,
Inque se tortos malè fractus artûs.
Vt genus perfert hominum malis obnoxia terga.
Nunc satis vixisse sibi superque
Judicans, libris quibus incubabat
Rite perfectis, & ad umbilicum
Non sine summâ
Laude perductis, poplite expedito
Se viæ accingit, FABRICI, *terendæ*
Omnibus, quicumque brevem caduci
Carpimus auram.
Quòd nisi cælebs juvenem senemque
Lectus excepset, vigilesque totum

Improbis immersum operis lucernæ
Nocte silente
Prorsus insomnem studio occupassent;
Quei tot e Graiis monumenta chartis
Vrbe donasset Latiâ, stylumque
Teuto bilinguem
In scholas traduxet iners Suëvas?
O labos, invicte labos; quid, acri
Perficâ adjutrice, tibi molestum est
Aut grave? quid non
Elaborato graphicê expolitum
Destinas fini? quid inabsolutum
Linquis? aut cuiæ tua dextra limæ
Parcere suevit?
Ad capessendum varium laborem
Scilicet nati sumus. hic minores,
Ille maiores onerum ingruentum
Sustinet ultro
Sarcinas. est cui mediocre tantum
Pondus incumbit tolerare. quosdam
Otij perdit neque liberalis
Nec sat honesti
Torpor, & socors animi veternus.
At Deæ, Phœbi comites, volentem
FABRICI tranquilla sequi beatæ
Commoda vitæ,
Me jubent (adsint utinamque vires)
Acta Francorum proavita regum
Dicere, & res non humili graves includere torno.
Conditor tantis numeris quid optem
Mi dari, doctum nisi & eruditum

Principem ; cui tam placeant recentis
Carmina Musæ,
Quàm viris prisci placuere sæcli?
Sed jacent artes ; jacet ipsa Pallas
Spreta cum Musis ; nec amat potentum
Aula poëtas.

AD FRANCISCVM HILDENSÆMVM, HIPPOLYTI F.

QVO *quo rapit te fervida vis animi*
HILDENSÆME? *agedum, non radio tibi*
Sollerte descripsisse terras
Sat fuerat, regionibusque
Et insularum portubus artifices
Designasse typos ; quin etiam polum
Vtrumque felici dioptrâ
Ætheriosque globos pererrans,
In tam remotas te penitrare vias
Molirere sagax? Ecce Platonici
Jam Pandochéi nexiones
PROMNITIVS *mihi comprehensas*
Tenet fideli pectore, easque tenet
SALGASTVS *veteri nobilis a domo.*
Edisne maturas in auras,
An latebris sepelire mavis
Conscripta dextro quæ tibi sunt Genio?
Edis nempe, neque his lævus (uti solent
Plerique) prælivore blattas
Aut tineas alis invidendas.
Te STVRMIANÆ *vox lita melle mero*
Suadæ commonuit : tu bene prouidus

Pares

Pares monenti. nam quis usquam
Tam capiti neget erudito
Obtemperare, & canitiem nivei
Amplecti senis? ut qui sapientius
Quàm Zoilorum judicare
Turba furens, meliusque multo
De rebus ipsis elicienda bona
Vestigare oculis atque animo queat,
Complura longo doctus usu, &
Pluribus experiens ab annis.
O qui tot astrorum, & variabilium
Ambagum facili lubrica tramite
Æquare calles, totque vasto
Conciliare plagas in orbe;
FRANCISCE dic, queis (sic mihi Phœbus eris)
Insistant poplites hice recessibus,
Vbi det inventam, atque demum
Fixa RHODEN mihi meta jungat.
Aut ipse mundi memet in avia duc
Tecum, conspicui verticis alite:
Nam Dædaléis spero in æthram
Remigiis fore sublevatum.
Hinc conspicatus fertilis Eutopiæ
Fines, corda gravi libera pondere
RHODES peroptato reponam
Endo sinu, requiem potitus.

PAVLI MELISSI SCHEDII FRANCI

MELICORVM LIBER SEPTIMVS.

AD ELISABETHAM REGINAM ANGLIÆ.

AMOENITATEM *marginis Benacij*
Mente meâ quoties
Absens recordor, o Dea,
Recordor autem sæpius: præsens ibi
Degere mi videor,
Totâque nocte somnio
Salò *Colles apricos. Jam Salon, jam visui*
Garda jugosa subit;
Jam Tusculanum, ad dexteram
Lacûs sereni ripulas legentibus
Inter odora situm
Vireta: jam ridens subit
Peninsularum & insularum SIRMIO
Pulcher ocellus; ubi
Quondam Catullus post iter
Bithynum onusti pectoris curam exuit,
SCALIGERVM*que genus*
Agri Tyróli principes
Tutos recessûs quæsierunt, arduis

Rebus ab imperij
Omißiores. Quàm virent
Frundentque cuncta amœniter! quàm pectora
Mirificê rapiunt
Ad se comantes hortuli!
Montes opacâ vestiuntur Pallade:
Vitifera in mediis
Clivis Lyæus regna amat.
Imum occupavit Citrij nemusculi
Fulgor, & aureola
Poma, & frutex Lemonius;
Et Punicarum silva densa frundium;
Non sine lauricomæ
Vigore Daphnes, nec sine
Myrto Diones. Limpidas ut Mincius
Volvit herilis aquas
Ad arcta claustra faucium!
Salvete quotquot hæc Oreades loca;
Et quot Hamadryades,
Nymphæque formosißimæ
Stagni tenetis lætioris ambitum.
Tuque venusta meo
Infixa cordi millies
Napæa salve. Tale cælum in Angliâ,
Talis & aura tuis
Contingat hortis apprecor,
Flos virginalis castimoniæ Dea.
Rideat arboreæ
Stirpis propago: rideant
Et viva sepimenta, & omnis seminum
Progenies, Zephyri
Demulsa leni flamine.

Tuque o ELISA *masculæ in Lauri modum*
Germine perpetuo
Floresce sospes, & vige.

AD IO. CHRISTOPHORVM FVCHSIVM, NOB. FRANCVM.

VER *adest, anni geniale tempus,*
Et serenatus rediens Olympo
Mitius spirat Zephyrorum apricæ
Halitus auræ.
Quis domi invitum teneat Melissum?
Quo mihi lentos remorante greßûs,
Noricâ (brumam sub ut acriorem)
Claudar in urbe?
Liber excurram, socio viator
Vnico stipatus, ad usque notas
VILSII *ripas, & ad his propinquam*
Principis arcem;
Te salutatum generose FVCHSI,
Qui Palatinæ praees altus oræ,
Grande Musarum columen, decusque
Nobile vatum:
Cui neque ex voti digito pudori est
Sobrium vixisse, neque indecorum
Sæculi nostri temere usitatos
Spernere mores.
Fallor, an pacti melioris ergo,
Ianuas vestras mihi jam patentes
Sponte, & interni penitrale cernam
Cordis apertum?

Næ, receptatus Lare luculento
(Quæ tua eſt virtus, niveæque candor
Mentis) haud vani tacita experibor
Signa favoris.
Nam nec averſum tua pectus a me
MVRACHIS, *matrona gravis decensque,*
Spero geſtabit; mea nec Sabino
Lumina vultu
Intuebuntur tua cura natæ:
Gratias blandê magis æmulantes,
Vt quibus linguæ ſtudium Latinæ
Corda polivit;
Ob tui, ſincere, faces amoris
Mutuas in me, patrios & ipſæ
(Quâ licet) nolent patienter in ſe
Stinguier ignes.
Quin & ALBERTVS, *minimusque natu*
Frater, heredes animi paterni,
Me probê adſcitum ſibi copulabunt
Duplice nexu.
O ibi Maias hilarus calendas
Exigam, quo me meus urget ardor!
O ibi, quo me tacitas per umbras
Dulcis imago
Ducit immiſſâ requie ſoporum,
Siſtar inſomnis; vigilique tandem
Fronte perluſtrem loca FVCHSIANIS
Grata Camenis!
Hanc ubi invectus niveo jugali
Phosphorus lucem mihi portet almam,
Quâ tuos præsens venerer decoro
Poplite vultûs:

Ilicet faustas ego deputabo
Annuis stellas utriusque fastis.
Hora natali veniet mihi illa
Carior astro.

AD IACOBVM MONAVIVM.

NON *semper aptum est ingenium ad bonos*
IACOBE *versûs, nec digitis lyram*
Quamcumque in omni re locove
Attigeris, eademque plectra.
Diversa euntum momina temporum, &
Eventa rerum atque ambiguæ vices,
Frequenter in diversa mentem
Propositoque aliena raptant.
Cum sæpe sumpsi materiam meis
Modisque & ipsis rebus idoneam,
Psallensque concinno sonora
Pollice fila movere cœpi:
Non id, quod arguto ore, & eburneo
Præmoliebar pectine, me melos
Camena inaudit cantitantem;
Verùm alia immeditata sese
Labore nullo subjiciunt, & in
Aptos ligato carmine gestiunt
Venire nervos. jamque Chloris,
Jam Dryades, nemorumque Fauni
Tutela frundentum, & Satyri leves
In antra seductum obsita cæspite
Muscoque vivo, me redurgent
Nescio quâ fide murmurare
Agreste carmen, Pánaque montium

Custodem, & altas, robora fortia,
Sonare quercûs ilicesque,
Abietibusque nigris cupressos
Conferre pullas. Sola sub aviis
Clangilla ramis accinit: accinunt
Aves peregrinæ Latinis
Auribus, insolitusque grillus.
His nempe silvæ deliciis fruor,
Curis solutus: præ quibus aulicas
Sordere pompas comperibis,
Frete opibus modicum MONAVI.
Has ipse porró delicias canam,
Meamque lentis corticibus RHODEN
Insculptam olorino trecentos
Carmine perpetuabo in annos.

IN MAIVM.

MENSIVM flos intemerate, seu tu
Verna maiorum genuinus audis,
Sive CylleneI tibi matris aptum
Nomen inhæsit;
O tuis salvo mihi sit Calendis
Lesbias vivis animare chordas
Vocibus, seramque hilari canore
Ducere noctem.
Te patrem florum, nemorumque dicam
Principem: te purpureæ maritum
Chloridos prodam, Zephyrique adulto
Vere potentem.
Tu serenatum sine nube Solem,
Pendulisque umbras foliis reducis;

Tu Jovis grati vegetante gaudes
Spargier imbri.
Te sui cantant homines avesque;
Te soli salique greges adorant:
Cuncta cunctarum te elementa rerum
Læta salutant.
Cras tuas festus itidem triumphis
Ferias, sollemne sacrum, secundis
Plausibus jucundus agam, solutus
Duplice curâ:
Namque me dignum fore judicavit
Hoc die, cui perpetuum virente
Cæsar ornaret cava FERDINANDVS
Timpora lauru.
Tertiam dehinc niveis sacrabo
Gratiis lucem, Venerique pulchræ
Septimam; nonamque novem Camenis,
Non sine voto;
Floribus postes redimire largus,
Et sacris libare focis odores.
Moris hoc servabo memor quotannis.
Nunc mihi suave
Súsinum, stillansque liquor rosarum
Imbuat crines volo; nunc sodales
(Si velint) tincti balano nitescant
Malobathroque:
SCALIGER Juli generosa proles,
DOVSAque & puri GISELINVS oris,
Et vetustatis catus æmulator
LIPSIVS acer:
Tuque LERNVTI, prope sideratus
Ictibus crebris oculorum Hyellæ;

Tu MODI, *tuque o* MARIVORDA, *tuque*
Sedule COLVI.
Adsit heic dulcis Iocus & Cupido;
Adsit & sacer Genius, Leposque
Comis, argutusque nepos Atlantis,
Cum duce Phœbo.
Lis, & infestæ rabiosa litis
Auctor exesto mala lingua. nemo
Lividum spiret, careatque dignis
Nemo corollis.

AD IVSTVM LIPSIVM.

DISERTE LIPSI, *Romulidûm decus,*
Et litterati gloria sæculi;
Quem lectitantem seu docentem
Pieridum chorus obstupescit;
Quem scriptitantem luxurians viris
Europa doctis ob veterem stylum
Miratur, in summisque ponit
Præcipuum mihi sidus astris:
Quid me Poëtarum (ah pudet) optimum
Non erubescis dicere, in aureâ,
Quam nuper huc misti, papyro?
Hæc potius tribuenda magno
Laus magna DOVSÆ; *vertice cui sedet*
Capace Pallas dædala, candidæ
Linguæ repertrix, artiumque
Nobiliore loco vigentum.
Ille entheato spirat Apollinem
(At quem Deum?) de pectore, callidus
Antiquitatem, & prisca nostrum

Verba perappositasque lexes
Reduxe in ævum, bárbaraque extimas
Vltra relegasse Orcadas, & novem
Suum Camenis, haud sine æquo
Numine, restituisse honorem.
In quo laborum IVSTE quis est modus?
Quæ meta cursûs? quæve remissio?
Quæ finis? Vt quondam Tyrannum,
Civibus exitium luemque,
Ex urbe depulsum & solio, solum
Mutare cogit jure potentior
Virtus, & extremas abactum
Persequitur fremebunda in oras,
Vinci aut domari nescia: non secus
Vos æstuoso tenditis impetu
Ex arce profligare Phœbi
Barbariem, furiale monstrum;
Plenisque velis huic & equis citis
Vterque victor terga premit, fugæ
Commissa turpi. Proinde macti
Este vigore, animoque forti:
Sic laurea alter serta merebitur,
Alterque palmam; materiem bonis
Dignam (modo ipsimet sinatis)
Vatibus, Aonioque cætu.

AD IANVM DOVSAM.

RIDENTEM amicâ fronte Cupidinem,
Et ore blando; crinibus aureis
Insignem, & aurato monili
Conspicuum, nitidisque gemmis:

Myrrhâ calentem qui volitans super
Aram Diones, ignicoloribus
Libratus alis, tendit arcum
Idalium, & nova tela vibrat,
Cinctus pharetrâ, cetera nudus. Hunc
Jam consecratum rite Cupidinem
Cuinam sacerdos dedicabo?
DOVSA tibi, tibi Dousa mitis,
Alumne Musarum, & Charitum comes,
Queis albicantes cumque pedes choris
Inferre gaudent. namque vatem,
Cui lepidorum Elegos Amorum
Vni inter omnes haud dubitaveris
Inscribere, & dignam Aonio grege
Sexcenta propagare in ævi
Sæcula non moriture famam;
Honore, de te nil meritum prius,
Ornare tanto, quantus Apollinem
Deceret ipsum, maluisti;
Quàm tacitas sepelire flammas,
Queis Ida raptum, queis Charitella, fax
Secunda, & Ælis proxima detinet.
O si per Europæa longè
Dißita regna diu ROSINAM
Multumque quæsitam innumeris locis,
Tantumque amatam, quantum adamabitur
Nulli puella, aut unquam amata est,
Tandem aliquando mei misertus
Daret fruendam his luminibus Pudor,
Vultu retecto, & corpore vivido:
Qualem per obscuram quietem
Noctis (Olympiades ter ex quo

Inauspicatarum a Remorum oscino
Fluxere binæ) Morphea sensibus
Constanter objecisse nostris
Perspicuâ memini figurâ:
Tu muneratus, præter amabiles
Vultûs, abires insuper aureâ
Joci venusti & liberalis
Effigie. simulacra quippe
Formæ, poëtarum ilicet intimis
Dios vigores insinuant fibris,
Oestroque & instinctu ciere
Magnanimum jecur efficaces.
Quin & juberem cestiferæ manum
Præstó maritalem esse Lubentiæ,
Exosculandam, non sine almæ
Cypridos eximiâ staturâ,
Pomum tenentis. sed quid ineptio
Nugarum amator? te potius tui
(Nam dignus es) perenne honorent
Aureolâ statuâ Batávi.

AD IO. CHRISTOPHORVM FVCHSIVM.

SICCINE Diis amicum,
Tam diu, FVCHSI, nitidæ frontis esse carendum,
Quam videre gestij;
Orisque, queicum colloqui disertim?
Illius oris, inquam,
Quod Camenarum liquidis imbuêre fluentis
Gratiæ & Libentiæ,
Phœbi voluptas: illiusque frontis,

thea cuius arcem
ens, Deo par, continuis occupavit habendam
Sedibus. Quis invidet
Livor Melisso, quo minus tagace
ringere comprehensam
exterâ dextram liceat, purpurans Amethystus
Quam tenace vinculo
Cinxit, modestæ vota nuncupantem
Vephaliæ, sorori
úphrones? Hac consiliis nec sagacior ulla est,
Nec salubrior fuit
Dandis; ubi stet lance ponderandus
Calculus æquitatis,
Aut quid in primis ratio vera, caúsaque poscat
Arbitris idonea
Dyudicatu, nec nisi acriore &
Vividiore sensu
Præditis cernenda: vigor qualis enitet in te
In tuique similibus,
Beate FVCHSI; quem nec ebriosa
Turba dedére pessum,
Nec Pholûm nati sceleri immiscuere nefando,
Nec putrentis ulcera
Squarosa terræ polluére fungi.
Heu quibus implicatos
Et quot immersos vitiis fœda colluviei
Lama Mérmeros tenet!
Sic multus olim, depluente nimbo
Plus nimio, superque
Alveum exundante Sali, quâ via est data, latê
Limus óblutans agros,
Obducta prata quercuumque silvam

Et decus hortulorum
Fine deformat misero. Flora mæsta Ceresque
Et dolens Hamadryas
Cælum omne replent anxiis querellis.
Non aliter Lyæi
Vim ferens flet Nephalia; sobrio comitata
Vix sodalium grege,
Quandoque bacchans cœtus abstinentes
Ludibrioque risuque
Excipit, damnoque gravi mulctat, utpote fæcis
Crapulantium unicos
Hostes, meraci ruminisque parcos.
Næ, malè sana potæ
Nil boni fert Ebrietas, nil boni tulit unquam,
Nil boni dehinc feret
Germaniæ. quin crimen ob probrosum
Pœna peculiaris,
Pœna vix seris studio moris inveterati
Expianda posteris,
Vltore Jovâ has belluas manebit.
Quòd nisi tute quondam,
O sacer vates, aliam prorsus a genere istoc
Incitus Dei metu
Mentem induisses temperantiorem;
Quei voluisset illud,
Integris sese insinuans cordibus, penitrare
Numen in fibras mero
Vino tumentes? ast Hebræa sanctæ
Plectra lyræ, piosque
DAVIDIS *psalmos, numeris mente non alienis*
Redditos, Penatibus
Teuto Latinis rite consecrasti.

Nomine quo tuæ pol
Plurimum debet pietas restituta Minervæ,
Plurimumque familiæ
Nepos avitæ; plus honor perennis.

AD MATTHIAM ANOMOEVM VARISCVM.

SENAS, ocellum dulcis Etruriæ,
Rivis amœnas & variis jugis,
Musisque amicas, incolenti
Cum lepidis generosioris
Sexûs alumnis, me tibi nuptias
Prædicere olim commemini; fore
Verans, Gynæcéum ut modestam
Suppeditaret herile Nympham,
Formâ elegantem, stírpeque nobilem,
Tuoque dignam, quâ caleas, toro.
Evénit. omen namque vati
Præcinuit cycnus auspicatum:
Cycnus poëtarum ingeniis favens,
Idemque candorem antè alias amans
Phœbi volúcres. quippe fati
Consilio tibi destinavit
Hymen pudico pectore CANDIDAM;
Queicum quietæ tempora transigas
Vitæ, recensitamque sospes
Conspicias ANOMOEE prolem,
Ritu virentis mitibus editam
Ramis olivæ: quæ sacra Palladi,
Tranquilla pacalis trophæi
Signa det Idaliis columbis.

unfeich.
1135

Quàm lætor, euœ, conſimilem tuis
Tandem puellam moribus, & parem
Votis anhelis obtigiſſe,
Non ſine matre, domûs regundæ
Gnarâ! Quid aptam quærere conjugem
Præcogitabas ad vada Néccharis
Obliqua? an ingentem jugales
Danubium tibi neſciebas
Spondere tedas? ſcilicet incliti
Paßi fuiſſent POLEMIDÆ, *foris*
Te poſt tot annorum labores,
Poſt iter Auſoniis in oris,
Poſt Galliarum atque ipſa Britanniæ
Luſtrata demum regna, ſine arbitro
Quaſi exſulantem ſciſcitari
Neſcio quos tripodas Melanthûs?
Næ ſingulari momine ſiderum
Non únius te per maris inſulas
Terræque tractûs divagatum
CANDIDA *in Auſtriacas retraxit*
Plagas, vel invitum, ut liquet. at lubens
Obtemperaſti ſuaſibus optimis
Prudentiorum; queis piaclum eſt
Auriculas negitare lenes.
Vive ergo lætus, vive age cum tuâ
Concors maritâ: quas & Apollinis
Artes, & hortenſes Napæas,
Et ſtudia excoluiſſe ſana
Gaudes; in illis ſic, animo medens,
Verſator, ut ne ſpes Aganippidum
Fruſtrere, neu te ipſum quiete,
Abjiciens meliora, fraudes.

AD

1580?

AD IANVM DOVSAM NORDOVICEM, ET IVSTVM LIPSIVM ISCANIVM.

DOVSA *Musarum lepor ac voluptas,*
Poßidens alti Genium SECVNDI;
Tuque delicata medulla Suadæ
Candide LIPSI,
Qui Menippææ satyræ jocosum
In modum oblectas sale somniato
Corda : quid rerum geritis, Batávæ
Gentis ocelli?
Ecquid in vestro memores Lycéo
Estis ardentis studio Melißi,
In sacræ sodalitium cohortis
Sponte recepti?
Aureos vultûs quoties anhelo
Cernere, & vivas iterare voces,
Queis repercussas tenor irreprensus
Mulceat aures;
Næ mori sensim videor, tot ictus
Anxiis desideriis: & extra
Se migrans heu mens animi dolentis
Ægra fatiscit,
More limacis calido perusti
Sole; dum, Phœbo capitis sacrati,
Ferreas capti manicas ROGERSI
Dúraque vincla
Cogor invitâ procul abdicatus
Aure inaudire, & tacitas per auras
Surda Pegneßi vada lacrimoso
Frangere questu.

Pegnitz at Nuremberg

Cur mihi (quando nequeunt retentum
Hæ manûs, ſeu vis mea liberare)
Theſſalas artes, magicosque rhombos
Dædala Solis
Nata, faſcini genitrix, negavit?
Cur poteſtates variarum ademit
Colchis herbarum, ſubolem tyrannûm
Perdere ſollers?
Certê ego auderem patrios in hoſtes
(Si licet) dignum facinus patrare,
Teque telluri reducem Britannæ
Siſtere vatem.
O quis, & quando, mihi nunciabit
Eſſe laxatas hilaris ROGERSI
Compedes, tandemque frui redemptum
Aëre aperto?
LIPSII DOVSÆ*que mei tabellæ,*
Nuncias ſi vos tuleritis ipſæ
Protenus; quonam benefacta vobis
Munere penſem?

AD IO. POSTHIVM.

QVALIS *ſiniſtri Daulias aucupis*
Decepta ſub dio inſidiis, & hinc
Incluſa ſeptis, inquilino
Præda, ſilet taciturna, POSTHI,
Canora quondam: ſic ego retibus
Obſeptus arctis invidiæ gravis,
Adverſa Fortunæ haud libenti
Mente voro mala muſsitando.
At quanquam inani carmina gutture

Non ulla, mutâ cum fide, pérsonant,
Modosque consuetos maligna
Sors inhibet; tamen usquequaque
Ne crede, grati pro meritis tuis
Oblitteratas esse animi notas.
Agnosco curam, agnosco dextræ
In caput hoc bona POSTHIANÆ.
Heri reflatûs aut hodie malos
Expertus, haud cras atque perendie
Speres eosdem. mutat aura,
Mutat & ætherius volutos
Meatus orbes. Cernis, ut arduis
Anno futuro machina siderum
Minetur impendens tyrannis
Exitium, ducibusque magnis?
Nunquam trigónos vanus Olympios
Frustravit error. nunquam itidem vices,
Junctum planetarum fefellit
Agmen, inexplicitosve casûs.
Non semper altæ crista superbiæ
Ferocem amabit tollere verticem:
Non semper audebit ferire
Dis inopem, tumidus remissum.
Quondam & minori, patre Philémone
Et matre nato Baucide, regiam
(Vt latus amnis fonte surgit
Ex humili) diadema cingit
Frontem, aut (quod usu sæpe venit) sacer
Velat tiaras. Da spatium breve;
Da cursum, & invictos labores;
Da, quod habent dare Dij volentes:
Quid non vir ultro magnanimus queat

Præstare? quid non efficere impiger?
Punctum omne fert in hisce terris,
Cui mora non odio est Olympi.

ANDREÆ DVDITHIO, CÆS. CONSILIARIO.

p. 445

PVLCHRIOR *gemmis & auro,*
Et quidquid uspiam nitet
Pulchrius gemmis & auro;
Antiquiore nobilis
Gente, linguâ, patriâque;
Petenda vel centum procis;
Squalidi captiva in antro
Sedet puella carceris,
Dura quam numella pridem
Manûs pedesque vinctam habet.
Vinculis ARCHÆA *ab istis*
Quei liberanda mi foret,
Marte quum meo excitarer
Tentare, quantum qui pote
Plurimum tentare: quid fit?
Obstas puellæ DVDITHI,
Meque deterres amantem;
Anum subinde clamitans
Obsoletam rancidamque,
Pannis & annis obsitam;
Quodque deflendum est, Megæram
Appellitans Mephiticam.
Heu nefas! heu triste probrum!
Heu sempiternum dedecus!
Anne præstingues Melisso

Acutiores ſcilicet
Lyncum ocellis hos ocellos?
Vltorem in has injurias
Invocabo Nordovícem of Nordwick
DOVSAM, *Iſcanenque* LIPSIVM, of overyssel
Quique de SCALA *propáges*
Docto parente doctius
Nomen acquiſivit, inter
Præclara ſæcli lumina.
Concitabo ſævus in te
MODII *furores entheos.*
In tuam inſtigabo noxam
PALMERIVM & GVLIELMIVM,
Vindices Nymphæ Latinæ
Vnos & unicos. Dabis
Ah dabis pœnas, amice,
Non únius culpæ reus,
Ni retractes ante dicta,
Palinodiamque ſuccinas,
Supplicique depreceris
Veniam ore, mente, pollice.
O nimis crudelis! hæcne
Moriens tuâ ex libidine
Carceri infami feretur
Auctore DVDITHIO *(malum)*
Mancipata? quin ſtatim quin
Aut tradis hanc litem arbitris,
Aut Libónis ad ſeverum
Puteal referri poſtulas?
Voce ſi recentiorum
Damnatus heic causâ cades;
Quid Cato Terentiusque

Varro superciliis velint,
Ac quid innuant Quirites,
Haud difficulter cernere est.
Causa jam praejudicata est
Communibus suffragiis.
At virago restituta
Per judices in integrum,
Ducet extempló triumphum,
Vnâque secum me vehet
Ora per Romana ovantem, &
Curru superbum eburneo
Candidos Phœbi jugales
Loris lacessentem aureis.
Illa, ceu regina Juno,
Florem Deabus omnibus
Praeripit, suoque cultu
Plebeia vulgi suppara
Risui ludibrioque
Exponit, orarum tenus.
Jamque, sublimi ruinâ
Collapsa quondam, denuo
Romuli Remique & Anci
Instructa pandit atria.
Tum sacella dedicata
Phœbo, Camenis, Gratiis,
Palladi, Cyllenioque,
Et perpeti Victoriae,
Jure sacrosancta prisco
Sollerter instaurare amat.
Cernis, ut redire pergat
Aetatis aureae decus?
Vtque vilescant inani

Protrita plebi compita?
Ergo quid diu moraris?
Quid oscitanter hæsitas?
Iam clienti dehinc patronos
Parandum, & omnibus modis
Id studendum, ne catastæ,
Quam sensit insons filia,
Tute mancipere, durâ
Talos revinctus compede:
Sed receptus obsecratu
In gratiam sons ac fidem,
Iudicum severitatem
Sententiæque lenias,
Mitiore doctus uti
Sermone linguæ in posterum.
Fallor, an (quod maximè opto)
Te pœnitebit asperæ
Iuris olim dictionis,
Rigidæque censuræ in tuum
Hunc amicum, illamque Nympham?
Pro quâ mihi tot bella sunt
Anxiè pugnata: pro quâ
Semper tuendâ strenuè,
Nulla cura, nullus unquam
Labos, opusque nullum eo
Defatigavit gravatum,
Vt quidquam ab hac molestiâ
Mi remittendum putarim.
Quin, fine læto ut clauderet
Inchoatæ texta chartæ, &
Ad umbilicos duceret,
Sæpe Persicam rogavi:

Rogata votis annuit.
Illa eodem te, precandum est,
Tenore deducat favens,
Ut (quod in primis avemus)
Præfracta contumaciæ
Vis retundatur, tibîque
ARCHÆA *concedat locum*
Mille votis expetitum.
Nam sæpe longa, ut adsolet,
Quos reluctantes diuque
Multumque conspexit dies;
Hice momento minuto
Perversa naturæ exuunt
Optimis obtemperantes,
Aliosque mores induunt.
At redempta tu Quirini
Propago vindiciis meis
Exsili læta, ac triumpha
Liberrimis in curribus:
Liberali namque causâ
Te litteræ manu adserunt.

AD IOSEPHVM SCALIGERVM, IVLII CÆSARIS F.

MVLTVM *est, Latinê scire loqui, & quidem*
Bene ac disertê. plus, propriê loqui,
Nullisque vulgi more nævis
Ausoniam vitiare linguam.
Per quinque jam me lustra vel amplius,
Imbutum amœnis pectora litteris,
Quas usque gusto, scriptitandi

X
25
annos
...

Adſiduum cacoëthes urget,
Mentemque apertis illinere abditam
Cogit papyris: & tamen (heu pudet
Pigetque me vani laboris)
Sentio diſcipulus manere,
Rudisque tyro. nunquam etenim ſatis
Mihi ipſe feci, nedum aliis; quibus
Pimplæa cordi eſt, quosque doctos
Præ reliquis amat ara Phœbi:
Phœbi ſacrarum præſidis artium
Circùm implicatis ara comis Daphnes
Evincta, victurisque ſertis,
SCALIGERO ingenuo virorum,
Haud abnuente id Numine, debitis.
Nam te (fatendum eſt) omnia ad omnium
Vnum unicumque inventa rerum,
Et variæ cata diſciplinæ
Magmenta, IOSEPHE, ingenij vigor
Sic fecit aptum, fecit idoneum:
Vt nil ſit in toto Minervæ
Vertice pectoribusque poſtum,
Quod non peræquê promere calleas,
Vt ipſa, quodcumque in cerebro Jovis
Rerumque naturâ retruſum
Aut latet, aut latuit, dehincque
Porrò latebit. Dona quis o tuæ
Æquare poßit maxima Pallados?
Quis ampla linguarum tot inter
Munera, queis opulens abundas,
Ediſſerat, quonam ore potißimum,
Scitê exprimendo multiplices ſonos,
Facundus antiſtes? Faceſſat

Ales Atlantiales, supernis
Deorum & imis lectus ad Arcadas
Interpres. Hic est hic meus ille amor
Ardorque, Suadelæ medulla,
SCALIGER, Aonidumque mystes,
Qui cuncta sermonum omnimodis tenet.
Talaria olli nectite, & auream
Donate virgam, quemque pennæ
Pileolum decorent volúcres.
Ne tu potestatem o fuge creditam,
Caducifer; neve imperij novi
Insigne detrecta repugnax
Cæsaride. Tibi cedet ensis,
Magnus tibi ensis cedet Orionis,
Seu fortis harpe. sanguine adhuc madens
Argi cruento, & perpetratâ
Cæde colubriferæ Medusæ:
Vt hac vel illo fretus, hiantia
Tu colla diræ Barbariæ seces,
Monstro tremendo, purioris
Delicium geniale linguæ
Contaminare præcipiti; velut
Qui virginalis purpureum ruit
Florem pudoris vi recinctâ
(Grande nefas) temerare cesto.
Dignum inde tantis pro meritis tibi
Canam triumphum. Si moriar prius
Quàm detur effectum; fac orbos
Luce mihi hos oculos resignes,
Injurioso quippe animas sciens
Ciere ab Orco. Spem sine postumam

Hanc ferre ſaltem nos, amicorum,
O Coryphæe, nigras ſub umbras.

AD IOANNEM POSTHIVM.

SEx *mihi poſt annos iterum cariſsime* POSTH:
A profectione viſe
Italicâ, o quantis mea pectora lætitiarum
Reddidiſti delibuta
Roribus! o quantâ cumulaſti cor mihi rerum
Spe repleto grandiorum!
Dij faciant, eventus eat felicibus orſis
Dexter, optatoque fine
Sol auri, Luna argenti perfecta metalla
Conflet: obſipatus ignis
Noctes atque dies vigilacia lumina ſervet,
Excoquens flavas arenas:
Vnde ſatur lucri ſilicem rimabitur Hermes,
Partis & quinctæ medullam
Eruet, antiquos inventa decentia Reges;
Par quibus Gebar feretur.
Imperveſtigata latent quàm plurima certê,
Merſa in obſcuris tenébris.
Quod ſi Dis locuples venas aperibit opimas,
Teque cauſam originemque
Naturæ edoctum ac rerum, ſic provehet altê
Culmen artis ad ſupremum:
Soli tu ſtatuas Lunæque locare memento
Aureas argenteasque.
Dignus hic ornari, digna eſt decorarier illa:
Nam Deos mens grata placat.

1577
1583

AD MATTHÆVM SCHORERVM.

EVGANEVS collis, Nymphaque vallibus
Sese habens Etruscis,
Persæpe nostros æmulando
Gestiit ingeminare cantûs.
Testis erit PatavI docta Académia;
Testis inclitarum
Venusta Senarum corona,
Harmonico sale delibuta.
DVCA potens illic virgineo melo
Mulcet audientes:
FELICIANVS heic sonore
Organico ferit aptus aures.
Nunc eadem nobis Musa animum movet
Ad Lyci fluenta, &
Symphoniarum mirus ardor
Quottidie magis incalescit
Ac magis: optatas ut juvenum solet
Fervidè cupire
Amore captorum impotente
Ignis Acidalius puellas.
Adspicis, ut totis ad modulamina
Pruriat medullis
Vtrique COLBINGER sodalis?
Ecquis ei faculas, quis æstum
Leniet? En hæc est lux tibi propria,
Annuo meatu
SCHORERE quam Solis reducunt
Faustiter auricomi jugales.

rta coronatas impediunt comas;
Teque Musicorum
Grex notus ambit. Pande sodes
Pande fores, & amœna pulchri
imina cœnacli; liber in obvios
Quâ sitûs & hortos
Silvasque prospectus, proculque
Aërias patet usque in Alpes.
pse Lycus nostrum, & Virdo minor Lyco
Audiat canorem;
Nymphæque festas explicatis
Plaudere ament pedibus choréas.
Fas mihi sit, tantùm pascere lumina, &
Dulce colloquentum
Et suave ridentum intueri
Labra, rosas imitata rubras,
Aut folium florens arbore Punicâ.
Tetrici Catones
Absint, & exactum perinde
Omnia censor agens ad unguem.
Læta decent lætos. tristitia intimas
Conficit medullas.
MATTHÆE tu prolixiorem
Materiam cape gestiendi.

AD IO. HAINRICHVM HAINZELIVM.

AVREOS montes
Aurei versûs
Si merentur,
Vt ais, fidemque

Tibi vis haberi:
Ecquid age o lucelli
Carmina nostra
HÆNZELI *sperent?*
Quæ nec argenti
Quæ nec auri
Speciem aut colorem
Referunt. sed ut sit
Aurea vena, sitve ar-
gentea forsan;
Ecquis hanc tanti
Esse ducendam
Æstimabit?
Tenues profecto
Tenuem videmur
Instar araneorum
Texere telam.
Hacce tu pulchra
Templa Musarum
Et cathédras
Redimire sumis?
Vel eam, tapetum
More modoque, circa
Parietis oram
Rite suspendis?
Næ moves bilem
Delioque &
Clariæ coborti.
Cave enim, cave, ne
Præcipitem volutum
Ex Heliconis
Aureo me & te

-le decurbent
-mina. ah quàm
-avibus ruinis
-deremus! ah quod
-pplicium daremus
Plumbea moles!

AD LVNAM.

Cum Ioanni Posthio nasceretur Erasmus F.

NOCTIVM *dux alma, comes dierum*
-una, quæ nixu teneras puellas
-olvis, & lætos facis absque luctu
Edere partûs;
-o laboranti rudibus sub annis
Mitis adfulgens, uterum relaxa
POSTHIÆ, *patremque diu cupitâ*
Prole beatum
Redde: si vates medicusque sollers
Rite Phœbéis operatus aris,
Et dies noctesque tuo tuive
Fratris honori
Barbiton nervis habilem tetendit,
Teque verbenâ viridique nardo
Cinxit; aut frontem Clario Daphneâ
Frunde revinxit.
Cui torum conjux sterilem relinquit,
Orbus est eheu pater, ante funus
Liberûm, vivâque adolet rogalem
Matre cupressum;

Vota nequicquam geminans, precesque
Ad Deum frustra calidas refundens.
Nec dolor dispar, eademque Nympham
Cura remordet.
POSTHII Blandina ferax canatur,
Vt Rudingeri facilis Creüsa, &
Estere Ley, lepidumque ridens
Suavia vatis, Lauterbach. p. 396
Pura cui nomen dedit amnis unda,
Vnda Musæo similis liquori;
Quo tuos persæpe soles DIANA
Tinguere vultûs.
Dum loquor, LVCINA piis parentes
Anxios votis hilarans, in auras
Mittis optatum thalami jugalis
Pignus ERASMVM.
Ferte sacratas citò ferte limphas
Mystici fontis, riguisque primum
Editi fetûs caput evolutum
Spargite guttis:
Mox & enixæ genitricis ori
Cinnamum costique boni fragrantem
Fumulum insuffite, piâ precati
Voce salutem.
Vivat extento diuturna vivat
Sæculo proles tua, clare POSTHI;
Donec in celso veneranda Phœbe
Lucet Olympo.
Eia sic dicamus, & usquequaque
Prosperam partûs referamus horam;
Menstruos Lunæ, memores, nihildum
Fallere metas.

DANIELI

DANIELI PRINZIO, ROM. CÆSARIS AD MOSCHVM LEGATO.

MVSIS amico quæ nova PRINZIO
[S]edas paranti carmina sanciam?
Quidquid canemus, sive tritum
Cuilibet, e mediove carptum,
[S]eu diligenti compositum morâ,
[L]imatioris testem operæ, boni
Facturus est æquique, censor
Optimus ingeniique & artis.
[S]ic spero sanè: nil habeo tamen
[P]romittere alti. Tendat in arduum
REVSNERVS, & sollemne pangat
Carmen, ut omnipotens Jehova
Quum condidisset Dædaleâ manu
Primæva mundi exordia; cælibem,
Manere, & expertem maritæ
Noluerit habitare Adamum;
Sed dormientis de latere intimo
Costam revulsam verterit ocyus
Fingens in humanæ figuræ
Membra, Deorum hominumque matrem.
Idem Philippus, cui patrio obtigit
De MONTE nomen, concinat: aula quod
Excelsa miretur RVDOLPHI
Cæsaris, Istricolæque Fauni
Frustra æmulari multiforâ invicem
Tentent avenâ. Nos popularium
Quod festa Nympharum, venustis

Sueta choris, ſequerentur ora,
Pſallendum amatæ limina ad VRSVLÆ,
PRINZI, juvaret commodularier;
Ipſæque Feſcennina mallent
Ludicra, luxuriante verſu,
Quæ Diva Cypri, quæque Cupidines
Nudi probarent, quàm tetriciſsimas
Dignasque moroſis Sabinarum
Ingeniis Patavinitates:
Verùm, ut jubet lex, auribus eſt honor
Caſtis habendus. Caſta Deo placent,
Rerum ſatori: caſta mentes
Præ pietatis amore puras
Reddunt, & obſcenum agmen in ultimas
Terras relégant, cœtibus a probis
Exterminatum. ſic Amyntas
Fidus oves ſcabie malignâ
Exulceratas de grege ſeparat
Sano, bidentes incolumes putri
Contage ne læſas queratur
Poſtmodò, ſollicitus ſalutis.
O Caſtitudo, quàm prope nullum habes
Locum ipſa poſtquam legitimas Pudor
Metas coactus transſilire
Capripedes apud impudicos,
Injurioſum perſequitur nefas,
Tandem reponi dignus in integrum.
Abite turpes in malam rem
Illico; vosque pudiciores
Adeſte ritûs. Tu quoque Puritas,
Ornata velo candidulo caput,
Præsens adeſto, & cum ſorore

Castificâ thalamos reserva
taminatos. VRSVLA amet virum
Ardore tanto, quantus amantium
Nusquam exstitisse scitur ardor:
Tuque pari vir ab igne flagres.
ic conjugati vivite. Nil prius
Vestris, secundum nil sit amoribus.
Felicitatis in supremo
Cardine vos statuat benignis
ortuna pollens divitiis. Ad hæc
Vestros amores turba Silesidum
Miretur omnis: vos beatis
Adnumeret LEORIS, quot unquam Löwenberg
unt aut fuerunt, conjugibus, quot aut
Erunt futuri tempore sæculi.
Nascantur hinc sperata vobis
Pignera cara tori, & nepotes
Virtutem avitam, quâ pote, fortiter
Manu adserentes atque animi bonis.
Quid multa? votis plura dona
Juppiter his superaddat æquus.

AD ELIAM PREVSSIVM, MATHEMATICVM.

INTER innumeras conspicui DEI
Virtutes, rutilis sideribus locum
Quisnam supremum, sive partes
Præcipuas neget attributas?
Sunt tamen, quibus hæc Democriti in modum
Irridere placet, sint quasi somnia;
Mezentijque more cælum

Temnere, opusque virile cæli.
Nil Dei digitus, nobilis artifex,
Frustra composuit; nil temere omnium
Rerum creavit. En Olympus,
Quanta patet spatia, hunc per orbem
Maximæ loquitur regna potentiæ; &
Multo pluria, quàm sit ratio capax
Humana, divinæ reperta
Continet ingeniosa mentis.
Tu volubilium momina cardinum
Indagare sagax, signaque verticis,
Horoscopumque, scite PREVSSI,
Fátaque sortilegasque Parcas,
Quidquid & varios per positûs micat;
Scis quantum valeat lenis ab æthere
Seu torvus adspectus: quid ortu
Conveniat, quid in occidentem
Vergat, & medium quid deceat polum:
Quæ Fortuna aliquem divitiis beet,
Quis casus adfligat: quid illi
Exitium ferat atque mortem;
Huic statum innocuum, atque utibilem moram
Vitæ. scis itidem, quid premat óbrutum
Stellis sinistris, quidve tollat
Adque gradûs vehat altiores
Dexteris facibus. Certê equidem, ut lubet,
Mecum sic statuam, sic ratiociner
Mecum necesse est: Fata mundum
Dirigere, ipsa Deo subesse:
Astra posse ideó plurimum in infima.
In fatis fuerit, me fore sátrapam
Regemve; quis fatis repugnax

Gemmiferam impediet coronam?
Fata præcipiant, te fore præsulem
Seu Pappam; quid erit, quod redimicula
Negare portendat tiaræ?
Perpetuas adeo usque sortes
Meta signiferæ circumagit rotæ,
Nunc huic nunc alij prosperioribus
Amica rhombis. Sint licebit,
Queis pudor est eadem fateri;
Non tamen proprias exserere abnuunt
Vires astra. suum cuique negotium est
Igni; nec unquam in Microcosmum
Robore languet agens potestas.

AD FRANCISCVM WALSINGHAMVM, ELISABETHÆ REGINÆ ANGLIÆ A CONSILIIS.

VT antè septem plus minus messes tuæ
Misi legendam Heroidi
Rhapsodiarum dapsilem farraginem,
Satûs juventæ parvulos:
Sic nunc eidem grandiore mergites
Spicâ replentes horreum
Non extimesco mißitare, exoticam
In Albionis insulam.
Hoc quidquid est aut qualecumque, se tuo
Commendat, o WALSINGHAME,
Dulci favori, gratiæque mutuæ.
Occasionem commodam
Nactus, fac istud ad manûs pulcherrimas
Venire Reginæ queat,

Oculosque ad ipsos siderum instar lucidos.
Non illa proprias sibi
Laudes, inexstinctaque gloriæ decus
Illustre dedignabitur;
Neque attributa honoris alta encomia
Dispernet ab sese procul,
Quanquam profecta vate ab externo, tamen
Illius haud certè minus
Amante, quàm si natus esset subditus
Sceptris Britanniæ aureis,
Normæque legum æquabili vestratium;
Queis illa justitiæ tenax
Pro singulari pectoris sapientiâ
Paci studens ante omnia, &
Tranquillitati, civium nutriculæ,
Regnique tutrici, Themin
Conservat illibatam, & urbes floridas,
Populique corpus integrum.
Quid commoramur hisce sub plagis diu,
Lycumque frustra cantibus
Oneramus amnem? Fallor, an Thamesina aqua
Jampridem oloris Francij
Ad nota præstolatur adventum vada,
Gratum inter alites locum
Sedemque concessura candidissimas?
Ibo, & relicto Teutonum
Cælo, Britannas hospes Oceanum mare
Transvectus auras imbibam.
Fortaßis istic, quod diu quæsivimus,
Tandem repertum se dabit.

Lech at augsburg

AD ROBERTVM BEALVM, REGINÆ ANGLIÆ A SECRETIS IN CONSILIO.

TEVTONVM mirus BEALE o amator;
Ecquid ut Nicrum fueras ad amnem
In Palatini celebratiorem
Principis aulam
Mißus, ex illo memor es Melißi
Tempore, & nostri retines perennem
Mente sincerâ, quasi in ære puro
Aut adamante
Candido scalptam graphicê, figuram;
Quam tot exoptata colunt amici
Turba, tot servant nivei irreflexo
Corde sodales?
Nos dies noctesque tuos avemus
Cernere Anglorum in regione vultûs,
Quamque præsignem tibi comparasti
Bibliothecam,
Oppidó ditem veterum librorum, &
Arte cusorum omne genus recentum.
Tam diu quid me fera bella tardant?
O mora, quid me
Tam diu differs? quid agor retrorsum?
Stat tamen mitem BEALVM osculari
Velle cum WALSINGAMIO, stat ipsum
CÆCILIVMque
Posse BROMLEIVMque videre, nec non
Pectus HOVARDVM, reliquosque in aulâ
Nominis magni proceres, ab alto

Sanguine cretos.
Numen in primis venerandum ELISÆ
Versibus cultis amo demereri,
Grande laturis trifidum per orbem
Pondus honori.
Dÿ meos orsûs, mea Dÿ secundent
Cœpta. Quod dilatum aliquando, quis scit
An favor compenset iter mage amplo
Munere sortis?

AD GEORGIVM GILPINVM, REGINÆ ANGLIÆ AD COMITIA AVGVSTANA LEGATVM.

p. 165–66

1582 GILPINE, cui fas nosse Britannicæ
Secreta Divæ, quique repertus es
Vnus RVDOLPHI dignus aulam
Cæsaris, ad Lycij fluenti
Sequi recessûs, Vindelicûm procul
Findentis oras; quandoquidem nimis
Diu feri interceptum ab hostis
Sævitiâ gravis immerentem
Custodit arctè pœna ROGERSIVM, p. 163 417
Lumen Camenarum: annuis, an meos
Repellis obstando rogatûs?
Annuis hercle, meisque votis
Locum relinquis. Tu dabis entheæ,
Mittesve Nymphæ Pindaricum melos,
Measque commendare perges
De meliore notâ Camenas.
Iam concitatis quindecies equi
Titánis acres Zodiacum ungulis

1582
15
1567

Percursitarunt, gnavus ex quo
Scribere, quæ faciant decóro
Latinitatis, nunquam ego destiti,
Politiorum scilicet æmulus
Rerum, elegantiæque tersæ.
Ecquid enim melius venustat,
Quàm lima, carmen? quid mage verba, quàm
Ars? Inter hæc & laudibus inclitam
HEROIDA *exornare sumpsi,*
Oceani dominam potentem
Et Albionis. quin etiam dehinc
Plenê absolutum versibus aggredi
Opus sonoris cogitarem,
Illius ellogiis refertum,
Præbente Divâ materiem, & modum
Præscriptum agendi. Tu precor interim
GILPINE, *quid Regina mandet,*
Quid jubeat mihi adordiendum,
Felice pennâ significaveris.
Me, quantus hic sum, devoveo illius
Famæ celebrandæ, Britannorum
Omnis ad obsequium paratus.

AD IACOBVM ZELINIVM NOB. POLONVM.

ERGO *ibis, & nos tam citò deseres*
IACOBE, *paucum vix tibi cognitos*
Ad tempus? ibis nempe, & oras
Ausonias tibi, sive Gallas
Lustrare mens est, sive Britanniam,
Subjecta ELISÆ *regna viragini.*

AUGUSTA non tanti est, ut ultra
Sustineat tuus heic manere
Vultus, Camenarum obsequio diu
Jam mancipatus? Vah, HELICONIO
Tecum quoque abducto, gregales
Colloquio meliore privas!
Jucundus eius sermo, itidem & tuus,
Mirum in modum nos exhilaravit, ac
Mensæ voluptatem serenam
Attulit, officiosus erga
Quosvis. Vt ægrum est, pectora dividi
Aut separari (proh dolor) invicem,
In mente quorum, ceu decorum est,
Vna fides, amor hæsit unus!
Ego heic RUDOLPHI Cæsaris exitum
Negotiorum, quidque boni ferat
Conventus, exspectare lento
Constitui pede, nec supinus
Nec curiosus prænimis. Ilicet
Matura paullo post abitum & mihi
Suadebit Auctumni ingruentis
Hora, pari celeres diebus
Noctes adæquans momine. Tu viam,
Quo fata ducunt alitibus bonis,
Ambage confectum brevi des,
ZELINI Æque Jacobe gentis
Virtutem adauctam, non sine gloriâ,
Et stemma avitum cum patrimonio
Seros propáges ad nepotes,
Aonisin decorî futuros
Dehinc & ipsos. Quid magis inclitum, &
Famæ perennis nomine dignius,

Quàm si politorum Polonûm
Nobilitas cluet erudita?

AD ANDREAM DVDITHIVM.

De clade, quâ Turcæ a Persis in Mesopotamiâ profligati sunt. Anno CIↃ. IↃ. LXXXII.

1582

NVNC *est ovandum, nunc lyra Lesbio*
Pangenda plectro: nunc popularibus
Laudes Idumæo Jehovæ
Dicere fas reverenter hymnis.
Dextræ potentis robora, DVDITHI,
Ostendit ille, & cladibus horridis
Adfecit infestos catervæ
Christiadûm, genus acre, Thracas.
Accepta Persis, ac socialibus
Georgiani viribus agminis
Ferenda palma est. Sævus Osman,
Quo rigidis truculentiorem
Vidisse in armis Massagetæ negant,
Tot copiarum ductor Amúrathis,
Hac strage bis vicena fertur
Millia sacrificasse Diti,
Suis ad unum scilicet omnibus
Fermè peremptis turbine bellico:
Magnamque Persarum maniplis
Typhlida vi subitâ occupatam,
Aurique onustos pondere maximo
Captos camelos fama volans refert.
Audacis Euphrátes duelli

Tessler?

Testis, Achæmeniusque Tigris.
Quo te secundi numinis arbitrer
Favore tantas res gerere, ISMAEL
Sophi? dat exemplum supinis
Teutonibus tutus ille Mavors
Hostes ruendi. sed timidissimas
Silvarum in antris sternere bestias;
Cornuque venatoris uncum,
Quàm lituosque tubasque pugnam
Denunciantes, tutius est sequi:
Nec belluarum constat inermium
Tanti per hastas aut verúta
Fusus humi cruor, ac Gradivi
Fortes lacertos ense lacessere,
Ad sustinendas impare flictuum
Plagas, & arcendis minore
Impetibus, violentiæque
Ferri retundendæ haud sat idoneo.
Virtutis est, si Diis placet, imparem
Vitare congressum Gigantis,
Et fugere oppositas cohortes.
Ac præstat inter grandia Liberi
Deprœliari pocula, Rhætico
Spumantia aut vino Caléno,
Rhenigenæve liquore vitis;
Vt multus Hector sudat in Héctorem,
Vdoque Achilles udus Achillei
Contendit urgens: quàm sitisque
Impatiente famisquæ diræ,
Fatiscere ægro pectore languidum.
Porró quotusquisque est, Helenæ in sinu
Tepente qui non malit ultro

Sic recubans, Paridis veterno
Torpere segni, deliciis fruens
Desideratis; quàm sibi claßico ob-
Strepente somnum turbulentê
Rumpier in mediâ quiete?
At præcavendum, ne vetuli modo
Canis Moloßi, pandiculantis ad
Fornaculæ æstum, nos meráco
Atque sopore gravi sepultos
Et oscitantes hosticus opprimat
Furor Tyranni, terribiles Scythas
Getasque Rhiphæosque secum
Odrysiosque truces trahentis
In nostra paßim damna. Volucribus
Sit, rete tracto (nescio quis Midas
Objectat) involvi capique;
Squamigeræ pecudi, sagenâ
Circumveniri. Quis sapientiam
Sero excitatos quærat apud Phrygas?
Hanc nationem non nisi ictus
Verberaque & tudites malaßant.

AD IOAN. MICHAELEM BRVTVM.

p. 410

AIN' BRVTE meæ chelyn Thaleiæ
Spirare vivo carmine Pindarum;
Et quadrare mihi modestiori
Auram cycnéam vatis Horatij,
Præsentem ex humili solo, ut lubebit,
Tractûs in altos tollere nubium?
Ac te BRVTE negas alacriorem

Sallustij mentem, ácreque Livij
Dulci cum Genio obtinere robur?
Næ tu disertâ callidus invicem
Ambos conciliare quibis arte,
Alter licebit forsan iniquior
Manes alterius ciere amarit.
Mi molienti grandia, non quidem
Indéses studium & virilis ardor
Desit: sed atri dira malignitas
Obstat temporis; obstat ipse vulgus,
Sese eruditis qui putat auribus
Ferre judicium, ac nimis procacem
Agens Aristarchum, Ausonios modos
Damnat, & veteres Latinitatis
Voces. Dolendum est, usque adeó malam
Sinistramque viros opinionem
Doctos tueri mordicus. Est, ubi
Nonnunquam, ad lapidem velut viator
Incautus, offensum atterimus pedem;
Peccandi haud animo, sed evehendi
Ad dignitatem, quæ cecidere nunc
Tot vocabula, si probaret usus,
Fandi magister. Res alia est, stylo
Velle perspicuê exarare quidquam
Vinclis soluto: res alia est item,
Cogere in numeros tibi obsequentes
Antiqua linguæ nomina Romulæ.
Famam, quâ pote quisque, consequendi
Flagremus æstu. Me mea FRANCIA
Vixisse incelebrem negare possit
Versu canoro, & pectine Musico.
Túte BATTORIDEN *perácer (at quem*

Heróa?) sumes BRVTE pedestribus
Dicere historiis. In his quid obstat
Crispum æmulando, non sine gloriâ,
Ennemque Euganeum, ut minus feraris
Lecto repugnax cedere Cæsari?

AD IOANNEM LOESERVM PREZIVM, IO. F.

LOESERE, clarâ nobilis a domo;
Quem lætiorem, dic age, nuncium
Beatioremque ab secundo
Ferre mihi potuisset Albi
Per auspicato sidere Atlantius?
Quæ gratiori dulcis epistolæ
Comprensa signaclo disertus
Gaudia, prolubio audiendi,
Portare quisset MEZIVS? huc ubi
Pegnessum ad amnem Noridos hospitæ,
Me delitescentem silenti
Numina Deiphobes in antro
Eventa rerum, atque innumerabiles
Casûs futuri temporis áddocent,
Regumque præsentes ruinas,
Imperijque novas secures.
Omen superbis triste Bimembribus,
Conjunctionem sidereâ in plagâ
Jovisque Saturnique magnam
Magna pericla sequi necesse est,
Vicesque miras. His ego dum vigil
Intendo mentem, quæque volubili
Dehinc Planetarum recursu

Lablentum
Lexeum
1582.
Pegnitz r.
at Nuremberg

Fortior ad mala vis Trigoni
Portendat, acri lumine metior,
Perculsus imum cor gelido metu:
En fausta de te sparsa Fama
Conjugioque tuo, timorem
Frontisque nubem dispulit ocyus;
Ceu tædiosis nubila dividens
Opaca nimbis, sana cælum
Aura aperit Boreæ serenum.
Felicitatem non tibi gratuler?
Natura quanto dædala, & artium
Pallas repertrix te crearunt
Corporis atque animi venustis
Insigniorem dotibus; atque tu
Te castiorem usque & mage sobrium
LOESERE gessisti, probatis
Moribus, ingenuâque vitâ:
Tanto merenti pulchrior omnibus
Puella Nymphis, atque modestior
Oblata Fortunæ favore est,
Gente alacri sata PHLVGIORVM,
Virtute præstans VRSVLA; non sine
Amplo facultatum augmine, & uberi
Opum adfluentum copiâ. Tu
Dignus es hac, eademque digna est
Te conjuge. exin digna parentibus
Nascantur æquum est pignera, patriæ
Flos stirpis almus, MISNIÆque
Grande decus, columenque rerum
Cum laude partarum. O utinam mihi
Tantisper ævi ducere terminum
Concedat exorata Clotho,

Dum

Meissen

Dum generi monumenta vestro
Adfinium quam-proxima gloriæ,
Queis VOMER *insigne est, sacer exigam*
Vates! Duorum nempe fratrum
(CÆSARIS *alter habere nomen,*
Alterque nomen nobile IVLII,
Olborna cura ad Sequanicum Dubim)
Recordor in primis; amicos,
Gallica Marte premente regna,
Expertus ambos. At tibi, candide
Amice, quid non debeo? Quàm meæ
Adesse præstó dignitati
Te nihil erubuisse lætor:
Præsente cum vel mille frequentiâ
Et Italorum & quos amo Teútonum,
Comes Palatinus crearer,
Atque eques, Ausoniusque civis!
Puram BOQVOLDVS *nam chlamydem Hólsatus,*
Et Francus ensem FVCHSIVS *aureum,*
Calcaria auro tincta LOESER
Misnius, empyriumque torquem
Mi præferebat GRYNIVS, *inclitum*
Cui terra Pallatina dedit genus.
Sed hoc parum aut nil fortè vestræ ad
Nobilitatis equestre lumen
Conferre quisquam dixerit: attamen
Grati relatum pectoris ergo sit,
Se mune præbentis togato
Carmine. Tu tibi gratulantis
Vocem susurram, & Romuleum melos,
Inter canoros parvam aliquam cycnos,
Quos glaucus Albis, quos Elyster

Vitreus amne suo canentes
Arcere parcit, sponte tuâ sinas
Habere partem. Haud omnia possumus
Omnes. Tubarum inflare nervos
Inscius, hiscat oportet assam.

AD TYCHONEM BRAHAM, NOB. DANVM.

QVANTVM *laboris, quantum operæ, dies*
Noctesque fontanum adproperans opus,
Jussu senatûs oppidani,
POEMERIVS, *meus ille Theseus,*
Vir consularis, nomine regio
Exhauriendum sumpserit, exprimi
Verbis (opinor) vix potestur,
O TYCHO, *nobilium columna,*
Danoque Regi consiliantium
Statera. nam seu sculptilibus typis
Quid præfigurandum e pyrastro;
Sive polita, recente cerâ,
Fingenda Nymphæ forma venustulæ;
Seu candefacti pronus ab igneo
Fluens catino rivus æris
Subter humum, simulacra vênit
Obinduendus per nova: primitus
Id (ne quis error post remoræ foret)
Delineari rite fecit
Artificis sapiente dextrâ;
Antiquitati scilicet hunc catæ
Habens honorem, ceu decet, ut nihil
Non mutuandum dignê ab ipsâ

Duceret. inde cava ſcatentum
Nymphis ſuſurris ora canalium
Decrevit inter ſe variabili
Proportionis æquitate;
Eximiam ratus eſſe laudem
Excogitando res ſuperaddere
Eiusmodi, quæ tale opus incliti
Herois ad trecenta ſæcla
Poſtgenitis memorare pergant.
At longiori te, BRAHA, ne morer
Ambage; quid porrò eſt, quod omiſerit
Vir ille, & in quo non abunde
Omne ſuum ſtudium adprobarit?
Effecit hercle, ut non modò ego ipſemet
Conarer ad Regem inſuperabilem
Quiddam æmulari, ceu ſolemus,
Pindaricâ gravitate dignum;
Verùm & ſonoris harmonicus modis
Concinna cantor exprimeret mele;
Deleniendis apta veſtris
Auribus. Ergo bonas utrinque
Concepimus ſpes, haud ita nos malam
Iniſſe miſſo carmine gratiam
Ab liberali in eruditos
Principe, munificæque dextræ.
Quapropter, etſi magnificentior
Per ſe futura eſt POEMERII ſatis
Superque commendata vobis
Sedulitas, animique noſtri
Ardens voluntas; quum tamen autumem
Egere noſtram lampada, quam vides,
Illuſtriori Sole: tute

Splendidius patienter addes
Lumen, facemque ex te mage fulgidam.
Si magnus ipse es Phœbus, uti pol es;
Stellis minutis tute lucem
Conveniet (puto) senereris.

AD NITHARDVM THYNGENVM, NOB. FRANÇVM.

NVNCIVM *o gratum mihi, Posthianus*
Quem tulit cursu propero verédus;
Jam locum THYNGENE *tibi secundum à*
Præsule partum:
Heic ubi Pyrgos virides amœno
Mænus allábens patrius fluento
Radit, & pleno riguas Iäccho
Sufficit undas.
Suavior quænam mihi dulciorve
Icere adventu potuisset aures
Aura? quæ mentem mihi verberare
Fama secundo
Lætius rumore sonove quisset?
Gaudio exsultat cor, & ima crebro
Gestiunt, tentantque jecur fibrasque,
Viscera motu.
Testis ardorum locuples meorum
Ipse Pegnessus, socioque quamvis
Invidus Rhegnésus aquis remistis
Nomina tollens.
Euge, gratantem tibi perbenigno
Respice o vultu, patiens vocari
Numen, & vatum pater, & relictis
Cura Camenis.

AD IANVM GVLIELMIVM.

IAMDVDVM omißis deliciis Rhodes,
Plectrum sonori mobile barbiti
Abieceramus, GVLIELMI
Æoliæ fidis æmulator:
Cum nescio quis me velut arbitrum
Vocans Camenarum, impulit ad graves
Modos, & heroos canores,
Historicis opus inchoandum
Sublime textis. Mentior, an tubæ
Clangore doctum Calliope gregem
Non solùm ad ardorem canendi,
Verùm etiam manibusque & armis
Pugnam virilem fortiter aggredi
Excit lacessens? O mihi si dies
Tot prorogaret lentitudo
Fatiferæ resupina Clothûs,
Quot finiundæ sufficerent rei
Stato tenori: quantus ab arduis
Et ipse gestis, qualis alto
Carmine gesta sonans cluerem!
Suscepta nervis (Iuppiter) omnibus,
Totoque cunctarum impete virium,
Per elaboratos Dynastas
Sudor anhelus ad umbilicum
Extremum, ut aiunt, munera duceret,
Virtute partis non sine præmiis,
Seros beaturis nepotes:
Qualia promeruisse dignè
Miramur olim pulvere Olympico
Heróas, acres quadrupedantium
Cursu caballorum citato

Palmiferam anticipare metam,
Gravisque luctæ flictibus impigros
Domare congressu oppositam manum.
Sed hacce tempestate frustra
IANE *oculis inhiamus ægris*
Rerum potentes, queis veterem lyram
Audire amicum sit. quia desitum est
Laudanda patrari, pudori
Laudem alicui tribuisse habetur.
Ergo propinquum est, si sapimus, procul
Summatum ab aulis horridioribus
Secedere ad caulas, modosque
Bucolicos, humilesque avenas.
Campis apertis, rúreque libero
Libet vagari, & nunc tacitum in nemus
Reptare, nunc lenem prope amnem
Herbiferis recubare in antris:
Aut mane clivos scandere montium,
Et vespere undas visere fontium;
Atque inter errandum venustam
Æmyliam, Æmyliæque ocellos,
Et Sophroniscæ blandiloquentulam
Sonare linguam, púlchraque Myrtilæ
Labra, & Melissæam ROSINAM
Candidulâ facie nitentem.
Heic nostra sunto regna, per avios
Silvæ recessûs; heic mea fistula
Faunis, verecundoque Pani,
Atque adeó Dryadum pudicis
Certet choréis. Ardua prænimis
Tentare durum est. In mediocribus
Citra indecorum sempiternam
Glorier obtinuisse palmam.

PAVLI MELISSI SCHEDII FRANCI

MELICORVM LIBER OCTAVVS.

AD ELISABETHAM REGINAM ANGLIÆ.

1502

METAS *attigimus temporis ultimi,*
O REGINA. *Brevi momine machina*
Perfectißima mundi
Dissolvetur; & ignibus
Arsuram metuet, quisquis in hoc solo
Vitam maluerit degere perpetem,
Quàm sacraria mentis
Illuc, unde oriens suum
Duxit principium, dirigere in locos
Vulcani rapidis insuperabiles
Flammis. Adspice cæli
Convexa; adspice siderum
Lapsûs. curriculum polliciti sumus
Nobis pol nimio longius, ac vices
Parcæ ferre potes sunt.
Feßis interitum omnia
Præportant elementa, & gemitu gravi
Testantur subitos ponderis impetûs.
Vertentis tamen anni

1502

Errorem melioribus
Emendarę modis maxima Romulo
Cura est Pontifici. Quid juvat, orbitas
Phœbi & menstrua Lunæ
Heu vestigia sedulis
Observare oculis, & tamen interim
Indirecta sequi? Scinditur undique
In diversa popellus,
Ignorans rationis, &
Normæ legitimæ. IANE bifrons, viam
Fac rectam doceas, irremeabilem
Scrutantes seriemque
Annorum, & celerem poli
Gyrum: nam & veteris gnarus es, & novæ
Ætatis. Redeant tempora Julia
In fastos hodiernos,
Ne non æquidies, simul
Bino solstitio, certius ingruat:
Mensis quisque suis, ex memorabili
Vrbis more, Calendis,
Nonis constet & Eidibus:
Ortûs nec dubios astra habeant, neque
Incertos obitûs. Denique quos fidem
Christi & jura professos
Ipsum nomen ab Ethnicis
Non uno indicio separat, invicem
Ceu membra unanimi pectore ménteque
Juncti simus, ad usque
Lucis fata novissimæ.
At tu sive novi seu veteris libet
Ritûs picta sequi signa, ita vivito
Immortalis ELISA,

Gregorius XIII

Vt quamvis tibi nemo sit
In terrâ similis, sic animum tamen
De vitæ fragili consolides statu,
Vt post pauca dierum
Intervalla sonum tubæ
Credas Angelicæ desuper auribus
Illapsurum hominum. Talia qui catâ
Secum mente volutat;
Faustis auspiciis novi
Anni per superos quottidie frui
Non istac in humo, sed Paradisiis
Sperans optat in hortis,
Dempto fine virentibus.

AD IVSTVM REVBERVM IVRISC.

TAM *docta, & artis scita, celebrium*
Scriptorum in oris TEVTONIÆ *manus,*
Qualem videmus cum Pelasgos
Tum Latios apud exstitisse,
Queis cura texendæ historiæ fuit,
Rerumque gestarum egregiê & domi
Forisque; si florens adæquê
Præteritâ viguisset olim
Ætate: quantum res ea commodi
Nostræ tulisset, quot bona, patriæ!
Quantis abundaremus actis!
Quot monumenta ducum potentum
Belloque & armis cernere, nec sine
Plausu, liceret! quot modò prœlia
Commissa, pugnatæve pugnæ

Dispositâ in statione Martis,
Aures ferirent magnanimis viris!
Fragmenta solum, ac pléraque barbarê
Consuta nunc REUBERE *restant;*
Vix quoque digna legi, nisi auctor
Vnusque & alter vel tacitê insitâ
Quodammodo vi pectora pertrahat,
Fore adsevérans, inter istas
Vt paleas tenuesque glumas
Inventa dent se grana aliqua optimæ
Frugis. Dolendum est, usque adeó suæ
Vixisse famæ negligentes
Teutoniæ proceres vetustos.
Atqui sat illis tunc erat, inclitas
Gessisse res; ac strenua fortibus
Ausis rudimenta, ut decebat,
Militiæ posuisse quondam,
Laudis futuræ sollicitis parum,
Nec curiosis, post nigra funera
Quid scriptitaretur nepoti.
Quemque animo suus excitabat
Honos, & ingens mentibus inditæ
Virtutis ardor, non nisi in ardua
Scandentis, & præclara (quoad quis
Viveret) adsiduê minantis.
Vt quisque magnam fuderat hostium
Victor catervam, sic patriam ad dapem
Contentus in præsens vel uno
Saltem erat ille melo canentis.
An non supinos arguerim, & minus
Cautos Latinos, sicut & Atticos
Cives; nitorem ac puritatem,

Linguæ utriusque perire paſſos?
Flos ille poſtquam concidit elegans
Sermonis, & lolium immedicabile
Inſedit arvis; derepente heu
Finitimas Aquilonis urbes
Latê occupavit Barbaries ferox,
Hirſuta frontem, & dentibus aſpera,
Induta villoſam lacernam,
Oraque vincta gerens ſolœcis.
Agreſtis inſtar hæc ſuis omnia
Vaſtare tendens, ac ruere impetu,
Quo non penitravit locorum?
Quidnam age liquit atrox inauſum?
Ecquem fugit, quàm turpiter ipſamet
Iura atque leges collutulaverit?
Quâ labe Celſi diſciplinam
Polluerit? Sophiæque in artes
Graſſata cultas, mox etiam Iovis
Sacrum profanans contemeraverit
Impune? Quantum exſtat malorum,
IVSTE, *notam opprobrij merentum;*
Hæc ſola eorum eſt cauſa. Quid attinet
Culpare noſtros? hanc ſatius feram
Illuc relegandam, malum unde
Ipſa pedem tulit, arbitreris.
Quod corrigendum ſe patitur nefas,
Non corrigamus legitimê ac probê?
Mutare ſi quid non valemus,
Ferre animo decet illud æquo.

AD IO. POSTHIVM ET FRANCISCVM MODIVM.

De obitu Iani Melleri Palmerij.

ARTIS *Pæoniæ scite & Hyantiæ*
POSTHI, *tuque catæ Justitiæ* MODI
Inculpate sacerdos,
Vatum lumina dulcium:
Ecquonam exsequias carmine fúnebres,
Ecquæ justa piis Manibus optimi
MELLERI *rear ambos*
Persolvisse, madentibus
In præsens oculis? Cernitis, ut suis
Nil quidquam lacrumis heu GVLIELMIVS
Demat? nil sibi parcat,
Manans irriguis aquis,
Vel salsum Thetidis quæ superent liquorem,
Ob fatum socij non reducis? Mihi
Pol rorantia largo
Fletu lumina adhuc rubent:
Nec cesso madidis PALMERIVM *genis,*
Phœbi delicium, & Pieridum decus,
Solis plangere in antris,
Illiusque abitum queri.
Hylen ah quoties Norida vocibus
Compello querulis! ah quoties sono
Lugúbri cava pulso
Pegneßi vada cæruli!
Aut tu silva nigris abietibus virens,
Silvestresque Deæ, reddite mi precor

Cultum reddite vatem;
Queicum sæpius integros
Contrivisse dies haud nimium fuit,
Et rerum variarum innumerabiles
Expendisse figuras:
Aut Pegnesse meum mihi
Redde o PALMERIVM, *redde mihi meum*
MELLERVM; *ingenio cui prope neminem*
Indagare licebit
Posthac aut similem aut parem.
Nymphæ vos memores estis adhuc; adhuc
Vos estis memores útraque ripa; vos
Flavæ denique arenæ,
Quas calcavimus hospitas,
Non quitis tacitê non reminiscier,
Quo candore animi, queis studiis simul
Conjuncti fuerimus
Cultores Clarij gregis.
Cur suavi careo pectore? cur nihil
Præter colloquium me penes est eo
Vivo, o Parca, relictum?
Doctæ cur egeo manûs?
Sic desiderium flebile ruminor
Absentis: sed enim sollicitus virum
Frustra luce reposco,
Frustra nocte reflagito.
Is vix Sequanicos liquerat angulos,
Rheno quum propior redditus, in tuum
ARGENTINA *Tribossa* Strasburg Tribocco.
Se fessus gremium intulit.
Tum (nec longa mora est) Atropos hospiti
Vitalem immerito dißicit heu glomum;

Ceu falx mite virentis
Truncat Partheny caput.
Heu quantum occubuit præsidium novem
Musis! quale decus! Frigida quem semel
Vitæ pausa sequuta est,
Nunquam in has rediet plagas.
At tu funeream succine næniam
POSTHI, quam numeros Mænus ad Orthios
Factam ediscat; & udos
Te cantantem Elegos, MODI,
Auscultans Halius Cocchar in humidas
Solvatur lacrimas. Sentiat hos recens
Vmbra in sede piorum,
Gratumque officium probet.

AD IANVM GVLIELMVIM EVMOLPIVM.

EX QVO sacrati filium Apollinis
MELLERVM acerbo lanificæ Deæ
Fato nocentes sustulere, ex
Invidiâque odioque palmæ;
Quam consequendam ex artibus entheis
Atque elegantis fetibus ingenI
Restare cognorant, nisi olli
Forfice præproperâ scidissent
Abrupta vitæ stamina: te bono
Jam litterarum gaudeo vindicem
Sollerte successisse dextrâ,
Ingeny que alacris vigore,
O GVLIELMI, nobile Teutonæ
Decus Lubecæ. Non modò tu libros

Vertes Pelasgos diligenter
In Latiæ genuina linguæ,
Novosque apricans in bene consitis
Leges Dionæ puriter hortulis,
Apis Matinæ more, flores:
Verùm etiam studio irremisso
PLAVTI vetustas, quâ pote, fabulas
Terso nitori restitues, locis
Opem ferendo IANE mancis;
Tum mutilis Ciceronis alti
Scripta heu lacunis plena resarcies,
Fretus sagacis viribus indolis,
Industriâque intentiore:
Quam reliqui quoque ceterorum
Auctorum oborti per vitia obvia
Nævi obligato vulnere sentient.
Quid dente obunco non vetustas
Rodere amat cariosa? quid non
Annosa turpat tristibus ævitas
Referta mendis? Macte vicariâ
Virtute, doctrinæque multæ
Congerie, o vitiûm resector.
Vt falce ramos demit inutiles,
Feracioresque inserit annuus
Frundator, & segnes recidit
Sirpiculâ reseces colonus:
Sic tu frequentum sphalmata codicum
Truncare, & errorem innumerum stylo
Auferre correctore tendens,
Æquius ac melius reponis.
Robigo per te rancida tollitur,
Quæ paginam exest: per te itidem rudis

Squales, ſcabreſque inculta limam
Aſperitate abeunte ſentit.
Duris ſalébris induitur nova
Cultura, ruri mundicies decens.
Hunc tute campum litterarum
Adſiduê irpicibus fatigas.
Per te novali jam neque cardui
Surgunt, neque horrens ruſcus, & hiſpidi
Vepres; neque hirſutis rubetis
Pullulat ægra ſeges per hortos.
Tu copioſæ per dociles agros
Frugis repertor, non ſterilem ſinis
Regnare lappam caricemve,
Non filicem, aut paliuron hirtum;
Ac ſi qua porró de genere hoc lues
Arva occupavit Romula. Fallor, an
Te peſtis Averruncum iniquæ
SCALIGER indigetabit, ille
Europæ ocellus SCALIGER, incliti
Propago Juli Cæſaris, ortum habens
Ab urbe Veronâ indirempto
Ordine, principibusque claris?
O me beatum ter quater, huius in
Ætatis aurum qui ſatus incidi,
Cernoque florentes ubique
Gentium Apollineos alumnos!
Quos inter augens tu tibi maximam
Jam comparaſti laudis adoream,
Inſignis EVMOLPI, tuumque
Nomen in Aonidum perenni
Templo ſacraſti. Jam Genius viget
Perpes, laborum lætus herilium,

Spernaxque

Spernaxque livoris. Quid ultra,
Dij Genio dare habent fruendum?

AD CHRISTOPHORVM HOMAGIVM DELICIANVM. of Delitsch

NON in divitiis uberioribus
Vita hominum, fluxis aut opibus, sita est
HOMAGI; sed in modestâ
Quæ deceant ratione agendi.
Virtuti pretium præ reliquis magis
Nobile debetur. Ne tibi sit Midam
Aliquem beatiorem, aut
Ducere Crœsum opulentiorem,
Vt sumunt operam lucrificabilem,
Millia ni centum poßidet aureûm,
Vel eo amplius. Quid ergo,
Cui minor est modicis facultas
Aut fortuna bonis, se petulantius
Prætumido Pluto jactitet ebrium?
Sapere illud est, honestâ
Posse modum mediocritate
Servare, atque suâ sorte per omnia
Vivere contentum, nec nihili auream
Facere eruditionem,
Innumeros superantem acervos
Gazarum Arabiæ, & divitis Indiæ.
Næ, locupletatum se sciat oppidô,
Et opimê inauguratum,
Cui pretiosa adeó supellex
Vbertim nitidarum adfluit artium,
Ipsaque divinæ quem sapientiæ

Opulentat amplior dos,
Antè alias prior expetenda.
Hinc (ut nostra tulit semper opinio,
Conveniens rectis sensibus) admodum
Facili gradu venitur
Ad nova amicitiæ parandæ
Inter consimiles fœdera mutuo
Percutiendum, unamque ex geminis domum
Faciundum, amore sancto
Legitimis coëunte tedis.
Natas nobilium nobilis ambiat,
Patriciam ducat civis honestior:
Legat institricem avarus
Institor, & famulam minister.
Tu doctis, HOMAGI, cura sororibus;
Cui pater ipsismet carus & antea
Fuit, audiitque prætor
Delicianus, amans honesti:
Thomam FABRICIVM, non sine prosperis
Auspiciis, nactus consocerum es modò,
Qui & ipse litteratus
Ecce cluet, patriæque consul,
Nec non (ingenium quod teres arguit)
Musicus haud contemnendus: ut interim
Mihi temperem Pelasgæ
Prodere notitiam loquellæ.
Huius rara viri filia dum tuo
CHRISTOPHORO nubit, numine sic Dei
Statuente, cuius æquâ
Lance hominum stata ponderantur
Fata, & consilio súbjacet únius
Conjugium amborum: non tibi gratuler

Soceroque filioque?
Atque adeó niveæ REBECCÆ,
Adfinique manu, quantulacumque erit,
Vel tenui ſortis prædita munere?
Equidem haud puto invidebunt
Tigna ſuperba potentiorum
Hanc vobis gracili carmine gloriam,
Laude laceßitam nominis incliti,
Etiam omne (livor abſit)
Poſt mihi perpetuandam in ævum.
Non ſolum procerum florida verticem
Cingere amat laurus: verùm etiam boni
Popularium bonorum
Quondam hederas meruere nati.

AD FRANCISCVM MODIVM BRVGENSEM.

DIVERSA *vitæ negotia inter*
Et ſtudia & mores, queis capimur, MODI,
Hæc grata cura eſt, poſſe doctis
Gnaviter invigilare Muſis,
Rerumque cauſas originemque
Elicere abſtruſam; & nunc penitrare ſe
In cælum, & aſtrorum meatûs
Mente animi; modò ſubter undas
Terræque centrum, modò extima ultra
Cælicolûm altorum templa reducere
Senſûs profundos, præſciæque
Fatidicâ ratione Sortis
Arcana rimari; & intimarum
Notitiam rerum prorſus apiſcier.

Tu quid laboratæ Minervæ
Ingenio, aut operosiore
Molire conamine? In sacrati
Vertice Parnassi non puto somnias
FRANCISCE, nec condormientem
Endymiona sopore lento
In Latmij montis æmularis
Culminibus: Lynceis verùm oculis pigri
Sollers veterni vela & umbras
Discutis, & nebulas volantes
Circùm occupati labore magno
Palladij tectum numinis entheum.
Sic atra nubium notharum
Sol radiis fugat actuosis.
Tu lumen auctoribus vetustis
Ecce recens præfers, ac veteri novam
Splendoris adlucere tendis
Rite facem Latiæ loquellæ:
Quali tibi anteiße claret acer
LIPSIVS, arguti præditus ingenI
Acumine, oræ (quantacumque est)
Belgiacæ geniale sidus.
Atqui quiete otioque abundas;
Corda serenari queis liquido autumem,
Rixæ forensis litiumque
Et strepitûs vidua insolentis.

GOTFRIDO LIMMERO.

VLLA si parabili
Mortalibus cor adficit voluptas
Gaudio, & Libentias

Omnes fruisci Gratiasque donat:
Veris hocce proprium est,
Apriciori flore pullulantis.
Vere nil amœnius
Natura comptrix elegantiusve
Protulisse creditur,
Opes tot inter divitesque cultûs.
Arbores regerminant;
Herbæ virescunt; pampinosque gemmæ
Hinc & inde trusitant,
Ridente Baccho: spem dat amplioris
Meßis altior Ceres.
Gaudent Napææ parturire prata,
Verna prata, & hortulos
Extra urbem & intra. Pérsonans Aëdon
Voce rumpit aëra,
Nullo dierum feriata, nullâ
Feriata noctium.
Alauda gyro se rotans in æthrâ
Crispulas amabili
Melo vibrissat cantitationes:
Scitulasque Acanthidos
Minurrientis ore flexilingui
Senticeta fistulas
Mirantur ipsa. Solis ardor, ardor
Solis ille pristinus
Amore Daphnes inclitæ puellæ
Rursus integráscere
Visus. Calorem pulcher entheatum
Sentit ipse Phosphorus;
Tam mane, sudo mane, quàm sereno
Vespere, igneâ flagrans

Cupidinum vi. Taure tu micantem
(Vt solet) protervius
Ocellum in Europæ obvios ocellos
Flecte, flecte quo libet:
SVSANNA sannæ ne tibi esto, molli
Delicatior rosâ, &
Comâ tenellâ candidi ligustri.
Nescin' hancce virginem
Desponsam in ulnas GOTFRIDI mariti
Alite haud malâ dari?
Sic cana virtus optimi parentis
Matre cum piißimâ,
Soteropégæ quos tenent renatæ,
Suasit: idque numine
Dextro adprobatum sancta matrimonI
Jus Fides habet ratum.
Quin ipse faustê lucidas pudicus
Ventilat faces Hymen:
Adspirat aura lenior FavonI.
Huc adeste, quos sacra
Vox copulavit. Præviam Dionen
Planiore semitâ
Sequi memento sponsa: tuque Amori
Tam bono comes duci
Morem gere ultro GOTFRIDE, eque casto
Carpe flosculos sinu.
Tibi, tibi ver hoc novum auspicatâ
Luce siderum nitet,
Tuæque nuptæ. Si bene ominatur
Grex jugalium oscinum;
Felice tedâ conjugem peribis.
Ergo age Herculis modo

Virile sexus LIMMERûM propaga:
Macte; nec caduciter
Succumbe, quum te primulas ciebit
Sustinere gymnadas
Amans Cytheris mutui duelli.
Vt pater senex, anus
Vt mater hilari parvulos nepotes
Lumine intuebitur,
Nutrice mammâ pendulos, racemorum
Instar, e domesticâ
Exhuberantum vite! Sola restat
Finis hæc parentibus
Ævo solutis, hæc quies senectæ.

AD IACOBVM SCHECCIVM.

SCHECCI, retrusis in Sophiæ viis
Versate multum, atque in penitralium
Secreta naturæ Minervâ
Et comite & duce, non inerti
Deducte curâ: tune etiam mei
Felicitatem (sic HELICONIVS
Non erubescit prædicare)
Et Genij ingenijque laudas
Amasque, nullo promeriti licet
Pellectus œstro? tune reconditas
In mentis hoc artes recessu
Plus aliis, o acute, sentis?
Amo vicißim judicij tui
Sinceritatem. sed nimium, cave,
Nobis (quod ultro præmonemus)
Attribuas. Mora nostra quanquam

In elegantum pegmate carminum
Vsque occupata est; namque potißimas
Verbis struices aggeramus:
At vereor tamen, ut vetustas
Res æmulari sim sat idoneus,
Novisque fulgorem addere debitum;
Tam luculentê & tam politê
Quum niteat vetus illa vatum
Structura. verùm quo minus arduum
Quid moliaris, pondere virium
Probê ante consulto; quis ausum
Iure aliquo prohibere poßit?
Regum est, ad astra educere grandium
Molem laborum vasta palatia,
Arcesque non unis minantes
Cælitibus. mediocris instar
Ego architecti, non sine Dædalo,
Parvi sacelli condere fornices
Aggressus; ad quos, consecrata
Perpetuis IACOBE sæclis,
Suspensa amicorum inclita nomina
Post fata vivant ultima: nil magis
Pol adlaboro, quàm quod æquum
Ædifici specimen quadratis
Adorno pilis, illud ut arcuum
Clausis supernê vel cuneûm angulis
Ne lapset, incumbis solutis
Parietibusve; sed usque firmo
Duret coagmento, & laterum bases
Stent irretortæ: nec tholus insuper
Nutet, nec adnixu gementes
Robora deficiant Atlantas.

Illud quotannis Phœbus, & agminis
Chorus noveni, non sine Pallade,
Precor frequentet; laureisque
Frundibus aureolisque sertis
Innexus ordo timpora Musicus
Pæana cantet. Tu simul heic tuum
Audire nomen ni recusas,
Báccare cinge virente frontem.

AD GEORGIVM LYTTICHIVM IOACHIMICVM.

LYTTICHI, fratrum grege doctiorum
Macte, & arctorum in numerum recepte
Pridem amicorum: quid habebo vestris
Scribere dignum
Auribus? quodnam rogo delicatis
Nobilis FVCHSI specimen Camenis
Venditem? cuius tua cura quondam
Pignora cultis
Litteris instruxit, & optimarum
Artium fontes liquidos recludens,
Cereæ ætati documenta primis
Tradidit orsis.
Tu quidem mansura putas in annos
Nostra longinquos. utinam manerent
Plusculum sæcli, neque tam perirent
Labe senectæ,
Quàm faba extremâ sata agelli in orâ:
Perpetes ausim tibi polliceri
Carminis luces, inibîque caræ
Nomina nuptæ

Insimul comprensa, futuro ab ævo
Sæpe lectum iri. Tua dulcis ANNA,
ANNA, *quæstori face nuptiali*
Perbreve tempus
Antea quæ Ræschelio jugata
Vixit, & jam nunc thalamum secundo
Tecum init; priscos sibi Reiseleutros
Sanguine junctos
Proximo nunquam poterit negare.
SVABACVS *verax, ditioque tota*
SVABACO *vicina genus peræquê*
Laudat avitum. Joachimsthal
Te sed in primis IOACHIMA VALLIS,
Et tuos fratres patrios alumnos
Iactat, argenti solidique dives
Vena metalli.
Quâque MONS ANNÆVS *in astra celsum*
Verticem tollit, Dryadum recessus;
Conscios sanê indigenas adepti
Constat honoris
De perhumanâ sibi gratulari
Stirpe: quòd non solum animum geratis
Candidum, verique adeó tenacem,
Sed quoque Musas
Atque Musæi studij colatis
Numen in tantum; prope nemo vatum
Vt Deas, pulchrumque ducem Dearum
Aut amet æquê,
Aut colat maiore fide. Quid ultra?
Non tuos mirer digitos GEORGI?
Organi docto quoties pererrans
Pollice nervos,

Excitas suaves modulos; vel ipsis
Qui Deis cæli dape gratiores
Accidant multo, & roseo beati
Nectaris haustu:
Næ novum terris Linon arbitramur
Tum revixisse, aut Thamyræ melódi
Spiritum, aut Amphionium canorem,
Timotheive
Mobilem audiri strepitum canentis.
Vnicâ hac si tu celeber cluéres
Dote, nec virtute aliâ Minervæ
Præditus esses;
Maximâ pol laude fores ferendus,
Ac mereremis modulatam ob artem
Inseri celso, pare cum venustâ,
Clarus Olympo.

AD FRANCISCVM MODIVM.

QVOS Hippocrénes sitis bibendæ
Vrit, ad hanc omni, quâ pote, conciti
Feruntur œstro. nil palato
Præ Clariâ sapit Hippocréne.
Hac ipse (nam sentio) parumper
Ebrius, ad cantûs nescio quos lyræ
Adspiro, & ingens ore quiddam
Hiscere posse humili, mihi ipse
Persuadeo, credulus Thalciæ.
Túte animi fidens, haud timidê MODI
Maiora conaris, nec uno
Plena satur lavis ora fonte.

Jam te latebrosa Nympha MÆNI,
Liber & adjuncto cum Lare POSTHII
Miratur, haud potum, sed usque
Sobrium, & adsiduæ lucernæ
Adfixum: item te Dryas prope antra
COCCIA *miratur, non sine Oreadum*
Choro decenti, quâ superbas
STYRMERIVS *tenet usquequaque*
Apollo sedes, & elegantem
Congeriem doctorum in pluteis locat
Mille & trecentorum librorum
Amplius. Heic benefacta Franci
Laudas ERASMI, *illiusque cantas*
Lætus iter priscorum arva per Aúsonum,
Et regna Celtarum; suosque
Incolumem reditum ad Penates.
Natalis horam annuam diei
Carmine festivo dum celebrare amas;
Tibique & illi se favore
Insinuat Genius benigno.
Hæc inter oblitus haud es ipsum
FRANCIADOS *culto dicere principem*
Versu, peroptatum Camenis
Præsidiumque decusque, nullo
Tacendum ab ævo: neque es merentes
Immemor ECHTEROS *sidereis poli*
Æquare flammis. Pan quid autem,
Mænala Franciacis viretis
Mutaße dictus? quid ipse Daphnis?
Quid Beroë, nullo tacta Cupidine?
Neæra quorsus? Luciæque
Effigies quid, Amorque sanctus?

ec cuncta vivent, Modi poëta,
que in eis vives, ut mea, quâ flagro,
Pallantia æternum libellis
Nomen habebit inauguratis.
Matura enim scripta vestra, quæ non
subidê luci dat stylus, oppidò
Concinnus, ætatem necesse est
Ipsa ferant diuturniorem.
Macte esto virtute! jam coronam
pse tibi spondet Phœbus idoneam
Vivacis ex decóre lauri,
Sive oleæ, viridisve myrti.
Ex te (quod o utile & bonum sit)
Maxima quamvis est urbs aliâs, tamen
Grandescere hinc porró paternæ
Occipient, tua vita, Brvgæ.

GEORGIO SALMVTHO.

Tilia novum maritum
Philyreïæ Camenæ
Cingite. nam tilias virentes,
Tiliæque florem
Quo nihil fragrantius,
Vt amavit ille semper;
Ita dignus hac capillos
Nectier, ante alios Diones
Et Adoniorum
Flosculos Cupidinum;
Tibi Lipsis invidere
Tiliaceam corollam
Oderit, ad riguas Elystri

pp. 30-198

Sita jugis undas;
Lipsis illa Misniæ
Pretiosior smaragdus,
Et ocellus oppidorum,
Quotquot Atlantiaden benignum
Charitumque blandam
Gratiam experimini.
Tibi nemo juniorum
Salmuthe mensis huius
Delicias, & honesta festi
Joca, nuptiali
Delibuta nectare,
Temerare; nemo temptet
Aliquid toro sinistri
Inserere, aut malè nominatis
Onerata verbis
Fascinare limina.
Hera quin vocata nuptæ
Zygia exhibere honorem
Talem amet, ut niveis rotundum
Manibus per orbem
Spargat alba Lilia,
Tumidißimis (ut aiunt)
Generata de mamillis,
Lacte mero per humum profuso;
Vbi destinata
Parvuli Herculis labra
Sator ætheris solique
Admosset entheatis
Conjugis uberibus, perennes
Bibitura succos,
Queis liquet Deos geni.

CATHARINA ades pudica, &
Ecce cælites adora:
Qui tibi (quid dubitas?) in urbem
Patriam reductum,
Matre adhuc superstite,
Caput hocce sospitarunt,
Et ab ingruente quondam
Naufragio, rapidâque venti
Rabie furentis,
Per Ligusticum mare,
Per & alta dorsa Tusci
Pelagi, metum inter ac spem,
Incolumem Latio stitérunt.
Vt opimiores
Posset ille ab utili
Studio referre fructûs;
Sibi monte Pessulano
Digrediundum, & in Italorum
Medicûm Lycéa
Maximê celebria
Statuit pedem inferendum:
Tulit unde non minorem,
Quàm nitidâ e regione Gallûm,
Titulum ac decórem,
Laudis incitabulum.
Age nunc adepte quidquid
Et erat super domandum
Viribus ingenij capacis,
Vigilique curâ,
Quidquid & propagini
Modò deerat educandæ;
Ita te geras, GEORGI

Mænigenis oriunde Francis,
Vt ab omnium uno
Ore rarus audias:
Neque enim maligna sæcli
Patiere te (quod omen
Scævum in aquas abeat profundas)
Sibi mancipatum
Vindicet protervitas.
Bene res habet. Modestus
Animus, decensque candor
Non nisi quæ merito probentur
Agit: & decórum est,
Hac senére gloriâ.

AD IANVM IACOBVM BOISSARDVM.

O IANE, ni te plus oculis meis
Amem, atque in ipso pectore gestitem;
Non Phœbum & illustres Camenas
Amplius experiar benignas.
Mite & verecundum ingenium tibi est,
Suavisque sermo, qualis Apollinis
Decere cultores; fidesque
Rara animi, placidique mores.
Thaleia culti carminis addidit
Vsum, & venustas Zeuxis imaginum
In te profectus, sive Apelles,
Pingere posse dedit figuras.
Ne quasque faustæ commemorem indolis
Dotes; vel ipsa EMBLEMATA sint satis
Opinor exemplo futura,

Artificis

Artificis monumenta dextræ
Perenne in ævum, nec minus ingenI
Sollertioris signa, per entheos
Deducta naturæ recessûs,
Et Sophiæ locuplétis artes.
Hæc ipsa pulchris si LEPIDI *tui*
Poësis ornat versibus, o bonum
Factum! sed ambarum sororum
NICOLEÆ *mihi* LOIDISque
Intexta si sint nomina, id optimo
Quin sit secundatum auspice, quis neget?
Laurum meretur teste Phœbo
Clarum opus, Aoniusque vates.
Tu proinde Musis care, & Apollini
Dilecte, posthac percelebrem, Comes
Quem do Palatinus, POETÆ
O titulum gere LAVREATI.

AD MELCHIOREM
LEVCORINVM.

QVID *me Poëtarum istiusce temporis*
Et Musicorum principem
Vocare sumis? istiusce temporis,
Quo cuncta sic vigescere
Cernuntur, in tantumque honorem litteræ
Passim bonæ efflorescere;
Vt quotquot usquequaque perdocti viri
Germaniæ illustrant scholas,
Quot inclitarum vividum exornant chorum
Musarum, & artes vindicant:
Tot nominare MELCHIOR *Reges queas,*

Tot nominare Cæsares.
Ad me quod attinere visum est; sic habe.
Priscos quidem æmularier
Tentare me, sed adsequi vix tantulum
Potesse. Pone me tamen
O LEVCORINE, pone me inter Barbaros,
At non ut omnem Barbarum:
Fortaße, cæcos inter ut luscus, tibi
Rex eminere censear.
An principatum, præter hunc, mihi arroges
Alieno ab arrogantiâ?

AD IVSTVM REVBERVM.

LIBERTATIS amans, ac fidei tenax,
Semper IVSTE fui. quæ duo si mihi
Quisquam demere certet;
Certet non modò sanguinem,
In quo vita sita est, verùm etiam Jovis
Incrementum animam demere. Me quidem
(Stat sententia) ad usque
Extremum juvet halitum
Nil mutare; bonas sive malas ferat
Sortes ambiguæ lubrica frons Deæ,
Dispensantis iniquis
Cæcas arbitriis vices.
Tali me siquidem pectore præditum
Cognosti, melicam dum chelyn increpans
Te sermone morarer
Apto, grándeque Principis
Laudarem facinus, pro patriæ focis
Vltro Teutonicum proque fide caput

Objectantis acutis
Circumquaque periculis.
Gaudebam (neque adhuc in tacito ſinu
Tempeſtiva redux occulo gaudia)
Heróa eſſe repertum,
Qui ſe ſponte tyrannidi
Opponens, famulum belligerâ manu
Noſtris excuteret ſervitij jugum
A cervicibus. Ipſum
Bifrontem, árctaque cardinum, &
Poſtes cum ſupero limine & infero
Teſtes laudo, adeôque ipſa Penatium
Inculpata tuorum
O frater penitralia;
Adverſus patriam non niſi quod pium eſt
Senſiſſe hunc animum, nec niſi idoneum
Recto voce profatas
Has fauces. Age ſi ſciens
Fallo, diſperam; aut me Xenius gravi
Mactet ſupplicio Juppiter, & malam
In rem ſævus adaxit.
Verùm iſtoc precor hoſtibus
Noſtris ſit potius, fas violantibus,
Quod ſanctum eſſe jubet penſior æquitas.
Contra; numen amicum
Tu mecum experiare, qui
Muſas hoſpitio munifico meas
Accepſti, & reſidem plus nimio moram
Æquâ mente tuliſti.
Idcirco Clariæ Deæ,
Quoad vivam, meriti haud immemores, mihi
REVBERVM *celebri nomine concinent,*

Æternoque rependent
Dignas munere gratias.

AD SIGEFRIDVM RIBISCVM.

SIc *constitutum est inter homunculos,*
Qui lucis usum carpimus irritæ,
Speremus ut RIBISCE *rebus*
Quottidie meliora lapsis:
Nec vota remur vana. sed in dies
Peiora certant deterioribus,
Atêque & infelix Enyo
Congeriem duplicat malorum.
Confusionem respice temporum,
Et obligatas relligionibus
Mentes, & obscurata paßim
Fana superstitionis umbrâ.
Quàm discrepamus moribus invicem!
Crudele quantum pectora sanguinem
Haurire fervent! In quibusvis
Regnat atrox domibus tyrannis.
Quid multiformem perfidiam loquar?
Quid fraudis, astûs & varios dolos?
Quid monstra? quid sævum Gradivum,
Aut furias memorem Gradivi?
Parum relictum cædis erat truci
Gallorum in orâ, & limite Belgico:
Diris amicum est Rhenum ad amnem
Finitimâ regione tristes
Produxe motûs. Vt bene victitat,
Tranquilla quem pax orbis in angulo

Latére tuto, nec latronum
Insidias sinit experiri
Periculosas; nec nece territat
Horrendus ensis, non minus imbibens
Fusum innocentis quamdè sontis
(Grande nefas) animæ cruorem!
Horæ sed instant fata novißimæ,
Summumque nobis accelerant diem:
Mirumne, si diro furori
Eumenides fera frena laxant?

AD FR. MODIVM.

O MODI, *non est Genius locorum*
Vnus atque idem. sed idem Poëtas
Numen ad certos agit incitatâ
Mente furores.
Impetum nemo potis est ruentum
Frangere, aut strictis rapidum alligare
Vinculis, postquam calet entheato
Pectore fervor.
Nascimur vates, alimurque vivis
Siderum flammis. Inhibere currûs
Solis auratos temere ecquis ausit?
Ecquis Eoo
Tentet injectare moram, aut Phlegonti?
Mittar ut Moschûm rigidas in oras,
Aut iter carpam glacialis ultra
Æquoris undas,
Vltimæ vel me vada salsa Thules
Hospitem accептent: tamen orta mecum
Vsque naturæ propriæ necesse est
Semina sector.

Hanc lyram, has artes (memini) decoras
Prorſus abjecturus eram, Themiſtos
Legibus jurique operam forenſi
Pollicitatus.
Jamque me plenis mare per profundum
Ire plorabat Galatéa velis,
Circij flatu. ſed ubi relinqui
Seque Deasque
Præſides quondam ſtudij ſacrati
Cerneret Phœbus: quid inepte cœptas?
Inquit. invitâne nihil Minervâ
Non facere audes?
Sic ne te primis docuere ab annis
Juſſa ſuaſoris veneranda Flacci?
Non vides, quanto pelagus periclo
Fluctibus undans
Nare ames? ne Scylla tibi & Charybdis
Otium turbent, rabidæque Syrtes.
Noſter es, noſtrumque dehinc futurum
Spondeo Muſis.
Sic ait, tangitque oculos. Ab illo
Tempore ardentem magis has in artes
Cauſa naturæ, ratioque fati
Provida fecit.
Tu quoque inviſos ſcopulos peroſus
Barbarûm, FRANCISCE, *quietiores*
Provocans Muſas, tetricis valere ex
Tempore juſſis,
Ludis; & ſeu te PABEPERGA *amœno*
Detinet clivo, viridesque PYRGI,
Sive COMBERGI *trifido frequentas*
Calle receſſûs;

Nunc opus vivax Elegos recentans,
Nunc Maronæum genus aut Lucretî
Æmulans, horarum obitûs perenni
Carmine fallis.
Nympha Rhegneßis tibi præbet aurem:
Proximant Mæni superi inferique
Accolæ, nec non sinuosus arcto
Gurgite Cocchar.
Quippe tres amnes sibi promereri
Vnius STYRMERIADÆ *favorem*
Gestiunt, digno tua prosequentis
Carmina dono.
Me Palæcóme putat esse quiddam,
Suspicit Noris, peramica fautrix
Omnibus, quotquot Clarias laborant
Scandere in arces.
Nil tamen magni cano: sed cicada
Quale paupertina sibi fritinnit,
Æthera & Solem medium fatigans;
Tale minutim
Carmen exili modulamur ore,
Et Poëtastris similes putamur.
Ast in hoc spretus placeo mihi ipse,
Grande quòd ultro
Sorte contentus modicâ potentum
Limen evito. Satis est, ubi olim
Me trium mirata legat nepotum
Serior ætas.

AD MARTINVM CRVSIVM.

NVSQVAM *locorum vivere dulcius*

Fore aio, CRVSI, quàm vel Achaïæ
In urbium ex cultis viretis,
Vel maris Ionij per actam:
Tutis liceret si modò in exteras
Contendere oras hospitibus. Sed heu
Sed hostis atrox Christiani
Nominis, e Stygij lacunis
Excitus Orci, vi superûm, loca
Longê atque latê (proh pudor!) Hellados
Impune grassans occupavit:
Nec modò in ulteriora regna
Sceptrum Otthomannum intrusit, & obvias
Quascumque gentes depopulatus est,
Deditque ferro pessum & igni;
Verùm etiam magis ac magis jam
Nunc prædo nostræ Teutoniæ imminet.
Sic vultur uncis impiger unguibus,
Rostroque inexpletò prehensum
Láncinat alituum minorum
Gregem, aut inertum quadrupedum genus
Imbelle raptat, dilaniare amans
Modò has, modò illas. sic cruentans
Caulam ovium lupus immerentum
Grassator audax, nil veritus canum
Custodiam, adverso irruit impetu,
Faucesque præmorsit misellis
Dente fero, horribilique rictu
Eviscera vit vellera. Queis age
Queis nunc Athenis, quâ Lacedaémone
Aut quâ Corintho, queisve Thebis
Parca dabit mihi commorari,
Ne culta priscæ nomina Græciæ

Mandasse dignis non memorer cedris,
Gestasque res & clara facta
Historiamque locis in ipsis
Notasse veram, non sine testibus?
Ne quicquam aventes talia fortibus
Inquirere ausis, atque coram
Oppida cum populo intueri,
Deterret eheu triste periculum:
Thracum Tyrannus nec patitur ferox,
Humaniores ut per artes
Tigrides Odrysiæ imbuantur,
Adsuetæ in armis quærere gloriam, &
Cruore tinctis aclidibus. Domi
Sedetur ergo, totq; tractûs
Cum fluviis, Asiæque pictæ
Errore tuto per varium ambitum
Lustrantur: & seu tempe Heliconia
Imaginamur, sive Pindi
Culmina, vel minitantem acuto
Parnassum Olympo stare biverticem;
Seu nunc Ilissi Cecropias aquas,
Nunc Hippocrénen somniamus,
Castalijve liquoris undas:
Felicis ævi tempora laudibus
Tollam necesse est, quo viguit fides
Sincera, maiestasque honosque
Constitit imperio Eóo;
Nec non & almarum entheus artium
Splendor refulsit, jam penitus (nefas)
Fuscatus obscuris tenébris,
Cimmeriisque sepultus umbris.
Quid? absque libris esset idoneis,

Ex queis vetustæ fax Sapientiæ
Elúcet: o quantâ Camenis
Vtilitate foret carendum!
Exstincta linguæ lumina Ionicæ,
Caliginosis óbruta noctibus,
Tu reddis auræ, clare CRVSI;
Relliquiasque atavûm Pelasgûm
Scitûque digna abscondita Teutonum
Refers in orbem. Quæ licet omnia
Jucunda lectu Christianis
Sint minimê, quod ad hostem amarum
Resque occupatas pertinet; attamen
Ob posterorum sæcula, cognitu
Insuave ne speres futurum,
Quidquid in historiæ maniplos
Multâ aggregavit laude vigil labor,
Messoris instar, torrida mergitum
Recolligentis, frugibusque
Horrea triticeis replentis.
Non his in athlis lumina pascitet
Germana pubes cum senioribus?
Non mentem abunde his institutis
Exsaturetur, Apitiasque
Pergræcitantum pontificum dapes
Rejectet his præ deliciis meris?
Sic nempe vivamus nepotes,
Ingluvie licitâ gulosi:
Vivamus, inquam, & quisque tuos libros
More heluonis luxuriosius
Voremus. Ecquænam appetitum
Esca animi potior satullet?

ARNOLDO SITTARTO ET DIONYSIÆ CAVELLATÆ.

DIONYSIAM *puellam*
Thalamo tuo jugandam
SITTARTE *cantatura Musa,*
Cui nomen est amabile, Erato
Et amoribus juventæ
Peridoneum canendis;
Non Atticarum Achaidumve,
Nec Romularum virginum
Modulamina & sonores
Sibi poscit æmulandos:
Sed Belgicarum, Sequanæque
Nympharum amœna cantica,
Variabilesque voces;
Quibus ad choros vicißim
Festiva ducendos caterva
Sub Hesperi adspectum utitur,
Vbi sicca ridet æstas,
Rutilantiusque noctes
Splendent, sereno lapsæ Olympo,
Stellæque flammantes micant.
Memini, ac quidem libenter
Memini, recens in oris
Cum forte vestris hospes essem,
Quali voluptatis favo
Animum mihi irrigatum
Satiaverint Napææ,
Quali medullâ suavitatis
Aures mihi repleverint.

Ades huc canora turba,
Ades; & novo marito
Novæque nuptæ cantitato
Novum ad novi fulcrum tori
Hymenæon. Inde cunctas
Veneres, Cupidinesque
Salesque cum jocis venustis,
Omnesque Gratias simul
Memora; Deosque cunctos,
Quibus ignis iste cordi;
Deasque cunctas, queis jugalis
Probatur in primis fides.
Nihil heic inauspicatum,
Nihil heic sit ominosum;
Postquam CAVELLATÆ pudicæ
Jam matrimonium est ratum.
Amet hic suam maritam,
Amet hæc suum maritum:
Gignantque lecti pignera ex se
Fraterculos, sororculas.
Habeant bene ac beatê,
Videantque se renasci,
In filiabus ipsa mater,
In filiis ipsus pater.

AD REINERVM REINECCIVM.

STANTI in superno vertice montium, &
Rerum intuenti lumine flammeo
Subjecta, nativasque formas,
Obvia cuncta velut patescunt,
Quæ copiosus Dædaleâ manu

Mundi architectus condidit in bonum
Commune: sic per templa mentis
Enthea dispatianti in arvis
Campisque latis Historiæ novæ
Priscæve, nil non fit manifestius,
Quod scire fas est liberalis
Indolis ingeniique pectus.
Hæc nempe testis provida temporum est,
Lux veritatis, nuncia præpetis
Ævi, recordandique facti
Tanquam anima, atque magistra vitæ.
Exempla nos ex hoc speculo undique
Desumpta miris erudiunt modis,
Et ad capessendum laborem
Exstimulant animos, amore
Virtutis: unde & quid fugias habes,
Et quid sequaris. Te vigili ádsitum,
Dilecte REINECCI, lucernæ
Hoc studium sibi mancipavit
Totum, Cleanthis more. Quid uspiam est,
Latére quod te possit? In abdita
Momenta rerum temporumque
Sic penitras, ut & illa in auras
Et publicum usum promere, muneris
Tui esse ducas. Jamque, operæ tuæ
Conamen, in lucem recentem
It CHRONICON Solymæon; in quo
Se comprehensos (adspice) gestiunt
Manes Guëlphi: principe quo genus
Claros Atestinum nepotes
Saxonicæ in regionis oras
Cum laude summâ transtulit, & ducum

Porró propagem sevit, ab inclitâ
Brunswick *Brunonis urbe, & urbe Lunæ* Luneburg
Nomina cum titulis gerentem.
Quid prædicem, quæ tu bonus aurea
Vulgâris auctor scripta prius; quibus
Adplausit exsultans Lycéum
Marchiacum, Viaderque flavus?
Aut quos dehinc te post Académia
Libros videbit IVLIA *publicis* Helmstadt
Mandare prelis; non modò uni,
Sed (quod aves) mage profuturos
Sæclis trecentis? Macte animi bonis,
REINERE. *Jam nunc se tibi Principum*
Commendat ortus ceterorum,
Et subolis genitalis annus,
Classes in aptas distribuendus, ac
Concinniori, quàm prius, ordini
Reddendus, argutos refulgens
Per numeros, memoresque fastos.
O si meæ quis tam cuperet lyræ,
Nec concinendis laudibus impari,
Nec forsan imbelli, tetrarcha
Rexve potens, celeberque Achilles:
Sudore quanto qualia quántaque
Abstrusa rerum emergere niterer,
Molemque suscepti laboris
Non humeris tolerare iniquis!
Sed rarus istoc tempore fautor est
Musarum, & arctarum ingenia premit
Opum supellex. hinc dynastis
Fama minor, minor & Poëtis.

AD IOAN. CRATONEM.

FELICITATIS *pars*, CRATO, *maxima est*
Stratis quietis in patriâ mori,
Partasque fortunas adulto
Linquere post sua fata nato.
Jam fine lætâ te superûm manet
Conclave: jam te regia cælitum
Stellata præstolatur. Heic tu
Seu maneas, abeasve civis
Supremo Olympi debitus ordini,
Seu more prisco pectora candidum
Mutatus in cygnum, beati
Flumina pura colas Phisónis,
Aut entheatos lacteolæ viæ
Petas liquores: te patrij Lares
Honore mactabunt; Viádrus
Suspiciet, referetque BRESLA.
Aulæ potentum nec modò Cæsarum
Regumque, florens quos tulit Austria,
Te sempiternis prædicabunt
Muneribus; sed & inclitarum
Cortina Phœbi præsidis artium
Responsa quondam de meritis tuis
Dabit roganti vera, teque
Persimilem veterum, paremque
Sophis vetustis indigetabit, &
Extollet inter cælicolûm choros
Supra beatas eminentem
Elysiis animas in hortis.
Nos (si quid istæc carmina polleant)

Cum fecerimus te similem Deo
    Vates, & immortale nomen
    Aoniis titulosque templis
Inscripserimus: thure litabitur
Vmbris Sabæo. Filius audiet
    Patri superstes consecrantum
    Vota, animumque pium probabit,
Vocesque dignas, tuque adeò e poli
Tuos amicos vertice fulgido
    Grandævus adspectabis, atque
    Participes fieri bonorum
Optabis æterni ad solium Jovis,
Splendens smaragdo partim & iäspide,
    Partim pyropo sardioque,
    Nobilibusque aliis lapillis.
Atqui profecto jam videor tuos
Videre vultûs, o CRATO, post quater
    Senos senatores sedentes,
    Aureolis nitidos coronis:
Quâ flamma septem spirituum faces
Efflat flagrantes; quâque animalia
    Bis bina TER-SANCTVM vocando
    Ingeminant sine fine plausum.
Signatus o frontem inveniar typo
Sancti ministri, teque sequar stolâ
    Candente velatum, & fideli
    Palmea dona manu gerentem!

IVLIO CÆSARI VAQVERIO, IANI MATTHÆI F.

IVLILLE mi Cæsarcule,
Puellæ matris scitulæ

Primum

Primum Silesij poli
Sub axe in auras edite
Ad fluenta Viádri:
O cresce cresce parvule,
Patris voluptas & lepor,
Vigens tenellâ ætatulâ,
Præbensque signa acuminis
Non sine indole rarâ.
Vt pulcher horti flosculus
Colore candidißimo
Propinquiores herbulas
Pudore suffundit, pari
Haud honore nitentes;
Aut qualis aura Phosphori
Quum mane se exserit novo,
Viciniores stellulas
Præstinguit ardentißimis
Solis æmula flammis:
Sic tu coævorum gregem
Candore fidi pectoris
IVLILLE vinces; & viris
Virtute claris splendidâ
Eminentior ibis.
Flos urbium Silesiæ
Te Presla demirabitur:
Te diliget Constantia
Ocellus Acronij lacûs,
Cælum ubi pater hausit;
Pater Camenis deditus;
Ipsisque amatus Gratiis:
Astræa quem leges sacras
Et jura docuit, & bonis

Evidentibus auxit:
Cui præter Atticæ sonum
Linguæ, Latina trita ita est,
Primos ut æquet Aúsonas,
Queis purus eloquentiæ
Rivus imbuit ora.
Ad hæc Iberum & Gallicum
Sermonem, & Italum, teres
Sic & rotundus exprimit,
Illis ut in regionibus
Natus esse putetur.
Quid, quòd sonoris cantibus
Quum perstrepit symphónia;
Pars audit ille eius chori,
Melosque vibrans tinnulâ
Voce dulce fritinnit?
Quapropter exemplo patris
Incumbe in hæc adultior
Studia, & laborum grandium
Adsuesce. Nil mortalibus
Arduum est, modò tentes.
Te CÆSAR ille Julius
Dictator ad laudem excitet;
Vel nomine æquo SCALIGER:
Hic dulcium tuba artium,
Ille bucina Martis.
Fortuna te felicitet;
Genius secundet; sospitet
Salus, pusille IANIPOR.
Sic perge. jam te fama, jam
Te manet nova laurus.

AD IO. BADEHORNVM.

OBLIVIONI qui veteres dare
Amat ſodales, illum ego lividam
Bibiſſe Lethen, & cicutas
Cum bliteâ dape miſcuiſſe
Reapſe teſter. Quæ tibi me dedit
Primum videndum culta Bononia,
Quæ deinde grato junxit uſu
Vrbs PatavI BADEHORNE utrumque;
Nos vindicabunt a fatuæ Deæ
Stupore, famam nòtaque pectora
Oblitterantis, candidæque
Teſſeram amicitiæ receptam
Stultê abnegantis. Vin' tibi, quas loquor,
Vocum ratarum jam velut arbitrum
Fratrem SIGISMVNDVM reponam,
Lipſiaci ſynedrI dicaſten?
Atqui involutam nominis in tui
Errore telam haud texet araneus;
Nec tætra robigo, metalli
Pernicies alioqui inertis,
Arrodet icti fœderis auream
Lamnam; aut honoris purpureum decus
Obáter obſcurabit unquam
Nube nigrâ tenebrisve amictus.
Tu comis ore, & moribus integer,
Rebusque conſtans; tu gener audies
Amorque PEIFERI, Poëtas
Et ſtudia iſta favore magno

Ut prosequentis, sic celeberrimâ
AUGUSTI *in aula Sáxonis omnibus*
Juvantis, ut par est, modisque &
Viribus. O liceat recoctum,
Tantisper ævum dúcere, ut íllius
Laudes, & altum nomen in ultimi
Latê patentes orbis oras,
Pegaseis speciosus alis
Eques, decoro carmine porrigam:
vector *Tu victus albæ remigiis avis,*
Quæ sacra Phœbo est, oscitantes
Antipodes **BADEHORNE** *reddes.*

PAVLI MELISSI SCHEDII FRANCI

MELICORVM LIBER NONVS.

AD ELISABETHAM REGINAM ANGLIÆ.

QVA *viridis flavas radens Pegnessus arenas,*
Subintrat urbis angulosa Noridos
Mœnia, & aggeribus per brachia bina diremptus
Amœniorem utrinque lambit insulam:
Quattuor æstates properis transegimus horis,
Latente ELISA, *desides in otio*
Pieridum; gratisque animos sic pavimus escis
Amiculorum, ut impotentius ferant
Heu desiderium causamque abeuntis in oras,
Jubente rege cælitum, remotius
Distantes patriæ a telluris limite amato.
Valete candidißima o sodalium
Turba; valete, pari concordia fœdera mente.
Bono profectus ut viator omine
Gallica rura peto, memori vos pectore servans,
Colensque amansque semper approbâ fide:
Omine sic eodem bene vivite, meque canendo
Dedisse singulare Noricis decus,
Eximiumque urbis merito celebrasse senatum,

Pegnitz
Nuremberg
1580
4
1584

Dehinc futura ne silete nesciant
Tempora. Quin etiam studium reverenter amicum,
Et hospitale prædicate civium &
Patricij meritum generis: quibus ut mea primum
Placere Musa cœpit, antea minus
Cognita; complaudens ea liberioribus alis
In altiora se elevare gestiit,
Ausa graves aditûs Perrhæba cacumina Pindi,
Deique sospitalis alma tangere
Munera, divinis nunquam abscedentia mystis.
Propinquior fit en mihi Lutetia:
Ardua præmonstrant celsæ fastigia turres,
Acuta pinna se exserit palatij.
Heic ego notitiam veterem (nisi desita vita est)
Novabo cum eruditioribus viris,
Perpetuæ quorum clarissima nomina famæ
Apollo consecravit auspicatior.
Hinc mihi post annum, si numina dextra favebunt,
Cupido certa navigare in Angliam
Dippano ex portu: teque o pulcherrima rerum
Videre virgo, cui potens Britannia,
Londinumque caput regni, cui paret Hyberne,
Marisque lata vastioris æquora
Cum grege Nereidum, & cum Teutonico Neptuno,
Citas libenter ad statuta gurgitis
Litora provolvente rates. Ast advena postquam
In Albionis appulisse marginem
Conspiciar tutam, nitidasque intravero portas,
Tuâque in aulâ ELISA fixero pedes,
SYDNEIS comitatus, & egregiis RVSSELLIS:
Quid est, tuis quod offeram Penatibus,
Emodulata nisi Schediæ syntagmata chartæ,

Recente cuſa diligentius typo?
Optima tu cum ſis, Regina, & maxima, nec non
Suprema feminarum, in orbe quotquot hoc
Auram hodie carpunt; habeant patieris apud te
Locum minuta, & ima, & haud nimis bona.

AD AVGERIVM GISLENIVM BVSBEQVIVM.

QVAM *ſæpe nobis nec meditantibus*
Vſu venire, o maxime BVSBEQVI,
Videmus; ut quos hac in orbis
Parte aliquando manens vel illâ
Nutu Minervæ conciliaveris
Benignê amicos, poſt aliâ in plagâ
Mundi det indulgens repertos
Sors tibi, non renuente fato.
Tu primum ad Iſtri litora fluminis
Mi viſus es, quâ turrigerum caput
VIENNA *apertas fert in auras,*
Auſtriadûm procerum Viennæ
Natalis ortus; tunc ubi Thraciis
ByZantiorum a mœnibus, inclitam
In FERDINANDI *lætus aulam*
Cæſaris incolumi fuiſſes
Statu reverſus. junxi ego dexteram
Tecum, & paratis accubui toris
Menſisque, TANNERO *cupitæ*
Notitiæ reſerante portam.
Longê remotam deinde in Iberiam
Curſus tulit te proximus, indeque

Salvum reduxit sospitemque:
Post aliæ atque aliæ viarum
Tritæ, peractis rite negotiis
Pro rege Francorum & dominâ tuâ,
Jußisque MAXIMILLIANI
Principis, ac juvenis RVDOLPHI;
Cui nunc labascens imperij status,
Et summa rerum in Teutoniæ solo
Commissa, vix ægrê cavere
Sustinet horribilem ruinam.
At me labore exercuit improbo
Saturnus atrox, florem hilarißimi
Depastus ævi, Marsque torvus,
Prædo rapax viridis juventæ.
Vis tanta, tantum nec tamen adfuit
His robur, ut mi visere Galliam
Truces negarint, Ausonumque
Oppida cum populo Latino.
Quin ecce rursus remige SEQVANAM
Veloce sulco: rursus in exteras
Profectus oras (quod bonum sit)
Moribus haud patriis vicißim
Adsuesco paullatim; atque iterum tua
(Quis credidisset?) lumina conspicor,
Illustris AVGERI, tuosque
Sex ab Olympiadum meatu
Lares saluto. Vix, puto, vix mei
Potes recordari: interea tamen
Monebar in mentem prioris
Acta tibi revocare vitæ,
Suadente Musâ: quam placidâ rogo
(Vt dia suesti numina Hyantidum) Musarum

Cum fronte, cum vultu sereno
Suscipias, veterique vatem
Favore dignere, immeritum licet,
Nulloque censum nomine. Quidquid est
In rebus immortale nostris,
Omne adeo hoc tibi pollicemur.

AD GVIDONEM LAVRINVM.

QVANTVM est in orbis tractibus amnium,
Obversa quoquo lumina flexeris,
Cursûs in æquor devolutos
Exonerant agitante fluctu.
Sic quotquot annos ducere contigit
Vivis, ad unum præcipite impetu
Tendunt baráthrum. Quàm minuto
Velificamus iter phaselo,
Mergendi in undis occidui maris!
Turbarum abunde est: nullibi nec quies,
Nec portus. Instant hac procellæ,
Et Boreæque Notique flatûs;
Illac tremendis effera rictibus
Monstra, atque vasto corpore belluæ,
Ac quidquid adversum est ituris
Horrida per pelagi sonora.
Hos inter æstûs occubuit tuus
LAVRINE frater, Pieridum decus,
Alterque Mæcenas, virisque
Præsidium Latiare doctis:
Paulloque post, qui traxit originem
Ab urbe nostrâ, GOLZIVS óccidit,

Marcus

24 Martii 1583

Heri benigni pectore æquo
Interitum haud tolerare fortis.
Lugentur ambo Belgide in intimâ,
Româque in ipsâ præcipuê. Tamen
Exstant, & exstabunt in ævum
Omne libris memorata claris
Antiqua priscorum æra nomismatum, &
Inscriptiones omne genus, ferê
Totam per Europam fideli
Et digito studioque, & acri
Labore quæsitæ undique & érutæ,
Typisque mandatæ auxiliaribus.
Fastosne porrô Consulares
Enumerem tibi, Cæsaresque
Duos priores, atque sequentium
Decem repostas ordine imagines?
Referre coner Græciamve
Sicaniamve, aliosve libros
Industriores, haud modicâ stipe
Parvisque in auras sumptibus editos?
Quod restat, o LAVRINE,
Parce simul sepelire MARCI
Cum fratris umbrâ; sed sine liberê
Missum evagari: qualis ab alveis
Tepore verno liber, inter
Floriferos spatiatur hortos,
Suave hinc & illinc grex apium imbibens
Nectar Napæarum. Hinc opibus tuis,
Sollerte curâ tamque longo
Tempore sollicitâque dextrâ
In unum acervum compositis, juvans
Rem litterarum provehe publicam:

ARCHÆA *princeps sueta vestris*
Vt Laribus, comes ævitatis,
Dicatur heic non hospitium vetus
Mutasse, sed tantùm, ut liquet, hospitem;
Et tu ipse venturis coronam
Perpetuam mereare sæclis.
Sic, cum probanda exordia feceris,
Opus secundatum auspiciis bonis
Succedat, inceptis & absint
(Quin capis omen?) aves Inebræ.

AD IAC. AVGVSTVM THVANVM, ÆMERIVM.

AEMERI, *priscis nova quem poëtis*
Æquat heroo tuba clara cantu,
Digna præclari suboles THVANI;
Quid rogo causæ est,
Debitis nullo mihi quòd favore
Prævenis nostrum meritis amorem?
Quodque Germanum tibi Gallus ipse
Conciliare
Tendis inceptis Pyladen secundis?
Si valet tantum STEPHANI *diserti*
Lingua, si tantum valet æstuantis
Pectoris ardor:
Quei vices reddam taciturnus æquas?
Quei pari flammâ referam calorem?
Næ, peregrinos quòd amare vultûs
Hospitis audes,
Antè non visos tibi cognitosve;
Candidum ostendis sine labe pectus,

Atque sinceri manifesta prodis
Signa sodalis.
Fraudis expertem tibi contra habeto
Cum manu mentem, fidei sigillum,
Quod tibi cunctos maneat per annos
Inviolatum:
Ac, nisi exile est nimis aut minutum,
Pro dato grandi melos hoc vicißim
Sumito. Nullas foret indecorum
Reddere grates.

AD HENRICVM STEPHANVM.

1585

1568
17
1585

QVIS credidisset, mi STEPHANE, tria
Post lustra, & annorum orbiculos duûm
Fore, ut relictis heu paternis
Sedibus, ingenuisque amicis,
Celtarum in oras longam iterum viam
Molirer hospes, nec regionibus
Contentus unis? Credo sanê,
Me mea fata trahunt, trahantque
Dehinc necesse est. Pegasus aliger,
Natalis horæ præcipuus comes,
Vltro peregrinos vagantem
Quærere sollicitat recessûs.
Frustra sodales o animæ integræ,
Frustra Napæarum agmina Noridum Nurenberg
Tentastis argutâ loquellâ
Me retinere penes Penates
Hortosque vestros. Ipsa LVTETIA,
Quâ nulla magno clarior urbs viget

In orbe (vestrâ pace dictum
Sit Veneti, veniâque Romæ)
Illa ipsa, doctorum hospitium virûm,
Suopte nutu plus potuit trahax,
Quàm verba promissis referta
Grandibus, illiciumve Pluti,
Rerum potentis. Fallor, an insitam
Natura vim per se facile exserit,
Et pectore innatos in ipso
Haud patitur sine fine certo
Latére motûs? Scilicet incitant
Ad hos vel illos astra virum impetûs,
Et sponte agentem sponte ducunt.
Vt volupe est mihi tecum amicos
HENRICE, purgatæ o decus Hellados,
Tuæque fulgens gloria Galliæ,
Miscere sermones, loquique
De Latiæ studiis Minervæ!
Vt lætor, ingens Noctibus Atticis
Ex CARRIONIS lampade, & ex tuâ
Accesse lumen, vividâque
Tot tenebras face dispulisse!
Sic plena quondam cornua Cynthiæ
Caligine atrâ mersa, gravissimo
Telluris objectu, receptant
Sole avidam irradiante lucem.
Macte esto GELLI, macte agedum novo
Splendore. Nox quòd Noctibus en tuis
Dempta est; lucernæ CARRIONIS
Pervigili STEPHANOque debes.

1585

AD IANVM ANTONIVM BAIFIVM.

SIc fortuito cesserit, an Deus,
Cui lucis almæ principium, & sacrum
Genus poëtarum, BAIFI,
Semina debet originemque;
Monstravit istanc ceu digito viam,
Redux ut in claram ecce LVTETIAM
Hortos suburbanæ Napææ
Incolerem, tibi Gratiisque
Vicinus? Atqui sic animo prius
Mecum ipse Musarum ádsecla volvere:
Si cura me vestri, Camenæ,
Vnquam aliqua aut tenuit tenetve,
Aut post tenebit; perficit, ut dehinc,
Quando relictis Teutoniæ plagis
Gallorum in oras sum profectus;
Talem habitare locum Laremque
Contingat, ipsæ quem mihi maximê
Vnâque vobis nostis idoneum,
Aptumque Phœbo commodumque,
Aëre nempe salubriori.
Novem corollas quottidie novas
Dicabo vestris verticibus, Deæ;
Ex pullulanti frunde lauri,
Aut hederâ, viridive myrto,
Sertisve nunquam non metuentium
Marcere florum. Talia supplice
Vixdum rogantem mente, voti
Participem citò reddidérunt.

Gratare vati. Vatibus hic locus
Jure est sacratus. hoc viridarium
RONSARDVS implevit sonore,
Grandiloquis numeris canorus.
AVRATVS heic, vatum emeritus pater,
Magnum sonaturam increpuit lyram,
Et numine adflatis benigno
Præbuit ingenium poëtis.
Ne quid, BAIFI, cultibus abforet,
Hortorum amator tu manibus tuis
Vmbrosa tempe densiori
Tegmine disposuisse gaudes.
Amœnitatem Teutones adpetunt.
Demas voluptatem hanc oculis meis,
Demas decórem: me renídens
Continuo Genius relinquet.

AD PHILIPPVM PORTÆVM.

Des Portes
b 515

ORPHEVS si Rhodopes robora frigidæ;
Amphion potuit saxa sequacia,
Et delphinas Arion
Mulcere Aoniâ chely;
Si vates alij sistere flumina, &
Devincire feras obsequio tigres:
An mi difficile esset,
Vnam carmine Januam
In præsens aperire? & faciles heri
Sic in vota mea atque arbitrium manûs
Aptis cogere nervis,
Vt tardantia postmodum

Vltro prendere amet brachia convenæ
PORTÆVS celeber carmine Gallico?
Næ, nullo obice clausæ,
Per se nempe fores patent
Musarum & Charitum. Sponte suâ tui
Me excepere Lares; sponte suâ tui
Me duxere Penates
Convivam in penitralia,
Mundo ornata suo, nec modicis recens
Instaurata tibi sumptibus. At foci
Quâ se margo PHILLIPE
Tollit recta per ambitum,
Inscriptum legitur marmore: GRANDE TOT
INTER RES HOMINVM NIL, ANIMVS NISI
RERVM GRANDIA TEMNENS.
Quid sententia vult sibi
Tam scita & sapiens? Pol mediocritas,
Quam Flaccus merito nuncupat auream,
Vt magnum, tibi cordi est;
Et melli est tibi Thesei
Vnius solida atque alterius fides.
Quin concors animis turba gregalium
PORTÆANA frequentans
Dextro limina poplite,
Tantum pectoribus diligitur tuis,
Quantus vix nec amor Cástore cum pio
Pollux exstitit olim,
Nec fratres Siculi duo,
Atridæve graves, nec socium in suum
Vis ardens Pyladis, mutuave invicem
Nisique Euryalique
Cura in morte probatior.

O digna

O digna ingenuis corda sodalibus!
Tecum quisquis agit, pectore candidus
Et verax sit oportet,
Nec barros crepet Indicos.

IN OBITVM
HVLDERICHI FVGGERI,
KYRCHEBERGÆ ET WEISSEN-
HORNI DOMINI.

1584
mense Junio

pp. 457-482

CVI jam parabam condere epos grave,
Et FVGGERORVM nobilium genus
Illustre, REVBERO monente,
Perpetuis celebrare chartis:
Cui tot librorum congeriem, suis
Quosque ordinatos in pluteis locans,
Et distributos classe certâ
Compositurus eram, virilis
Instar tribuni, fortia in ordinem
Ad prœliandum pectora militum
Cogentis, armatæque aperto
Marte aciei seriem instruentis:
Quei sæva Clotho tam properê tibi
HVLDRICHE, fatis haud renuentibus,
Vitale rupit stamen, atque
Jura sub imperiosa mortis
Misit cadentem? Proh subitas vices!
Hoc nempe casu spes mea concidit
Ferê omnis. hoc casu Camenis
Pernicies data quanta sacris!
Legante quanquam te Dionysias
Vbertim ad ædes tot redeunt bona, ut

Hæ rurſus inſtaurentur, inque
Pieridum potiora alumnos
Æra erogentur: quâ Nicer aureus
Vndis ſuſurrans lenibus alluit
Arcem Palatinam, ac ſuperba
Turrigeræ iuga Myrtileti.
Fruſtra obſtrepentem nunc ego Sequanam
Largê profuſis irrigo lacrimis,
Fruſtra propinquis luctuoſas
Collibus ingemino querellas.
Vicina ab antro flebilibus modis
Reſponſat Echo mæſtior, & venit
Communis in partem doloris
Aura bibens querulum eiulatum.
Jaces, jaces ah optime FVGGERE, *&*
Tecum ſepultum eſt, quidquid amaveram
Virtutis antiquæ, ipſiusque
Juſtitiæ, & pietatis almæ.
At (quæ repoſta eſt gratia Manibus)
Heroas inter præcipuos cubus
Domûs Palatinæ, pioſque
Ipſe cinis cineres humatus
Exoſcularis; nec pote priſtino ab
Amore quidquam deminui, inclitos
Quo proſequebaris tetrarchas
Vivus; amicitiam fidemque
Teſtatus umbris infragilem, ac ſupra
Quàm poßit unquam dicier, integram
Firmamque & illæſam, per ævum
Omne, adeôque dehinc futuræ
Æternitatis ſæcla perennia.
Mi proinde, qui te non minus, atque tu

Illos, & obſervare ſemper
Et colere ſtudui; mihi inquam,
Quem carum habebas ſemper, have ac vale;
Have ac vale, mi FVGGERE. *Tangat hæc*
Extrema voti pars propinquos,
Temporibus peritura nullis.

AD SCÆVOLAM SAMMARTHANVM.

SAMMARTHANE *novem cura ſororibus,*
Aureolæ quæſtor ſplendide FRANCIÆ;
Quanto ardore flagrantem
Pertentaſſe mihi jecur
Cenſes lætitiam, cernere ubi tuôs
Contigerat vultûs nuper, apud Lares
Feſtivosque Penates
PORTÆI *lepidißimi?*
Cum primum unanimes Bibliotheca nos
Doctior excepit: dein Saliaribus,
Irritamine menſæ
Grato, ditis heri coquus
Replevit dapibus viſcera, & algidum
Cella merum, ſuccendente ſitim Cane,
Siccoq; præbuit ori,
Gratis non ſine riſibus?
Quid jucundius aut dulcius uſpiam
Ingenuis credas eſſe ſodalibus?
Nam ſeu ſeria forſan,
Seu ludicra loquentium
Sermones hilari pectore condiant,
Sive verecundo ſcommate per jocum

Tentet lingua remissos,
Cessantesque redincitet
Fari: legitimo quæque fluunt modo,
Nec serie trudunt illicitâ sales
Mendace óblita fuco
Dicta. at nec stomachum movet
Nec bilem Pyladi liberior sonus,
Ex animo citra morsum ab amiculo
Accumbente profectus.
Verùm antè omnia, quæ juvant,
Quantinam esse putas, SCÆVOLA, mutuis
De studiis conferre, inque sacris pedem
Confirmare Minervæ
Castris, atque Heliconidum
Divinis adytis haud removerier?
O nimium felix, cui licet ingredi
Templa arcana Deorum,
Nullo obstante, & Olympiæ
Scrutari Sophiæ sensa recondita!
Illa reor demum est vita, ubi Persicas
Tuto spernere gazas
Ausis, Mygdoniasque opes.
Regum nobilium splendor inutilis
I procul. En, longê est magnificentius
Fidos inter amicos
Musæum terere otium.

AD IANVM GVLIELMIVM EVMOLPIVM.

FERO molestê, nos hodie invicem
Sic separatos, quanquam itere brevi;

1586

Vt non nisi eheu difficulter
Alter ad alterius Penates
Venire poßit. quôque molestius
Fero negatæ dißidium viæ,
Hoc ægriorem me subinde
Ipsa cupido tui videndi
O GVLIELMI *reddit. Inanibus*
Ardesco votis: forsan & ipsemet
Æquo cor adfectu, parique
Credo geres animum calore.
Non hercle Orestes sic Pyladem suum
Exemplum amoris; non ita Thesea
Ixione ortus expetivit
Euryalive cupido Nisum:
Vt ipse lentâ IANE *tui flagrans*
Absentiâ angor. Quando erit, ut tuam
Spectare frontem, candidamque
Nosse fidemque manumque detur?
Verùm intueri quid juvat obvios
Vultûs amici, nos eadem nisi
Vrbs inquilinos advenasve
Cernat, & hospitio fruentes
Conjunctim eodem? Non ego plurimis
Doctis refertam muto LVTETIAM
Istacce tempestate: vix te
Vix etiam Biturix avarus
Dimittet ab se longius. Interim
Tuo remotus non nisi commodo,
Ab ore CVIACI *diserto*
Quâ libeat liceatve pende
Auditor, & justam ad trutinam exige
Legum tenorem, non sine provido

Bourges

Prudentis Astrææ ac Minervæ
Consilio, facilique ductu.

IN LAVRVM IANI ANTONII BAIFII.

1584

LAVRE, *Laure virentibus*
Vsque florida ramulis,
Quæ boni sata dexterâ
Prosperante BAIFI,
Solis ad jubar aureum
Gestiens quasi, Punici
Proximè fruticis nemus
Crispulasque cupressos,
Æmulum caput exseris;
Cresce, & Aonio gregi
Serta suffice frundea,
Plexilesque corollas.
Te quidem vocitat meam
Silvulam ipse BAIFIVS,
Grande Pieridum decus,
Teque postmodò laudi
Pollicetur, amans mei,
Hisce timporibus fore:
At meâ tibi gratiâ
Ne sit, optima Daphne,
Pulchra perdere brachia, &
Admodum juvenes comas,
Vt senentia vincias
Frunde virgine templa
Verticis. Meminit (scio)
Flosculûm pater aureus

1564
20
1584

Lustra jam sibi quattuor
    Transiisse volutim,
Imperator ut inclitus
FERDINANDVS in hoc caput
Dona laurea contulit;
    Non sine illice Divâ,
Liberalia præsidem
Quam vocant studia artium:
Vnde perpetuum sibi
    Comparavit honorem
Cœtus entheus, ebria
Rore Castalio gerens
Corda. Cui quia tu comes
    Aggregare BAIFI,
Gallicæ fidicen lyræ,
Romulos & Achaïcos
Docte præ reliquis sonos:
    Impedire quis ausit,
Quo minus tibi propriam
Hancce carpere lauream
Debeas, manibus tuis
    Consitam, velut ipsos
Separatim etiam hortulos,
Areas, seriem arborum,
Vitiumque propaginem,
    Liberi patris augmen?
Quippe dignior est herus
Perfrui placitis bonis:
Extero satis, unicam
    Posse tangere baccam.

AD MARC. ANTONIVM MVRETVM.

MEMORNE Franci vatis adhuc manes,
Oblitus anne es suavis amiculi
MVRETE, longinquis remotum
Ambitibus peragrantis orbem?
En (quod, nisi erro, tu nihilominus
Mirere) caram visere GALLIAM
Post quattuor me singularis
Rursus Olympiadas coëgit,
Gentem in cupitam mens pia quo flagrat,
Amoris ardor. jamque LVTETIAM
Frequento magnam, Sequanæque
Mente recentem oculisque pontem
Contemplor, HENRICHI auspicio bono
Pridem inchoatum regis, & ultimas
Desiderantem tot laborum
Rite manûs opere exigendo.
Jam cum eruditis de variis loquor
Rebus, vetustatum oribus æmulis
Addictus, antiquumque servans
Obtineo, meritumque honorem.
Sed præter omnes me juvat angulos
Locus salúber, púlchraque amœnitas
Hortos suburbanos venustans,
Et patulis viridem comantum
Vmbram ministrans frundibus arborum:
Sub queis sedenti, léntaque ad ulmeos
Subnixa truncos terga habenti,
Nescio quæ mihi dictat augur

Apollo nugas carmina publicas,
Impune Romanum ad Capitolium
Itura, MVRETIque acutas
Haud tenui petulanter aures
Vibice læsura, & (quod abominor)
Pro laude ludum, proque notâ probâ
Latura probrum. Quidquid huius
Acciderit, malè num ferendum
Malè occinenti tam bene idoneis
Et delicatis auribus? Attamen
Vt docta cantandi magistra,
Impatiens siluisse silvas
Sub nocte solâ, aut Cecropium nemus,
Vernans Aëdon nec levem acanthida,
Dulcemque frigillam, neque ipsam
Mane novo mihi vesperive
Alaudam ovantem gutture tinnulo
Fastidit unquam: sic mediocribus,
Sublime MVRETO sonante,
Nulla repulsa venit Poëtis.

AD PETRVM VICTORIVM.

IAM copiosæ frugibus annuis
Messes replerunt horrea quinquies,
Ceresque de plenis agrorum
Flava tulit toties aristis
Sertas corollas, vótaque rusticis
Soluta miti sensit adoreâ:
Florentiam ex quo, PETRE, vestrum
Nempe solum genitale liqui,

1579
1504
an 1520

Splendentem ocellum dulcis Etruriæ;
Arnique Nymphis exhibui ferens
Extremum honorem, qualis a me
Cumque in eas potuit canendo
Manare eburno pectine. Vidi ego
Contra tuos in me placidiſsimos
Vultûs, perhumanæ integræque
Indicium geniale mentis;
Expertus omnem non modò gratiam,
Verùm omne præsens officij genus,
Sed absque fuco, aut arte fictâ;
Vulgus uti ſolet improborum,
Nunquam ore ſincero intima proferens,
Qui verba dulci nectare condiunt,
Merumque mel linguâ loquuntur
Suavidicâ: ſed amariora
Heu felle amaro ſcrinia pectoris
Plerumque geſtant. Candor ineſt tuo
Sermone, VICTORI, *fidesque*
Ceu decet intemerata, nulli
Obnoxia aſtu. quo merito optimus
Audis virorum, quotquot in Italis
Verſantur oris: atque talem
Eripiet tibi nemo famam,
Nemo invidebit hanc tibi gloriam
Mortalium. laus hæc memorabilis
Cluebit. En unquamne rurſus
Cernere te potero his ocellis?
Tuæque dextræ jungere dexteram?
Tecum & prius, quàm te ſupero inferat
Aſtræa cælo, mutitatas
Conſerere, o PETRE *clare, voces?*

Vivas precamur ſæculum in alterum,
Vivas: & annorum ad ſeriem, quibus
Grandeſcis, addat æviternus
Juppiter innumeram ævitatem.

AD IOANNEM AVRATVM.

AVRATE, *canos cum ſene partiens*
VICTORIO *æquos, aéquaque tempora,*
Linguæ profeſſor utriusque, &
Nobilium coryphæe vatum:
An erudito degis in otio
Suavem ſenectam, & mulſea candidæ
Per verba ſentiſcis THYMILLÆ
Primigenos nitidæ renaſci
Ætatis annos, inque aquilæ modum
Fallentis ævum te juveneſcere;
Interque donatos ſupremâ
Jam rude, & emeritos labores
Tibi omne punctum cedere? Quisnam age eſt
Gallorum in acri gente, Poëticis
Pellectus inventis, & illis,
Quarum hodie illecebras & ipſi
Sectamur, ultro deditus artibus;
Qui ſe cathédræ diſcipulum tuæ
Non erubeſcat non fateri?
Aut duce te ſolidas in arces
Scandiſſe Muſarum infitias eat?
En tot tiaras, tot celeberrimos
Juris ſacerdotes, chorosque
Adſpice Pieriis ſacratum

Crinem impeditos frundibus. Adspice
Per litteratam multa LVTETIAM
Lycéa, doctis destinata,
Nomine plena tuo, tuæque
Honore laudis: nescia nec tua est
Europa famæ. Suspicere Italis,
Amare Gallis atque Iberis,
Teutonibus colere & Britannis,
Et mansuefacto pectore Sarmatis.
Vnum est, quod abs te, si pateris, peto
AVRATE; ne, quantum tuorum
Est operumque poëmatumque,
Tam longo in arcis tempore supprimas;
Sed tandem in auræ lumina publicæ
Prodire, te vivo ac vidente,
Nosque sinas veterum æmulantes
Tantis frui sci (quæso) laboribus.
Numne est, quòd intra scrinia tam diu
Servare, ceu minus polita,
Tot Genij monumenta cures?
Nil non venustum, nilque nisi aureum,
Planêque perfectum, ac numeris facis
(Vt debet) omnino absolutum,
Tam Latio pede quàm Pelasgo.
Quo me per altas usque tenes moras
Suspensum, & ingenium ipsius heu tuum
Tanquam refrenas, Palladique
Lactea difficili lupato
Constringis ora? Ah desine, desine
Cunctationum, non dubiam tuis
Spondens amicis spem fidemque,
Nempe brevi fore, quo fruamur

In luce apertâ fetibus integris.
Post fata si quis forte recenseat
Volumine uno comprehensos;
Ne labor arte vacet, timendum est.

AD IO. PASSERATIVM.

O PASSERATI, *censor exactissime*
Priscorum, item recentium;
Quotquot Poëtas Roma florens aureo
Produxit olim saeculo,
Et quot per Europaea passim compita
Nunc gignit aevi ferrei
Propago: sicne cuncta quae dicis, legis,
Scribis professor regius,
Ad normam amussimque, atque libellae fidem
Refers, coaequas, pensitas?
Non est, quod inculces id ipsum crebrius
In eruditis pulpitis
Discentium audientiumve pectori,
Sollerter ad doctas sato
Pridem Camenas. Vnaquaeque carminum
Lexis tuorum & exteris
Ostendit accuratioris ingenI
Satis superque industrium
Studium & laborem, & collocatam in litteris
Cum laude summâ daedalae
Mentem Minervae. sed tamen curam improbam
Nimiamque diligentiam
Modum requirere arbitraris, optimum
Probê cohercendi styli
Magistrum, & artis multiformi segmine

Limatioris indicem.
Nostram libenter te sequuturam ducem
Proclinis aio Pallada,
Tuoque subscripturam amicè calculo;
Vt quæ fluenti, ceu dedit
Natura, venæ promptius morem gerat,
Quàm lege constrictam arctius
Cohibere vinculisque tentet. Adspicis,
Fontis scatébras uberes
Ex matris antro sponte lætioribus
Manare suesse rivulis:
Quos, ne evagentur laxius, certis viis
Deduxit aquilex. En pari
Modo hic canalis temperari per vices
Amat, liquoris prodigus.
At tu, bibendum sitne lýmpham extraneam
Musarum alumnis, judica:
Sapiat palato: hac pol ligurrítor putet
Nil carius, nil pensius.

AD PETRVM ANGELIVM BARGÆVM.

ASTRIS *secundis atque ave dexterâ*
Suscepta, & argutê in tredecim libros
Divisa, læto jamne fini
Splendidum opus SYRIAS *propinquat?*
Opus, quod altas vel Colophonij
Vires Homeri debilitaret, aut
Succumbere exhaustum labore
Cogeret ingenium Maronis.

Macte esto, vates o sacer ANGELI:
Macte esto partâ laude. Prioribus
Famæ sat ex scriptis Poëtæ
Contigerat: cumulare famam
Honore maiore impetus æstuat,
Succensus acri in pectore? Qualibus
Videmus athletam lacertis,
Et gladio sociorum in armis
Vincente robur, quærere gloriam
Decusque & applausum ingenuæ manûs,
Rebusque quæsitis potiri:
Haud aliter calamo Cycnéo, &
Nullis secundo pollice maximam
BARGÆE summæ laudis adoream,
Et nomen es nactus perenne,
Semideisque pares honores.
Vtque ad Britannûm litora qui diu
Luctatam in undis æquoreis ratem
Compage salvâ, merciumque
Pondere, & innumeris paratis
Communem ad usum frugibus, appulit,
Gaudens triumphat: sic pelagi velut
Elapsus immensi procellis,
Dum Solymum PETRE Bollionem
Vocans ab umbris, alterum Iasona, &
Res Marte gestas orsus, ad ultimos
Duxti laborans umbilicos,
Gratum opus Aoniæ catervæ;
Tu lætus exsultim, ac merito quidem,
Gestis: & ipsi, queis operarier
Sacris Camenarum est voluptas,
Ex animo tibi gratulamur;

Cui sancta praestó Numinis adfuit
Aura, & beatorum ubere fontium
Rigare rivo labra dives
Musa dedit, veteremque Romam
Auctare dono SYRIADOS novae.
Quae vivat, opto; vivat, & annuo
Cum Solis ac Lunae meatu
Perpetuas agat ipsa luces.

AD CAROLVM SIGONIVM.

NVNQVAMNE de te, sive labor diem,
Seu cura noctem continuam trahat,
Possum SIGONI cogitare;
Quin tua Bibliotheca, doctis
Referta libris, mi veniat simul
In mentem, & ipsos ante oculos quasi
(Monstrata ut exstabat videnti)
Conspiciatur adhuc eorum
Redacta certum classis in ordinem?
Nimirum id effectum est monitis tuis,
Dulcique linguâ, quae jubebat,
Ne, quoties meminisse amico
Tui luberet, quâ mihi cumque humo
Foret manendum, gaza libraria
Oblivioni traderetur.
Quinque recordor abisse messes,
Ex quo supremum pulchra Bononia
Nobis relicta est: quae tibi commodum
Multos per annos prompta sedem
Praebet, & eximias per artes

Erecta,

Erecta, nomen nosse celebrius
Totam per Europam ingeniosa te
Scriptore gestit luculento,
Historias melioris ævi
Mersas tenebris, véraque tempora
Prodente in auras; non sine Romulæ
Splendore linguæ, propriįque
Vindice laude adeó nitoris.
O te beatum terque quaterque, cui
Semper domi inter tanta voluminum
Consortia, & chartis repletos
Esse licet pluteos quieto!
Vt defatiges usque avidam manum,
Æterna condens; mentis acumini
Quid ægra noctis, quid diei
Forte queat rogo derogare
Molestia, illis juncta negotiis,
A queis honestum Palladis otium
Nequaquam abhorret? Me nec ætas
Heu stata jam niveo nigellos
Conspersa crines vellere, nec viæ
Longinquioris grande periculum,
Nec vota amicorum precesque
Adsiduæ, genitalem in oram
Vt mox revertar, sollicito valent
Movere suasu. Sic mihi perditus
Vernans amatæ flos juventæ;
Sic abiit prope, dum vagantes
Eheu peregrino atterimur solo,
Decor virilis: nec licet aggredi,
Quod a nepotum ævo legatur,
Dignum opus ingenio, vel arte,

Vel Marte nostro. Tempus inutili
Fugax Poëtarum in studio perit:
Merces, SIGONI, tot laborum
Carmina pauca aliis supersunt.

AD GEORGIVM AVERLIVM.

VLLA si nostri tibi cura restat,
Aut manet mens illa hodiêque, ut olim
Ad Palatini vada torta Nicri
Dulcis AVERII:
Mutuas tecum sociare dextras,
Tecum & alternas iterare voces
Quæro, Celtarum vagus erro magnæ
Redditus urbi;
Quam saburratis sinuosus undis
Sequana stringit mediam, in novoque
Vasta miratur lapidum obstupescens
Pondera ponte.
Quid? satur nondum es gravium viarum?
Inquies: necdum requies modusque
Lubricum erranti varias per oras
Parcere canis
Suadet, ac tandem patrios reverti
Ad Lares, bellamque aliquando Nympham
Ducere, & tranquilla sequi beatæ
Commoda vitæ?
Nunc erat, iusti pretium laboris
Cerneres, & te toties cupita
Somniis pulchrâ faceret ROSINA
Prole parentem.

Auguras vero ex animo, GEORGI:
Atque idem certê mihi Noricorum
Consulunt patrum pia corda. verùm
Vsque morantem
Fata me fata impediunt, & astra;
Astra fortunam venientis ævi
Tempus in longum seniumque protrahentia retro.
An repugnando superos lacessam
More Titánum, & caput in Tonantis
Moliar magnum superaggerare
Pelion Ossæ?
Ne mihi pœnæ sit idem experiri:
Ordinem natura Deusque certum
Servet, arcanæque neant tributa
Stamina Parcæ.

AD IOANNEM VVLCOBIVM, REGIS FRANC. CONSILIARIVM.

QVA vorticosas Danubius pater
Celsis Viennæ mœnibus Austriæ
Allidit undas, explicatque
Brachia tergeminis fluentis:
Tui videndi copia, VVLCOBI,
Mi facta primum est. Ilicet advenam
Complexus excepsti benignis
In Laribus, placidisque verbis
Adfatus, ut mos est tuus, ad dapes
Admotum opimas, non modò ferculis

Præsente LANGVETO satullas;
Verùm etiam potiore gemmis
Regumque gazis colloquio satis
Superque contentum, uberioribus
Subinde inescans provocatum
Illiciis aliis appetitum.
Jam post aristas octo iterum tuos
Spectare vultûs contigit, & frui
Sermone grato mutuoque;
Heic ubi Francigenûm nepotes
Potant amœni flumina Sequanæ.
Non sic Hymetti saltibus, aut Atho,
Dulcive delectantur Hyblâ
Mellificarum apium catervæ,
Quum vere aprico lene Favonius
Spirans, odoræ flore flagrantiæ
Implevit auras: ipse quantâ
Lætitiâ adficior, bonorum
Cernens amicorum ingenuam fidem,
Pectusque apertum, & consona pectori
Verba. unde purus candor, unde
Suaviter harmonia educata
Concinnitatis vivum animat sonum;
Vivum sonum, inquam, candide VVLCOBI,
Qui pascat aures, pascat ipsa
Corda lubens, animique mentem.
Talis vicißim ex carminibus meis
Concentus ad te si redit, an rogo
Non me putabis Orpheoque
Esse Linoque beatiorem?

AD ANTONIVM CAVCIVM.

CAVCI, *quantum age quantum abest,*
Vt credas parili conjugium fide
Fatale esse, Deique
Solius astu conciliarier?
Vix olim hospes adiveras
Gentes Holsatiÿ limitis incolas,
Ignarusque loquellæ
Eras in ædes Christophori AVCVPIS
Ductus: cum tibi parvulæ
Infantis facies, quam genitrix erat
Primo enixa dolore,
Spectanda in ulnis lacte tumentulæ
Nutricis datur. Ilicet
Exsultim tacito cor tibi gaudio
Pertentasse Hymenæum
Non absque salsis credibile est jocis.
Hæc virguncula creverit,
Vxorem dabimus postmodo, sedecim
Exspectare volenti
Messes. peractum est tempus; & omina
Eventus bona comprobat,
Finem nacta suum. Non jocus abnegat
Semper, quod dare firmat;
Nec semper absunt seria ludicris.
En te sponsa manet decens,
O digna HOLSATIÆ *gloria principum,*
Spectatissime CAVCI.
Nam quod petisti, RANZOVII *probè*

Confectum est operâ: senis
Inquam RanZovij, cui dominatibus
Dani nomine Regis
Hæc ipsa dudum terra vicariis
Regnari meruit. Favet
Doctis ille viris, doctus & ipsemet;
Musarumque fideles
Amore magno diligit adseclas.
Tu magnas age gratias
De te sic merito: RanZoviumque fer
Alta ad sidera munus,
Quo nemo nomen splendidius gerit,
Nemo nobilioribus
Jam claret titulis. Cetera se tuis
Quàm prosperrima votis
Simulque nostris sic precor offerant,
Vt de matre puerperâ
Post annum videas CAVCIOLVM pater
Caris ludere in ulnis,
Lenique morsu sæpe papillulas
Tentare, & teneris patrem
Ridendo propius nosse labellulis.
O quàm rite fereris
CAVCI potitus Aucupio bono!

DE PHÆDROCRENE, FONTE AVGERII GISLENI BVSBEQVII.

MNEME perveterum gnara ab origine
Rerum, cui varias datum
Milleformis ævi

Indagare vices; si tibi non grave est,
Enarra mihi, amabo te,
Vnde PHÆDROCRENE,
Lætos BVSBEQVII colliculos rigans,
Prima exordia sumpserit.
Pande, pande causam
Eventumque rei. Sic ego; sic dea
Contra. Quas modò vineas
Pampinis amictas
Hoc in monte vides, quâ sacra verticem
Tollunt aëriam in plagam
Templa Clodoaldi;
Saltûs umbriferos apta cubilia
Scito montivagis feris
Frunduisse quondam,
Longê (nam recolo sensibus) ante quàm
VARMVNDVS vada Sequanæ,
Galliæque regnum
Tentasset, Saliis rex dominans agris,
Francorum addere viribus.
Acris heic solebat
Venatrix nemorum lustra per avia,
Fidis non sine vertagûm
Naribus, vagari,
Phædrorum suboles: cui medio die
Fessæ cum sitis aridas
Æstuosa fauces
Torreret nimium, seque profusius
Nymphæ Sequaniis calens
Proluisset undis;
Distento heu gelidis ventre miserrima
Exspirans animam óccidit

In jugi ſiniſtri
Clivo. Quid fit? Eam non Dryades modò
Fleverunt, & Oréades;
Verùm & ipſe amator,
GISLENI ingenuo ſtemmate nobilis,
Tantis cum lacrimis dies
Flevit atque noctes,
Hinc ut perſpicuis fons ſubitaneus
Emanarit aquis, fluens
Limpido liquore,
Compeſcensque ſitim ſub calidiſsimo
Rubri ſidere Cárcini,
Siriæque flammæ.
Hæc Mneme (memini ſi bene) rettulit
Tu GISLENIA ter quater
Lympha PHÆDROCRENE
Salve, & perpetuas BVSBEQVIO ſeni
Nunquam deficientibus
Suffice ſcatébras
Venis: unde bibens lætitiâ ſibi
Totum ſentiat imbui
Gaudioque pectus.

AD IVSTVM LIPSIVM.

INVICTA priſcæ regna Britanniæ
DOVSAM petentem nave reciprocâ,
Quonam ore, LIPSI docte, quonam
Omine, quâve celebritate
Es proſequutus? queis comites viæ
Votis potenti Nereïdum patri

Impune mandasti, & profundis
Fluctibus Oceani tumentis?
De rebus illum non minimæ notæ
Consultum ELISÆ sceptra viraginis,
Ob publicæ augmentum salutis,
Patria fida subire jussit
Legationem. Quænam age gloria
Seu laus Gradivo, nil rabido nisi
Furore agenti? nil apertâ
Fronte, sed arte malâ patranti,
Technisque opertis? Occidit, óccidit
Heu grande fulcrum Belgiaci status,
Totius & commune causæ
Præsidium, columenque rerum.
Tantumne Fati sæva necessitas,
Tantum latronis sacrilegi manus,
Tantumne Fors atroce casu
Evaluit? Malè agat necesse est,
Cui mente dirum propositum est nefas.
Divi Penates, vosque sacri Lares,
Tutela quorum servitutem
Letiferam capiti Batávo
Defendit, arctumque Hesperiæ jugum;
Adeste, & obnixè omnia tam pedum
Virtute constanti rebelles,
Quàm manuum facitote nervis;
Quo demum anhelis indigenis frui
Donetur almâ pace, & in otio
Dehinc, post tot exhaustos labores,
Degere posse redintegratam
Quiete vitam. Nulla etenim salus
Belloque & armis. His utinam bonus

Vertumnus obstet; quanta merces,
Quanta foret populis voluptas!

AD CAROLVM CLVSIVM ATREBATEM.

CLVSI, *pars animæ tui* SECVNDI,
Petri LOTICHII *illius Secundi,*
Cui tumulum consecravimus
Ad Nicri liquidas perstrepentis aquas:
Quid rerum geris? ut vales? valetne
Tecum AICHOLZIVS *urbe in Austrianâ?*
Quo duce quondam alta Cæcij
Montis attigimus Styrijque juga
Verticis, nive semper obvoluti,
Et durâ glacie obsiti, sub ipsum
Solstitium. namque Apollinis
Deditus studiis, nosse Pæonias
Quærebat juvenilis ardor herbas,
Et terræ vario educata fetu
Germina. Quæ cura vos adhuc
Detinet, studioso obvias animo
Stirpesque & frutices, novasque plantas
Indagare per arva, perque silvas
Et nemora; aut in cacumine
Montium lapidosisve litoribus
Succrescentia caulium vireta,
Et quidquid medicos ferax in usûs
Gignit humus, persequi. Sua
Quemque nempe voluptas trahit, facili
Naturâ ingeniatam ad hæc amanda.
Nil non CAROLE *tu perambulasti*

Et pede tristi reciproco,
Si quid aut patriis, aut in exterius
Sitis forte locis fuit repertu
Dignum. non modò enim patente tractu
Quid ferat Europa, seminum
Fertilißima mater; sed ipsa etiam
Quid florens Asia Africæque tellus,
Promis: atque adeó novi quid orbis
In sinubusve insulisve sit
Rarum & eximium, scripta per varia
Ostendis Latio virisque doctis.
Vnde perpetuum decus parasti
Iam tibi, clarique nominis
Gloriam. Tua deprædicat merita
Frugum terra parens, & ipse pontus:
Certatimque tuis vient corollas
Crinibus, æterna munera,
Naidesque Napææque Hamadryadesque,
Et quantum est genitalium Dearum
Cum Nymphis & Oreadum catervâ.
Te quoque Fauni senes volunt
Regna per viridantes tenere toros.

AD IANVM DOVSAM.

GRATIIS amice DOVSA, cœtuique Musico,
Anne Teutonum fretum
Diis faventibus marinis
Es remensus, ad Penatium illices redux focos
Vltimâ ex Britanniâ?
Sospitisne membra & artûs
LIPSII datum est videre? non ob illius caput

Cura nos edit minor,
Quàm tui ipsius. Profecto
Intimis mihi sedetis in fibris amiculo.
Vos amo medullitus;
Vtque vos amem necesse est,
Simplici piâque mente candidâque præditos:
Quâ fuisse proditum est,
Queis Remive Cecropisve
Olim in urbe, pulpita inter ac voluminum strues
Læta ducere otia
Contigit, potente Crœso &
Aureo Midæ nitore pol beatioribus.
Proprium sit hoc tibi
Care DOVSA, propriumque
LIPSIO; mihique, si nec absonum a fide integrâ,
Nec piaculi reum
Culpa publicarit ulla.
Recta mens, tuique amore plena, nesciens doli,
Quin tibi probanda sit,
Ambigamne? quin probanda
Sint utrique aperta cordis, hæsitem? Prius pol
Cynthium, atque Cynthij
Dimovere tu sororem
Sis potis, gemellulique fratris æqua sidera;
Quamdè separarier
His meis feram medullis
Igneas faces amoris. Vror, uror admodum,
Æstuoque praénimis,
Teda sulfurata qualis
Ardet, aut picata nocte lampas, alta flatibus
Mutuis Etesiûm.
Tu velim, sodalis, hæc ne

Sopiatur ipsa flamma, fomitem entheum super
Ingeras, perennibus
Vividum usque & usque flammis.

AD IANVM LERNVTIVM ET VICTOREM GISELINVM, BRVGENSES.

BRVGAS ocellum visere Flandriæ,
Laresque amatos COLVIVS integer
Ævi, Camenarumque sacris
A teneris operatus annis,
Dum cogitaret, certus iter die
Sibi institutum carpere crastino:
Tu Jane LERNVTI poëta,
Tuque adeó GISELINE Victor,
Mihi ex medullis (haud jocor) intimis
Globatim, & ipsis ex oculis, quasi
Facto resultastis sodales
Impete. Dulcis imago DOVSÆ, &
Imago Justi candida LIPSII
Simul subibat. Cur nimium breve
Me tempus arctat? cur minutis
Insolitum spatiis iniquæ
Concludit horæ terminus? Vt citis
Longê evagari cursibus, ut juvat
Laxis per immensos habenis,
Non sine laureolâ decenti,
Errare campos; instar equi dato
Signo soluti carcere, præmium
Partâ reportantis coronâ, &
Quadrupedum superantis agmen!

Sed me per angustam ire jubet viam
Amicus, immo heic sistere poplitem,
Excurrere in præsens aventem
Aonij per aperta prati.
Certare vobiscum est animus pari
Candore; si Francum esse putabitis
Dignum, vetustæ quem novæque
Vester honos pugilem palæstræ
Admittat æquis passibus. Ast erit,
Vt, quando Taurus cornibus aureis,
Sub veris adventum benigni,
Purpureum reserarit annum, &
Me lene reflans aura Favonij
Viso Britannorum orbe reduxerit
Cis Teutonum æquor, sospitemque
Litoribus stiterit Batavis;
Tum non, uti nunc, pauca, sed admodum
Prolixa fundam verba; neque eminus
Bellem, sed (en dextram fidemque!)
Mutua congrediar per arma
Coram repugnax. Interea hunc locum
Tempusque vestri ne vacuum soni
Præstate; verùm LIPSIOque
Significate meoque DOVSÆ,
Vt doctiorum copia me virûm
In regna rursus Celtica traxerit,
Vrbemque Musis destinatam,
Quam liquidus mediam gemellis
Stringens fluentis Sequana dividit,
Bibens meorum seria carminum
Haud aure lævâ. vos canentis
Verba itidem bibite aure dextrâ.

AD CAROLVM VTENHOVIVM C. F.

VTENHOVI, *totam studiis amatis*
Lucem, tótaque opaca
Noctis fatigans: quisnam age te locus
Jam nunc, quod tenet oppidum;
Quandoquidem Mars sanguinolentus atro
Paßim cuncta cruore
Conspersit, & Rheni irriguas aquas
Infecit sanie horridâ?
Tutus agas, quocumque loco moréris
Securusque pericli;
Nec sint rapinæ quæ bona poßides
Heres ingenui patris.
Ecquid agunt fratres, patrueliumque
Indivisa propago?
Satisne rectè vestra valet domus,
Et vestrâ quibus in domo
Vivere privatim datur? Allemannis
Nos disceßimus oris,
Rursusque Celtarum innocuo hospitam
Tellurem premimus pede;
Quâ placidus sese indigenarum aquarum
Infert Sequana rector
Glauco per antiquam amne Lutetiam,
Septâ exceptus ab insulâ.
Ast ubi post brumam redeunte vere
(Adsit fors bona cœptis)
Almi secundans aura Favonij
Impellet cava lintea;

Oceanus gratâ vice temperatus
Me conspexerit unctâ
Celoce formosam ire Britanniam,
REGINÆ celeberrimæ
Proximius visurum oculos, & ora
Tot callentia linguas;
Queis comparari nulla reor queant,
Quàm latê patet Africa,
Aut Asiæ terra, aut novus orbis ille.
Namque Europa silescit,
Atque audit ultro muta. Libet, libet
Talem HEROIDA cernere,
Delicias mundi: libet eius aulam
Perlustrare decóram;
Mitemque dextram, si licet, osculo
Porrectâque simul manu
Tangere. Confecto hoc, via nulla posthac,
Dum poßim meus esse,
Me longiores ducet in ambitûs,
Erroresque volubiles.

AD IOSIAM MERCERVM.

MÆRORE magno conficior dolens
Tuo ex relatu, qui GVLIELMIVM
Febri laborantem malignâ
Audieris, Alemanni dûmque
MERCERE plures, quos Biturix suâ
In urbe cernit degere, nobiles.
Vix hercule exspectare possum,
Quin, simul ac fueris reversus
Illas in oras, certior illico

Fiam,

Fiam, quid illi fiat Hyantidum
Pullo sororum. Væ Camenis,
Væ Charisin, malè si poëta est,
Anacreontis quâ lubet æmulo.
I quæso velox, i propero gradu
Visum quid ægro rerum agatur.
O utinam meliusculè ipsum
Domi valentem tunc reperire sit,
Muséon eius cum reserabitur
Apertum amicis, verùm opertum
Queis violare fidem haud pudori est.
I quæso velox, i propero gradu
MERCERE *noster; nec* GVLIELMII
Languentis aversare morbum,
Quo graviter cruciamur ipsi.
Te contuenti mox reducem precor
Reddatur ultro pristina sanitas,
Aut jam (quod impensè præoptat
Spes bona) convaluisse, pestis
Expertem acerbæ, conspicias. Mala
Cito verédo præcipitare amant
Cursum, sed abscessum immorando
Tardigrado pede moliuntur.

AD ERRICVM MEMMIVM.

ALLATVS *anne est nunctius ad tuas*
Nunc nuper aures extimâ ab Austriâ,
Errice MEMMI, *desiisse*
Vivere Pannonium tuum illum ob. 1584. die xiii Junii
SAMBVCVM: *&* *Istri funere flebili*
Turbasse Nymphas, ipsaque Cæcij

Jugosa luctu concitasse
Culmina, semideosque Faunos?
Magno redemptum Cæsar eum velit
RVDOLPHVS, ut prima historiæ ordia,
Felice jamdudum & Minervâ
Et Genio simul inchoata,
Pertexerentur. Nunc jacet ille humi,
Scriptis supremæ præsidio manûs
Sic destitutis: inque mentem
Mi revocatur, uti (ferêque
Fluxere abhinc jam sex trieterides) 1584 1567 17
Scriptas amicê me per epistolas
Tibique LAMBINOque commendaverit, eximioque RAMO;
Tunc cum quietam visere Galliam
Vrgeret ardor corda flagrantior,
Mihique doctorum virorum
Conciliaret amor favorem.
Vt multa ab illo tempore (proh dolor)
Mutata! quantis casibus obrutos
Celtas Aquitanosque fortes,
Et creperos genus acre Belgas
Nec hercle siccis vidimus heu genis!
Hæc missa faxo. Quin GVLIELMIVM
Plorare defunctum necesse est,
Quo juvenem magis eruditum
Non educarat Teutona terra; nec
Lubeca dives. Fata SIGONIVS 1584
Et ipse naturæ subivit die 12 Augusti
Jam senior, Mutinensis ille,
Nimis libello qui tribuit notho,
Vafrê diserti Tulliolâ super

Ex arte confictο technisque
Rhetoris, adsimilique formâ.
Sic usque, MEMMI, perdimus inclitos
Virtute, doctrinâ, eloquio viros;
Illis & orbamur perinde
Ac patulæ viduantur orni
Comis caducis, vis quoties Noti
Furens sub Auctumnum ingruit humidum,
Silvasque tempestus virentes
Frundifero spoliat honore.
O si, resarctæ ceu folia arbori,
Renasceretur flos juvenum integer;
Quàm non iniquo cerneremur
Ferre animo data damna Musis!

AD PETRVM DELBENIVM.

De obitu Iani Gulielmij Lubecensis.

MANES PALMERII carmine flebili
Musis fidelem vix GVLIELMIVM
Eluxisse putarim,
Tam multas quia nænias
Dictavit citharæ Leucadius potens,
Queis sempiternæ, ceu merita expetunt,
Famæ nomen amici
Laude adscriberet inclitum.
Mutatis modò jam nominibus pari
Sonent eædem funere næniæ,
DELBENI Petre, fatis
Exstincto GVLIELMIO;
Quo tellus juvenem Teutona nuspiam

Nec doctiorem nec magis integrum
Eduxisse feretur,
Scriptis seu Latiis opus
Concertare foret, sive opus Atticis;
Candore mentis rebus in omnibus
Prælucente, sodales
Erga & Pierium gregem.
O rarum caput, o dimidium mei,
Sic derepente heu te Biturix rapit?
Sic te funere acerbo
Vis letalior obruit?
Ah quantum immeritis morte tuâ datum est
Damni Camenis! quantum Academiis!
Quanta inflicta recenti
Clade heu vulnera Tullio,
Quem sanare manûs præsidio tuæ
Jam destinaras! O utinam plagas
Nunquam externus in istas
Venisses: obitu tuo
Nostris nec lacrimis Sequana cresceret,
Francóus amnis; nec graviter dolens
Te DELBENIVS *imis*
Suspiratibus e cavo
Exciret tumuli, nec querimoniis
LVBECA *alumnum mæsta frequentibus*
Fleret lumine cassum.
Qualis Hercynio in jugo
Enascens abies coniferum caput
Celsas in auras tollit, & invidâ
Suppernata securi
Procumbit moriens humi:
Talis laurigero vertice sidera

Parnasso ab alto tangere sueverat,
Succrescens venientis
Flos ævi GVLIELMIVS.
Trux non Parca tulit, non tulit hoc atrox
Mors, falcem aduncam in nobile moliens
Collum, non sine magno hor-
rore ipsius Apollinis.
Casum tam subitum docta Lutetia
Tremiscit. ac multo ære animam illius
Vellent posse redemptam
Hæc in membra revertier
Præstantes meritis eximiis viri,
BRISSONIVSque & MEMMIVS, aurei
Fulgens gloria sæcli:
Tum PIMPONTIVS, arbiter
Musarum, & Themidos tu PVTEANE amor,
Et cum THVANO Nicoleus FABER,
Et PITHOEVS uterque.
Vellent ac cuperent idem
Nostri præcipuê lumina temporis
CVIACIVSque & SCALIGERO patre
Natus, DOVSAque, & ipsi
DouZæ LIPSIVS intimis
Hærens pectoribus. quin aliis idem
Velle est, ad aures quorum iit ultima
Vitæ pausa gelatæ.
Sed frustra. Quid amiculo
DELBENI superest, quàm gemitu queri
Luctûs amaros, & cinerem alloqui?
Æternum mihi salve,
Æternumque cinis vale.

AD FRANCISCVM AVERLIVM MINÆVM.

QVÆ TE *quieti sub vada Sequanæ*
Fortuna Francis finibus appulit?
Quæ te per adversos labores
Incolumem, o mihi care AVERLI,
Huc misit æquo sidere Faustitas?
Vt te libenter cernimus! ut tuas
Ardenter haurimus loquellas!
Vt veterem renovamus ultro
Dextris prehensis notitiam, Nicrum
Firmatam ad amnem! cuius in arduo
Substructa clivo MYRTILETVS
Cæruleis ferit astra pinnis.
Nos interim, dum te peregrina gens
Versavit huc illuc, nive frigidas
Alpes & Apenninon altum
Trajicere, & remeare juvit,
Periculosas per Latium vias
Emetiendo. jamque iterum, ut vides,
Tellure natali relictâ,
Francigenas populos, & illam
Vrbem petivi, in quâ viget omnium
Sensim renascens nobilium artium
Et disciplinarum facultas,
Omnigenumque decus docentum:
Quales Athenis vix rear Atticis
Vixisse, clarâ nec Lacedæmone,
In flore cum summo hæc, at illæ
Numine Palladio vigerent.

Vt mente numen cuique ſuum ſedet,
Sic hoc vel illo pellicitur modo
Inſtinctus ad quemdam laborem
Sponte ſuâ, ut libuit, ferendum.
Me fama doctorum exciit ea virûm,
Plagas laceſſens hoſpitem in exteras,
Domi ſolutus cum manere,
Ac ſolitos habitare quiſſem
Focos Penatum. quippe trahentia
Sequar neceſſe eſt fata. Vbicumque ſim,
Merebo ſub caſtris Minervæ, &
Aonidum in ſtudiis ſeneſcam.

AD THEODORVM CANTERVM.

NE TV caducas ad GVLIELMIVM
CANTERE poſthac mittere litteras
Curato. reſpondere amicus
Haud potis eſt, niſi vocem ab imis
Erumpat umbris. Elyſias domos
Petivit, uſtus continuâ febri.
Maligna febris, cur ocellum
Pieridum, patriæque lumen,
Citò abſtuliſti? vim rigidiſsimam
Feros in hoſtes mitis Apollinis
Decebat exercere, non in
Aonidum genialem alumnum.
Heu caſum acerbum! Quàm ſpatio brevi
Clauſit juventam! non modò quattuor
Septennia exegiſſe vitæ
Non poterat numero referre,

Sed examußim ne proprios quidem
Nobis recenſere ante obitum libros,
Quorum prope adfectos labores
Adſiduis ſtudiis habebat.
Ætatis in vere óccidit aureæ
Flos ille Muſarum & Charitum tener:
Sic herba Teucri, ſic repentè
Lyſimachi cadit herba florens,
Contacta aratri dente malè invido.
Dic ergo DOVSÆ, dic age LIPSIO
CANTERE; tam doctum, elegantem,
Candidulum juvenem ſupremo
Vterque honeſtet munere næniæ,
Poſcente fletum funere. Dic item
LERNVTIOque & GISELINO,
Ne ſolitâ pietate parcant
Morti invidendas fundere lacrimas.
Namque eius, ultro qui voluit litans
PALMERIANOS flere Manes,
Manibus eſt itidem litandum.

IVSTI LIPSII
vicem dolet ægrotantis.

QVIS (malum) volaticus
Rumor, alitis ſiniſter haud bonæ famul, meas
Verberat frequenter aures,
Inſolente LIPSIVM (at
Quem virum?) obſitum dolore, multo habere peßimê?
Noxioque membra morbo
Corripi gravißimê?
O decens ſalubritatis adminiſtra Sanitas,

Quid rei est, quòd edomari
Vis ab improbâ lue,
Corporumque atroce peste? Sitne proh valentior
Te potentiorque; & artûs
Immerentis, ut velit,
Vt tyrannum agat, furente vexet impetu, modum
Nescius tenére languor?
Vsquequaque sed caput,
Sed jecur, sed ilia ipsa, viriumque pertinax
Robur acre frangere? immo
Sic homunculos humi
Sternere anxios, ut inde nesciant resurgere,
Pristinasve opes apisci?
Nuper ut malignius
GVLIELMIVM cremare febris illa quérquera
Gratiarum adorta pullum,
Haud quidem ante destitit,
Quàm neci daret misellum, & inferis Proserpinæ
Victimam immolaret aris.
O & artium puer
Mille, & integrarum amator integer viraginum,
Templa lucida incolentum
Thespij cacuminis;
Tam repentè te rapitque mors, humatque Biturix?
Sic SECVNDVS Hagiensis
Vix poëta viderat
Paucula peracta messis annua, ut diem suum
Heu coactus est obire,
Ditis ingenI bona
Dans fabrê absoluta, qualia ipse GVLIELMIVS,
Primulo vigentis ævi
Flore: qualia ipsemet

LIPSIVS quoque æmulator Attici dedit favi
Romulæque puritatis;
Post item daturus est,
Dispari licet profecta Marte. nam pedestribus
Hic amat loqui, sed illi
Syllabas ligantibus
Lege metricâ styloque discolore vocibus.
Ergo LIPSIVS valeto
Vivitoque longius;
Quem cave cave (monemus) infidelis Atropos
Præcipem sub Orcum adaxis.

AD LVD. CASTANÆVM RVPIPOZÆVM, EQV. TORQ.

IN VRBE Româ te præeüntibus
Musis Latinis, præcipuê tuo
Ducente MVRETO, salutans
Alloquiis ego versibusque
Aggressus olim sum citò conditis,
Expertus in me non variabilem
Tui favoris, CASTANÆE,
Et studij potioris auram.
Nunc intimæ intra viscera Galliæ
Hospes secundo, quæro itidem ducem;
Quo (nam verecundans mihi est frons)
Prægrediente, tuos Penates
Anteambulonis munere sentiam
Faventiores. Ite humilis lyræ
Modi strepentes, ite plectra
Garrula, deliciæ canentum;
Et CASTANÆO carmina vesperi
Sonate ad aurem tinnula dexteram,

Meque in propinquo nunctiate
Vivere. Mane virum cavete
Turbetis, aut sub postve meridiem.
Impendiosis aula negotiis
Francóa districtum per horas
Detinet implicitumque crebras,
Regis saluti consiliantium
Totique regno non serie ultimum,
Vnum sed ex primis dynastis,
Ordinis immo equitem utriusque,
Novi atque prisci. SCALIGER interim,
Clarißimarum sidus Hyantidum,
Quem planè adoro, quemque mecum
Deveneratur, amat, colitque
GERMANIA ingens; huc feret obvios
(Vt spero) greßûs. hocce parario
Te visam amicum. Sors negarit,
Haud alium peto proxenétam.

AD IOS. SCALIGERVM.

AN QVOD susurrat Fama domestica,
Brevi futurum est, hospes ut hospitis
Desideratos ipse vultûs
SCALIGERI videam, reversi
Ad glauca jugis flumina Sequanæ;
Quâ grandia ingens culmina turrium
LVTETIA ostentat, polique
Vertice cardinibus minatur?
Coramne præsentem alloquar? & manum
Exosculabor, cui monumenta tot
Æternitati consecrata
Condere præsidio Minervæ

Datum est? manum inquam, tam solidâ fide
Præstantem, & ausis grandibus inclitam?
O sive cœptum moliéris
Vasconicis iter hoc ab agris,
Sive abdicato limite Pictonum,
Seu forte notis ab regionibus,
Rupes ubi illæ CASTANÆO
Prædiaque illa coluntur ampla:
Te cura Divûm, SCALIGER, advenam
Celtarum in oris incolumi pede
Sistat precamur, sospitemque
Mœnia ad alta Parisiorum
Ovante gestu ducat, itemque post
Quo vis reducat, quove cupis. Viæ
Longinqua sint contractiora:
Si qua tibi veniet salébra,
Plano atque molli par ea tramiti
Resídat: & cum ventus inhorruit
Adversus, aut imber lutosam
Reddidit heu seriem orbitarum;
Te penna rapidis candida Pégasi
Provectet alis, núllius obsitum
Madore nimbi, nulliusque
Turbinis implicitum procellis.
Quemcumque cursu pertigeris locum,
Istic sodales invenias probos
Fidosque: qualis CHRISTIANVS
Ille tuus, tuus ille qualis
CVIACIVSque est & PVTEANVS, &
Vobis amicis quem nota lectior
Ceu Thesea adjunxit, THVANVS.
Ast ubi jam fueris receptus

Vrbis quieto SCALIGER in ſinu,
Tot eruditis hoſpitio viris;
Europa cui ſe civitatem
Vix ſimilemve paremve noſſe
Adfirmat usquam: ne rogo ne citò
Digreſſum adorna; verùm aliquantulum
Morare nobiscum, tuâque
Luce frui ſine litterarum
Bonarum amantes. vultus enim tuus
Clari renídet ſideris in modum:
Viſo hoc, ſerenum prædicarim
Ver mediâ nituiſſe brumâ.

AD IACOBVM CVIACIVM IVRISC.

RVMORNE vera aut falſa renunctiat;
Te velle caram linquere Galliam
Conſulte CVIACI, plagæque
Auſoniæ ſalebras adire,
Illuc vocatum a neſcio quo ducum,
Magno aut dynaſtâ? Siccine tu bonos
Fidosque amicos, & catervam
Deſereres ſtudioſiorem,
Ab ore pendentem adſiduê tuo,
Sacrasque leges juráque civica
Diſcentem, & æquatas ad unguem
Sidereæ ſibi pollicentem
Divæ bilances? Siccine patriæ
Te ipſum negares; & meritum decus
Nomenque jam partum tibíque
Invidus abſtraheres & illi?
Vix credo tantis totque potentibus

Te posse donis in loca pellici
Externa ; promißisve magnis
(Quod nimis esse frequens videmus
Ætate nostrâ) sollicitarier,
Vt anteponas Italiæ solum
Solo paterno. Non profecto
Rex sinat hoc, proceresque regni;
Non hoc senatus, non Academicus
Permittat ordo; nec Biturix ferat;
Nec fors repugnax orbitarum
Millia tot patiatur uxor
Dimetiendo limite confici.
Magnum est, vocari principe ab extero:
Sed maius, adsueto vacare
Finibus in patriis labori.

AD AVGERIVM GISLENIVM BVSBEQVIVM.

1584 Mem. Clement

ALGIDVM Sol Ægocerum coruscis
Cálfacit lustrator equis, & Arcto
Proximos tractûs violentiori
Frigore torret.
Bruma contractas breviore luces
Arctat includens spatio, vaporque
Densus obtendit nebulosa operto
Pallia cælo.
Tu focum præses cole luculentum
Magne GISLENI, Croniisque sacris
Lentus ad mites operare flammas
Mense Decembri.
Vesta tutelam sibi vindicavit

Ignis, excluso patre claudicante;
Qui tamen supplex calida ad verendæ
Limina custos
Adsidet Divæ, tremulo ore largam
Expetens regnantis opem, bacillo
Dexteram nixus, caput obvolutus
Bardocucullo.
Nam senem canum temere expulérunt
Lemnides gens pulchra nurûs avitis
Insulæ ex antris, & ad officinæ
Munia fabræ
Sponte legerunt nitidos ephebos,
Prima lanugo quibus ora vestit,
Et lacertosi bene roborarunt
Brachia nervi.
Fabulam narro. Salibus jocosis
Gaudet hic mensis. Rigidus facessat
Aut Cato aut Timon, aliquisve morum
Fronte severâ
Censor. In partem veniant cachinni
Jure concessi patrio, & serenum
Rideant. natalis enim mihi ista in dies 20 Decembris
Tempora faustis
Ingruit stellis. Parit ova tuto
Litore Alcedo: maris ira ponit.
Tu meum AVGERI, *quasi dona Saturnalia, carmen*
Accipe; & post huius euntia anni
Fila, fac Jani toties calendas
Inchoës, ætas ut in absoluto
Stet tua sæclo.

AD IAN. ANT. BAIFIVM.

RVRSVS ecce terminos
Ad suos properat lubricus admodum
Fugacis anni pes; & ætas
Nostra labitur repens,
Vt celer rapido Sequana vortice,
Ligerve lymphis inquietis.
Te BAIFI candide
Intuor quoties, mi videor cycnum
Album intueri: tale canas
Vellus induit genas,
Timporumque sinûs inveterantium.
Ævo decórem si senectus
Addit; ævi nos quoque
Floridâ nive, nec non specie comæ
Superbiemus, albicantis
Ceu ligustra, vel color
Ille lacteolæ splendidior rosæ.
Prosit, juventam exercuisse
Liberalium hactenus
Artium in studiis, & numerarier
Partem eruditæ nos catervæ.
Sic fluant porró dies,
Sic fluant Genio mella poëtica,
Phœbo ministrante Hippocrénen.
Hac licet senescere
Mente; & Aonidum præstat inémori
Amore, quàm curis avaris.
Sacra quos auri fames
Vsque vexat, opum ditia congerant;
Vatem satullat bacca Lauri.

PAVLI

PAVLI MELISSI MELOS

AD ACADEMIAM PARISIENSEM.

O ERVDITI *lumina sæculi,*
Parisiensis flos Académiæ,
Honor Camenarum & Minervæ,
Gloriaque intemerata Phœbi:
Si digna canto Pieriis choris,
Linguæ Latinæ si decus æmulor,
Virosque doctos & Poëtas
Suspicio venerorque amôque;
Permittitè, inter vos ego uti legar
Vates modestus, sobrius, integer.
Me quippe censuræ bonorum,
Judicii que per omne punctum
Exactiori subjicio lubens.
Sententiam de carminibus meis
Feretis æquam. stabo vestris
Nutibus, ellogioque claro.
Quis ambigat, quin calculus omnium
Vestrum futurus sit generaliter
Vnusque & idem judicando?
Quæ liquido semel approbarit
AVRATVS *ore,* & SCALIGER *optimus*
Censor, locúplesque ÆMERII *fides,*
PIMPONTIVM*que acumen; & quæ*
MEMMIA *lanx bene ponderarit,*
Et PASSERATI *regula certior*
Examinarit, jústaque LIPSII

Amußis, & DOVSANVS unguis;
Denique quæ ratio AVDEBERTI
Et CHRISTIANI florida veritas
Digna æstimarit publicitus legi:
Vos hercule ipsi non potestis
Illa eadem reor improbare.
Quapropter hæc si quem sinitis locum
Mele tenere, & quæ dabo præter hæc;
Præbebit ansam vestra nobis
Gratia, non juvenile carmen
Plectris minutis, sed gravius dehinc
Quiddam sonandi: si neque me liquor
Musæus, aut Pallas, nec almæ
Destituent mea corda vires.

INDEX TITVLORVM
PRIMÆ PARTIS.

in aquiry p 170.

p 262 / Salii / Salicum p 251

"Salii Suevi" p 262 . the Saal

Conf p 66

Sala p 233 Sali p 413

Salicum flumen p 239

Nablia p

Nablia p 250 cymbals p 280

Bergido p . Bamberg?

vir Marer?

Melissus de antiquis vocibus in Carminibus suis a se adeeptis p 446

p 472

Philyra Leipsic? conf p 477

Pyrgi? p 486

Eleutheria. 11, p. 10, 1
Sabina.

